

Giới thiệu Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À

Truyện teen Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À nói về Phạm Quỳnh Anh: học sinh lớp 10A2 trường star, là lớp phó học tập. Tính tình bướng bỉnh, đi học toàn ăn và ngủ, ghét con trai nên toàn lừa tình chúng nó (trừ con trai lớp nó). Xinh xắn học cực giỏi văn (còn lại đều kém hết).....

hắn: Trần Anh Quân: là người thừa kế tập đoàn G.Y. Có cuộc sống phóng đảng. Vẻ bề ngoài hot của hot hot.. đầu óc vô cùng thông minh.....

Bạn thân của nó:

Nguyễn Văn Anh: là hot girl của lớp kiêm luôn của khối. Thay người yêu như thay áo, thích làm đẹp.

Nguyễn Diệu Linh: Lớp trưởng lớp 10A2..Mập mập nhưng đáng yêu.. Mệnh danh Quý của lớp (khi điên thôi)

Nguyễn Quỳnh Châu: Cao thủ tiếng anh... cao như sà... tính tình như đàn ông.

Đặng Đình Trường: To, béo nhất lớp.. Đánh nhau như cơm ăn ba bữa.. Lắm mồm.. chuyên gia xóc xĩa nó.

Nguyễn Đình Đạt: Hot boy của lớp kiêm luôn khối, đầu tóc xanh đỏ tím vàng.. bạn gái như giấy,

Còn các nhân vật khi đọc truyện mình sẽ giới thiệu sau.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Học chung với nhau suốt 4 năm cấp 2 tạo nên vô vàn những kỷ tích nên lớp chúng nó mệnh danh là lớp cá biệt... Không lờ xa nhau, nên chúng nó quyết tâm thi vào trường cấp3 star (ngôi trường dành cho học sinh có tố chất).

Sau nhiều tháng dùi mài kinh sử, lao đầu học như điên, chúng nó đã thành công xuất sắc từ đũa tưởng chừng không thi nổi cấp 3(ai bảo cấp 2 không học) ai ngờ chúng nó đã đỗ thẳng vào trường đấy với số điểm gần như tuyệt đối (có tố chất, có tố chất).Do bố nó quen biết với hiệu trưởng nên chúng nó được phép học cùng lớp và lớp chúng nó học giờ nghiêm nhiên thành lớp cá biệt của trường....

..... Sau 1 tháng học hè, chúng nó đã quá quen với lớp học và coi lớp như ở nhà

Vô cùng tự nhiên thoải mái, nó gác chân lên đùi vân anh. nhấc cằm quay

nhẹ sang đối diện mặt nó nói (chắc.. không nói nổi).

- Em yêu à(bê đê nặng) mai sang gọi anh đi học nhé.....- nó

- ừ anh yêu nhưng mà mai em đến sớm tiện make up cho anh

luôn.à mà mặc váy khôngđược mặc quần đâu nhá.khai giảng đầy láo nháo

ông hiệu trưởng gọi phụ huynh mày chết - vân anh

- sang gọi thôi không make up j hết á! Váy vùng gì.mặc chắc

tao chết quá- nó cúi

Kệ mày.Không làm theo tao mai tao mách bố mày(đánh tâm lý thế) - vân anh

nói xong quay đi luôn mặc cho nó đau khổ....

-: Linh mập à!- nó quay sang tao mặt bị thương nhất

-:Không liên quan- linh.Buông 1 câu phũ phất. điệu linh cũng quay đi luôn.

Nó cấp cạp ra về trong đau khổ. mai sẽ tận thế mất!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

- Tổ mới viết truyện lần đầu. có sơ xuất chỗ nào các bạn góp ý nhé!!

6h sáng, tại nhà nó, đang chìm trong giấc mơ đẹp, tâm hồn đang chu du cùng gió

thì bỗng con bạn gái đánh của nó đứng bên cạnh không biết vào kiểu gì hét

thẳng vào màng nhĩ của nó:

- Con Điền Kìa! dậy mau, dậy tao còn sửa sang, hôm nay là khai giảng đó. ngủ vừa thôi- vân anh

nó đáp phăng con bạn khiến con bạn tức sôi máu. muốn ăn sống nó vậy (khiếp)

cầm gối đập thẳng mặt nó. vẫn không ăn thua nó vẫn ngủ như chết.

Tung bóng đèn 1200w hiện lên. cười(đều) 1 cái cúi xuống nói nhỏ vào tai nó:

- Thôi ngủ tiếp đi. Để tao xuống bảo bố mày.....- vân anh

Chưa nói hết nó đã phi vào VSCN trong thời gian nhanh nhất. 5 phút sau đứng

trước mặt vân quát to3:

- Làm nhanh đi!!!!!!!!!!!!!! Mặt nó như quả cà chua . (đỏ kinh)

Vân anh cười cười rồi bắt đầu yểm bùa, làm phép trên mặt nó...

6h45

Nó và vân anh đi xuống, lúc này nhìn nó với vân anh xinh như thiên thần ý

.

vân anh để tóc dài thẳng hơi nâu.da trắng ngần, mặt V line, lại thêm chút phấn

son, mặc đồng phục trường. nhìn mà không khỏi nuốt nước bọt (người ta đã là

hot girl rồi đấy)

Còn nó.. bình thường chả bao giờ động đến cái váy của trường..(mua để đẩy à

má) nhưng mà hôm nay bắt buộc phải mặc.. nhìn nó giờ mới giống con gái...

tóc ngang vai được con bạn uốn xoắn lên, hạ mái lưa thưa xuống (cắt mà cạp

lên thì cất làm gì) đánh nhẹ một lớp phấn, son... nhìn nó không khác gì tiên nữ...

Nó rất hay cười nụ cười của nó đánh gục bao con tim của trường star. 2 má núng lễn, nụ cười của nó đẹp như hoa... cười mà híp cả mắt lại... Vậy mà từ nãy giờ nó có cười đâu, mặt méo xệch vì khó chịu. bỗng nó nghĩ ra cái gì đó liền cười như hoa vui vẻ lên xe đạp điện tới trường.

Hôm nay nó đẹp như thế này. Với độ nổi tiếng vì nụ cười của nó . không piết sẽ có bao nhiêu nam sinh ngất ngây nữa đây

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3

Nó và con bạn phi xe đến trường. Vừa xuống xe nó cười híp mắt, xinh đã man, Bọn bạn nó đã đứng sẵn ở đó đợi nó. tưởng được phen chửi nó vì cái tội không mặc đúng đồng phục (tại mấy bạn này bị nó quát suốt ngày nên phải tìm sơ hở để trả thù nó) Ai ngờ.....

Đưa há mồm, đưa tròn mắt, đưa mở to mắt., đưa thì tự sờ trán, đưa thì tự và xem mình tỉnh hay mơ, đưa thì đứng như trời chổng... Bao nhiêu biểu cảm xuất hiện,(đa số là kinh hãi) nó đi tới chửi cho chúng nó 1 trận. chửi vô cùng đã man(tại chị ý nuốt cục tức từ sáng ý mà).....

- Chúng mày bị điên hết à. vừa mới sáng sớm(hửn là sáng sớm) làm gì mà nhìn tao kinh thế. Làm như chưa thấy người xinh bao giờ à.....- nó cứ thế một tràng xả vào lỗ tai chúng nó.... Và phản tác dụng bọn bạn nó vẫn đứng như trời chổng duy chỉ có thằng bạn chiến hữu của nó là vẫn còn tỉnh

- Không có gì đâu mà! Nam quay ra chỗ bọn bạn đang đơ quát to

- Đi thôi. muộn giờ- nam

PROFILE

tên: Nguyễn Hoàng Nam; bạn chiến hữu, thân từ bé

hot boy lớp 10A4.

- vừa vào đến trường tất cả đều dồn ánh mắt vào tụi nó và gần như dồn vào nó:

Buổi khai giảng diễn ra khá suôn sẻ. Ai cũng vui đùa chuẩn bị vào năm học mới .

duy chỉ có mình nó khó chịu vì phải mặc váy. Từ sau hôm đó nó quyết tâm sẽ hạn chế mặc đồng phục trường.....

Chương 4

Sau 1 tuần từ ngày khai giảng.... Lớp nó mệnh danh lớp cá biệt. Thành phần trong lớp đều là những thành phần nổi bật. tất nhiên là không thể thiếu nó

* Tiết Địa

- mai mày có đi với tao không- vân anh hỏi nó

-đi đâu hả mày- giờ nó mới ngước mặt dậy. mặt vẫn còn lơ mơ vì đang ngủ

- thì thằng trưởng nó bảo là mai đi BWS(tụi tụi chế)

-Ồ- lại gục mặt ngủ tiếp

Lớp nó bá đạo. Nó thì cầm đầu ngủ. Vân anh thì chỉnh sửa sắc đẹp. còn lại thì cầm đầu vào điện thoại. hết tụi sướng lại mạng xã hội. Bà giáo viên dạy khàn cổ mà lớp nó có nghe đâu.(thế dạy làm gì)

*Giờ ra chơi

- Ê mày! Nó hỏi châu

- ờ- châu

- Có cái gì mà ầm ĩ thế- nó bắt đầu lơ mơ tỉnh dậy

- Không quan tâm- trả lời thờ ơ r châu cầm đầu vào điện thoại.

- Tao đang hỏi mày đó. Con Diên- Nó rống lên

- Ờ ờ đi ra xem- Mặt tái mét

nó với con bạn ra ngoài xem.

Cả trường xúm lại, nó tới tất cả gọn ra(vì nó bướng nhất trường mà)

Trước mặt nó là 1 thằng đàn ông nhảm thẳng học sinh. đẹp trai ời là đẹp

trai. đi hần siêu xe đi học. nó đơ vài giây quay sang nhìn Châu.có trời mới

biết hiện giờ con bạn nó mắt đang nổ đom đóm. Lấy độ bình tĩnh nó tự nhủ

- thằng này xấu vậy mà pọn này chết rầy thế?? (thế theo bà ai đẹp zai)

Nói xong quay người lên lớp.....

Cảnh tượng bây giờ thật kinh khủng, pọn con gái ở trường thì cứ lảng lảng,

không quan tâm đến mọi thứ. tuy lớp nó nhiều hot nhưng mà vẫn k bằng 1

phần của hần.... ác thật.

Nhìn bọn con gái nó quay ra"

- Sáng nay chưa uống thuốc à.- Nó cốc đầu linh

- ya! mày điên à- linh cáu

nó cười quay sang nhìn 1 đám con gái lớp nó. đi ra cốc đầu 1 rầy.vẫn

không ăn thua , tức quá nó quay ra ngủ luôn(suốt ngày ngủ)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

PROFILE:

Nguyễn Đăng Duy: Bạn thân của hấn. Là cánh tay phải đắc lực, vô cùng lãng
nhãng Thay bồ như thay áo Đẹp trai. cao 1m80. gia đình giàu có đứng sau nhà
hấn...

- Trần Linh Nhi: Em họ hấn. hot girl cao 1m70 , con gái chủ tịch tập đoàn Y.R

* Ở lớp

Nó bây giờ mới thoát khỏi cảnh đơ.Sực tỉnh nhìn hấn ngồi một đống bên cạnh
cười (đều) cái quay sang nói.

- Xin chào bạn mới! Tớ là Quỳnh Anh, bạn làm ơn làm phước cho tớ sang chỗ
khác ngồi đi bạn nhé! (tưởng đơ hóa ra nghĩ kể... Bó tay)

Hấn đầu có vừa. đập luôn câu..

- Ở đây là chỗ ngồi tốt nhất lớp. cách bàn không quá xa mà cũng chả quá quá
gần.Cậu không nên độc chiếm.Với cả tôi thích ngồi đây.. cậu làm gì được tôi.

Nó tức xì khói chửi luôn:

- Bại nào..

- Chửi cái gì đấy- Hấn cáu

- Tôi chửi anh đấy? Sao? Có vấn đề à? Nó cười (khinh)

- Không! không có vấn đề gì cả? Chỉ là tôi thấy cô thích tiếp cận tôi. thích nổi
tiếng thì mới vậy!!!- Hấn nói tỉnh bơ

Nó điên như muốn cầm sách ném thẳng cái mặt vênh vào đây tự mãn đấy.

Nhưng nghĩ lại nói luôn

- Tôi nổi tiếng sẵn rồi! Anh Quân à! không tin thì có thể hỏi cả trường với cả anh

bót ảo tưởng hộ cái!! Tôi thiếu quái gì người yêu mà phải tiếp cận tên thích tự

sướng như anh! Đúng là Điền

Nói 1 tràng nó ụp mặt xuống bàn ngủ luôn. hôm nay nó đã quá mệt vì bọn bạn rồi.

Hắn tức lắm. Trước đâu có ai dám gan to nói với hắn như vậy quay ra định

phun cho nó 1 bài thì thấy nó ngủ rồi (chị này ngủ lắm thế) mặt đỏ tung bừng tự ý rời lớp đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Tên Duy đang ngồi tìm cách bắt chuyện với vân anh

- Chào vân anh xinh đẹp- duy

- Ồ- vân anh

- Cậu xinh thật-duy

- Ồ- vân anh

- Cậu nói chuyện với mình đi sao cứ ờ hoài vậy- duy

- Ồ- vân anh

Duy tức lòi ruột(eo ôi kinh) đi ra ngoài luôn gặp hắn đang đứng ở hành lang mặt như quả cà chua...

- Sao vậy mà- duy vỗ vai hắn

- im re- hắn

- nói đi, có gì tao đưa ra phương án giải quyết- duy

- Cái con nhỏ ngồi cạnh tao, nó.....- hắn tuôn ra âm âm

- Duy đơ 5s rồi cười run người

- Mày điên à! mày giúp tao dò xem con nhỏ đấy thế nào - hắn

- Ok- duy

hắn và duy vào lớp, về chỗ ngồi. duy đầu đầu bút tóc nghĩ cách làm quen với

vân anh thì hắn vác cái bộ mặt đen xì ngồi cạnh nó.

Nó vẫn ngủ, chả quan tâm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

* Giờ ra chơi:

Hắn chỉ đợi mỗi thể phóng ra sân thể dục đợi thằng duy

- để tôi xem độ nổi tiếng của cô thể nào- hắn

Duy đi tới

- thể nào- hắn nói

- tên duy mặt nguy hiểm nói

- Phạm Quỳnh Anh, học lực cực giỏi, tuy là em út của trường nhưng đánh nhau là đàn chị ở trường, là gương mặt tiêu biểu cá biệt. Tính đàn ông, là người yêu của hội trưởng hội học sinh(bây h thôi) Vô cùng lẳng nhăng, đa số tất cả các hot boy đều qua tay cô ta và đã bị đá đã thảm hại....

- Cũng không tầm thường- hắn nhếch mép

- Cô ta được mệnh danh là hot girl trường star- duy

- sao????? hắn mở to mắt hết cỡ

- Hotttt..... Girlllll..... Sao??? hắn cố rặn ra chữ

- Đúng- duy tỉnh bơ

- Mặt đầy mà mày nói hot girl- hắn

- Đùng chê cô ta. Rồi mày sẽ thấy cô ta xinh như thể nào!

- Thôi tao đi trước đây. Em vân anh khó tán quá mày à! Duy nói rồi vẫy tay đi luôn để lại hắn đơ như trời chồng

*Vào lớp

Mặt hắn vẫn vậy không cảm xúc, nghe thằng duy nói mà hắn sốc. và đến giờ vẫn còn đơ cho đến khi.....

Nó đập tay xuống bàn. nó gào to. Mặt đầy sát khí chỉ thẳng vào mặt con mai hiên

- Tao cảnh cáo mày. Nếu như mày còn dám nói thử lần nữa xem. tao đảm bảo mày không lê được về nhà. Nói xong nó gọi cho ai đó rồi đi ra ngoài

Hắn biết, hắn biết rất rõ những gì đang xảy ra. hắn muốn mình tự kiểm chứng xem nó có đúng như duy nói không.

Và dĩ nhiên nó bỏ tiết không thèm xin giáo viên

* Tại nhà hắn

hắn đang ngồi ghế sofa nhâm nhi ly rượu(tý tuổi đã uống rượu)

thì ông duy cứ cắm đầu vào máy điện thoại chat với vân anh.

- Hôm nay vào bar lúc- hắn

- Tao không rảnh- duy

- sao-hắn

-bận lắm-duy

- lại vân anh à-hắn

- ừ- duy

- mày định yêu nhỏ nó bao lâu rồi đấy- hắn

- rảnh quá nhể. em ý còn chưa đồ- duy mặt cau có

- Mày tán mà vẫn chưa đở- hấn ngạc nhiên
  - lo cho bản thân mày đi.- duy cúi gắt
  - 2 anh uống nước đi- nhi
  - em họ à, em thử tiếp cận Quỳnh anh cho anh cái- hấn
  - để làm gì- nhi
  - để anh có chuyện- hấn
  - em không rảnh đâu, bận lắm- nói rồi nhi lên phòng luôn
- hấn vẫn ngồi không nói gì. ngẫm nghĩ cái gì đó

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

7h30 tại phòng học lớp 10a2

cả lớp đã có mặt duy chỉ có mình nó vẫn chưa thấy tung tích. 2 con bạn vẫn anh với châu lo cho nó nghĩ thăm quả này kiểu gì nó cũng dính mồi phụ huynh

Quả không sai! nó hót ha hót hải chạy tới đập chúng luôn mặt bà la sát thì là ăn tích sỏ đen

- Quỳnh anh 10a2
- không mặc đúng đồng phục
- không đi dép quai hậu
- đi học muộn

Thế là xong. nó về chỗ mặt méo xệch

Hấn ngồi cạnh xia luôn

- Chúc buổi sáng tốt lành
- Anh biết hôm nay tôi bị như vậy còn tốt cái quái gì??- nó
- Do ăn ở? hấn tỉnh bơ
- Bại nào? nó
- Chưa biết ai bại hơn đâu???- hấn

kết quả hấn ăn trọn quyển vở xinh đẹp 7000 nó vừa mới mua.

Đau quá hấn rống lên

- Phạm Quỳnh Anh cô muốn chết à!!!!!!!
- _ Sao? có gan thì giết đi - nó cười đều.
- cô dám- hấn giờ nắm đấm lên
- sao tôi không- nó vênh mặt lên.

hắn là con trai không thể đánh nó được đành ngậm cục tức ngồi xuống lờn nó.

Nó chả quan tâm lại nằm xuống ngủ tiếp(ặc.. ngủ n thế)

Hắn bỗng nghĩ

- cô ta là loại gì mà ngủ lăm thế

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Trống vừa đánh.....

Nó lơ mơ ngái ngủ nhấc tay mình lên đánh mạnh vào lưng linh

- AAAAAAAA! Mày bị điên à- linh cáu

- Tiết sau tiết gì?- nó vẫn ụp mặt xuống

- Thề Dục - linh lâu bâu

- What? Thề dục à? Đi xuống thôi-nó hôn hờ tỉnh luôn

- Không, tao không thích xuống- linh

nó xị mặt quay sang châu với vân anh

- Đi nha!- nó làm mặt đáng yêu cười rõ tươi

- KHÔNG ĐI ĐÂU HẾT- vân anh và châu đồng thanh.

nó tức điên lên đành ngồi yên trên ghế, mặt đầy sát khí, rút điện thoại ra chơi

chửi rủa pạn bạn.(vì nếu bạn nó không đi thì nó sẽ không đi đâu hết)

Linh Nhi từ đâu phi tới cười rõ xinh

- Quỳnh Anh, Đi với mình nha!

- không đi đâu- nó nói mà mặt tiếc vô vọng

Linh Nhi quay sang châu (ý là nhờ châu nói hộ ý mà) Vì từ lúc nhi chuyển trường, không chơi thân với ai ngoài châu

- Thôi đi đi. Sắp đến hiệp rồi đó. Muộn đừng kêu.- châu

- nhưng mày có đi đâu- nó

- đi với nhi chả được, trước sau cũng thân thôi- châu

- đi đi mà cậu tớ thích xem bóng rổ lắm đó, tớ sẽ hô to cổ vũ cho cậu. ĐI Nha- Nhi (tại có anh đạt ý mà)

- Ồ- Mặt nó tươi hơn hoa

Nó phi từ bàn nó ngồi, bay qua 2 bàn trên (ý là đi trên bàn không phải dưới đất)

lao thẳng ra phòng tập..

Đối với bạn nó thì đó là chuyện bình thường nhưng đối với nhi một tiểu thư khuê cát nhìn cảnh tượng nó mà không khỏi đơ.

đến khi.....

- Đi đi. mày đứng đó làm gì nữa.- châu nhẩn mặt. vồ vào người nhi

- Ừ ừ- giờ vẫn chưa hoàn hoàn hồn, nhi vẫn đơ. phi với tốc độ bàn thờ xuống phòng tập sợ lỡ hiệp với sợ luôn nó quát vì cái tội lè mè

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Trong phòng 5s nó đã có mặt tại phòng tập (quá giỏi) mặt tươi hơn hoa đập vai trường

- Ê mày- nó

- mày nói thôi. có cần phải động tay động chân không??- trường cúi

- Sắp chơi chưa, tao vào nhé- nó hớn hờ

- đang thiếu người. vào đi con? trường

- Ai là con mày? nói rồi nó cầm dép đuổi thẳng trường quanh sân

một quả nó tha cho thẳng bạn

- khởi động thể là đủ rồi. Vào chơi đi.- trường

- Cô mà cũng biết chơi á?- hấn từ đâu nói đều nhảy vào hòng nó với trường nói với nhau

Nó và trường quay ra mặt đen xì(hạ hỏa)

- CHƠI GIỎI LÀ ĐẲNG KHÁC - đồng thanh

nó cười (khinh)

- Đã ngu lại còn tỏ ra thông minh. thiếu não.- nó

- Cô ..... thích.... chết ... à??? - hấn mặt đen hơn cả nó

- Ồ. ngu như anh mà cũng đòi lên mặt dạy đời tôi sao- nó cười

- Cô tưởng mình cô biết chơi??? - hấn

-Ừ mình tôi biết chơi. Sao? (bà này ngang thật)- nó

- Cô đúng là cái đồ...- hấn

- Đồ gì.....- nó

- Đồ Diên. - hấn nói khiến nhi mồm chữ A mắt chữ O nhìn hấn

biết sao không, từ trước tới giờ hấn không bao giờ nói quá đáng, đối với con gái hấn càng không. Mà với nó thì....

- Anh mới diên á- nó

- Cô á..

-.....- hấn

-..... - nó

cứ thế nó hấn phun ra khiến cho nhi choáng

đạt thấy nhi có vẻ không ổn quay ra cắt bài thuyết trình của nó và hấn

- Im ngay cho tao, thích thì ra đấu phân chia thắng bại. - đạt tức

- nhi ra kia ngồi nghỉ đi nhé! rồi ngồi xem đạt chơi bóng rổ luôn nha! - đạt quay 180 độ nhìn nhi cười tươi.

- Đồ ngu. Anh sẽ piết thế nào là lễ độ khi dám động đến Quỳnh Anh này- nó mặt hầm hầm

- Tôi chỉ sợ cô thua thôi. chứ tôi không bao giờ thua. lúc đấy thua nhục quá đừng có khóc về mách mẹ- hấn đều đều

- ào tường ít thôi- nó cốc đầu hấn 1 cái đau điếng

- Phạm Quỳnh Anh..- hấn

- Tôi biết tên tôi hay. anh có nhất thiết phải đọc cả họ và tên thế không?- nói xong nó quay ra sân tập chờ xếp đội

- Cô cứ đợi đấy. - hấn mặt đỏ tung bừng

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

- Chào cậu..... Bọn bạn nó lằng lằng như trên mây, mắt nó đom đóm

- Lại thế nữa rồi- nó nghĩ rồi ào ra cốc đầu pọ bạn...

- Mày điên à!- vân anh, châu, linh, nhi

- Không điên! bọn mày á, cứ thấy giai đẹp là mắt sáng lên- nó

- kệ tao- đồng thanh

Duy đứng đó nghe được, mặt đỏ tung bừng kéo vân anh đi xoành xoạch

Hấn vẫn đơ

- À!!! Sao cậu ở đây- nó quay sang tươi rói với mình

- Do bạn công việc nên chuyển về đây học luôn- mình

- ồ!! thế cậu học lớp nào??- nó tò mò

- Lớp cậu.- mình

- thế hả, vui quá nhỉ!- nó hí hửng

- ừ..- mình

Hấn đứng đó nhìn mình với nó mà bỗng có cảm giác khó chịu, nhưng hấn vẫn không hiểu đó là gì..

* Trong lớp

Mình vào lớp nó. giới thiệu một loạt, ngồi phịch một mình bàn dưới(sau bạn nó ý). Từ đầu đến cuối tiết học mình không nói, chỉ giữ bộ mặt không cảm xúc đó, lạnh nhạt với mọi thứ xung quanh.

* Giờ ra chơi

- Minh là bạn mày à!- châu
  - ừ sao- nó
  - giới thiệu cho tao- châu
  - đừng, cho tao- linh từ đâu nhảy vào hòng châu
  - cho tao- châu trừng mắt
  - mày không xứng.... %&***&*- linh
  - mày thì đẹp quá.....@#%\$%- châu
  - Im hết cho tao- nó câu
  - ừ ! Quỳnh Anh xinh đẹp, giới thiệu mình cho tao nhé.- châu mắt sáng rực rỡ
  - Không- nó nói xong đi luôn để lại châu mặt đỏ chót
  - Đừng có ảo tưởng, Minh là của tao- linh cười 1 cái khiến mặt châu đang đỏ sang đen xì, chạy theo nó
- Nó đi ra ngoài cửa, hấn đang đứng vênh vác ở ngoài dưới sự ngưỡng mộ của bọn con gái, hấn ngáng chân khiến nó ngã ục ịch cái đầu điếng
- A!!!!. Đứa nào ngáng chân tao- nó hét lung trời nổ đất quay ra nhìn cái mặt hấn ngây thơ vô(số) tội
  - là anh!!- nó tức điên
  - Tôi đâu có ngáng đâu. Đây là do mắt cô bị mù nên ngáng phải chân tôi thôi- hấn
  - Đồ điên!!!!!!!!!!- nó
  - Ấy khoan chứ!!!! tôi còn chưa thèm sự cái tội cô dám động vào đôi chân ngọc ngà của tôi- hấn
  - anh!!- nó tức xì khói chạy ra túm lấy tóc hấn đánh tới tấp
  - A! quỳnh anh cô dám..... a..... thả ra mau..... đau quá..... tôi không nhịn cô nữa.....- hấn nói rồi quay ra khóa tay nó khiến nó đau điếng
  - Buông ra!!- nó
  - Xin lỗi mau- hấn
  - Anh là cái quái gì mà tôi phải xin lỗi!!- nó
  - Được thôi không xin lỗi à- hấn vặn tay nó khiến nó kêu oai oái
  - Buông Quỳnh Anh ra- mặt mình đầy sát khí tiến lại chỗ hấn
  - á! Minh cứu tôi với..... tôi đau quá!!!- nó
  - Mau buông ra- mình
  - Cậu không có quyền ra lệnh cho tôi- hấn
  - buông ra- mình nói quay ra kéo tay nó
  - Tôi không buông! sao! làm gì được nhau- hấn
  - được lắm- mình nói rồi tung cú đấm vào mặt hấn nhưng mày nó chụp được
  - Phùng Thế Minh, ai cho cậu đánh nhau- nó
  - tôi đang cứu cậu- mình tức giận
  - Cứu tôi kiểu đấy sao!- nó

Minh không nói, mặt lạnh quay về lớp,... nó nhìn theo nghĩ chắc mình giận nó rồi, phải làm lành thôi..

- Tại anh hết- nó quay ra nói vào cái mặt đỏ rực rồi bỏ vào lớp

Hắn đứng đó tức quá đâm liên tiếp vào tường

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sau khi nói với hắn xong, nó hí hửng chạy vào lớp để làm hòa với mình, nhưng ai ngờ mình không có ở trong lớp

Nó ngẩn mặt rồi ngồi phịch xuống ghế

- Mày sao đấy- vân anh

- Ôi trời! Ôi trời. Đưa làm dám cả gan động đến chị quỳnh anh nhà tao- linh

- Nói nghe xem nào- châu

Nó cứ bị bọn bạn tra tấn, bắt phải khai, tức quá nó hét vào màng nhĩ bạn nó

- Tao thách đũa nào dám động đến tao, tao không bị gì hết, im hết đi- nó cẩu đứng dậy đi ra ngoài

- Minh ở đâu. Cậu đi đâu đấy không biết.....@#&*~&- nó cứ lăm bằm rồi đâm đầu vào hắn

- Mất mùi cô để đâu đấy..... - hắn quát

- im - nó mắt rực lên

- Cô bị đứt dây thần kinh nói à. Xin lỗi mau- hắn

- Gọn ra mau- nó điên tiết

hắn nhìn thấy nó cẩu gắt, không đùa như mọi ngày, hắn liền vùng vằng đi lớp

nó thì cầm túi đi tìm mình

* Tiết Văn

- Thừa cô cho em vào lớp- nó mặt rử rươi vào lớp

- Ừ em vào đi. Lần sau đừng vào muộn.- cô giáo

- vâng- nó

duy choáng

- Tình chưa- vân anh cốc đầu duy

- Ồ..... Đau..... nhưng mà.....- duy lấp bắp

- Nhưng gì- Vân anh

- sao bà ta để cho cái Quỳnh anh vào lớp dễ dàng vậy, duy còn tưởng bà ta sẽ tấu cho cô ta 1 trận đấy- duy

- Sao. Là à, tại nó là học sinh yêu quý của bà ta- vân anh tự hào con bạn

- im re- do hoảng quá

- Nó học giỏi văn nhất nhì trường này. nên bà ta quý nó lắm- vân anh

- Cô ta mà học giỏi- duy đơ

- Rất giỏi là đằng khác- vân anh

- Ồ.... - Duy

* tại chỗ nó

Vác cái mặt méo xệch lê vào chỗ, hấn nhìn nó ,

Nó quay xuống bàn dưới không thấy mình ngồi đó., thờ dài quay mặt lên

- Cô tao sao vậy..... mình có nên hỏi không.... %%^\$\$ - hấn ghìc thăm

- hay là vì mình giận cô ta..... Điện thật bình thường cô ta chả thêm xia đến cảm xúc của ai., vậy mà hôm nay lại vậy- hấn nghĩ mà tức điện

- À! mà sao mình phải nghĩ cho cô tao chứ- Hấn tự cốc vào đầu mình

Cả 1 tiết học trôi qua, nó ngồi im lặng, không thêm xia xói, móc mới hấn nữa làm hấn cứ thấy khó chịu

Cả lớp lạ thường ngày đến tiết văn là nó vui lắm, vậy mà hôm nay im re

* Gia chơi

Nó đi thẳng ra ngoài tìm mình

Đề lại bọn bạn tò mò ngơ ngáo

- con này sao thế nhĩ- châu

- có nên ra xem không- vân anh

- đừng. nó nổi điên là die đấy- linh

Mặt bọn bạn nó lo lắng cho nó, nó rất nhiều lần đề bộ mặt đó nhưng lần này xem ra rất nghiêm trọng

Bên cạnh bàn đấy có một người đang tự hỏi, mặt đăm chiêu lạ kì

- Minh quan trọng với cô ta vậy sao-

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Thoáng cái đã đến giờ về, vậy mà nó vẫn chưa tìm thấy Minh để làm hoà,

Nó lê xác ra bãi gửi xe chỗ bạn nó

- Mày nghĩ lắm tiết thế - châu

- Ủ- nó

- Mày làm sao đấy- vân anh

- Nói đi - Linh

im re - nó

- Mày sao đấy- vân anh

- Kề đi chứ- châu , linh

Thấy nó vẫn cứ đơ ra khi bị pọn bạn tra tấn thấy vậy trường liền nói

- Nó đã không nói thì thôi, sao bọn mày hỏi làm thế.

Nó đưa mắt sang rực rỡ nhìn trường thăm cảm ơn

- Thôi bây giờ đi chơi đi! đi cho giải tỏa đầu óc rồi về tính tiếp- trường

- ok luôn- châu, linh, vân anh

- Mày đi không- châu

- đi cho vui tý, mày phờ phạc quá- vân anh

- Ừ thì đi- nó

- Ồ. mà chẳng đạt đâu- vân anh

- Nó đi với cái nhĩ rồi- trường

- Mất dạy thật! cái thằng này dám bỏ bạn bè- linh cáu

- Kệ nó đi.....Đi thôi- vân anh

Nói xong bọn bạn nó lên xe, đi chơi

- Phượt thẳng tiến.....- Linh hét ầm

- Mát quá..... - vân anh'

- Im mồm đi mấy mẹ. Đầu đầu con quá

- Đi đâu.- châu

- Khu vui chơi cảm giác mạnh- trường nói nhăn nhở dọa bọn nó

- Ồ.. sướng đấy- vân anh mắt sáng rực rỡ

- Tao sợ- linh

- Con nhát gan- châu

- Mày sợ không- châu nhìn sang nó đang đi xe với vân anh

- Không hề- nó

- Nề đấy, Chơi không sợ sao, chốc đừng có khóc - trường cười đều

- Gọi đòn à..- Vân anh nhìn trường sắc lăm

- Không dám- trường

- thế thì nhanh đi- vân anh

- khiếp....- trường

* Tại bar DSG

Bố Minh với bố nó là người địa vị cao trong thế giới ngầm (hóa ra bà này sợ bố vì cái này), hồi học cấp II bố Minh giới thiệu mình cho nó, kể từ đó nó và mình chơi với nhau và dần dần trở nên rất thân

Minh là con một, là kẻ máu lạnh, là người phải thừa kế của bố nên từ khi lên lớp 9 Minh đã cai quản cả một quán bar nổi tiếng trên địa bàn

- Cốc.... Cốc.....- tiếng người gõ cửa

Minh ngồi trong uồng rượu, tay bóp nát cốc thủy tinh..

- Vào đi- Minh trầm giọng
- Dạ thưa đại ca, bên ngoài có biến ạ- một thằng xăm trổ bước vào, nhìn thấy cảnh tượng giọng run run
- Nói- mình
- Dạ, một thằng đến đây, đập bar đòi gọi đại ca ra thách đấu- thằng xăm trổ
- Được, bảo nó đợi tao- Minh mặt đỏ tung bưng một phần do rượu và 1 phần do nó
- vâng- thằng xăm trổ run run đẩy cửa ra ngoài

Một tiếng đập cửa mạnh, Minh bước ra đứng trước mặt tên đó

- Mày muốn gì- Minh
- Tao muốn đánh chết mày- tên đó
- Có gan thì đánh- Minh
- Hẹn gặp mày, tối nay- tên đó
- Được- Minh

Minh đi vào trong,

- tối nay chuẩn bị để chiến, không để cho chúng nó chết nhưng phải không được toàn thây(ặc..... ặc vãi)- mình nói lớn
- Vâng ạ- Thằng đệ của Minh

Minh bước vào trong phòng vip, ngồi một mình nhớ đến hình ảnh nó sáng nay

- Thật tức chết mà.....- Minh hét rồi ném tất đồ đạc, tất cả vỡ tan tành
- Không piết đại ca có chuyện gì- Một tên
- Không thích chết sớm thì ra làm việc đi- một tên khác
- Vâng-

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

* Tại khu vui chơi

Một tiếng

-Kít....- Nghe chói tai

Nó và bọn bạn đặt chân đến khu vui chơi cảm giác mạnh vừa xuống đến nơi

thì một cạnh tường kinh hoàng

Bọn hấn cũng đến đây..... không chỉ vậy còn có thằng bạn thân của nó

- Thằng..... Đạt,,,,,,,- châu lấp bắp mặt đỏ trót
- Sao?????????????- vân anh nhủu mày quay ra

- Được lắm- trường
- Hello vân anh xinh đẹp- duy tí tròn vẩy tay chảy tốt sang chỗ vân anh
- Xinh từ bé- vân anh khó chịu
- Lại gặp thằng quái quỷ ở đây- vân anh nghĩ thầm
- Vân anh nghĩ gì đó- duy tò mò
- Ồ... không có gì- vân anh lảng đi

Hắn cùng nhi và đạt sang chỗ bọn nó

- Không ngờ lại gặp- hắn
- Đen thôi- nó cười miệt

hắn nhú mày, khó hiểu

- Không ngờ cũng có lúc anh trở nên ngu như thế, ý tôi là hôm nay là ngày đen nhất đời tôi khi gặp anh ở đây- nó vênh mặt
- Đen.....tr.....Đỏ ..... vẫn vậy- hắn

- Anh.....- nó

- Mày được lắm- châu với linh thủ sẵn tư thế chờ thằng đạt

Đạt sợ quá đi sau úp vào người nhi

- Đạt sao đấy- nhi
- Bọn bạn đạt nó..... Á ..... Cứu tao với.....- chưa nói hết câu đã bị vân anh lôi ra một góc, châu linh đi theo nhảy vào
- Đừng tao chưa muốn chết.- đạt tỏ mặt bi thương
- Đây là do mày- vân anh nói rồi đâm mạnh vào đạt, đạt la oai oái
- Dám bỏ bê bạn bè này- châu đâm thêm cái nữa
- Dám bán đứng bạn bè này- Linh vịn tay đạt
- Tao chưa bao giờ bán đứng bọn mày- đạt thảm thương nhăn mặt vì đau
- Vậy là gì- vân anh
- Khi chưa được giá- đạt
- Mày.....- vân anh, châu, linh mặt bùng bùng đánh cho thằng đạt dừ tử
- Ôi.. Đừng..... tao xin..... đau quá..... từ giờ..... không dám tái phạm nữa..... xin mày..... dừng lại- đạt khó nói vì bị bọn bạn đâm liên tục

Hắn choáng khi nhìn thấy thằng đâm như vậy

Nhi hoảng hốt chạy ra xin bọn bạn nó thì bị bọn bạn nó bỏ ngoài tai, vẫn chăm chăm đâm mục tiêu

Nhi chạy ra chỗ nó

- Này.. Quỳnh anh..... đạt đau lắm rồi đó..... quỳnh anh giúp mình ra nói với bọn họ tha cho đạt đi- nhi khẩn cầu

Nó đưa mắt ra chỗ trường, hiểu ý nó trường nói

- Thôi, thế đủ rồi/..... đừng làm mất thời gian chơi- trường
- Lần này đi chơi tha cho mày sớm, còn tái phạm đừng trách- vân anh gằn giọng
- Nhớ đấy- Châu

Đạt đứng dậy, nhí chạy ào ra hỏi tới tập

- đạt đau lắm không- nhí lo lắng

- Không sao, không đau (đánh thế vẫn không đau)... đi thôi- đạt nhăn nhó

Vân anh tiến bước về cốc đầu duy, giò duy mới hết run

- vân anh sẽ không làm thế với duy đâu nhĩ- duy tươi rói

- Chưa biết,... có thể nặng hơn....- vân anh buông một câu thờ ơ rồi đi về chỗ nó

- Vậy chúng ta đi chung nhé- trường

- Được- tất cả đồng thanh

- Chia nhóm thành 2, vân anh, duy, quân, quỳnh anh một nhóm, tao, linh, châu,nhí, đạt một nhóm. okee----- trường

- Oke- đồng thanh

Chia nhóm xong mỗi nhóm rẽ một ngã

- Chơi trò này đi- vân anh háo hức nhìn thấy trò thám bay hai chiều

- vân anh không sợ à- duy lạ lùng nhìn vân anh

- trò này thì nhảm nhò gì- vân anh cười tự mãn

duy mặt ỉu xiu vì không được lợi dụng vân anh sợ, để nắm tay vân anh

- Còn cô, sợ không- hấn quay sang

- Tèm nhèm- nó đắc ý

- Lên thôi- vân anh

tất cả đã thắt dây an toàn,

- ôi sướng quá- vân anh

- mát quá- nó

trò chơi cứ lác đác tung lên, ai cũng hét ầm lên

hấn với duy dờ ra như việc trò này là trò trẻ con vậy

Chơi hết trò này đến trò khác, duy lên la lên lút giờ vờ đánh lạc hướng rồi vân anh cả duy đi với nhau cho lãng mạn

để lại hấn và nó

- Bọn này đi đâu hết rồi- nó cau mặt

rút điện thoại ra gọi cho vân anh

-Ta gặp nhau 1 chiều thu tháng 10,

vì nụ cười ấy cho em nhớ mong từng ngày.

Đêm về nghe lòng thương anh mất rồi,

ngại vì mình con gái.. phải làm sao?! Trời ơi.. Trời ơi !!!

Lỡ buông lời yêu anh, sợ anh xa lánh.

Biết sao giờ vì chỉ thấy nắng trong tim mình.

SAY YOU DO, SAY YOU DO !!!

Lỡ mai mình yêu nhau,

đừng cho em ngóng những trưa hẹn dù trời nắng hay mưa trên đầu.

SAY YOU DO, SAY YOU DO !!!

Em nằm mơ nói tiếng yêu anh.

Vì mai là thức giấc sẽ không dám cho anh 1 ngàn tiếng ca.

Em yêu anh, em yêu anh, yeah yeah yeahhhhh

Say you do- tiên tiên

- Không nhắc máy- nó tức

- giờ đi đâu-nó quay sang hỏi hấn

- đi về thôi. tôi đưa cô về- hấn

- Ừ- nó

Đi trên đường đến bãi đỗ xe. nó và hấn cảm thấy ngượng ngịu, cảm giác lạ thật, trước giờ 2 đứa đi với nhau toàn cái nhau um lên. giờ lại im lặng không nói 1 tiếng, cảm giác giờ tìm đập thành thịch

- Cô đội mũ vào- hấn lấy con xe mô tô

- anh đi xe này- nó nhíu mày

- ừ sao đâu, mà cô hỏi làm gì- hấn

- không có gì- nó

Đến nhà nó , dừng chân trước ngôi nhà được tạc mũi cán thận , tinh hoa rõ nét, tuy không cao ngạo sang trọng như căn biệt thự nhưng nhà nó lại toát lên vẻ huyền bí, khiến cho người ta phải chớp mắt liên tục

- nhà cô ở đây à- hấn

- ừ- nó

- đẹp thật đấy- hấn

- cũng bình thường- nó

- ừ, vậy tôi về đây, ngủ ngon- hấn

nó đơ, sao hấn chúc mình ngủ ngon sao? hấn đứt dây thần kinh à?? nó sực tỉnh

- ừ, anh về đi,- nó

- tôi về đây- hấn quay xe

- cảm ơn anh đã đưa tôi về- nó nói lí nhí

- cô mà cũng biết cảm ơn sao??- hấn nói đều

- này. tuy tôi buồn nhưng không có nghĩa là tôi không biết tôn trọng đâu nhá.....%&%%^^^^.....- nó phun ra

- thôi thôi, đừng lo phát thanh lại, tôi chấp nhận lời cảm ơn, tôi về đây- hấn

- ừ, cẩn thận đấy- nó vẫy vẫy

hấn không nói gì phi xe về, nó và hấn về tới nhà vui mặt xuống giường, hình ảnh của cả hai cứ bay đi bay lại trong đầu

Chương 17

nó tắm rửa sạch sẽ lên giường đi ngủ sức nhớ tới mình lời điện thoại ra gọi cho mình nhằm để giải hòa....

Anh vẫn nhớ đến lúc em hé môi cười

Hay những lúc vu vơ hờn ghen

Anh sẽ nhớ mãi mãi đến lúc bên em

Dù cách xa trong tim hoài mong

Tình yêu em trao anh khiến anh thay đổi

Để bình minh trong anh thức giấc

Nhớ em...

Viết nên bao câu chuyện...

Mà hai ta vẫn luôn nguyện cầu...

Rồi bao đêm thầm mong thầm mơ về em biết không anh đang suy tư...

Cuộc đời anh... chẳng cần đâu những điều quá xa...

Chỉ cần em hiểu anh và biết rằng anh mãi mãi yêu em mà thôi

Vì trong anh... em là điều duy nhất...

Dành cho em ngàn câu ca và thương yêu đó

Dành cho em tia nắng ấm cùng bao cơn gió

Dành cho em dành cho em niềm đam mê tuyệt vời...

Mà anh muốn nắm lấy trong giấc mơ...

Mọi âu lo hãy quên đi vì anh ở đó...

Là chiếc bóng mong bên em dịu bước em đi...

Trên con đường dài có hai chúng ta...

Dành cho em- hoàng tôn

- Ôi... không nhắc máy- nó

- Tình hình này không biết bao giờ mình mới cho mình gặp mặt đây, - nó thờ dài

* Tại bar DSG

- Chúng mày chuẩn bị đồ xong chưa- mình

- dạ rồi thưa đại ca - đàn em

- đi - mình

* tại bãi đất hoang

Mình đi trên con xe mui trần

trái, phải, bên dưới , bên trên đều là tập đoàn dream

Đến nói

Mình bước tới mặt bình tĩnh

- Lên thôi- mình

- lên- tên đó

rồi cả hai đội nhảy vào đánh, mùi máu tanh nồng nặc, bên mình dùng dao kiếm chém liên tục khiến bên kia ngất , chân tay thì be bét máu,

Bọn đàn em làm như lời mình, chém không để bọn nó chết mà khiến chúng không toàn thây,

Bỗng

trong cái sự gào thét đau đớn, tiếng 2 bên lao vào như dã thú thì

' Đoàn'

tiếng súng của tên cầm đầu bên kia bắn suýt qua tay mình

mình nhanh tay rút khẩu súng của mình

bắn vào hai chân của tên đó khiến hắn ta quỵ gối ôm chân gào thét

Sau một hồi

TRận đấu toàn thắng

- đại ca, để em gọi bác sĩ- đàn em

- ừ- mình

Sau hơn một tiếng trôi qua, bác sĩ đã lấy viên đạn ra và băng bó cẩn thận rồi ra về

Mình ngồi tựa đầu vào ghế sofa nhẹ nhàng nhắm mắt

* Tại phong nó

Nó cứ lẩn lộn lộn trong phòng, gọi điện cho ba mình thì bảo mình đang ở bar

Nó nghĩ một thôi một hồi nó quyết định vào bar tìm mình

nó mở tủ nhắm mắt nhắm mũi trang điểm, mặc váy, tự biến hóa mình

Giờ đứng trước gương, nó hài lòng với thứ nó tạo ra

Nó tự biến hóa khiến mình không còn là đứa học sinh 16t, ngây thơ, trong sáng, nữa mà thay vào đó là một người con gái quyến rũ trạc 20 tuổi

Nó mặc chiếc váy đen ôm sát tạo nên đường cong với cái bo đý cực chuẩn

Dùng phấn nhuộm tóc, tạo lên những sợi lai nổi loạn

Trang điểm đậm, kẻ mắt, đeo lens , môi đỏ mọng,

Với bộ dạng bây giờ thật không thể nhận ra

* Tại bar

nó bước vào dưới sức hút lan tỏa mạnh mẽ khiến bao cánh đàn ông mê mẩn

- Em chào chị Jay- đàn em của mình

- Ồ, mình đâu- nó

- anh đang ở trong phòng - đàn em

- ờ- nó

liếc mắt nó thấy sộc mùi máu

- chuyện gì vậy- nó

- vừa có cuộc chiến đẫm máu giữa bar DSG và bar G. , đại ca bị bắn vào tay nên ngồi trong phòng nghỉ ngơi

- sao???- nó

- Chỉ tao ra phòng mình- nó

Nó đập thẳng cửa vào phòng

- Cậu sao thế- nó

- Cậu về đi, ở đây nguy hiểm- mình

- Đưa tôi xem- nó giằng tay mình

- Bỏ ra- mình

- Này cậu vẫn giận tôi chuyển sáng nay??? - nó

- Không ngờ mình nhà ta lại có tính nhỏ nhen vậy,- nó

- Ủi tôi nhỏ nhen.. cậu về đi- mình quay đầu

- này này.. Không phải sáng nay tôi quát cậu vì tôi bệnh hần ta đâu là do tôi thấy thương cho hần ta , nếu hần mà bị cậu đánh chắc giờ đang nhập viện mà nhập viện thì tôi lại phải thay cậu đến chăm sóc hần vì cậu rất bận ở bar mà chăm sóc hần thì tôi lại không đi chơi với cậu được- nó đưa ra lời giải thích vô cùng nhảm nhí nhưng lại đánh bật vào tâm can mình

- thật chứ- mình

- thật- nó

- chuộc lỗi- mình

- chuộc thế nào- nó

- mai đi chơi với tôi- mình

- được- nó

- ai cho cậu mặc thế này hả- mình nhìn từ đầu đến chân nó phán luôn

- nếu tôi không mặc thế này ai cho tôi vào bar- nó

- vì cậu mà tôi phải cam tâm mặc váy đó- nó

- Ồ..... tôi thấy cậu mặc váy vô cùng quyến rũ - mình

- Này- nó

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Nó và Minh vui vẻ cười nói sau trận giận nhau thì

Có 1 người lật qua lật lại, tính tình vui vẻ bất thường khiến ai kia tưởng đứt dây thần kinh

* Tại nhà hấn

Hấn cứ cười một mình từ lúc về khỏi nhà nó, đến lúc về tới nhà thì hấn vẫn cười làm duy tưởng trời sập

- Mày bị sốt à- duy đưa tay sờ lên trán hấn
- Bỏ ra- hấn cau mày
- ơ. tao chỉ kiểm tra thôi, hôm nay mày lạ lắm- duy đa nghi
- lạ gì đâu. vẫn thế- hấn cau mày
- nhìn lại xem- duy đưa mắt qua cả người hấn
- làm gì có gì?? Đi chơi với vân anh về xong bị ngộ à.- hấn cười đều
- đâu có đi với vân anh có sung sướng gì đâu- duy xì mặt
- tưởng kéo nhau đi ra chỗ khác cho lãng mạn,bỏ tao với quỳnh anh ở lại, chắc đi phải sướng quá, cứ đùa tao??- hấn bom
- tao cũng nghĩ thế, aii ngờ bị cô ta cho 1 trận toi bởi vì cái tội dám bỏ mặc bạn bè- duy nhăn nhó
- Ồ, can cái tội bỏ bạn bè- hấn
- Im, tao đi với cô ta là cũng giúp mày còn gì?- duy hắt mũi
- Giúp cái quái gì- hấn tò mò
- cho riêng tư ý- duy
- điên, tao với cô ta có gì mà cần riêng tư- hấn phủ định
- phét, không riêng tư mà từ nãy giờ mày cười như vớ phải vàng- duy mặt gian
- Linh tinh- hấn tức đứng dậy đi luôn
- người ta mới trêu 1 tý , bình thường trêu suốt có sao đâu....lạ thật- duy nghĩ thầm
- hazi! kệ đi ngủ cái đã mệt quá- duy nói rồi chạy lên phòng

Về đến phòng, hấn cứ ám ảnh lời nói của duy

- ày! mình điên rồi! sao cứ phải nghĩ đến cô ta. mình không thích cô ta, ai lại có tình cảm với bà chằn đó, điên- hấn nói tự cớ đầu mình mảy cái

Hấn tắm rửa rồi nằm phịch lên giường

- Nhưng mà nghĩ lại cũng thấy sướng thật- hấn cười

Biết sao không?? là thế này

* trên đường đưa nó về

- Anh lái chậm thế - nó lau bàu
- Này tiểu thư à! tốc độ đã đạt 100km/h rồi đấy? - hấn
- kệ lên ga đi- nó
- chắc bao nhiêu phần trăm- hấn
- 1000%- nó
- ok- hấn

Bỗng một chiếc xe lao tới, hấn lái phải gọi là rất điêu luyện, vì đi với tốc độ bàn thờ nên chiếc xe phóng như bay, hấn liệng tay lái, lé chiếc ô tô và

- Kít.....- nghe chói tai

và hậu quả nó đổ luôn người phía đằng trước, theo phản xạ ôm lấy hấn

- Thịch .... thịch....thịch.....- tim hấn đập như muốn rơi ra ngoài

- Ôi.....tôi.....- nó lấp ba lấp bắp buông tay khỏi người hấn

- im re vẫn đơ

- Xin lỗi vì bắt anh đi nhanh, nếu không phải anh lái giỏi thì chắc tôi xuống gặp diêm vương rồi- nó kiểm cố lảng

- không sao là tốt. lên đi tôi đưa cô về- hấn giờ vẫn chưa hết đơ

- Ồ- nó

Cả hai đi trên đường, ai nấy tim đập đều mạnh , mặt đỏ chót, may mà có cuộc điện thoại đến phá cuộc không khí ngượng ngạo đầy

và phát ra từ điện thoại nó:

Hôm qua anh thấy...

Ôi người ấy, đang trong tay với cô nào đấy?

Giật mình nhận ra không phải em,

Chẳng biết em bây giờ đang ở đâu?

Bao lâu ta đã không gặp nhau?

Bao lâu chưa hỏi thăm vài câu?

Nào ngờ hôm nay anh thấy thế này.

Chẳng biết phải nên làm gì đây?

Chưa 1 lần anh hết thắc mắc, sao em lìa xa anh này?

Để tiếp tục con đường yêu bên cạnh người ấy.

Chưa 1 lần anh ngưng suy nghĩ, anh đã làm sai điều gì?

Hay là còn điều gì anh chưa bằng người ấy?

Người ấy có tốt với em, yêu em như anh đã từng yêu?

Người ấy có biết tính em hay trách móc, thích nuông chiều?

Anh nhớ em nhiều...Anh nhớ em nhiều...

Sao để lòng vui bớt đi bao đêm đợi mong?

Người ấy có lớn tiếng hay luôn khiến em đau buồn không?

Người ấy có biết quý em hay yêu thương em thật lòng?

Anh nhớ em nhiều...Anh nhớ em nhiều...

Sao cho lòng vui bớt đi nỗi buồn, nỗi đau trong lòng anh.

Người ấy- trịnh thẳng bình

- Alo- nó

- mày về chưa- vân anh

- giờ mới nhớ tới bạn bè- nó

- tại tên duy đó- vân anh
- sướng quá nhể- nó
- sướng cái gì? tao vừa cho hấn ta 1 bài cho chừa cái tội mất dạy- nó
- Ồ...- nó
- Ồ cái gì? về chưa?- vân anh
- sắp.- nó
- vẫn chưa về??? Máy đang đi với ai- vân anh
- đi với quân- nó
- Ồ- vân anh há mồm
- sao- nó
- gay cán phết, 2 người có.....- vân anh nói làm hấn cười 1 cái
- đen tối- nó
- không đùa nữa . ngủ đi. mai còn đi học- nó
- ừ tao cúp đây. pp- vân anh
- thật là tức chết mà. cái con đầu ó đen tối này- nó nói mà làm hấn cười

Trên đường về nó hấn ngại không thềm nói với nhau câu nào.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Trở lại hiện tại, hấn vẫn mơ mơ màng màng, rồi tự cốc vào đầu mình mấy phát

- Minh điên rồi. Sao mình phải nghĩ chứ, đó chỉ là xô xát, xô xát.... là xô xát- hấn lăm bắm rồi vào phòng tắm

Đến khi ra ngoài hấn vẫn còn lăm bắm

Đó chỉ là xô xát., mình điên rồi , hấn nằm phịch xuống giường miệng vẫn lăm bắm rồi ngủ luôn(ây da cái anh này thích người ta thì cứ chối)

* Tại bar Minh

- Cậu về đi, muộn rồi đó.- mình nhăn mặt
- Máy giờ mà bảo muộn- nó gắt
- 9h- mình nhìn đồng hồ
- Chốc nữa tôi về- nó vênh mặt
- 9h30 phút cậu về, nhớ đó- mình
- biết roài- nó thờ dài, tên mình này lúc nào cũng quán triệt nó
- tôi thấy bây giờ cậu đi học toàn ngủ- mình chất vấn

- trước vẫn vậy mà- nó
  - không, giờ cậu ngủ nhiều hơn, rất rất nhiều.- mình
  - đầu mà- nó chối quanh
  - nói mau, lý do thức đêm, nếu không tôi sẽ xử phạt cậu- mình lên giọng
  - không nói- nó vắn
  - cậu nhất quyết không nói- mình
  - không nói- nó
  - được, 1 năm không gặp cậu bắt đầu không coi tôi ra cái gì, tôi sẽ cho cậu biết- mình mặt gian
  - cậu định làm gì- nó thủ thế đỡ
  - tôi sẽ.....- nói rồi mình dùng 1 tay giữ chặt tay nó. một tay véo má nó
  - nói- mình véo mạnh
  - A...ui....đau.....đừng mà- nó
  - nói- mình véo mạnh hơn
  - tôi nói...- nó
  - mau lên, tôi không thích lễ mễ- mình quát
  - tôi .....- nó
  - nói- mình tức
  - Xem bóng đá- nó cúi mặt
  - Sao?- mình
  - Thì bây giờ đang là champions league- nó
  - Vậy sao? tôi tưởng cậu làm j hóa ra xem bóng đá, cậu thích xem lắm sao- mình tò mò
  - Rất thích- nó cười
  - Xem thì xem, nhưng chừng mức thôi, cậu còn phải học- mình chỉ giáo
  - tôi vẫn học giỏi đó thôi- nó nở mũi
  - Ừ thì bây giờ cậu vẫn giỏi nhưng nếu sau này xem nhiều thì thành tích của cậu sẽ giảm sút thậm tệ.....%^&&^&&@!@#- Mình thuyết trình 1 bài
  - Tôi biết..... biết rồi mà..... 9h30 rồi..... tôi về đây nha- nó chuồn lẹ
  - Tôi đưa cậu về, - mình nói kéo nó ra đứ về
- Đi trên đường
- Sao cậu bệnh tên đó- mình dò
  - tên nào- nó
  - thì quân- mình tức khi phải nói tên hấn
  - À. tôi chỉ giúp hấn thôi- nó
  - Cậu thích hấn ta- mình
  - Linh Tinh- Mình nói làm nó giật bắn mình, thích, thích hấn sao, nó không thể thích hấn, nhưng sao nó lại cảm thấy 1 thứ gì đó rất lạ

- Thật chứ- mình

- thật - nó hét

Về đến nhà nó

- Cậu đi cẩn thận- nó vẫy tay

- Ủ, ngủ ngon nhé- mình

Nó bước lên phòng, ôi chào, cái hình ảnh nó ôm hân, thật là, hình ảnh đó không buông tha cho nó, bám theo nó mãi

- ây, sao mình lại bảo hân đi nhanh làm gì không biết?- nó vò đầu bứt tai

- Chỉ là không may thôi.- nó tự nhủ

Nó chạy vào lột xác trong phòng tắm chui ra, nằm ngủ mà không tài nào ngủ nổi, ấy vậy đêm khuya sao sáng thanh tĩnh, có 2 con người cùng thẳng trắng 1 đêm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

6h30 tại nhà nó

- Ôi..... mặt tôi- nó nhìn vào gương hét lớn

- Quỳnh Anh ơi! mày đúng là điên, đang yên đang lành lại ôm hân làm gì không biết, hại mày thành cú rồi.....- nó tự nhủ

- Trời ơi..... mặt mũi nào đến trường.- nó hét lớn

- À..... dùng mỹ phẩm- nó hí hửng ngồi vào bàn trang điểm nhưng

Có 1 sự thật vô cùng phũ phàng, là nó chất hết cái loại phấn, thử đủ loại, vậy mà

không che nổi 2 vòng đen sì, sức nhớ có con bạn chuyên ra làm đẹp rút máy gọi cho vân anh

Y.Ê.U- Mìn st319

Y.Ê.U là cùng nhau trong tay đi dưới con đường,

Là cùng trao cho nhau ngọt môi hôn

Là vòng tay yêu thương ôm mãi không rời

Từng phút giây tuyệt vời.

Y.Ê.U là ngày em bên anh không chút ưu phiền

Từng buồn lo trôi qua ngày bình yên

Nòng nân ta trao nhau giây phút tuyệt vời

Nguyện thề luôn bên nhau mãi

(Bridge)

Dù thời gian trôi qua vẫn luôn bên người

Dù ngày tháng trôi pha ta vẫn không cách rời

Bên nhau suốt đời, cùng xây giấc mơ chung đôi

(Chorus)

Hãy bên em thật gần nhé anh

Để cảm nhận những thứ yêu thương từ trong trái tim này, dành hết cho người.

Hãy trao em nụ hôn đắm say, ngọt ngào như phút giây ban đầu

Ngày nắng xanh ngời, nguyện ước có nhau trọn đời.

Y.Ê.U là bình minh mỗi sớm có anh bên mình,

Là hoàng hôn mệnh mang từng con phố

Mình cùng tay trong tay đi giữa cuộc đời,

Nguyện thề luôn bên nhau mãi

- Hôm nay bị dừng mỡ hay sao mà gọi điện sớm thế, hay đang tâm tư anh nào- vâng anh ngái ngủ nói

- tâm tư cái đầu mày- nó gát khi bị nói trúng tim đen

- nói..... sáng sớm gọi tao có việc gì- vâng anh

- hi, vâng anh xinh đẹp này- nó nịnh

- nói thẳng vào vấn đề- vâng anh nói nhanh

- mày có cách sử dụng mỹ phẩm nào để che hai cái vòng củ không- nó nói lí nhí

- thức trắng đêm sao?- vâng anh hỏi

- đúng rồi đó- nó mặt xị

- Mày thường ngày ngủ như chết mà hôm nay lại thức đêm- vâng anh nghi ngờ

- Nói nhanh đi, vòng vo quá- nó

- Nói thật... thì tao bày cách- vâng anh mặt gian

- Không nói- nó kiên quyết

- thế thì đề 2 mắt củ đó mà đi học- vâng anh

- cái này bây giờ nói không tiện, để hôm nào tao nói nha, đi mà, nếu mày không giúp thì ai giúp tao, đừng bỏ tao.....- nó nhõng nhẽo năn nỉ

- Nhớ đó không nói đừng trách- vâng anh

- ừ.. ừ... mau nói đi- nó nhanh nhẩu

- à. đầu tiên là lấy đá rồi.....%@\$#&- vâng anh nói một lèo

- Ôi. cảm ơn mày, yêu mày nhất, tao úp đây- nó sung sướng

- Con này thức trắng sao?? không tin nổi, chẳng lẽ nó với quân..... ày da mày đen tối vừa thôi vâng anh. dậy thôi- vâng anh gõ đầu

30 phút sau tại phòng nó

Nó chăm chú nhìn vào gương, sau lời chỉ dạy của con bạn nó 2 vòng trên mắt nó đã giảm đi tối thiểu, thật là nếu không có con bạn chuyên gia đây chắc chết quá (bà mà vác 2 vòng đến trường thì không hiểu nổi sẽ ntn....)

Nó cấp cấp tung tăng đến trường, sung sướng vì giải quyết được 2 vòng đen xì

* Nhà hấn

Giờ hấn vẫn còn ngủ, ngủ say như chết(ai bảo hôm qua không ngủ) hôm qua vì nghĩ đến nó mà hại hấn 6h sáng mới ngủ, mắt hấn đỏ hơn mắt nó nhưng cũng có tình trạng cú.

- Cốc....Cốc- duy gõ

- im re

- Nay thẳng kia. dậy mau 7h rồi- duy hô to

- Im đi tao ngủ- hấn hô to hơn cả duy

- Cái thằng này..- duy tức quá mở cửa chạy vào

- Dậy..... mau ..... lên- duy cầm gối đập liên tiếp vào đầu hấn

- Đừng làm phiền- hấn

- Không dậy phải không... được lắm... để tao gọi cho mẹ mày nói mày ở bên này hư lắm, kêu mẹ mày sang đây ở với mày hoặc về mĩ. oke- duy nói tay cầm điện thoại

- Tao dậy- hấn tức tối lao vào nhà vệ sinh(ông này cũng giống bà kia phét, chớm tý lao vào nhà vệ sinh)

* Trên đường

Hấn với duy và nhì ngồi chung xe đến trường, trong không gian yên tĩnh duy phát biểu mấy câu làm hấn ngượng đến chín tai

- Tao thấy mày ăn ngủ giờ giấc lắm mà, sao hôm nay lại ngủ như chết vậy- duy

- im re

- Thức đêm sao?- duy tò mò

- trật tự đi- hấn gắt

- Đúng mày thức đêm rồi đừng chối- duy mặt nguy hiểm

- Đúng thì sao- hấn câu

- Nghĩ đi nghĩ lại thì cái thằng ăn chơi như mày thì có gì mà phải phiền não để rồi thức đêm- duy lẩm bầm

- im re

- Hay..... là .....mày..... với quỳnh anh.....- duy lấp ba lấp bắp

- Đừng có nghĩ lung tung, đến trường rồi- Hấn nói mà mặt đỏ bừng(đỏ quá)

- Tất cả tại cô, nếu không phải lúc đó cô bảo tôi đi nhanh thì đâu nhiều chuyện như bây giờ...- hấn nghĩ thầm rồi càng nghĩ mặt càng đỏ chót

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Sau cái phi vụ che được 2 cái mắt cú, nó lên xe phi như gió đến trường, mặt mũi sáng lạng vui tươi, cười như hoa từ lúc ở nhà cho đến trường

Biết đâu rằng có ai đó đang nghĩ trong đầu, hằng vạn câu hỏi chưa được giải đáp

* 7h30 trường star tại lớp 10A2

Nó vừa đến, nhảy ập ra véo má vân anh 1 cái thật kêu

- A. Mày điên à!- vân anh hét âm lên
- Véo yêu ý mà... yêu quá đi- nó cười tươi
- Con điên, bớ sến đê.- vân anh mặt hầm hè
- Cảm ơn vân anh xinh đẹp đã giúp tao thoát khỏi kiếp nạn này- nó cười
- Khỏi cần cảm ơn- vân anh khiêm tốn
- Vậy hả- nó nhìn vân anh chăm chăm
- Chứ còn sao nữa, nhưng mà mày phải nói cho tao piết- vân anh mặt nguy hiểm
- Biết gì- nó mặt ngơ
- Thì sáng nay.....- vân anh chưa nói hết câu thì hấn với duy, nhi tới,

Duy nhìn thấy vân anh mặt rạng rỡ, chạy ra cắt ngang cuộc nói chuyện giữa vân anh với nó

- Chào vân anh- duy hớn hơ
- im lặng- vân anh quay mặt đi vì còn tức duy chuyện hôm qua
- Đây- duy lay vai vân anh
- Bỏ ra... vô duyên- vân anh cáu rồi đi ra ngoài
- Ồ- duy mặt ngu

Còn nó thì thở phào nhẹ nhõm, lúc vân anh hỏi. không biết chả lời thế nào thì duy đến giải thoát nó chuồn lẹ về chỗ

Vừa về phát , gặp hấn ngồi 1 đống ở chỗ

Nó cũng đặt mông vào ghế luôn, ngượng chỉ muốn đào hố

* Tiết Sử

LÀ tiết mà lớp nó ghét nhất, bà giáo dạy khàn cổ, viết kín bảng, mà lớp nó chả thèm học, đều ngủ (dạy ru ngủ thế này bảo sao.... hazzì)

Hôm nay lớp nó không ngủ, mà mắt cứ láo lòng, duy nhất cả lớp chỉ có hấn với nó gục mặt xuống bàn ngủ như chết(can cái tội thức đêm)

Không piết rằng có hàng vạn câu hỏi đen tối đang hiện lên đầu của lũ bạn thân

đặc biệt ở bàn duy với vân anh,

- Vân anh này- duy kiểm chuyện
- gọi cái gì- vân anh
- cho duy xin lỗi mà- duy nũng nịu
- liên quan- vân anh quay sang
- Thôi đi, giận dữ thì về nhà mà giận với nhau, còn bây giờ đưa nào giải thích cho tao cái- châu nói rồi chỉ tay ra bàn hấn với nó ngủ như chết
- Đúng- linh
- Chả hiểu sao cái thằng này mọi hôm dậy đúng giờ lắm mà , tự nhiên dờ dờ ương ương , sáng nay duy gọi khàn cổ mãi nó mới dậy- duy nói mặt đăm chiêu
- Cái con kia cũng vậy, vừa mới sáng sớm, đã gọi điện um xùm, bảo tao dậy nó cách che mắt cú, hỏi thì bảo thức trắng đêm- vân anh
- thế cơ- duy, châu, linh há mồm nhìn vân anh

- tao thấy lạ thật, pọn này có cái gì đó không ổn- vân anh mặt gian

- hay là tụi nó- duy lấp bắp

- Linh tinh- châu quát duy rồi cả 4 đứa cúi mặt xuống đồ tung bùng

Tùng.....Tùng.....Tùng- trống ra chơi đánh

Theo phản xạ, nó và hấn bật dậy dụi mắt rồi ngồi đơ 1 lúc

- Này, nói tao biết cái chuyện sáng nay mày hứa nói với tao- vân anh tra khảo

Nó giật bắn mình nhìn sang hấn, ai ngờ hấn nhìn nó nhíu mày lại

Nó nuốt nước bọt cái ực quay sang vân anh

- Để hôm khác- nó

- Luôn -vân anh gần giọng

- Hôm khác- nó

- hay có cái gì bí mật không dám nói- vân anh

- vớ vẩn- nó quay sang hấn

hấn nhíu mày khó hiểu thì duy ào tới

- Sao mày thức trắng đêm- duy

- im re

- nói mau- duy

- học đâu cái kiểu xen vào chuyện của tao đấy- hấn xia

- duy tịt mồm

Minh thấy nó bị dồn liền đứng dậy kéo nó ra hành lang, mặt hấn xầm lại

- Cậu thức đêm sao- mình tra hỏi

- ừ- nó cúi mặt không biết nói gì với mình

- Đừng thức nhiều quá, không tốt đâu- mình

- Cảm ơn- nó thờ phào

- Cậu nhớ hôm qua hứa gì với tôi không- mình

- Hứa gì- nó ngo ngo ngáo ngáo

- Là hôm nay đi chơi- mình gần giọng

- À đúng rồi- nó

- Hết tiết chúng ta đi, tôi đợi cậu ở nhà xe- mình

- ừ ừ- nó háo hức

Chào các bạn, mình là tác giả của bộ truyện này hi, năm nay mình mới học lớp 8 đây là lần đầu tiên mình viết truyện, nên có gì sai sót mong các bạn thông cảm nhé, Xincamon!!!!!! <3 <3 :*

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Nó hí ha hí hửng tung tăng về lớp, cười rạng rỡ, mặt mày sáng bừng lên(tại sắp được đi chơi ý mừ)

Chạy về chỗ ngồi phịch xuống ghế, không thèm để ý đến đám bạn đương nhiên có cả hấn

Cả tiết học đầu nó như trên mây, nó cứ cười cả tiết đầu óc liên tưởng rồi lại cười(có mỗi đi chơi thôi mừ- pó tai)

Ai ngờ bên cạnh có một người mặt mày đen xì, khó chịu, quay ra cốc đầu nó 1 cái

- Ay... Da.. anh điên rồi hả?- nó cúi

- Cho tôi hỏi cái- hấn liếc mắt

- Hỏi thôi có nhất thiết phải cốc đầu k- nó chỉ tay vào cái mặt vênh vào kia

- Cản- hấn buông câu vô cùng ngắn gọn

- Nói- nó gắt

- Sáng nay cô uống thuốc chưa- hấn nhủu mày

- Thuốc cái đầu anh- nó cốc lại hấn cái

- Cô bị điên à- hấn cúi

- ai bảo anh cốc đầu tôi- nó bĩu môi

- Cô....- hấn không nói nổi

- Anh định hỏi gì- nó từ từ kể (ày cái bà này hôm nay mà không vui thì ông kia chắc chuyển hộ khẩu vào nhà xác...)

- Sao hôm nay cô cười như bị điên ? Phải chăng đứt dây thần kinh- hấn hỏi đều(ông này cứ thích tự thiêu mình hay sao)

- từ từ tí đi- nó lườm

hấn giật bản mình vì thái độ lạ của nó, tưởng vì cái chuyện hôm qua mà nó tỏ thái độ ân cần thế, tự nhiên hấn cười mình(ăn dưa bỏ sao??)

- Cười gì??- nó nhủu mày

- Không có gì. sao hôm nay cô cười nhiều thế. có gì vui sao??- hấn xê lại gần nó

- cười gì mà cười... vớ vẩn..... gọn ra- nó đỏ mặt

- thật. không tin cô hỏi bạn cô- hấn chỉ tay về phía đám bạn thân nó'

- này.. vân anh- nó quay sang vân anh

- gì- vân anh đang tự sướng bỗng bị nó lôi tức quá quát luôn

- mày thấy tao cười nhiều lắm không- nó

- nhiều- vân anh cúi

-Nó lại quay sang hỏi châu

- mày thấy tao cười nhiều không??- nó

- Verry nhiều- châu vẫn chăm chú đọc sách(ày chăm quá)

- Quá nhiều- duy chen vào

- cực cực nhiều- đạt, trường nhảy luôn

nó bất mãn quay sang thì gặp ngay cái bản mặt đang hết sức thỏa mãn, cười một mình kia

- thấy chưa- hấn xóc

- Chưa, tôi chưa thấy thì không ai thấy- nó(ngang quá bà ơi)

- Lại đứt dây thần kinh nữa??- hấn cốc tiếp

- Đồ điên- nó cầm sách đánh tới tấp hấn, làm nát cả quyển sách(NHẸ QUÁ!!)

Đau quá, hấn giữ tay nó

- Muốn khiêu chiến- hấn nhìn nó

- Do anh khiêu chiến trước- nó bất mãn

- Đây là do cô, chả qua là hôm nay cô chưa uống thuốc nên tôi mới nhắc, không cảm ơn thì thôi lại còn đánh.. muốn chết hả- hấn ấn tay nó

- Anh.....- nó không nói được câu nào

- Không chấp,- nó quay mặt đi luôn

Biểu hiện của nó làm hấn ụp mặt xuống bàn cười run vai

- hôm nay cô ta lạ thật- hấn vừa cười vừa nghĩ

Minh ngồi đằng sau thấy biểu hiện của n, bỗng nghĩ

- Cậu háo hức muốn đi chơi với tôi lắm sao, hả quỳnh anh- minh cười(lại thêm 1 thánh nữa ăn dưa bở)

Thoáng cái đã đến giờ về

Nó chạy như gió ra bãi đỗ xe

Mặt mày như hoa, cười toe toét(ầy cứ như chưa đi chơi bao giờ)

Minh đi tới

- cậu đợi tôi lâu chưa- minh

- cũng mới thôi- nó-

-ừ, vậy đi thôi- minh kéo tay nó ra con xe ô tô

- Khoan- nó đứng lại

- sao vậy- minh nhíu mày

- chúng ta đi xe này vậy tài xế đâu- nó đảo mắt 1 lượt

- hôm nay tôi lái- minh

- cậu....biết...lái.....không??- nó lắp bắp

- Một chút?- minh ung dung

- Tôi..... chưa.....muốn ..... chết- nó rụt lại

- cậu sẽ không chết, lên đi- minh kéo nó nhét vào xe

Vừa lên cái nó đã chuẩn bị tư thế, thất hết đai an toàn, ngồi run bần bật

Minh nhìn mà không khỏi buồn cười

15 phút sau, nó đã cảm thấy an toàn rồi thả lỏng cơ thể, quay sang minh

- Chúng ta đi đâu- nó

- Đi rồi biết- mình

nó bữu môi quay sang ngắm cảnh

* Tại trung tâm BBS (tác giả tự chế)

Bước vào là chỗ đẹp nguy nga, mọi thứ xung quanh cứ như trong truyện cổ tích, được trang trí cẩn thận, lấp lánh như sao đêm, đẹp mơ hồ

Nó không hỏi mà kiểm chế... từ lúc nó lên cấp 2 đến giờ toàn bị bố nó giốt ở nhà, nếu muốn đi thì phải có mình đi theo(khổ thân)

- Đẹp quá- nó cười

- lúc tôi sang nước ngoài, chắc cậu toàn bị đốt ở nhà phải không- mình quay sang(chắc là bà này có quá khứ huy hoàng lắm đây)

- ừ. tối là cấm luôn, lúc đó tôi chỉ toàn cắm đầu vào máy tính- nó cúi đầu

- vậy sao- mình nhủu mầy

- ừ , bây giờ hết rồi, tôi được thả tự do, nhưng do bị nhốt nhiều quá nên tôi hơi ngại đi chơi- nó

- hôm nay chúng ta chơi tẹt ga- mình cầm tay nó kéo nó

- ừ ừ- nó

3 tiếng sau

- Một quá- nó ngồi tu 1 hơi nước đầy rồi ngã người ra ghế

- vui không- mình cười

- vui lắm, lâu lắm rồi tôi chưa được đi chơi như vậy- nó sung sướng

- lúc nào cậu mà phạm lỗi thì tôi sẽ- mình hăm he

- sẽ sao- nó nhìn mình bằng 1 bộ mặt đáng thương

- sẽ phạt cậu đi chơi tiếp- mình cười lớn(SỐC)

- cậu đúng là làm tôi thót tim- nó vuốt ngực

- ở kia có gì đó- nó tò mò

- kệ đi- mình không quan tâm chỉ nhìn nó

- ra xem đi- nó đứng dậy kéo mình ra chỗ đông người

Ai ngờ nó đơ toàn tập, mình thì mặt đen xì và người đó, mặt đỏ chót (lắm mặt thế)

Biết sao không?? là thế này.....

Nó chạy đến, thì đập thẳng vào mắt đó là 1 thằng con trai, dáng người cực chuẩn, từ đầu đến chân toàn hàng hiệu, đeo kính đen xì, vuốt tóc, trắng không tỳ vết, cao 1m85,

Nó căng mắt nhìn kĩ tên đó, ai ngờ tên đó cũng đang nhìn nó không chớp

Nó nhủu mầy mấy cái rồi nhìn lại, vẫn vậy tên đó vẫn nhìn nó, và..... nó phát hiện ra, tên đó chính là hấn

Nó há mồm. mình quay sang hỏi nó

- Sao vậy- mình giật giật áo nó

- quân- nó chỉ chỉ vào hấn

- chúng ta đi- mình quay sang nhìn hấn rồi kéo nó đi ra khỏi đó

- ơ. đi đâu- nó ngo ngáo

- về bar tôi- mình câu

Còn hấn, hôm nay ba hấn bắt hấn đi xem mặt, nên hấn đi, tâm trạng vui vẻ vì nghĩ đến chuyện sáng nay,

Nhưng cái khoảnh khắc nhìn nó với mình mà hấn cứ khó chịu, mặt đỏ chót

- Vậy ra sáng nay cô ta vui là về cái nay sao- hấn lắc đầu rồi quay vào trong nhà hàng mang theo nỗi buồn và sự khó chịu khó tả(đáng lòng)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Sinh Nhật

Mình kéo nó xoành xoạch ra xe, nó vẫn ngờ ngợ ngáo ngáo chả hiểu gì cứ để mình lôi đi

- Ấy.. khoan.. chúng ta vẫn chưa chơi đã- nó sức tỉnh lời mình lại

- Đi thôi- mình

- đi đâu- nó nhú mày

- đi về bar tôi- mình

- về làm gì, tôi không đi, ở đó chán lắm- nó buông tay mình (ở bar mà chán?? ờ bà này thật)

- Chán sao??- mình nhìn lại nó

- đúng- nó

- vào xe- mình ấn dúm nó vào xe không cho nó nói thêm bất cứ câu nào, rồi phóng xe đi vèo

* Tại nhà hàng nổi tiếng nhất BBS

Nhà hàng này đẹp long lanh, thức ăn phục vụ thuộc đẳng cấp thế giới, nhân viên vô cùng thân thiện, và chỉ có người đẳng cấp mới có thể đặt chân đến vì giá thành của nó vô cùng đắt

Hôm nay ba hấn bao trọn cả nhà hàng, cả 1 nhà nhà rộng lớn cao sang chỉ có đúng 1 bàn, được trang trí cẩn thận, khung cảnh lãng mạn, thơ mộng

Hấn bước vào, người tòa đầy sát khí khác hẳn lúc bước chân tới, mặt đỏ rực vì tức giận(may mà đeo kính đen), kéo ghế ngồi xuống 1 cách khó chịu,

Trước mặt hấn là một thiên kim tiểu thư của 1 tập đoàn giàu có, khuôn mặt vô cùng xinh xắn, cử chỉ tao nhã, đáng người uyển chuyển, thần thái toát lên vẻ của 1 cô gái con nhà tiểu thư cao sang, nhưng phản tác dụng hấn còn chả thèm nhìn cô ta 1 cái (ấỵ.. anh ý đang tức)

- Chào anh... em là Phùng Uyên Nhã, rất vui được gặp anh- nhã đưa tay ra

- chào.. tôi là Trần Anh Quân, lần đầu gặp- hấn cũng đưa tay ra nhưng rồi rút lại nhanh chóng (— —)

Cả 1 bữa ăn, trong đầu hấn cứ phảng phất cái hình ảnh nó đi với mình, và cái lý do sâu sắc bên trong đó là nó vui sáng nay là vì mình.. nghĩ tới vậy mà làm hấn như nổ óc.. chỉ muốn ra bóp cổ mình (GHÊ QUÁ!!)

Hấn không thèm nghe uyển nhã nói, mà có cố nghe cũng hã vào lỗ tai, nên từ đầu đến cuối cô bé đó chỉ nói một mình, còn hấn thì cứ gật đầu

Đến cuối cùng, trong người hấn cứ như lửa thiêu, hấn đứng phắt lên

- Xin lỗi.. Bây giờ tôi có việc bận.. tôi về trước- hấn

- Không sao đâu... anh về cẩn thận.. - uyển nhả cười

- cảm ơn- hấn đứng lên đi thẳng luôn

Hấn leo lên con xe moto, phi với tốc độ bàn thờ, đến bờ biển yên tĩnh, sóng đánh nhẹ nhàng, gió thoang thoang đến dễ chịu

Hấn cởi phất áo ngoài, tựa lưng vào tảng đá, hét lên

- Thật là tức chết- hấn

* Tại bar Minh

Nó bị mình kéo đi vô cớ, rồi lại bị mình bắt ngồi trong phòng, nó tức quá cứ ngầu nghiêng đồng đồ ăn, ăn sạch sẽ (?_?)

- Chị làm đi- Minh dẫn theo 1 chi xinh ơi là xin

- Làm cái gì- nó nhìn mình

- Trang điểm, thay quần áo, không ai chấp nhận mặc đồng phục học sinh vào bar đâu- mình nhìn lại nó

- Chỉ cần tôi không ra ngoài- nó vênh mặt

- Đã vào bar, cho dù ra hay không thì vẫn phải thay đồ

- vớ vẩn- nó nhìn mình thì thấy mình thay xong bộ quần áo nhìn bụi bặm, khác với bộ đồng phục kia

- Mau đi, đừng để lỡ- mình kéo nó lên

- Làm thì làm- nó nhăn mặt

1 tiếng sau

Nó đi ra, lúc vào thì vẫn còn ngây ngô, trong sáng lúc ra thì bụi bặm, không khác gì 20 tuổi (già quá)

Nó một chiếc quần bò da rách tả tơi và 1 chiếc áo đuôi tôm 2 quai bằng ren đen nhưng không lộ lắm, để ra thân hình với cái bo đỳ cực chuẩn

đi giày cao, trang điểm đậm, tóc uốn xoắn đuôi và dập xù mạnh, điểm thêm lai hồng. khiến nó trông hầm hố hơn bao giờ hết (khâm phục bà trang điểm quá)

- Tốt.. ít nhất thì cái mặt trông không trẻ lắm- mình đảo mắt từ trên xuống dưới

- Nhanh.. cậu bảo cho tôi xem cái gì- nó tò mò

- đi thôi- mình cầm ruy băng đen bịt mắt nó

Nó đi theo mình, không nói cũng không rằng

Mình bỏ ruy băng ra, thì

- HAPPY BIRTHDAY QUỲNH ANH- vân anh, châu, linh, đạt, trường, nhi

- Ôi...- nó hét ầm vì trước mặt nó giờ cả bar mình đều được trang trí, bao nhiêu ruy băng và quà xếp đến mấy tầng,

- sao vậy??- bọn bạn nó

- Không.. tao vui quá thôi . hi- nó cười

- Mà sao bọn mày trông lạ quá vậy- nó nhử mày đảo mắt qua 1 lượt thì bọn bạn nó nhìn còn già hơn cả nó

Vân anh ăn mặc và trang điểm trông cực kì quyến rũ

Châu thì trông cực kì hầm hố

Linh lại như đầu đường xó chợ, quần áo tả tơi

Nhi thì đỡ hơn, nhưng cũng sốc không kém

Trường, với đật trông y như 2 thằng cầm trum

Còn mình thì không nói làm gì.. nó đã thường thấy mình hằm hỏ vậy rồi

- Không mặc thế.. có ma cho tao vào bar - vân anh

- ờ nhể- nó cười

- Nhập cuộc đê -trường mở hết nắp bìa, khiến nó phụt tung toét

- DJ.. mở nhạc mạnh lên- châu

Cả đám bạn của nó bao gồm khách ở trong bar đều quấy tung bùng, mình thì ngồi tằm lạng nhìn nó vui vẻ, nhìn xuống hộp quà màu đỏ (yêu quá)

* biển

Hắn ngồi đó cả buổi chiều, suy nghĩ chuyện của nó, chẳng lẽ hắn yêu nó... đang vẫn vơ vớ với đồng suy nghĩ thì duy gọi

- Alo- hắn

- Xem mặt sao rồi- duy

- Nhặt toẹt- hắn buông câu phũ (ầy)

- Mà đang ở đâu đấy- duy

- Ở chỗ ở được - hắn chán trở lời ngang chưa từng có(pó tay)

- Chán quá mày ơi!- duy

- Rủ vân anh đi chơi- hắn

- Nếu được tao đã không gọi mày- duy

- tao cũng chán..- hắn thở dài

- vào bar không??duy

- Ở đây tao nghe nói có bar DSG nổi tiếng lắm- duy hí hửng

- ok đi cho giải tỏa - hắn

- mày có gì mà phải giải tỏa.. hay bị em nào....- duy chưa nói hết thì hắn bộp luôn

- Vớ vẩn.. chuẩn bị đồ đi rồi vào- hắn

- 15 phút nữa tao có mặt ở nhà- hắn rồi rồi đứng dậy cầm áo lên xe mô tô phi như gió về nhà

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Dụng Độ

15 phút sau.. hắn đã có mặt ở nhà, đi lên phòng đóng cửa cái RẦM

Hắn nằm ập cái xuống giường, úp mặt xuống gối , thở dài , nhắm mắt

Sau một hồi xả tức thì hắn bật dậy, lao ra tủ quần áo rồi lại lao thẳng vào phòng vệ sinh (o_o)

30 phút sau, hắn đứng trước gương mặt vẫn không khỏi đen xì, nhưng mà..... vẫn đẹp trai (hi)

Hắn mặc chiếc quần bò đen, mặc chiếc áo sơ mi đen, đeo kính đen, tóc đen, giày đen, khuyên tai đen, đồng hồ đen.....nói chung là hắn diện cây đen (giống nó)

Hắn bước ra vác luôn theo cả khuôn mặt đen xì, tủa nùng nặc sát khí đi xuống dưới ghế sofa đợi duy

Tên Duy vừa mới chui từ phòng ra, ăn mặc khác hẳn ai đó, khoác trên người bộ quần áo tỏ vẻ cao sang nhưng pha chút nghịch ngợm khiến duy đã đẹp nay còn đẹp hơn

- Mày định đi đám ma sao??- duy đảo mắt qua hắn thấy hắn đang khoác trên mình cả cây đen

- Im - hắn quát

- tao chỉ trêu thể thôi, mà sao mày mặc quần áo dị thể- duy nhún mày

- tao thích.. đi mau- hắn đứng dậy ra bãi xe

- ơ- duy mặt ngu, lắc lắc vài cái rồi đứng dậy theo hắn

* Bar DSG

Trước cổng vào bar , có một siêu xe đen bóng đi tới, 2 người con trai bước xuống với ánh mắt trầm trồ của mọi người

Một người thì diện cây đen, mặt tủa sát khí

Một người thì nhìn hào hoa phong lưu với nụ cười chết người

Hắn vút chìa khóa xe cho tài xế rồi cùng duy bước vào

Trước mặt hắn, bar này thật sự đúng như dân chơi đồn đại

Bar này được xây với quy mô lớn, dj hàng đầu việt nam, trang trí cực kì sang trọng, có mấy trăm phòng vip, và gần 1000 phòng thường, sân khấu cực rộng, ánh sáng huyền ảo, và chỉ có dân chơi chính thức mới dám bước vào

- Đúng là trăm nghe không bằng một thấy- duy đảo mắt xung quanh

- không tòi- hắn nhếch mép

- sang bàn bên kia ngồi - duy nhìn hắn

- ừ- hắn

- hình như có sự kiện gì đó- duy

- hỏi thử??- hắn vẫn đang nhâm nhi ly rượu

- Đây cô em- duy kéo tay cô gái cực kì bốc lửa đi qua

- Sao vậy- cô gái đó quay ra

- Hôm nay có sự kiện gì mà đông vui vậy- duy nhìn

- À. Hôm nay là sinh nhật bạn của ông chủ quán bar này- cô gái đó cười

- vậy sao??- duy buông tay cô gái đó

- Anh vào cùng cho vui.. ở đó còn có bạn của cô gái đó.. nhìn họ cực kỳ bốc lửa, mọi người ở đây ai cũng quẩy hết mình- cô gái đó nói xong rồi đi ra chỗ bọn nó

-Duy nuốt nước bọt cái ặc (dê gái thật) rồi đứng phắt dậy lôi hắn đi xoành xoạch

Duy chen vào bên đám đó, nhìn thấy nó và bọn bạn nó, đứng đơ như tượng , mặt cắt không ra giọt máu

Hắn đứng dưới thấy biểu hiện lạ của duy liền chen lên, ngược mắt về phía trên, và..... hắn cũng sốc

Sau 1 hồi đứng như tượng chết.. hắn với duy sức tỉnh, quay ra nhìn nhau

- Không.....không.....phải.....là.....cô.....ta.....đó.....chứ- duy lắp ba lắp bắp

hắn vẫn sốc, cậu mồm cũng không nói nổi

- Trời ơi...- duy hét, mắt mở to hết cỡ

Lại một lần nữa, duy lúi húi xoay xoay ra chỗ nó

- Ồ!...- nó sốc

- Cái gì đấy- pọn bạn nó quay ra

- OH MY GOT- pọn bạn nó sốc hơn nó

- Mọi.....người..... sao.....lại ở đây- duy nhìn chăm (ngu vãi vừa hỏi xong lại quên...haziiii)

- Hôm nay là sinh nhật quỳnh anh - vân anh tỉnh sau đó nói đỡ cho 1 lũ mặt đơ như quả mướp

- à.. sao lại tổ chức ở đây- duy

- thì.....- vân anh khó nói

- thích thì tổ chức ở đây.có vấn đề sao??- châu gần mặt

- không.không có gì.- duy mặt đơ

Hắn đứng đó, đằng sau chiếc kính đen xì đó, là 1 đôi mắt đang nhìn nó từ đầu đến chân

Nó?? Phải nó không??? đứa con gái tính như đàn ông, hôm nay lại trang điểm và ăn mặc hầm hố?? hắn không tin??

Đưa tay lên dụi mắt vài cái?? lần này thì phải tin thật?? nó?? chính là nó...

Nó bây giờ cũng đang nhìn hắn. Nháu mày vài cái rồi cứ nghĩ,

- Tên này hôm nay bị sao?? Ăn mặc gì mà cứ như đi đưa đám- nó

- áy.. mà sao cứ nhìn mình thế nhi- nó nhìn thấy hắn đang nhìn nó, liền cất bước đi tới (tỉnh thế)

Hắn sững người, trong lòng có cái gì đó vui vui nhưng lại sớm bị dập đi mất bởi đã bị cái hình ảnh nó đi chơi với mình làm hắn không vui nổi

- anh bị sao đấy- nó huơ huơ tay trước mặt hắn

- bỏ ra- hắn hất tay nó

- ơ.. tôi chỉ hỏi thôi. có cần phải cáu gắt thế không-nó nhăn mặt

- không cần cô quan tâm- nói xong hắn bỏ đi ra khỏi bar

- Đồ đáng ghét?? cô đúng là quá đáng? tôi ghét cô.. ghét cô.....- hắn cứ lăm bầm rồi cứ bước đi trong vô thức (khổ thân)

Hắn đi để lại nó có cái cảm giác buồn bực lên lời trong lòng, nhưng mà hôm nay là sinh nhật nó mà, phải vui lên chứ.. nghĩ xong nó liền quay ra đám bạn phát hiện tên duy đang đăm đăm nhìn vân anh (hồn nhiên quá mức)

- đang làm gì đó- nó quát duy

- không.. không có gì- duy

- thật chứ- nó

- thật- duy ngại quá quay đi

nó tiến tới cạnh vân anh nói lớn

- ay da.. vân anh à.. mày xinh quá, khiến cho ai kại phải chảy dãi này giờ- nó nói đều duy

- ai chảy dãi cơ.. vô duyên quá- vân anh nhăn mặt làm duy mặt đỏ bừng bừng

nó thì quay đi vào phòng vip nơi mình ngồi

- này . cậu mau ra ngoài chơi đi chứ, hôm nay sinh nhật tôi đấy- nó

- quỳnh anh này- mình nhìn nó
- chuyện gì/- nó
- tặng cậu- mình đưa nó hộp quà được bọc cẩn thận
- cảm ơn.. tôi bóc đây- nó

Nó bóc ra thì bên trong là một bút được tạc cực kì tinh xảo, mạ vàng cực đẹp mắt

- ồ.. đẹp quá- nó quay sang mình
- cậu thích không- mình cười
- thích lắm.. mà sao cậu biết tôi sưu tầm bút'- nó ngo ngác
- tôi là bạn thân của cậu.. cậu nhớ chứ- mình
- ừ nhỉ (hi) - nó cười chừ
- cậu ra ngoài vui tiếp đi. tôi có việc- mình
- ừ.. vậy tôi ra đây- nó

-Mình nhìn theo nó, cười nhẹ nghĩ thầm

- thật sự điều tôi muốn là chúng ta tiến xa hơn là bạn quỳnh anh à- mình

Nó đi ra ngoài. thấy 1 lũ bạn ngồi ở bàn.. cười nói vui vẻ, thì nhảy òm tới ngồi chung vui bỗng

- thắng quân đâu- duy nhủu mày
- tôi vừa thấy anh ta ra ngoài - nó nói mà lòng buồn thiu
- đi đâu cơ chứ?? cái thắng này?- duy lấy máy ra gọi

Từ khi quen em anh đã mơ anh đã quen với nỗi nhớ,

nhưng tại vì sao mà đôi tay ko thể nắm chắc trái tim

Đề rồi ngày sau a đã cố giữ e ở lại và nỗi buồn vương trên mắt e còn lại gì

Nơi bình yên a với e thu qua đông đến giá lạnh.

rồi thời gian trôi dần xa theo lối a về

Chỉ còn lại đây nỗi buồn cô đơn mang nhiều ưu phiền

Biết tìm đâu 1 hình bóng cũ đã mãi khắc ghi trong tâm trí anh từng ngày.

Chorus

a ước mỗi sáng khi a thức giấc lại được có em trong tay.

A ước mỗi tối a sẽ luôn luôn là người chúc em ngủ ngon.

Nhưng giờ đây thật quá khó , e giờ đang ở đó...

Có biết mỗi đêm a thức trắng mong sẽ quay trở về..

A ước nắng sớm mai kia chiếu cho đôi tay a ko lạnh nữa..

A sẽ giữ cho riêng mình nụ cười thơ ngây

và e sẽ nói nhớ a thật nhiều..

sẽ nói yêu a thật lâu..

sẽ bên a đến suốt đời này..

baby cho anh 1 nụ cười tươi như nắng

selfie làm cái hình nền

để biết hôm nay anh là người đàn ông may mắn

có em đi cạnh bên

say na na na na

say la la la la

ngoài phố cây thông mọc nhiều hơn nhà

được đi với em thì còn quý hơn quà

và buồn làm gì em ơi

đừng tự làm mệt mình vì câu chuyện không đáng nói

giờ anh đã tới

bao hạnh phúc khổ đau chia sẻ cùng anh với

nói nhỏ với 1 mình anh thôi

để anh sẽ nói cho cả thế giới

- Day Dreams- Soobin Hoàng Sơn

- Không nhắc máy- duy nhủu máy

* tại nhà hấn

Hấn thật không thể chịu nổi khi thấy mình với nó , tức nó dám lo là hấn, nhưng hấn đâu có cái quyền bắt nó phải quan tâm hấn, nó có phải người yêu hấn đâu

Hấn từng phủ nhận hấn không bao giờ thích người con gái như nó, nhưng giờ hấn thích nó, thích nó thật rồi

Hấn tựa đầu vào ghế sofa nhắm mắt 1 lúc rồi rút trong túi ra 1 hộp quà nhỏ xinh xắn, đó là quà sinh nhật hấn tặng nó

Hấn đã biết sơ yếu lý lịch của nó, hấn biết sắp đến sinh nhật nó, hấn muốn tặng nó 1 món quà thật đặc biệt, nhưng có lẽ món quà mà hấn lục tung cả thành phố, món quà mà hấn dành cả tấm lòng lại không thể đến tay nó

Hấn lại ngậm ngùi cất vào áo.. rồi lặng lẽ cầm chai rượu về phòng (đáng lòng), trong lòng khó chịu, ảm ức, ghen tức , hấn đều trông cậy vào chai rượu này vậy.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tai Nạn

Ở bar

Duy gọi cho hấn liên tục, hấn vẫn không nhắc máy, mặt duy càng ngày càng tối lại

- Cái thằng này đi đâu cơ chứ- duy nhủ nhỏ

- Sao vậy- bọn nó
- Thăng quân, rõ ràng rú duy đi vậy mà lại bỏ đi. thật không hiểu- duy lắc lắc
- À. Quỳnh anh, duy vừa thấy cậu nói chuyện với quân, thế nói cái gì- duy
- chả nói gì nhiều, chỉ là anh ta hôm nay uống lộn thuốc hay sao ý, tôi chỉ hỏi thăm mà cũng cáu gắt rồi bỏ ra ngoài luôn- nó cứ nhăn mặt nói
- vậy sao, thăng quân hôm nay cũng lạ lắm, lúc đi xem mặt thì vui hơn hờ, lúc về thì mặt mày đen xầm, chạm tý là cáu gắt- duy
- khó hiểu- vân anh
- mày thì hiểu sao được - châu
- ừ nhẽ- vân anh mặt ngu
- con điên- linh

Còn nó vẫn đứng như trời chồng khi nghe duy nói, chẳng lẽ hấn nhìn thấy nó với mình nên không vui, hấn giận nó sao?? đầu óc nó cứ quay cuồng,

Lúc này nó lại sực nghĩ

- tên điên này, hôm nay là sinh nhật tôi đấy, không thèm chúc thì thôi mà còn bỏ đi, anh mà làm sao thì tôi giết anh- nó nói mà mặt mày lo lắng càng nghiêm trọng
- mọi người cứ ở lại đây, vui tiếp đi nhé, duy đi tìm quân đã, - duy nói rồi chạy luôn ra khỏi bar
- tôi đi với- nó í ới
- được. nhanh- duy

Hấn ở nhà, thốc liên tục mấy chai rượu, nhưng hình như mấy chai rượu đầy cứng chả lấp nổi cái hình ảnh nó với mình, càng nghĩ hấn càng tức, rồi hấn đâm vào tường

- tôi ghét cô.. Quỳnh anh.. tôi ghét cô. ghét cô. cô đúng là quá đáng..- cứ sau mỗi chữ hấn cứ đâm mạnh, thật mạnh vào tường, khiến tay chảy be bét máu,

Đến lúc đâm chán, rượu uống cũng đã hết cạn, hấn tựa vào tường, tay chảy đầy máu, tựa vào tường mồ hôi chảy đầm đìa, mặt đỏ ửng

Rồi hấn loạng choạng đứng dậy, đi đứng nghe về khó khăn lắm, hấn cứ ngã liên tục, mãi lúc sau hấn mới lết đến con xe moto của mình, nhìn hấn trông đau thương(khổ thân)

Hấn lên xe, phóng như gió, đi với tốc độ tối đa, lượn qua lượn lại, rồi bỗng

Một chiếc xe tải lao tới, hấn đang phi nhanh trong người lại có men rượu nên cứ nửa tỉnh nửa mê. Trong lúc choáng váng, hấn đã định được có xe lao tới, hấn liền ngoảnh tay lái, nhưng hấn cứ lảng lảng trong men, nên hấn bỗng cảm thấy khó có thể điều khiển, chân tay rã rời, đầu óc quay cuồng, xe hấn tránh được oto ,nhưng lại lao ra phía trước, đâm thẳng vào lề đường, hấn nằm ập xuống đất, bất tỉnh, máu chảy khắp người

Duy và nó đi tìm hấn khắp nơi, đi về nhà, tìm đến khắp những chỗ hấn hay đến, nhưng vẫn không tìm được

- cái thằng này.. bỏ đi thì phải nói cho bạn bè biết chứ- duy cáu

nó vẫn im lặng, mặt cúi xuống đất, nó cảm thấy hơi có lỗi với hấn, cảm thấy rất buồn vì hấn tức giận, cảm thấy buồn vì hấn dám lơ sinh nhật nó

- tôi mà tìm được anh, thì tôi đánh cho anh nhập viên luôn- nó tức giận nghĩ

bỗng 1 cuộc điện thoại vang lên từ máy duy

(lời bài hát dài quá nên t/g bỏ lời)

- Yêu không nghĩ phép- isaac

duy nhìn xuống máy thấy hiện lên số hấn liền bắt máy, xà 1 tràng

- mày đi đâu đấy.. mày có biết tao lo lắm không, mày đang ở đâu đấy.....- cứ thế 1 tràng được xả ra từ duy

- Đây có phải duy bạn của bệnh nhân trần anh quân không??- người trong máy

- phải sao anh cầm máy quân.. sao lại .. bệnh nhân- duy nói mà làm nó đứng bên cạnh bồn chồn không yên
- bạn của anh bị tai nạn trên đường xx , hiện tại chúng tôi đã đưa bạn anh đến viện xx.. và đang cấp cứu, hình như cũng nghiêm trọng- người trong máy
- được được tôi đến ngay- duy nhanh nhẩu
- sao vậy- nó nhìn duy
- quân bị tai nạn- duy
- sao??? có nghiêm trọng không??- nó
- tôi không biết.. đến đó đã- duy kéo tay nó lên xe và phi với tốc độ bàn thờ

* Bệnh viện

duy với nó đến bệnh viện chạy thật nhanh ra phòng cấp cứu

- tôi là bạn của quân, bạn tôi có nghiêm trọng không??- duy hỏi người đàn ông lạ mặt
- tôi đang đi qua đường, thì thấy cậu ta nằm trên vỉa hè, máu chảy khắp người trong tình trạng bất tỉnh, nên tôi đưa cậu ta đến luôn, còn nghiêm trọng hay không thì cậu nên hỏi bác sĩ- người đàn ông
- cậu đừng nên quá kích động, bác sĩ đang cấp cứu trong đó- nói xong người đàn ông đó đưa cho duy điện thoại của quân

Nó từ lúc nghe duy nói hấn bị tai nạn, nó như trời chòng, toàn thân run rẩy, cả người nóng ran, cứ như không bước nổi, duy cứ kéo nó đi, nó đi theo không nói bất cứ gì, cả người đơ toàn tập và bây giờ vẫn đơ

Nó nhìn ra phòng cấp cứu, ánh mắt chưa sót, không hiểu sao nó lo cho hấn đến thế, nó sợ hấn bỏ nó, sợ hấn giận nó, phải chăng nó đã yêu hấn?? Nó vẫn đang lang thang trong cảm xúc của mình thì duy kéo nó về hiện tại

- quỳnh anh sao vậy- duy nhìn nó đang đơ
- không.. tôi không sao... quân sao rồi- nó nhìn duy ánh mắt thật chán chửa
- duy không biết,,, thật không nói nổi.. không biết làm gì mà lại xảy ra tai nạn- duy nhăn mặt

nó im lặng, không nói gì, nó biết hấn ra như thế này là vì hấn đang giận nó, giận nó đi chơi với mình, nhưng sao hấn lại nhỏ nhen thế chứ, nếu không muốn nó đi chơi với quân thì có thể nói hấn ra để nó biết. nó sẽ không đi nữa.. nhưng sao hấn cứ tự hành hạ mình chứ???

Bao nhiêu suy nghĩ diễn ra trong đầu nó, nó cứ thất thần ngồi suy nghĩ, duy thì cứ đi đi lại lại, đầu nó choáng váng, nay còn váng hơn, bỗng điện thoại nó reo

Em đang hát về người yêu đầu ời, có nghe chẳng

Em đem tiếng cười bờ môi ấy.. xa chốn đây.

Những giây phút ghi chặt tay nhau.

Những câu nói thì thầm bên tai bấy lâu.

Mùi hương thân quen còn in trên vạt áo.

Em sẽ nói anh nghe anh nghe về đại dương xanh.

Em sẽ hát anh nghe anh nghe bản tình ca em với anh.

Ta sẽ nắm tay nhau đi chung trên từng con phố quen.. Yeah ih yeah ha..

Lalalala

You are MY EVERYTHING.

Ah ih ah la lalala

You're enough 'n the best to me. x 2

Em luôn ước mình được ôm lấy anh, mỗi sớm mai.

Trao anh những lời ngọt ngào thiết tha "Oh my boy"

Những tia nắng vàng sau cơn mưa.

Những con phố hằng ngày đi xa đón đưa.

Mùi hương thân quen còn in trên vạt áo.

Em sẽ nói anh nghe anh nghe về đại dương xanh.

Em sẽ hát anh nghe anh nghe bản tình ca em với anh.

Ta sẽ nắm tay nhau đi chung trên từng con phố quen.. Yeah ih yeah ha..

My everything- tiên tiên

- alo- nó cất giọng mệt mỏi

- sao giọng mày mệt mỏi thế, tìm thấy quân chưa- châu

- quân bị tai nạn rồi tao đang ở viện xx. mày đến đi- nó nói mà mắt cay cay

- sao?? quân?? tao...tao đến đây- châu lắp bắp

- ừ- nó cúp máy. nhắm tịt mắt tựa đầu vào hàng ghế chờ

2 tiếng trôi qua, vẫn chưa thấy bác sĩ ra, nó vội duy đứng ngồi không yên, lòng như lửa thiêu, lo lắng cho quân đến cả toàn thân mềm nhũn

- hôm nay là sinh nhật tôi đấy. anh quá đáng lắm Trần Anh Quân. anh tỉnh dậy là tôi không tha cho anh đâu- nó tự nhủ mình rồi cứ đi đi đi lại

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

Nó đang thần thờ với với 1 đồng suy nghĩ vây quay, thì bọn bạn nó kéo tới ào ào xả liên tục vào mặt nó

- thằng quân sao rồi- châu

- sao nó lại bị tai nạn- vân anh

- nghiêm trọng không- linh

- anh tớ sao lại bị tai nạn- nhi

- Im, đây là bệnh viện, nó có biết cái gì đâu mà chúng mày hỏi lăm thế- trường thấy sắc mặt nó yếu ớt quay ra ngăn cản bọn bạn xả vào mặt nó

- ừ- bọn bạn nó im re ra chỗ ghế chờ ngồi

1 lúc sau cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, bác sĩ đi ra ngoài, pọn nó ào tới

- bác sĩ bạn tôi sao rồi- duy lo lắng

- cũng không có gì nghiêm trọng, cậu ta chỉ gãy tay với chấn thương nhẹ ở đầu, chỉ cần chăm sóc tốt là có thể xuất viện, bây giờ cậu ta đã được chuyển sang phòng hồi sức, mọi người có thể sang thăm được rồi- bác sĩ nói

- cảm ơn bác sĩ- duy nói mà mặt thờ phào nhẹ nhõm

- chúng ta sang thăm quân- vân anh

- ừ- đám bạn nó

* tại phòng hồi sức của bệnh viện xx

Hắn vẫn đang trong tình trạng hôn mê bất tỉnh, sắc mặt tái đi vì mất nhiều máu, nó nhìn hắn mà cảm giác đau nhói lên lời trong tim, vì nó quá ngây thơ hay vì nó ích kỷ đã gây cho hắn ra tình trạng thế này, nó cảm thấy có lỗi lắm, nó tự nhủ sẽ chăm sóc cho hắn đến khi hắn khỏi thì thôi, hắn khỏi hắn rồi nó sẽ cho hắn 1 trận vì cái tội không quý trọng bản thân (ác vãi)

- tôi nay tôi ở đây- nó nói mắt vẫn nhìn hắn

- sao ? - vân anh mở to mắt

- Có vấn đề- nó liếc vân anh

- rất có đấy chứ- đặt đống thêm

- quỳnh anh không phải ở đây đâu, để duy ở đây cho, hôm nay cậu mệt rồi- duy nhìn nó

- tôi không sao- nó vẫn nhìn hắn trả lời

- thôi để nhĩ ở lại, quỳnh anh với duy về nghỉ ngơi cho đỡ mệt- nhĩ

- không cần, dù sao thì cũng vì tôi quân mới như vậy- nói mà người nó nóng ran

- sao? à thôi mày ở đây cũng được, mai chủ nhật mà- vân anh nói rồi nháy mắt đám bạn đang bày 1 lũ mặt ngu ở đó

- ờ ờ- bọn bạn nó mặt ngu lắc lắc gật gật, duy thì nhìn thấy vân anh nháy mắt với mình liền gật luôn (hám gái quá)

- vậy đi thế bọn tao về trước đây- vân anh nói rồi lại kéo bọn bạn ra ngoài, để lại nó trong đó với hắn

Nó lấy ghế đặt cạnh giường hắn rồi ngồi xuống, nó nhĩ hắn không chớp mắt

- tại sao anh phải làm thế chứ, đồ quân óc lộn, quân ngu xuẩn,..... anh mà hồi phục tôi cho anh nhập viện tiếp- nó nói mắt đỏ rực (ặc ặc quá má)

Nó tuy nói vậy thôi nhưng nó đau và lo lắng cho hắn lắm, nó ước lúc đó nó nên quan tâm đến cảm xúc của hắn 1 tý, nó ước lúc đó nó đừng ngây thơ quá, thì hắn sẽ không xảy ra chuyện gì, nó cứ nhìn hắn nhìn hắn rồi cứ suy nghĩ quay cuồng bỗng ngủ gục trên tay hắn lúc nào cũng không biết

Hắn tỉnh, tỉnh từ lúc bác sĩ đưa hắn đến phòng hồi sức, hắn biết nó ở đó, hắn giận nó, không muốn nhìn thấy nó, hắn cứ nhắm mắt lại, để nó không nói chuyện với hắn, để nó về, bây giờ hắn lại nghe thấy nó nói, nó lại còn ngủ gục trên tay hắn, hắn vui lắm, bao nhiêu buồn bã cũng tan hết, hắn hết giận, hắn yêu nó, yêu nó thật

Hắn cứ nhìn nó ngủ say sưa trên tay mình, nhìn nó ngủ sao mà đáng yêu thế nhưng chắc hôm nay nó mệt lắm, hắn bỗng cảm thấy có lỗi, hôm nay là sinh nhật nó, tại hắn mà làm nó không vui hết bữa tiệc, bỗng nhiên hắn cảm thấy ngu xuẩn vì hành động của mình, vì hắn quá yêu nó nên đã lù mò tâm trí, nhưng nó đâu có biết, hắn đành chôn chặt, chờ 1 ngày nó chính thức làm bạn gái của hắn,

* 6h sáng tại bệnh viện

- Ôi đau lưng quá- nó thức dậy sau 1 trận ngủ như chết, bỗng ngược mắt lên hắn, nó nhìn hắn chăm chú bỗng

- Làm gì mà nhìn tôi thế- hắn mở mắt làm nó đỏ lừ mặt

im re

- sao tôi lại ở đây- hắn (t/g nề anh này thật)

- hôm qua anh bị tai nạn anh không biết- nó nhắc đến chữ tai nạn mà làm nó tức sôi máu

- không- hắn vẫn thờ ơ

- vậy mà anh cũng nói được hả, đầu anh có não không? anh có biết tôi qua tôi mệt sắp chết ..... @\$%^^&^^% - nó cứ xả ra 1 bài (bệnh cũng không tha)

- tôi tưởng tôi bị tai nạn thì liên quan gì đến cô, mà sao cô lại ở đây- hắn cố chọc nó

- ừ thì .....- nó không nói nổi

- cô quan tâm tôi? - hấn

- vớ vẩn .. thương hại đúng hơn, thôi tôi không thèm giằng co với anh, tôi đi mua cháo- nó nói mặt bưng bưng nhanh nhanh chóng chóng ra ngoài để lại hấn ngồi úp mặt xuống gối cười

1 lúc sau nó mua cháo về thì đã thấy đám bạn quý quái của nó xông đến hỏi cho quân chóng cả mặt

- ày chúng mày phải cho bệnh nhân nghỉ ngơi chứ- nó đến kéo đám bạn

- Sao hôm nay cô tốt thế- hấn chọc nó tiếp

- vậy thì sao, anh nghĩ lúc nào tôi cũng ác như anh á .... không đâu .... tôi hiền mà - nó nói mà mặt mày sáng bưng

- HIỀN QUÁ - bọn bạn nó nhấn mạnh

- tất nhiên- nó cười cười

- thôi đừng chấp nó làm gì, con này nó vừa ở V2 về đó mà- trường(* V2= viện thần kinh)

- Ngứa mồm ????- nó liếc sang trường

- tao đùa tý mà- trường uốn éo

- Anh piết vì sao tôi tốt với anh không ?- nó quay sang hấn mặt gian gian

- không ?- hấn mặt ngu

- đó là bởi vì tôi hiền để chăm sóc cho anh tinh thần tốt hơn, mau chóng khỏe lại- nó cười cười

- vậy à- hấn trong lòng hạnh phúc (lại ăn dưa bở)

- Đúng vậy đó, tôi sẽ chăm sóc anh, cứ yên tâm, khi nào anh khỏe lại thì hãy báo bác sĩ bó bột cho tiếp nhé- nó cười đều

- có nghĩa là .....- hấn mở to mắt hết cỡ nhìn nó trần trối

- TÔI SẼ ĐÁNH CHO ANH NHẬP VIỆN LUÔN- nó gằn giọng làm hấn không đỡ nổi

- quỳnh anh à ... lẽ nào mày đối xử ác với quân thế ..- linh trần trối

- đây là hậu quả mà anh ta phải nhận lấy- nó nói mà làm hấn lại nuốt nước bọt

Bọn bạn nó im lặng lắc đầu nhìn hấn với hàm ý .....

- CHÚC BẠN NHẬP VIỆN LẦN SAU- rồi quay người đi luôn để lại hấn với nó

- đừng có năn nỉ .. tôi nói là tôi làm- nó dường như piết trước thần nhiên nói làm hấn cứng họng

- cô ác thế- hấn mặt gian gian

- không ác lắm- nó vẫn thần nhiên nghịch điện thoại chơi

- vậy cô ở đây bao lâu- hấn nói mà lòng vui ơi là vui

- khi nào anh khỏi thì tôi thôi- nó

- vậy hả- hấn

- đúng, tôi ra ngoài gọi bác sĩ thay băng, ngồi im đấy cấm đi linh tinh- nó nói rồi dậy đi luôn

hấn nhìn theo nó mà cứ thấy vui vui, bao nhiêu buồn phiền giờ trôi đi hết bỗng hấn sực nhớ, lời trong tù ra món quà mà hấn để tặng nó, hôm nay hấn phải tặng nó mới được

Chương 27: Tặng Quà

Hắn đang mông nung với 1 đống suy nghĩ vầy quanh, phải làm sao tặng nó, tặng nó thế nào, nếu nói 'tôi tặng cô' thì vô duyên quá, còn nếu đưa luôn cho nó thì ngại chết đi được (bó tay), đang vò đầu bứt tai thì bỗng có dáng người bên ngoài, hắn bỗng cau mày

- Chào- hắn

- Chào, cậu không sao rồi chứ?- mình cười đều

- tôi không sao - hắn khinh

- vậy hả- mình nhếch mép

- Tôi có sống hay chết cũng không đến lượt cậu quan tâm - hắn

- Tôi đâu có quan tâm cậu - mình

- vậy cậu đến đây làm gì - hắn

- tôi đến tìm quỳnh anh- mình

Thấy mình nhắc đến nó hắn tức điên phôi máu (eo ôi kinh) khinh không thèm trả lời

- Cậu cũng sợ quá nhỉ- mình

- sợ quá ??- hắn nhún mày

- Bị tai nạn, được quỳnh anh chăm sóc, vậy là nhất quá còn gì- mình nói khinh bỉ

- Cậu đang ghen với tôi- hắn

- không.....không hề.tôi chưa từng ghen, nhưng cũng chưa từng thua- mình hàm ý (yêu thì nói hắn ra, cứ ầm dũ lắm cơ)

- chưa từng thua?- hắn nhún mày

- đúng tôi chưa từng thua. nói đúng hơn thì chưa bao giờ thua- mình nhếch mép

- cậu đang rất tự tin- hắn

- đúng, tự tin đã ăn sâu vào máu tôi. PHÙNG THẾ MINH này chưa từng thua, chưa từng bại trước tay ai- mình

- nếu 1 ngày có người đánh bại- hắn cười đều

- tôi sẽ trừ khử người đó, và ngày tôi bị đánh bại, nghiêm nhiên không bao giờ xảy ra- mình đắc ý

- Đừng quá đắc ý - hắn

- cậu nói tôi đừng quá đắc ý, vậy thì, nếu tôi là 1 thằng đàn ông có những hành động ngu xuẩn thì liệu tôi có thể bảo vệ quỳnh anh không- mình nói lời sang ý khác

- ý cậu??- hắn gần giọng

- tốt, cậu thông minh, TRẦN ANH QUÂN tôi đang nói cậu, cậu quả thật kém cỏi, lúc quỳnh anh rời khỏi bar, lúc tôi biết cậu bị tai nạn, lúc tôi biết cô ấy phải chăm sóc cậu thì tôi tự hỏi, vì tác động xã hội, vì gia đình, vì bạn bè hay vì chính bản thân và ý trí ngông cuồng với hành động ngu xuẩn của cậu khiến quỳnh anh phải chăm sóc- mình mắt xuất hiện những tia đỏ

- hắn gần mặt, lòng đau thắt lại, tai hắn, tại hắn, tất cả là tại hắn vì hắn mà nó mất đi bữa tiệc sinh nhật

- Tôi không thương hại cậu, cũng chẳng rảnh rỗi để quan tâm cậu, tôi đến đây để thăm quỳnh anh, tôi chỉ muốn xem cô ấy ra sao thôi- mình cười đều

- cậu đang chọc tức tôi - hắn mắt rực lửa muốn đánh mình nhưng sự thật phũ phàng hắn bị gãy tay

- muốn đánh sao?? nếu có can đảm thì mời, một thằng, lo cho bản thân không nổi thì đánh ai- mình nhếch mép khinh bỉ

- Tôi nhắc lại cho cậu biết , tôi không phải thằng què, quỳnh anh chăm sóc là vì cô ấy quan tâm tôi, cậu không có quyền can thiệp, còn về việc cậu chưa từng thua, được , vào 1 ngày nào đó không xa tôi sẽ đánh bại cậu- hấn gần lên đáng sợ

- được tôi đang chờ ngày đó- mình

Hấn với mình đang lăm le mắt tóe lửa nhìn nhau như muốn ăn tươi nuốt sống thì bỗng tiếng gọi nhí nhảnh đến

- Chào mình, cậu đến đây lúc nào thế- nó hí hửng

- cũng vừa mới thôi- mình quay ra cười với nó

- thế à, xin lỗi vì hôm qua nhé- nó

- không cần, đâu phải lỗi của cậu- mình

- vậy lỗi tại ai- nó

- tại 1 vài thành phần.....- mình chưa nói hết thì tiếng điện thoại rung lên

Chắc em chưa một lần nghĩ về người bên cạnh em bấy lâu nay từ khi em chia tay

Biết em vẫn còn buồn sau cuộc tình sâu đậm

Mặc cho em luôn vô tâm anh vẫn đợi...

Nhiều đêm em vô tư khóc bên anh

Nhưng em đâu biết anh buồn gượng cười che giấu nỗi đau (I love you but I wanna go...)

Người mà em luôn yêu thương bỗng quay lại

Mang đến một nỗi lo sợ... sợ rằng đã đến lúc xa em rồi...

Chorus:

Hoá ra là tình yêu luôn có chấp

Cứ hy vọng một ngày người sẽ thấy

Rằng anh vẫn không ngừng nhớ em đêm cũng như ngày

Bước đi thật nhanh giấu lệ tuôn rơi

Trước mắt là một bầu trời chơi vơi

Hoàng hôn khóc cho một người vẫn vô hình giữa hai người...

Nếu cam tâm chờ đợi yêu một người hết lòng

Không có nghĩa là điều ngược lại sẽ đến

Trái tim không thể nào rung động khi trời buộc

Dù anh quan tâm bao nhiêu em cũng vậy

Nhiều đêm em vô tư khóc bên anh

Nhưng em đâu biết anh buồn gượng cười che giấu nỗi đau (I love you but I wanna go...)

Người mà em luôn yêu thương bỗng quay lại

Mang đến một nỗi lo sợ... sợ rằng đã đến lúc xa em rồi...

I can't love nobody but you

You look so happy without me

'Cause I am nothing

'Cause I am nothing

Everyday and everynight

Everyday and everynight oh babe I am missing you

I need you babe

I need you by my side...

Bước đi thật nhanh giấu lệ tuôn rơi

Trước mắt là một bầu trời chơi vơi

Hoàng hôn khóc cho một người vẫn vô hình giữa hai người...

Nhìn vào mắt anh đi em, giọt lệ đang rơi nhanh, làm sao em thấu nỗi buồn đến tột cùng...

Vô hình trong tim em- mr. siro

- Alo- mình nhắc máy

- anh hai. anh ở đâu đó, em về rồi- uyển nhà

- nhanh vậy sao- mình

- anh không hoan nghênh em- uyển nhà

- không, em ngồi đó đợi, anh về đây- mình

- vâng- nói rồi uyển nhà cúp máy

- ai gọi đây- nó có thói quen cứ ai gọi điện là hỏi tên người do mình cũng quen rồi nên cũng nói luôn

- uyển nhà- mình

- ồ vậy hả, nó về rồi sao- nó

- ừ. vậy 2 người ở đây đi, tôi về trước- mình vẫy tay rồi đi ra ngoài

- bye bye- nó nhí nhảnh

- uyển nhà- hần nghĩ hình như tên này quen quen, à đó chính là cô gái hần đi xem mặt, hần từng người nhưng chỉ chớp nhoáng thôi hần nghĩ trên đời này ối người tên uyển nhà nên nhanh chóng quên luôn

(lần trước t/g quên mất giờ giới thiệu nhé).....

- Phùng Uyển Nhà: em họ mình, rất quý quýnh anh, về ngoài hot, 15t, yêu hần vô cùng, còn tính tình sẽ tiết lộ khi đọc truyện

.....
Nó vẫn ngo ngo ngáo ngáo, ngồi chơi điện thoại hần quay sang

- cô ăn gì chưa?- hần

- chưa. tôi đói quá, sáng giờ lót dạ được có 4 hộp xôi, - nó nói mặt nhăn nhó xoa xoa bụng

- cô là lợn à- hần kinh hãi đối với hần 1 hộp cũng đủ ăn cả ngày (ày phét quá)

- lợn cái đầu anh....muốn chết à- nó định đâm hần 1 cái

- đừng hiếp đáp người bệnh, đói thì mau đi ăn, không chốc nữa khéo tôi là phải chăm sóc cô thì khổ lắm- hần nhăn nhó

- tôi làm sao mà anh phải chăm sóc- nó nhú mày

- là CHẾT VÌ ĐÓI ĐÓ- hần nhăn mặt

- anh.....- nó tức quá đi luôn ra phòng để lại hấn mắt chữ a mồm chữ o

2 tiếng sau

- Nó bước vào phòng với vẻ mặt hết sức thỏa mãn, hấn thì ngồi hành hạ điện thoại

- ăn xong rồi à con lợn- hấn kích

- IM , đừng tưởng hiền mà bắt nạt- nó

- cô mà hiền á- hấn kinh hãi

- vậy ý anh là gì- nó

- không có gì- hấn đến bây giờ đành chọn bước im lặng tránh trường hợp tay phải gãy lại tay trái gãy

1 lúc sau

- Quỳnh anh này- hấn

- gì- nó mãi mê cắm đầu vào điện thoại

- cô giận tôi không- hấn

- giận cái gì- nó

- giận vì tôi mà sinh nhật của cô.....- hấn chưa nói hết thì nó phang luôn câu

- Có - nó

- tôi xin lỗi- hấn

-không chấp nhận- nó quay mặt

- tôi xin lỗi, xin lỗi thật mà, lần sau tôi sẽ không cư xử thế nữa, nếu còn cô cứ đánh tôi gãy xương sống đi- hấn mạnh bạo nói

- gãy xương sống.....nhẹ quá.....tôi cho anh sống không bằng chết- nó mặt gian gian

- ừ cô muốn thế nào cũng được, cô chấp nhận lời xin lỗi của tôi nha- hấn cười

- tạm- nó

- này tôi cô cái này cho cô- hấn rút ra món quà

- anh tặng tôi- nó

- sinh nhật tôi chưa tặng cô, bây giờ tôi tặng, mở quà ra đi- hấn giục nó

- ok- nó bắt đầu bóc quà

- Ồ.. nhìn mặt anh trông ác vậy mà cũng có mắt thẩm mỹ phết - nó cười cười

- Tôi không ác mấy - hấn mặt gian

- Anh còn ác hơn thế- nó bĩu môi

- nói nhiều, mở tiếp đi- hấn cúi

- bình tĩnh- nó

- Đẹp dã man con ngoan- nó mắt sáng lung linh

Nó mở hộp quà ra là 1 chiếc vòng chân xinh xắn, cực kì tinh xảo, được đính kim cương quanh vòng, mọi chi tiết đều được trạm khắc tỉ mỉ, màu bạc

- đẹp lắm không- hấn cười

- đẹp lắm- nó

- vậy sao..- hấn biết nó sẽ rất thích mà, vì để tìm được chiếc vòng này đâu phải đơn giản, hấn lục tung cả thành phố, tìm kiếm những chỗ bán đồ trang sức có tiếng nhất

- cô đeo vào đi- hấn giục

- đeo luôn á- nó

- không đeo thì để đấy à- hấn rống to

- từ từ thôi đeo- nó đeo chiếc vòng chân xinh xắn, ầy tên này đúng là có con mắt tinh xảo, nó đeo vào vừa như in

- nhìn vòng đẹp vậy mà chủ của nó thì xấu đã lắm- nó giờ chân lên ngắm rồi kích đều hấn

- tôi mà xấu á, - hấn cau mày

- quá xấu- nó cười

Ấy vậy nó cứ ngu ngơ đeo thôi, nó đâu có hiểu đâu, vì nó chưa có tình cảm, nó chỉ mới rung động, rung động 1 chút rồi bỗng tan biến ngay, đến giờ nó cũng vẫn chỉ coi hấn là bạn, chả có cảm tình, cái cảm giác lúc hấn trong phòng cấp cứu, nó chọt đến rồi lại chọt đi, để nó yêu hấn thì phải mất khoảng thời gian khá dài

Cái chính là hấn mua chiếc vòng này với ý nghĩ cực sâu xa.....đó là

Muốn trói chặt nó ở bên mình, coi như hấn đã xích nó lại, cho nó khỏi bay nhảy linh tinh, hấn nghĩ vậy đó.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

* Tại nhà Minh

- em đợi lâu chưa- mình bước vào với vẻ mặt hết sức thỏa mãn

- em còn tưởng anh bỏ em ở nhà 1 mình- uyển nhả dỗi

- nhả nhả ngoan, anh sao dám bỏ em 1 mình- mình cười

- sao hôm nay anh lạ thế- uyển nhả

- lạ sao?- mình nhún mày

- đúng đó, anh hình như đang rất vui thì phải-uyển nhả

- vui sao??- mình

- mọi hôm em thấy mặt anh lạnh như tiền, ít nói lắm cơ mà, sao hôm nay lạ dữ- uyển nhả

- không có gì đâu- mình

- chị dâu đâu- uyển nhả mặt gian

- chị dâu nào?- mình cau mày

- anh không biết?- uyển nhả

- làm gì có, anh còn chưa có người yêu huống chi là lấy vợ, em bớt nói linh tinh đi- mình

- chị quỳnh anh ý- uyển nhả

- quỳnh anh- mình cau mày

- anh với chị quỳnh anh đánh nhau như sam, kiểu gì chị quỳnh anh chả là chị dâu em- uyển nhã cười cười mặt gian
- em vớ vẩn ít thôi, anh với quỳnh anh là bạn- mình cương quyết nhưng trong lòng cười vui (bó tay)
- cứ giấu em, em là em anh mà lại không biết- uyển nhã
- uyển nhã- mình cau mày
- anh thích chị ấy thật sao?- uyển nhã cười
- em bớt nói đi- mình cau
- anh trả lời đi em sẽ bớt nói thôi- uyển nhã
- không phải chuyện của em- mình
- ơ.....- uyển nhã
- lần xem mặt thế nào rồi- mình
- không tốt- uyển nhã
- sao lại không- mình
- hình như anh ta không để ý tới em- uyển nhã
- anh chịu rồi- mình
- anh mình, anh phải giúp em, em thích anh ta thật thích lắm ý- uyển nhã
- này này nhã nhã, anh đã sắp xếp giúp em rồi còn gì, phần còn lại do em tự giải quyết- mình
- anh mình à- uyển nhã
- lằng nhằng quá, nói cho anh biết hần là người thế nào- mình cau
- em tưởng anh sắp xếp thì anh phải piết rõ chứ- uyển nhã mở to mắt
- anh không rảnh- mình
- anh không rảnh là do chị dâu chứ gì- uyển nhã kích
- ỉm, có muốn giúp không- mình chỉ tay vào mặt uyển nhã
- có có- uyển nhã luống cuống
- nói - mình
- anh ý tên là trần anh quân, con trai tập đoàn G.Y , vô cùng đẹp trai- uyển nhã nói mà cứ lằng lằng
- trần anh quân.....anh ta bao nhiêu tuổi- mình nhún mày vài cái
- hình như là 16t học lớp 10A2 trường star đó- uyển nhã cười tươi
- vậy sao?- mình giật giật mày
- đúng, anh có quen anh ta không- uyển nhã
- có- mình
- vậy anh giúp em- uyển nhã
- để xem đã- mình mặt gian nghĩ sắp có kịch hay
- vâng- uyển nhã cười
- à mà chị quỳnh anh không piết em về sao- uyển nhã thắc mắc

- piết chứ- mình
- sao chị ý không đến đây- uyển nhả
- quỳnh anh bận- mình gần giọng
- em gọi chị ý- uyển nhả rút máy ra gọi, mình không ngăn vì mình muốn nó xa hẳn, càng xa càng tốt

Lời yêu thương hôm qua em đã trao đã trao

Cho con tim anh thật hạnh phúc

Nụ cười em xinh hơn bao ánh dương ánh dương

Khắc lên cho tôi là tên em

Làn gió về lạnh buốt hồn làm con tim anh tái tê

Có lẽ hôm qua anh đã mơ

Mà bây giờ nào có ngờ tình yêu trong tôi đã vỡ

Ai cho tôi biết đây...

Giờ này tắt đèn thì mới biết nụ cười người già dối với tôi bao nhiêu lâu nay

Em....Em...Em ...Em

Giờ này tắt đèn thì mới biết nụ cười người già dối với tôi bao nhiêu lâu nay

Em....Em...Em ...đã mang con mơ tôi đi

Tắt đèn- only c

- Alo - nó
- chị quỳnh anh à- uyển nhả
- á..nhả nhả nhớ chị không- nó cười
- có có- uyển nhả
- gọi chị làm gì thế- nó
- hôm nay em về chị không đến chúc mừng em sao - uyển nhả nhăn mặt
- ừ thì.....chị bận, để lúc khác nhé- nó
- không.....em không piết đâu.....chị đến đi, em chỉ ở đây vài ngày thôi- uyển nhả
- Ồ..... - nó
- em không piết đâu- uyển nhả
- nếu chị đi chị sẽ gọi lại- nói rồi nó dập máy luôn
- cái chị này bận gì không piết- uyển nhả lau bàu
- anh minh, anh có piết không- uyển nhả liếc sang minh
- anh không piết, quỳnh anh có sang không - minh lắc đầu
- chị quỳnh anh nói đợi 1 chút chị sẽ gọi lại- uyển nhả
- vậy thì đợi thôi- minh

* Tại bệnh viện

- Cô cứ đi đi, không có cô tôi không chết được đâu- hấn
- nhưng mà- nó
- không sao.....tôi sẽ gọi duy đến.....cô cứ đi đi- hấn cười
- ừ.....thì anh nhớ cẩn thận đó , tôi đi đây - nó vẫy vẫy
- vậy bao giờ cô quay lại- hấn hét
- 10h nhé- nó hét lại
- ừ- hấn nói nhỏ rồi hấn ngã xuống giường từ từ nhắm mắt lại ngủ 1 giấc

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Nấu Ăn- Không Thành :3

* Nhà Minh

Nó đi ra khỏi bệnh viện, lòng cứ khó chịu, lo lắng, tâm trạng cứ rối loạn đến nhà mình lúc nào không biết

- 2 người đợi tôi lâu chưa- nó hí hửng
- cũng không lâu lắm - đồng thanh
- vậy hả- nó
- ừ- mình
- chị quỳnh anh, em và chị nấu ăn đi- uyển nhã cười
- chị.....chị không biết nấu- nó cúi mặt
- em dạy chị- uyển nhã
- em biết nấu?- nó mở to mắt hết cỡ
- lúc ở bên mẹ em đã học nấu ăn, tay nghề cũng khá khá- uyển nhã tự hào
- chị nể em- nó
- vậy vào thôi- uyển nhã kéo nó liên xòanh xọch không thèm để ý mình ngồi đó mặt đen thui

* trong bếp

- chị biết nấu món gì- uyển nhã
- món ăn được - nó cười chừ
- chị này, chị nói mau em còn biết- uyển nhã cau
- à thì...- nó
- nói đi- uyển nhã
- nhưng e không được cười chị- nó mặt đỏ
- vâng- uyển nhã cười

- chị biết nấu.....MÌ LUỘC, RAU LUỘC, TRỨNG LUỘC, THỊT LUỘC, CÁ LUỘC, ...NÓI CHUNG LÀ TẤT CẢ LUỘC- nó gãi đầu (giờ tác giả mới nghe thấy từ mì luộc)

- hả??- uyển nhã kinh hãi

- thì đó- nó ngại muốn đào hố

- không thể không tương tượng nổi- uyển nhã

- em đây chị- nó

- bình thường ai nấu chị ăn- uyển nhã

- chị tự nấu- nó cười

- chị ăn mấy cái đó á- uyển nhã càng kinh hãi

- không tuần chị tự nấu có 2 lần còn lại thì ăn hàng- nó mặt tưng bừng hoa lá

- thế em lại tương.....- uyển nhã

- tương gì- nó thắc mắc

- thì .....tương chị ăn đồ luộc quanh năm- uyển nhã thét lên

- ăn thế chị sống sao? đừng nói nhiều, dạy đi- nó cau mày

- bây giờ nhé.....trước mặt chị có những thực phẩm này chị sẽ tương tượng nấu những món gì nhé- uyển nhã chỉ chỉ

- ok em- nó ra ám chỉ

- thịt bò- uyển nhã

- THỊT BÒ LUỘC- nó không suy nghĩ nhiều

- ăn sao được- uyển nhã mở to mắt

- chỉ cần chín là ăn được- nó vênh mặt

- được.....Ghẹ - uyển nhã

- GHE LUỘC- nó cười

- tạm, vì món này luộc ăn được- uyển nhã

- tôm, đừng nói em là lại luộc nhé- uyển nhã

- Tôm rang- nó cười

- ôi trời ôi.....con tôm hùm đó chị ôi.....rang sao nổi- uyển nhã bái phục tài nấu ăn bà này (t/g cũng bái phục luôn)

- sườn- uyển nhã mặt ngày càng lộ rõ sát khí

- sườn rán- nó thờ phào nhẹ nhõm, may là đây là món nó thường ngày ăn nhất

- được rồi, chúng ta bắt tay vào nấu, trước tiên chị phải nấu trước rồi em xem chị nấu đến đâu em sẽ dạy đến đó- uyển nhã

- nấu món gì- nó cau mày cho món đó để nấu 1 tý

- đùi gà rán- uyển nhã chống cằm

- ôi trời ôi....- nó kêu thất thanh, món này nó từng ăn nhưng không biết nấu

- món này là dễ nhất rồi đó - uyển nhã nhún mắt

- nhã nhã nói sơ qua cho chị cách làm đi- nó khần

- được, đơn giản, chị chỉ cần rửa sạch, rồi tắm bột cho vào chảo rán, chín rồi bỏ ra đĩa- uyển nhã

- ừ ừ- nó luống cuống ghi lại

- em ra ngoài đợi, thời gian là 30 phút chị nhé- uyển nhã

- ờ- nó bắt đầu khua tay múa chân

Ở phòng khách mình đang ngồi vắt chân

- đừng bắt Quỳnh anh nấu ăn, cô ý không nấu được đâu- mình cười

- em thử thôi mà- uyển nhã

- đừng cho món quá khó- mình dù sao vẫn thương Quỳnh anh nhất

- vâng, đùi gà rán, cực dễ - uyển nhã

- đối với Quỳnh anh là khó đấy, trước giờ Quỳnh anh toàn luộc, rán thì.....- mình không giám tưởng tượng nổi

- kệ chị ý.... anh mau nghĩ giúp em anh quân đi- uyển nhã mắt sáng long lanh

- rồi- mình

Ở bên ngoài có 2 con người đang vui vẻ bàn kế hoạch thì trong bếp đang diễn ra cuộc chiến nảy lửa, giữa nó và pọn đùi gà (haizzzzzz.....)

Nó nghe nhã nhã nói đơn giản nên bắt đầu làm, rửa sạch đùi gà, để khô, rắc bột vào, sóc lên, khổ nỗi nó không đóng lớp bột bán đầy bếp bán hết quần áo

Sau khi chinh chiến tắm bột thì đùi gà cái không có bột, cái thì bột dày cộm, nó cầm chảo to dùng đặt lên bếp, đổ ùng ục dầu già nửa cái chảo (tốn dầu quá)

15 phút đợi dầu sôi, nó thả vào, dầu bắn tung tóe, nó không đỡ nổi đành cầm nắp soong hạng bự, 1 tay cầm nắp, 1 tay cầm đũa lật lật, nhìn nó trông cứ như đi đánh nhau chứ không phải đi nấu ăn

Bỗng 1 mùi khét nồng nặc, đen xì, nhã nhã với mình ngồi ngoài thấy vậy chui vào trong. 1 cảnh tượng thật kinh hoàng, cả nhà bếp không khác gì chuồng lợn, khói đen bốc nghi ngút, khét nẹt, mình thấy nó hoảng quá, chạy qua tắt bếp, lôi nó ra ngoài cho dễ thở, đặt nó ngồi ở ghế sofa, nhìn nó trong không khác gì con chần vịt, mặt mũi lem luốc,

- cậu lên phòng, lấy quần áo, tắm rửa lại sạch sẽ- mình cười

- quần áo đâu mà mặc- nó trần trối,. không lẽ mình bắt nó***** (tùy mức độ đen tối của mỗi người)

- lấy quần áo uyển nhã- mình chỉ tay lên phòng tiếp theo đó nó lên và có người đứng sát cửa run cầm cập

- Phùng Uyển Nhã, em vào đây- mình gần giọng

- dạ dạ anh mình, em biết rồi rồi mà - uyển nhã run run bước tới

- Ai cho em bảo Quỳnh anh nấu ăn- mình

- em.....em.....- uyển nhã

- từ nay không có lệnh của anh, cấm em dạy Quỳnh anh nấu ăn, còn bây giờ hình phạt của em là vào dọn sạch đồng đồ và nấu ăn mau- mình mắt đỏ rực

- ác quá anh mình ơi- uyển nhã

- hay muốn anh tống về mẹ- mình

- em em nấu ăn đây- uyển nhã chỉ chỉ còn cách chui vào

Nó thay quần áo, tắm rửa sạch sẽ xong chui xuống ngồi cạnh mình

- cậu không nấu được đừng có nấu- mình

- tôi piết rồi mà- nó

- uyển nhã đâu- nó hỏi

- nó phải chịu trách nhiệm về việc làm của mình- mình cầu
  - vậy hả- nó đành nghe theo mình, nếu nó mà bệnh nhũ nhũ thì mình sẽ cho nó 1 bài ca không quên ngay, tốt nhất im lặng là vàng
- Đến lúc ăn cơm
- em nấu ngon thật đó- nó khen nức nở
  - vâng- uyển nhã ảm ức nhưng 1 phần là kính hải vì độ nấu ăn của nó
  - không ngon- mình cất đút lời khen của nó, uyển nhã chỉ còn cách lặng lẽ im lặng
  - này môm cậu có vấn đề à- nó bắt mắt
  - không- mình mặt lạnh như tiền

20 phút sau

- no quá, ngon quá, lần sau em nhớ làm cho chị ăn nữa nhé- nó cười
- vâng- nhã nhẽ vẫn ảm ức
- dọn thôi- nó đứng dậy bắt tay vào dọn thì
- cậu không phải dọn- mình
- thế ai dọn - nó ngu ngơ
- thì người giúp việc- uyển nhã
- người giúp việc hôm nay nghỉ- mình tỉnh bơ
- thế thì ai dọn - nó với uyển nhã mơ to mắt và

Sít soát roi vào uyển nhã là 99,9%

- Là em dọn- mình chỉ vào uyển nhã
- em đã nhận hình phạt rồi còn gì- uyển nhã
- chưa hết- mình
- quỳnh anh, muộn rồi, cậu về đi- mình quay sang nó
- ừ ừ- nó thấy hoảng quá, quay người đi luôn

Thật ra nó đâu có về, nó phóng thẳng xe ra bệnh viện luôn.....

(Dự là chap sau sẽ có cảnh ảo ảo.....ahihì)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tôi Bón Cho Anh Ăn Á?

Nó phi ào đến bệnh viện, tung tăng, dung da dung dẻ, đi tới phòng xx, đâm thẳng vào chỗ hần thì nó bỗng bắt gặp cảnh tượng đẹp đến dã man

HẦN ĐANG NGỦ SAY

Nó bước đến nhẹ nhàng, kéo ghế xuống lẳng lặng ngồi, nhìn hần chăm chú

-Ôi ! cái tên này sao mà đẹp trai kinh khủng, bình thường nhìn nuốt nước bọt ừng ực, vậy mà ngủ thì.....haziiii.....- nó không còn từ nào để miêu tả nổi,

Hắn ngủ đẹp lắm cơ, cái mũi thẳng, dọc dừa, cái miệng nhỏ xinh xắn (ôi trời ơi tg điên vì cách miêu tả của bà này) khuôn mặt góc cạnh, làn da trắng không tỳ vết, hàng mi dài cong vút, đôi mắt nhắm lại như 1 đường thẳng dài vô tận, ...ây da, không tả nổi nữa, bỗng nó nghĩ cái ý tưởng điên rồ, nhìn cái mặt hắn mà nó.....muốn hôn một phát thật kêu..

Tự nhiên nó bỗng cảm thấy rợn gáy vì cái suy nghĩ điên rồ của mình, tự cốc đầu, lắc lắc, rồi lại nhìn hắn chăm chú thì hắn bỗng mở to mắt:

- chào, về sớm vậy- hắn cười

- ừ- nó bắt đầu luống cuống,

- nêu tôi không dậy thì cô định ngắm tôi đến sáng đúng không- hắn cười to

- vớ vẩn, chẳng qua tôi vào đập ngay cái mặt anh, quay ra thì bỗng anh dậy thôi- nó nói mặt tỉnh bơ nhưng trong lòng đang khẩn trương để chiến đấu với hắn

- nói dối không chớp mắt- hắn mặt gian gian

- tôi vẫn đang chớp mà- nó nói ngang

- cô thích ngắm tôi thì cứ nói hắn ra, tôi sẽ cho cô quang minh chính đại ngắm..ok - hắn bắt đầu trêu nó

- anh thì có cái gì mà phải ngắm- nó lắp bắp

- có nhiều thứ, - hắn tự hào

- đầu, tôi chả thấy- nó cười cười

- toàn thân, chỗ nào tôi cũng đẹp hết, - hắn tự sướng

- hả- nó kinh hãi

- đúng rồi, tôi nói toàn thân tôi chỗ nào cũng đẹp hết á- hắn mặt gian gian

- tự sướng ít thôi quân ơi- nó cốc đầu hắn 1 phát đầu đổng,

- cô bị điên à, ăn hiếp người bệnh vừa thôi chứ?- hắn cau có xoa xoa đầu, bất lực không làm gì được nó

- tôi đâu có ăn hiếp anh đâu, đây là tôi đang kéo anh ra khỏi mộng tưởng hảo huyền thôi- nó cười vì trả thù được

- cô.....- hắn không nói nổi

- tôi.....sao?- nó hầy mũi

- không thèm giằng co với cô- hắn không nói nổi (bà này ngang đã man)

- có mà không nói nổi- nó lại kích

- tôi không thèm giằng co với cô tại vì tôi đang là bệnh nhân, nếu tôi bình thường thì tôi đảm bảo cô chỉ còn cách ra ngoài khuôn viên trường mà hét- hắn mặt nhăn ngố

- bình thường anh cũng đâu có nói nổi- nó nói mà mặt ngây thơ vô số tội

- Cô.....- hắn lại im bất vì tức

- ây da.....con người này đúng là ki bo, có nhan sắc phải cho người khác ngắm chứ- nó bỗng nghĩ trong đầu cái ý nghĩ kinh khủng

- vừa nãy cô đi về nhà à- hắn hỏi

- không- nó đang nửa tỉnh nửa mơ

- vậy cô đi đâu, cô không sợ nguy hiểm sao- hắn cau mày

- tối đến nhà mình, hôm nay em họ mình về nước- nó tươi

- vui không- hấn mặt hăm hăm
- chả vui tý nào- nó nghĩ đến bị kịch nấu ăn mà long như gào thét
- sao lại không vui- hấn mừng thầm
- tôi vừa trải qua 1 cú sốc kinh khủng lắm- nó đau khổ
- sao????? cô nói mau lên- hấn nhanh vội
- thì.....- nó kéo dài
- nói mau- hấn gần mặt
- thì tôi học nấu ăn, nhưng phân tác dụng.....aaaaaaaaaaaaaa. ....tức quá.....tại sao tôi không biết nấu chứ- nó hét ầm
- cô nấu cái gì- hấn hỏi
- thì đùi gà rán đó- nó
- thế nấu kiểu gì - hấn tìm cách gỡ rối cho nó
- tôi rửa đùi gà, tẩm bột, rồi cho vào rán- nó
- thì đúng rồi mà, có gì mà không nấu được- hấn nín thở
- tôi làm đúng như thế, không hiểu sao nhà bếp bốc khói đen, mùi khét nồng nặc, đùi gà đen xì, bột bắn tung tóe, tôi chả hiểu nổi.....ôi trời ơi- nó rên ầm nên
- hả?- hấn đờ người không hiểu bà này nấu kiểu gì mà tang thương thế không biết
- cô kể rõ ràng cho tôi nghe- hấn lắng nghe
- đầu tiên tôi rửa gà, rồi tẩm bột nhưng mà đang cần lực quên mất đóng nắp, nên bột bắn tung tóe, rồi thì tôi đổ dầu, bật bếp to nhất cho nhanh chín, ai dè dầu bắn như mưa, mãi chờ dầu nên tôi cứ để thế, 1 lúc sau thì.....- nó không dám nói tiếp, nó nghĩ nói đến đây chắc hấn cũng hiểu rồi
- quỳnh anh.....quỳnh anh.....tôi nghĩ mai cô đừng nấu nữa- hấn bật cười to
- sao?- nó trắng trối
- cô sẽ khiến nhà bếp nổ đấy- hấn ôm bụng cười như chưa bao giờ được cười
- Trần Anh Quân.....Anh đã không an ủi tôi thì thôi lại còn trêu tôi nữa- nó mếu máo
- ừ thôi.....tôi xin lỗi- hấn vẫn không thể kiềm chế cười,
- Anh ăn gì chưa- nó
- chưa- hấn tỉnh bơ trả lời ai ngờ có 1 tia máu đỏ đang sùng sục bên cạnh
- tôi nói là anh gọi duy đến cơ mà- nó tức phòi máu
- tôi.....tôi ngủ quên mất.....quỳnh anh à. cô cũng thấy đấy, cô đến thấy tôi ngủ lại còn- hấn dối trá (có mà giả vờ thì có)
- tạm tha.....ngồi đó.....tôi đi mua cháo- nó
- đừng- hấn trấn trối
- sao?- nó
- tôi không ăn cháo nữa đâu, ngán lắm rồi- hấn lắc lắc
- phải ăn- nó nói xong lao thẳng ra ngoài
- cô ác thế- hấn
- tôi không ác sao tôi chơi được với anh- nó cúi

- Ơ.....- hấn lại ụp mặt xuống gối cười

1 lúc sau

Nó bước vào cũng 2 bát cháo to uỳnh trên tay, đặt thẳng lên bàn

- ăn đi- nó

- 2 bát liền á- hấn kinh hãi

- đúng- nó

- tôi không ăn- hấn kiên quyết

- muốn chết hả?- nó

- dù có chết cũng không ăn- hấn gằn giọng

- tại sao- nó xuống giọng

- tôi không ăn hết- hấn

- được rồi.....tôi sẽ ăn cho anh 1 bát- nó

5 phút sau

- anh không ăn đi- nó cầm thìa cháo ăn miếng cuối cùng (quá giòn)

- tôi không ăn được- hấn cười

- sao?- nó ngây ngô

- tay tôi- hấn nhìn xuống tay

- thế thì sao? anh cũng chỉ bị bó 1 tay, vẫn còn 1 tay- nó

- tôi không quen tay trái- hấn

- anh muốn gì- nó nhận ra ý trong câu nói của hấn

- tôi muốn gì chả nhẽ cô không biết- hấn cườì

- tôi không biết- nó giả nai

- tôi bị gãy tay rồi. CÔ BÓN CHO TÔI ĂN ĐI- hấn nói tỉnh bơ

- SAO? TÔI BÓN CHO ANH ĂN Á?- nó kinh hãi

- đúng đó- hấn mặt ngây thơ vô tội

- tại sao tôi phải bón cho anh- nó gằn mặt

- tại vì tôi là bệnh nhân, mà cô lại là người chăm sóc tôi, nên nghĩa vụ của cô là bón cho tôi ăn- hấn cao giọng

- anh.....được thôi- nó nhếch mép

- vậy mau lên- hấn cười

Nó bắt đầu xúc miếng cháo đầu tiên, đưa vào miệng hấn với lực không hề nhỏ, do đưa mạnh quá hấn kêu toáng lên

- cô định giết người không dao à- hấn cáu

- đời tôi còn dài, tôi chưa muốn đi tù, với cả tôi quen dùng lực đấy rồi- nó nói mặt tỉnh bơ, đưa tiếp miếng cháo vào miệng hấn với lực không hề nhỏ,

1 miếng.....2 miếng.....3 miếng.....4 miếng.....hấn bóng hét toáng lên

- quỳnh anh, dừng lại tôi không ăn nữa- hấn đau quá

- há miệng ra- nó cười

- không...- hấn

- anh nói tôi là người chăm sóc anh vì vậy tôi phải thực hiện cái nghĩa vụ xúc cho anh ăn hết bát cháo này - nó nói mặt tỉnh bơ

- không.....tôi không ăn nữa.....no lắm rồi- hấn cúi

- ăn hết- nó quay ra nâng cằm hấn, bóp mềm bát hấn mở miệng rồi đút tiếp thìa cháo với lực không hề nhỏ

cứ thế, cứ thế, hấn ăn hết bát cháo trong đau đớn

- đau quá- hấn xoa xoa mềm

- đau lắm- nó hỏi

- đau- hấn nhăn nhó

- vậy từ nay về sau...CÁM BẮT TÔI BÓN CHO ANH ĂN NHA, NẾU CÒN LẦN SAU, TÔI ĐẢM BẢO, ANH VÀO VIỆN KHẨU MỠM - nó lên giọng (ặc ặc quá)

- biết rồi- hấn đau khổ nằm xuống giường, quay mặt vào trong gối,

Còn nó cứ đứng đó cười cười rồi sang bên giường bên nhe

CÁC BẠN THẤY CHỖ NÀO KHÔNG HỢP LÝ THÌ NHẮC NHỞ MÌNH NHÉ

ĐỪNG EDIT TRUYỆN NHÉ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

6h sáng tại bệnh viện

- Ôi - nó vươn vai quay sang nhìn hấn thấy hấn đang nhìn nó

- dậy rồi à- hấn cười cười

- ừ- nó gấp rồi lao thẳng vào nhà vệ sinh

Nó bước ra thì

- không định đi học sao?- hấn

- hôm nay đâu có học - nó

- thật chứ- hấn cười

- thứ mấy?- nó

- thứ 2 - hấn cười đều

- ừ- nó thản nhiên

- cô định bỏ học- hấn nhú mày

- có sao không- nó cười

- đi học đi- hấn
- tại sao tôi phải đi- nó cáu
- thế tại sao cô không phải đi? - hấn nói ngang
- anh.....nói chung là tôi không thích đi học- nó cầm máy điện thoại chơi
- cô mắc bệnh không thích đi học này từ bao giờ- hấn gằn giọng
- từ lâu lắm rồi- nó thản nhiên
- là từ bao giờ- hấn
- từ năm lớp 6- nó
- sao?? - hấn mở to mắt không ngờ gan nó to thật, tí tuổi đã bỏ học
- có gì mà ngạc nhiên, thích thì đi, không thì thôi, không ai có quyền cấm tôi- nó vênh mặt
- cô đi học mau- hấn hét
- tại sao?- nó chau mày
- vì cô phải đi, - hấn
- vớ vẩn- nó lại cầm đầu vào điện thoại
- quỳnh anh, cô thích ở đây chăm sóc tôi nên cô mới không thích đi đúng không- hấn hết cách, đành phải chuyển sang xia xối nó
- ảo tưởng- nó vẫn cầm đầu chơi điện thoại
- ày da.....giờ mới biết có người yêu thăm mình, chăm sóc , không lơ dời xa mình nên mới ở đây, đành chấp nhận thôi anh quân ơi- hấn than vãn làm nó giật mình
- vớ vẩn, ai yêu anh, ai chăm sóc cho anh- nó ngo ngáo
- thế cô đòi ở đây với tôi không phải vì cô yêu tôi còn gì- hấn cười sáng khoái
- tôi.....tôi không yêu anh.....không ở đây nữa.....tôi đi học- nó mặt đỏ tung bừng lao về

7h30 tại trường star

- con này sao mãi chả thấy đến- châu lo lắng cho nó vì bà giám thị sắp đến
- mày biết thừa là nó thường xuyên bỏ học mà- vân anh son móng tay
- kể cả thế, những lúc nó bỏ học thì nó toàn gọi báo chứ- châu cầu nhau
- kệ nó đi- vân anh lại thổi chỏ móng vừa son
- vân anh này- duy cà khía
- gì chứ?- vân anh
- chiều tan học, duy đèo vân anh đi thăm quân nhé- duy nịnh
- tôi có xe- vân anh tát thẳng gáo nước lạnh vào mặt duy
- để xe ở đó, để duy đèo cho, đằng nào tối cũng về mà con gái đi tối nguy hiểm lắm- duy cố nịnh
- đúng đó- nhi nháy mắt duy nói hộ
- biết thế- vân anh vẫn bình thản thổi móng cho khô rồi gọi tiếp gáo nước lạnh vào đầu duy
- ừ.....từ giờ đến hết tiết vân anh trả lời cho duy nhé- duy cười như hoa

- ừ- vân anh

1 lúc sau tiếng thờ hì học phát ra từ cửa lớp không ai khác chính là nó,

Đi học, thứ nhất nó bỏ học, thứ 2 nếu đi thì cam đoan sẽ đi học muộn và vi phạm hết các nội quy trong trường (bá đạo quá)

Bà giám thị đứng trước mặt nó, nó cười chừ

- em chào cô- nó cười như hoa

- cảm ơn em- bà giám thị

- Phạm quỳnh anh 10a2 ,

- không mặc đúng đồng phục

- đi học muộn

- không đi dép quai hậu

- chào em- bà giám thị cười

Nó mặt thản nhiên về chỗ, coi như đây là việc thường ngày xảy ra, chả có gì đặc biệt, để lại 1 đồng con mắt sắp nhảy ra ngoài

- Mới sáng mà bọn mày sao vậy- nó nhìn bọn bạn

- không sao- châu cười

- không có gì- vân anh

- chả có gì hết- duy cười cười

- ừ- nó ném cặp rồi ngồi về chỗ, quay sang bên cạnh, rồi lại quay xuống dưới chả nhìn thấy ai đâu chán nản chừ rủa

- đồ quân thói tha, chỉ vì mấy cái lời vớ vẩn của anh mà tôi phải đi học , phen này tôi cho anh biết tay- nó mặt gian gian

Tại căng tin

- Các chú tính thế nào, chiều đi chứ- trường vắt chân

- ok- châu

- ok- linh

- vân anh- duy gần mắt

- gì chứ- vân anh nháu mày

- cậu cho tôi câu trả lời- duy nhăn mặt

- được.....tôi đi với cậu- vân anh nói cho qua nhanh, đằng nào cũng chả phải đi, có người đèo hộ, đỡ vất vả

- ok- duy cười tít mắt

- vậy chiều 5 giờ nhé- trường

- thẳng đạt, mày điếc à- nó gần giọng

- cái gì- đạt đang nói chuyện vui với nhi không thèm để ý xung quanh

- m biết bọn tao đang nói gì không- nó

- biết- đạt vênh mặt

- nói - nó

- thì chiều đi thăm quân- đạt cười

- mấy giò- nó
- 5h- đạt
- tạm tha cho mày- nó cốc đầu đạt cái
- ầy da quỳnh anh à, đừng đánh đạt thế- nhi xót xa
- Trò ôi, tao mới đánh tý mà có người xót xa rồi kia- nó cười
- người ta yêu nhau người ta chả xót xa- châu mặt gian
- đừng đùa nữa- đạt câu dặt nhi đi luôn làm bọn nó cười như điên
- Tùng.....Tùng.....Tùng
- thôi vào lớp đi- trường
- ừ- đồng thanh

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

* Tiết Sử

- Này Quỳnh Anh- vân anh quay phắt sang đánh luôn vào vai nó 1 cái đau điếng
- Cái gì - nó cau có xoa vai
- cho hỏi cái- vân anh mặt gian gian nhìn nó
- nói - nó cầm đầu xuống chơi điện thoại
- mày ở lại với quân mấy đêm thì.....- vân anh cười
- thì sao.- nó nhăn mặt khó hiểu
- 2 đứa mày có.....- vân anh cứ lấp lửng
- không có- nó giật nảy mình
- Đừng có chém, đêm hôm khuya khoắt, trong căn phòng chỉ có 1 nam và 1 nữ thì tất nhiên là phải.....- vân anh cười
- tao với quân không có gì hết á, đừng có nghĩ linh tinh - nó giật
- Có tạt giạt mình - châu quay sang cười cười
- Khổ thân quá cơ.....làm gì nhau thì cứ nói hẵn ra, bọn tao không trêu đâu- trường từ bàn trên quay xuống
- làm cái gì mà làm- nó ngượng đỏ cả mặt
- Mày có tưởng tượng cảnh quân với quỳnh anh.....- trường lại xóc xía
- tao biết.....tao biết.....có thể là nắm tay, ôm nhau, hôn nhau, hoặc tiến xa hơn nữa là.....- đạt nói lấp lửng trả thù nó quả vừa nãy
- ầy da.....đã bảo là không có gì mà....- nó mặt như quả cà chua
- thật chứ - trường cười, bọn bạn thì mặt hết sức thỏa mãn

- thật mà- nó tỏ mặt bị thương
- duy.....- trường gọi to
- cái gì - duy đang chăm chăm chép bài cho vân anh (hám gái quá)
- thằng quân có mạnh dạn với con gái không?- trường nhìn duy rồi liếc mắt sang nó
- có chứ- duy cười
- thật sao?- trường
- đi bar nó ôm hôn con gái nhiệt tình, không ngại tý nào đâu, mà nếu trong phòng chỉ có quân với cô gái NÀO ĐÓ thì chắc chắn sẽ có chuyện xảy ra mà- duy nhấn mạnh liếc mắt sang nó
- đấy chưa- trường lắc đầu nhìn nó
- thật không có gì mà , nếu không có thể gọi điện hỏi quân - nó chìa máy ra
- ok- trường giật máy bấm số quân

Ngồi nhìn xa xôi... một mình trong bóng tối, chỉ một mình tôi..

Lạnh lùng có gió buốt bông nước mắt rơi... nhẹ đắng khóe môi..

...Rồi một ngày nữa, lại trôi...

Ngồi tìm ai đây...giật mình anh chưa biết mình tìm ai đây... rồi vội vàng ôm lấy chút ít bóng đêm...tìm phút ấm êm.. vụt ngày đông đến... tìm ai

ĐK : Chợt về giữa sương mờ, loay hoay anh vẫn như đang mơ em, ngày nào vẫn hoang sơ...ai biết.... cứ mong chờ

Rồi khi bóng đêm tan...hoang mang giữ lấy giấc mơ đang tan dần..

... KHI ẤY.....

Lang thang một mình bơ vơ, tìm nỗi nhớ...mơ hồ

Mơ hồ- Bùi Anh Tuấn

- Alo - hấn
- quân đó hả- trường
- ừ, có chuyện gì thế- hấn
- cho hỏi cái,- trường liếc sang thấy mắt nó đỏ rực lửa, thăm nghĩ quả này mình chết chắc nhưng vẫn cố chấp trên nó
- ừ- hấn tỉnh bơ
- Quỳnh anh với quân ở với nhau mấy đêm, liệu có xảy ra chuyện gì không- trường mở loa ngoài, nó giận tím mặt (mấy anh chị này không coi thấy cô giáo ra gì hết, cô trong lớp mà vẫn còn...)
- Có- hấn ở đầu dây bên kia cười bắt đầu nhảy vào cuộc cách mạng trên nó
- thế xảy ra chuyện gì- trường cổ vắn
- cái này.....cái này.....nói ra hơi ngại- hấn ôm mồm cười
- cứ nói đi.....- trường quay ra liếc lù bạn thì thấy chúng nó ụp mắt vào sách cười, còn nó nắm tay thành nắm đấm
- tôi và Quỳnh anh.....- hấn chưa nói hết câu nó giật điện thoại từ tay trường
- Trần Anh Quân, anh cứ đợi đấy, tối nay tôi sẽ giết chết anh- nó nói rồi tắt điện thoại quay sang trường
- hi hi.....quỳnh anh...đùa vui thôi- trường cười cười đang thủ thế để chuẩn bị chạy
- tao biết- nó nhẹ nhàng luồn tay xuống bàn lấy thước gỗ cười với trường

Trường sợ quá chạy thẳng ra ngoài, nó mặt mày tím đen xì cảm thốc chạy theo với tốc độ bàn thờ, vừa đi vừa chửi rủa

- quả này thằng này chỉ có nhập viện- vân anh lắc đầu
- đến mức độ đó á- duy há hốc mồm
- đến chứ sao - châu cười
- ghê thật. may mà mình không sao- duy thờ dài
- ai bảo thế..... linh đảm bảo nó đánh thẳng trường xong kiểu gì cũng cho bọn mình thân tàn ma dại- linh đau khổ
- hả- duy mở to mắt
- tao biết mà- châu
- kiểu gì nó không cốc đầu bọn mình mới là lạ- đạt
- tao thấy người nặng nhất rơi vào.....- vân anh nhìn bọn bạn nó
- Trần Anh Quân.- tất cả đồng thanh rồi lắc đầu cho số phận bi thương của ai đó

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

Nó đuổi theo trường, chạy khắp sân, 1 lúc sau trường mệt quá, đành tạm đứng nghỉ tại góc cây

Quay ra, quay vào, liếc phải liếc trái, đến khi không nhìn thấy nó đâu mới thờ dài ngồi xuống.....Ai Ngờ

Nó nhẹ nhàng, nhẹ nhàng, đi ra đằng sau cảm thốc đánh mạnh vào tay trường

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA- trường hét ầm lên vì đau đớn
- Cho mày chết- nó cười hả hê
- Đau quá- trường nhăn nhó
- đau à - nó nhếch mép
- AAAAAAAAAAAAA- trường vừa lấy tay phải chạm khê vào tay trái rồi hét ầm lên
- Đừng có lừa tao- nó nhăn mặt vì trường là cái thằng chuyên giả vờ nó
- thật.....tao đau quá- trường khổ sở
- tao đưa mày vào phòng y tế, nếu giám nói dối thì mày chết với tao- nó lờm
- ừ ừ nhanh đi- trường

Trong phòng y tế

- Ôi da.....đau quá chị ơi- trường hét lên
- im đi, có 1 tý đã không chịu được- nó
- mày thử bị xem- trường
- ai bảo mày trêu tao- nó vênh mặt

- cho dù có thể cũng đánh nhẹ thôi chứ- trường câu
- Hừ.....nó làm sao không chị- nó quay mặt đi
- Bị gãy tay- chị y tá cười chừ
- hả - nó há mồm
- trời ơi.....tao gãy tay thì tao làm được gì đây- trường than vãn đau khổ
- đừng lo quá, cũng gãy nhẹ, nên chỉ 1 tuần là khỏi- chị y tá
- 1 tuần á.....tao bắt đèn này - trường
- ở đây chị không bó được, em đưa bạn đến bệnh viện nhé- chị y tá khiếp đảm
- vâng - nó kéo trường đi

Tiết 5 tại lớp 10a2

- Con này với thằng trường đánh nhau lâu thế nhỉ- vân anh
- ừ.....lâu thế này chắc tao nghĩ thằng trường phải gãy tay gãy chân gì đó- châu thân nhiên
- đúng đó- linh
- thật hả- duy há mồm
- đùa làm gì.....không khéo người tiếp theo đến bọn mình đây- vân anh lắc đầu
- quả này chườm đá lên đầu rồi- châu than
- là sao?- duy hỏi ngu
- có nghĩa là nó sẽ cốc đầu duy như thế này này- vân anh nói xong cốc luôn cái đầu đổng vào đầu duy
- aaaaaa- duy nhăn nhó
- so rỳ nhé, tại muốn cho duy nếm thôi mà- vân anh nói rồi dùng tay bẹo má duy 1 cái
- ừ, không sao đâu- duy nhăn nhó xoa đầu
- chúng mày định mua gì vào thăm quân- đạt
- lần trước cũng mua nhiều rồi mà- châu
- thì đi thăm bệnh phải mua chứ- đạt
- ừ.....mua gì- châu
- tùy mày- đạt gọi thẳng gáo nước vào đầu châu
- thế còn bày đặt sĩ bộ- châu nghiêng răng ken két
- sĩ cái đầu mày- đạt
- thôi đi- nhi
- nể nhi tha cho mày đó- đạt
- thích chết à- châu
- thôi- vân anh kéo châu ngồi xuống

1 lúc sau, tại lớp 102a, có 1 đám học sinh ngoại hình nổi bật và bất cần nhất lớp há hóng mồm, cả người toát mồ hôi lạnh run cầm cập đưa mắt về con người tỏa đầy sát khí và 1 con người trong tình trạng chấn thương mặt mày nhăn nhó

Chính là nó với trường

- trường.....mày sao thế- vân anh kinh hãi
- mù à- trường nhắm mắt
- mày ác thế- châu
- ác ư.....chúng mày chuẩn bị đến lượt- nó gần
- thôi.....bạn bè cả.....đùa vui thôi mà.....đừng làm vậy chứ- châu
- có gan ăn cắp có gan chịu đòn- nó
- đừng đánh bọn tao mà- đạt
- tao đâu có nói sẽ đánh bọn mày- nó cười
- vậy tốt quá- đạt thở phào nhẹ nhõm
- nhưng tao cũng đâu nói là không đánh bọn mày- nó thản nhiên
- cái gì?- bọn bạn nó kinh hãi
- trường, chốc ra bãi xe đợi tao, tao đèo mày- nó
- mày đi đâu- châu
- đi mua đồ, chẳng nhẽ đi tay không à- nó cười
- mua tao luôn nhé- bọn bạn nó đồng thanh
- ừ- nó

Bãi đỗ xe

- con này mua lâu thế nhi- linh
- loại nó mà phải nói, có khi 10 quả nó chỉ chọn 1 quả, rồi 1 quả đấy lại mặc cả xuống 1 nửa, rồi lác lác đặt quả đó xuống không mua nữa.- châu chán nản
- mua thế chết nhà người ta à- duy nhắm mắt
- tùy hôm, có hôm nó điên lên nó mua cả chợ về nhà, hại vân anh ăn mãi không hết, vứt thì tiếc, mà ăn thì sợ lên cân- vân anh thờ dài
- có đâu không trường- đạt quay sang
- đau lắm, không ngờ nó vụt mạnh thế- trường nhắm nhó
- sợ thật - đạt
- đợi tao lâu chưa- nó phi xe tới với tán đồ trên tay
- mày mua những cái gì- vân anh thắc mắc
- 1 cân quýt, 1 cân cam, 1 cân sữa nhăm 1 thùng sữa, 5 hộp thuốc bổ, 1 quả dưa, cháo, cơm.....vv- nó ngồi đếm không kể xiết
- mày điên à, mua thế sao thằng quân nó ăn nổi- châu hét
- hần ta phải ăn hết- nó cười
- quỳnh anh không ép được đâu- duy thờ dài
- yên tâm, cứ để đó- nó cười đắc trí
- thôi im đi, lên xe còn đi- trường
- ừ- đồng thanh

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

* Tại bệnh viện

Nó và đám bạn tung tăng bước vào dưới con mắt mở to của mọi người

Với ngoại hình vô cùng nổi bật và..... sự chông chất của đồ ăn thì khiến người ta kinh hãi,

Người bệnh có thể sẽ không chết vì bệnh mà.....chết vì ăn quá nhiều dẫn đến bực dạ dày

- ôi mẹ ơi, nặng quá- đạt than

- im- nó

- lần đầu tiên trong đời, tao cảm thấy gầy tay cũng vui- trường cười

- thế hả, muốn sướng không thích chứ gì- nó mặt nham hiểm

- không, tao nói đùa thôi- trường mặt tái mét

- trường vui- nó cười

- không vui, không vui chút nào- trường lắc lắc

- Nặng quá, chết mất- duy than tiếp

- nặng cái gì mà nặng- vân anh

- ừ ừ không nặng không hề nặng- duy cười (hám gái quá)

- đùa thôi , đối với duy như vậy không ăn thua- duy cười

- vậy hả- nó bĩu mũi

- đúng- duy

- bê tiếp đi- nó lấy túi cam ném sang cho duy

- á- duy hét

- duy là supber man nên chỗ này không ăn thua- nó cười đều

- ừ- duy đau khổ

1 lúc sau tại phòng vip ở bệnh viện xx

- chào - hấn cười

- chào - nó nghiêm giọng

- hello quân- châu tí tồn

- quân khỏe chưa- linh tí tồn đi vào

- anh đỡ chưa- nhi

- tôi đỡ nhiều rồi, duy , đạt, trường đâu?- hấn thắc mắc

- đằng sau- nó nghiêm
- ối trời ơi, mệt quá- đạt phi như bay đặt đồ xuống
- đau lưng quá- duy than vãn
- sao.....sao lắm đồ thế- hấn kinh hãi
- ừ- nó tỉnh bơ
- đừng nói mọi người mua cho tôi- hấn sợ hãi
- quỳnh anh mua- bọn nó chỉ vào nó
- thế thì sao- nó
- cô định giết chết tôi đấy à- hấn
- không- nó
- thế sao mua lắm thế- hấn
- chịu- nó tỉnh bơ
- cô.....- hấn tức phòi máu
- chào quân, định bao giờ đi học đây- trường cười đi vào
- à, sắp rồi.....mà sao lại băng bó- hấn thắc mắc
- gãy tay- trường
- sao lại gãy- hấn
- quỳnh anh đánh- trường
- hả- hấn kinh hãi
- sao.....sao lại đánh- hấn
- quân nhớ vụ sáng nay chứ- vân anh cười
- nhớ.....nhưng mà sao?- hấn
- thì từ đó thằng trường mới bị ăn đánh- vân anh lắc đầu cho số phận bi thương của ai đó
- hả.....thế mọi người.....- hấn chưa nói hết thì
- Bọn tôi cũng bị đánh.....chỉ là nhẹ hơn trường thôi- bọn nó mặt bi thương
- cái gì.....thế còn tôi- hấn nói mà bọn bạn không trả lời chỉ lắc lắc với hàm ý....." Xin Chúc Mừng Bạn Đã Trúng Giải Độc Đắc " làm hấn nuốt nước bọt, còn nó vẫn thản nhiên như không

1 lúc sau

- Thôi tao về nhà- đạt lời nhì
- ừ tao cũng về đây muộn rồi - trường
- tao cũng về luôn á- duy chuẩn luôn
- hẹn gặp ở lớp- vân anh với châu
- ừ, mọi người về cận thận nhà- hấn cười
- ừ- đồng thanh rồi bọn bạn cũng về luôn
- Quỳnh Anh- hấn cười khỏ

- Cái gì ?- nó
  - Chuyện sáng nay tôi.....- tiếp tục chưa nói hết thì bác sĩ vào
  - chào bác sĩ- nó cười
  - cảm ơn cháu, bác kiểm tra cho cậu này nhé- bác sĩ cười
  - dạ vâng- nó lễ phép
  - Mọi thứ hồi phục rất nhanh, tay bó thì ngày mai có thể tháo được rồi, còn về việc xuất viện thì ngày mai có thể về- bác sĩ
  - bác sĩ, sau khi cậu ý về thì mất bao lâu mới hồi phục hoàn toàn- nó nham hiểm
  - 2,3 ngày nếu được chăm tốt- bác sĩ
  - cháu cảm ơn- nó
  - không có gì- bác sĩ
  - cô hỏi thế có ý gì- hấn
  - anh tự biết- nó cười
  - tôi không biết- hấn
  - có muốn tôi cho anh biết không- nó
  - có- hấn
  - đợi đi học, anh sẽ biết kết quả và sẽ BIẾT 1 CÁCH CHÂN THỰC NHẤT - nó nhếch mép
  - tôi đợi.....mà sao cô đánh trường mạnh thế- hấn
  - quá nhẹ- nó
  - gãy tay mà nhẹ- hấn
  - anh nặng hơn- nó nói vậy, hấn im lặng không trả lời như vậy có nghĩa là tận thế sắp gặp hấn rồi
  - ăn đi- nó đặt bát cháo trước mặt hấn
  - không ăn đâu, ngán lắm- hấn lắc
  - hay muốn tôi xúc- nó cười
  - KHÔNG - hấn kiên quyết, từ sau vụ đó, hấn đau đến mức cả đêm không ngủ
  - vậy ăn đi, không tôi xúc đó- nó
  - Cô ác quá- hấn đau khổ
  - Không ác- nó cười
  - không muốn chết sớm thì tốt nhất là nghe lời tôi- nó gần giọng
  - ừ- hấn đau khổ đành nghe nó, thôi sống được ngày nào hay ngày đấy vậy
- Sau 1 hồi vật lộn với bát cháo, hấn đã chiến đấu xong, cả người đầm đìa mồ hôi, chân tay mềm nhũn, (có mỗi bát cháo thôi ừ, có cần phải thái quá thế không)
- Xong rồi- hấn đau khổ
  - Tốt, ăn đi- nó đã bóc xong 2 quả quýt
  - lại nữa - hấn nhăn mặt,

- mau- nó
- tôi ăn- hấn lại đau khổ, nước mắt chảy ngược đành lòng ăn tiếp
- Xong rồi- hấn
- uống đi- nó giờ cốc sữa
- ôi mẹ ời- hấn than
- nhanh đi- nó mất đồ rục
- tôi sai rồi, sai rồi, cô tha cho tôi đi- hấn
- anh đâu có làm gì sai, tôi chỉ đang giúp anh mau chóng hồi phục thôi- nó cười
- tôi không uống- hấn
- uống- nó lườm, không hiểu sao lần này hấn sợ nó thế, ngồi với nó mà cứ run cầm cập
- ừ- hấn lại cầm cốc sữa tu 1 hơi
- xong rồi- hấn nhăn nhó
- uống- nó chìa thuốc
- ừ- lần này hấn không kêu than vì là thuốc mà ..
- Nó quá, sắp chết rồi.....Trời ời- hấn rống ầm lên
- Anh còn lâu mới chết- nó chơi điện thoại vẫn trả lời hấn
- sao cô không để tôi chết đi- hấn nhăn nhó
- không thích- nó
- cô.....không thèm nói nữa, tôi đi ngủ- hấn tức tối ụp mặt xuống gối với cái bụng tròn xoe (ối dòi)
- ok.....chúc ngủ ngon mơ thấy ác mộng- nó cười rồi cũng tắt đèn ngủ luôn
- Quân ời, sao mày ngu thế, ngu thế, ...ôi no quá, chết mất- hấn cứ vừa ngủ vừa rên (cái mồm hại cái bụng.....logic quá..ahhihi)

* Tại nhà mình

- Anh mình anh học cùng với anh quân ạ- uyển nhã
- ừ- mình
- cùng lớp luôn ạ- uyển nhã
- ừ- mình càng ngày mặt càng tối
- anh nhớ đó, nhớ tiếp cận anh quân cho em đó- uyển nhã
- em gái, em yêu quân lắm sao- mình nhếch mép
- nhiều lắm, em yêu anh ý từ lần gặp đầu tiên- uyển nhã đang hồi ức
- lần gặp đầu tiên???????/- mình nhúm mày
- em gặp anh ý ở Washington DC, lúc anh ý đi họp ở công ty G.Y- uyển nhã
- hấn biết mặt em không- mình
- cái này.....- uyển nhã (đây gọi là yêu đơn phương)
- anh sẽ giúp- mình

- cảm ơn anh- uyển nhã
- quân vừa mới bị tai nạn- mình cười
- sao????????// anh ý có sao không? sao anh quân lại bị tai nạn?????/- uyển nhã hỏi nhiều
- không sao, cũng nhẹ thôi- mình
- may quá- uyển nhã thở dài
- mai em có muốn đi thăm quân không- mình
- được không anh- uyển nhã
- tất nhiên- mình cười
- cảm ơn anh - uyển nhã vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

9h sáng tại bệnh viện xx, có 1 con người tay phải đang băng bó, đầu quần lớp gạc trắng đang nhăn nhó khổ sở gào thét gọi 1 con con người lành lặn, ngủ như chết không biết trời biết đất

- Dậy mau đồ con lợn- hấn rống lên
- Không- nó
- Cô đến chăm sóc tôi hay đến ngủ- hấn cáu
- cả 2- nó
- dậy mau lên, muộn rồi, đồ lợn.....- hấn cứ thế xả vào lỗ tai nó
- không.....để yên tôi ngủ- nó hét
- dậy mau không đừng có trách - hấn
- im- nó gầm
- được lắm- hấn cười đều

nó vẫn im lặng ngủ như chết không biết bên cạnh có 1 con người đang có 1 cái đầu chạy với tần suất kinh hoàng và 1 ý tưởng khủng khiếp

- Không dậy thì tôi HÔN CÔ NHÉ- hấn cười cười mặt gian gian
- đừng đùa nhau- nó vẫn tỉnh chán
- tôi không đùa tôi hôn này- hấn cúi thấp mặt xuống
- Thách- nó nói ngái ngủ
- tôi hôn đây - hấn cười cúi mặt xuống gần chạm mũi nó

im lặng nó vẫn thản nhiên ngủ mặc kệ hấn

- tôi hôn đây- hấn cúi mặt xuống gần chạm môi thì nó lấy tay che mồm hấn lại
- TÔI DẬY RỒI- Nó cáu tức tôi đập thẳng hấn xuống đất làm hấn đau điếng rồi phi thẳng vào nhà vệ sinh mặt đỏ chót, để lại hấn nhăn nhó

15 phút sau

- Đồ điên.....ngủ mà không yên- nó cúi đi từ nhà vệ sinh ra

Im lặng, nó đảo mắt nhìn xuống vật thể đang nhăn nhó, ở dưới đất

- Cô đúng là không có tình người- hấn vừa nói vừa nhăn mặt

- tại anh hết á- nó ngồi xuống dìu hấn lên giường (đừng nghĩ lung tung nhá.....giường bệnh)

- ai bảo cô ngủ say quá.....tôi gọi không được nên mới dùng cách này,- hấn mặt méo xệch

- không dùng được cách khác sao? não anh ngắn thế, thích nhập viện tiếp à- nó

- dùng cách khác ư, chả có cách nào cả- hấn

- ví dụ như, cầm gối đập thẳng vào mặt hay tát nước.....hoặc là làm tức tôi chứ đừng có dùng cách cách này khéo chết oan đấy- nó chỉ giáo

- thế à, có mỗi 1 lần này thôi mà, cô dạy tôi làm gì, hay ý cô là tôi với cô ở chung với nhau- hấn chọc

- điên- nó cầm gối tra tấn hấn, đánh liên tiếp thì ngoài cửa có người vào

- Ôi. chị Quỳnh Anh . STOP!- uyển nhả hoảng hốt

- á.....nhã nhả, sao em ở đây- nó dùng tay mở mắt to hết cỡ thì hấn lại đơ choáng bất động

- anh quân, anh quân, anh có sao không- uyển nhả dịu quân hỏi tới tấp

- không, tôi không sao - hấn kéo tay uyển nhả ra

- Nhã, sao em ở đây, sao em biết quân- nó ngo ngác

- Anh quân là cái anh mà em bảo chị đi xem mặt á- uyển nhả cúi

- Hà- nó hoảng

- Hóa ra hôm đấy là em với quân ở trung tâm thương mại à- nó

- vâng, mà sao chị ra tay mạnh với người bệnh thế- uyển nhả gắt (2 mặt)

- ừ thì.....- nó áp úng

- anh quân, anh sao rồi, đã đỡ nhiều chưa, tay anh kia, hay em ở đây với anh nhé- uyển nhả

- hôm nay tôi xuất viện- hấn chỉ nói vồn vện 5 chữ là đã trả lời hết những câu nói của uyển nhả

- vậy chúc em vào nhà anh nấu cho anh canh gà ăn cho nhanh khỏe nhé- uyển nhả

- nhà tôi không thiếu osin- hấn cương quyết

- cậu có cần phải thái độ không bằng lòng không- mình từ ngoài cửa đi vào nhếch mép

- không liên quan tới cậu - hấn sầm mặt

- dù sao uyển nhả cũng là em gái tôi, nó là cô gái cậu đồng ý xem mặt, nó chăm sóc cho cậu có gì là sai mà sao cậu phải bắt nạt- mình thân nhiên

- tôi không cần- hấn

- thế cậu định đẩy Quỳnh Anh đến bao giờ- mình

- mình - nó liếc mắt sang mình

- tôi đang đòi công bằng, đêm đến tôi tự hỏi rằng, cậu đâu có gây ra cho quân đâu mà cậu ngày ngày ở cạnh hấn- mình gắt

- chị Quỳnh Anh- uyển nhả nhìn chăm chăm

- tôi.....- nó không nói nổi

- lúc nữa cậu về nhà tôi tôi có việc hỏi cậu- mình
- ừ ừ- nó gật gật cúi mặt nhưng đâu biết hấn đang nhìn nó chăm chú
- vậy e chăm sóc anh quân nhá- nhã
- ừ ừ- nó gật gật

hấn im lặng không nói câu gì, hấn cũng không dám tức giận đâu, vì hấn cũng có lỗi mà nó cũng ở lại chăm sóc cho hấn cũng mệt lắm rồi, hấn tha cho nó về (hấn là tha)

- cô cứ về đi, chốc tôi gọi duy đến đưa về- hấn cười
- ừ ừ- nó
- về thôi- mình lôi nó đi luôn
- cô cũng về luôn đi- hấn
- nhưng.....- nhã
- bạn tôi sẽ đến đón- hấn nói rồi quay ra luôn
- vâng..nhưng có gì anh nhớ gọi cho em nhé- nhã cười rồi cầm túi sách đi luôn

Hấn thì nằm xuống giường nhắm mắt lại

2h chiều

- dậy đi mày- duy giặt giặt áo hấn
- ừ- hấn vươn vai
- quỳnh anh đâu- vân anh tò mò
- bạn nên về rồi, mà sao 2 người lại đi cùng nhau- hấn cười đều
- thì.....- duy chưa nói hết thì vân anh đớp luôn
- tiện đường
- thế hả.....tiện quá- hấn
- vân anh chốc về nhà duy với quân nhé - duy tí tởn
- quỳnh anh có vào không- vân anh
- có- duy

1 lúc sau bác sĩ vào

- bác sĩ bạn cháu đỡ chưa ạ- duy lễ phép
- rồi, bây giờ có thể về- bác sĩ tháo tay và đầu ra cho hấn
- đi thôi- hấn
- ừ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Nhà Minh

- Đi đâu đây, ngồi ghế sofa được rồi- nó nheo mắt nhìn mình đang lờ nó đi xoành xoạch

- Nhảy lên- mình liếc mắt xuống cái cân (t/g bỏ tay lun)

- Không.....Tôi không phải trẻ con- nó cáu, ai lại 16t rồi mà cứ bị ép cân

- Mau.....Không dùng trách- mình

- Không.....tôi không cân- nó kiên quyết

- Nhảy lên- Minh bế xốc người nó

- Thả ra- nó hét ầm

- Trật tự- mình

Nó im lặng không nhúc nhích mặc cho mình cân

- 1m75, nặng 55 cân.....Quỳnh Anh gầy quá- mình nheo mắt

- Sao?- nó không tin nổi vào mắt mình

- Nhìn xuống- mình và nó cùng nhìn xuống

- Ôi trời ơi, sút 5 cân.....AAAAAAAAAAAAAAAA- nó hét lớn

- Cậu làm gì mà sút nhiều thế- mình

- tôi có làm gì đâu.....vẫn ăn như mọi ngày mà- nó

- Còn nói, tại quân hết- mình

- sao lại tại quân?- nó

- đang yên đang lành, tự làm mình bị tai nạn rồi kéo luôn cả cậu vào, - mình

- cái này.....cái này.....là tôi tự nguyện mà- nó

- Tại sao cậu phải thế chứ, cậu không biết lo cho sức khỏe của mình, hay cậu muốn tôi.....@\$%\$\$%^^^\$\$- Lại 1 bài thuyết trình bay ra tấn công vào lỗ tai nó

- Tôi biết , biết rồi- nó

- Đi thôi- mình

- đi đâu chứ?- nó

- Vào nhà bếp, tôi sẽ nấu cho cậu ăn- mình

- cậu biết nấu ?- nó

- Không - mình cáu

- Há?- nó choáng

1 lúc sau

- Tại hạ thật khâm phục khâm phục đại nhân- trước mắt nó là bát ngan món ăn, sơn hào hải vị, màu sắc phong phú

- Ăn đi- mình đặt trước mặt nó

- cậu cứ để tôi tự nhiên- nó mặt nham nham nhỏ nhỏ

- được- mình
- cậu cũng ăn đi- nó
- tôi ăn rồi- mình
- vậy hả, không khách sáo nhá- nó bắt đầu gấp lia lịa, ăn như chớp, cái mồm không để 1 giây ngừng nghỉ
- hự hự hự- nó sặc
- từ từ thôi.....tôi có giành ăn với cậu đâu- mình bay ra vuốt lưng nó
- nước.....nước- nó
- đây..- mình mặt nhăn nhó
- cảm ơn- nó lại tiếp tục gấp gấp rồi lại gấp rồi

30 phút sau

- No quá- nó than
- Cậu lên tầng, ngủ hoặc chơi gì đó cũng được, đến tối thì về- mình
- không, chán lắm- nó than
- đợi tôi- mình rút máy ra gọi

Đừng về trễ- sơn tùng.....

- em chào đại ca- đầu dây bên kia
- cứ 10 thẳng sang nhà tao- mình
- vâng
- này này.....cậu đang làm cái quái gì thế- nó nhăn mặt
- Không có lệnh của tôi. Cấm cậu được bước chân ra khỏi nhà- mình gần
- cứ bước- nó ngang
- bước chặt chân- mình
- thách- nó gồng nên
- thôi được rồi, cậu ngồi đó đợi tôi về, 1 lúc thôi, lên phòng ngồi 1 lúc thôi, dù sao mới ăn no cũng không tốt cho sức khỏe mà -mình hết cách đành phải quay sang phương án khác
- được nhưng nhớ về sớm- nó đành chấp nhận vì để 1 ng như mình mà nịnh thì khó lắm
- tôi đi đây- mình thay bộ quần áo đen xì rồi nhảy lên chiếc xe mui trần đen ngòm đi luôn

Nhà hấn

- Ngồi tạm xuống đây nghỉ đi- duy diu hấn xuống ghế sofa cao cấp (ồ)
- ừ- hấn
- đỡ nhiều chưa- duy
- khỏe lắm.....yên tâm- hấn gồng tay lên cơ bắp rồi tự nắn (bó tay)
- quỳnh anh đâu- vân anh
- ừ nhỉ, quỳnh anh đâu?????????/- duy
- đã bảo là cô ta về có việc bận rồi mà- hấn cau

- không tin, vân anh gọi điện- vân anh

Ánh mắt ấy khiến trái tim run lạnh càng thêm bối rối,

Hãy nói hết những nghĩ suy trong lòng mình đi my boy,

Tell me now, tell me now,

Anh ơi em đây cũng đang mong chờ.

Ánh mắt lấp lánh sáng lên khi nhìn vào anh thôi đó,

Khẽ lên mái tóc rồi đang bay nhẹ nhàng theo con gió,

Take It Slow, Take It Slow.

Nhưng sao em đây cứ đang mong chờ,

One, two, three, má em như nóng bừng,

cũng chỉ vì anh đó.

Từng nhịp từng nhịp chạm trái tim em

Đừng vội chi chứ Take It Slow

Chậm lại thôi chứ đừng vội đâu

Em sẽ giữ mãi những phút giây, phút giây, phút giây.

Đừng vội chi chứ Take It Slow

Phút chốc bối rối, bỗng dưng anh nhẹ nhàng hôn lên má,

Con tim rung lên cứ đang ghen nhịp từng giây trôi qua,

Caught my eye, caught my eye.

Sao không gian yên tĩnh như ngừng lại.

Yeah!

Đừng vội (Take It Slow) - LIME

- Alooooooooooooooooooooo- nó chán nản

- đang ở đâu đấy - vân anh

- nhà- nó

- tao tưởng m có việc bận- vân anh liếc sang quân

- vớ vẩn.- nó

- vào nhà quân đề- vân anh

- hả, quân về rồi à- nó

- vào đề, tao đang ở nhà quân- vân anh

- ừ ừ- nó nhanh vội phi thẳng xuống dưới nhà

- Đó , có bận gì đâu- vân anh

- Mà đúng là vớ vẩn thật- duy bênh vân anh

Ở nhà mình, có 1 cảnh tượng hết sức buồn cười

10 thằng vệ sĩ cao, to, đeo kính đen, xăm trổ chiến đấu với cô gái vừa sút 5 cân thịt

- Gọn ra- nó xong đến

- chị jay, không được, đại ca có lệnh- vệ sĩ

- Cút- nó chỉ tay

- không được chị jay- vệ sĩ cố ngăn cản nó

- được lắm, nói đi 1 lúc mà mấy tiếng, nó rút máy gọi cho mình

Dành cho em- hoàng tôn.....

- sao đây- mình

- bảo chúng nó thả tôi ra- nó hét

- cậu định đi đâu- mình

- đi đâu tôi phải trình báo với cậu??- nó

- ở nhà đi- mình

- chán lắm- nó

- ở nhà- mình

- cậu mà không thả, không bao giờ tôi thèm nhìn mặt cậu nữa- nó

- ừ ừ, cậu đi đi, chốc về sớm- mình sợ hãi

- tốt- nó cười thâm

- mở ra- nó gầm

- dạ vâng- vệ sĩ run

- tao đi về rồi mai chúng mày biết tay tao- nó giờ lăm lăm rồi lên xe đi luôn

- đại ca oi anh hại bọn em rồi- bọn vệ sĩ than ngắn thở dài cũng lên xe đi luôn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Nó phi với tốc độ bàn thờ đến nhà hấn ai ngờ

Vì quá nóng lòng, nó phi nhanh như gió gặp 1 chiếc siêu xe, thì

- Á Á Á Á Á Á - nó phanh gấp khiến xe xòe, ngã ào ra đường, hét lớn

- Xin lỗi, Xin lỗi, cô có sao không- tên lái siêu xe nhảy xuống diu nó xin lỗi tới tấp

- Mất anh đề đầu hả.....Mù à.... @#\$\$%- nó chửi liên hồi

- tôi xin lỗi, cô có cần tôi đưa vào viện không- tên lái xe kia

- Không cần.....- nó đứng dậy nhảy lò cò đi ra chỗ xe

- tôi giúp cô- tên lái xe nhắc xe nó lên ngay ngắn

- Tránh ra..... Hôm nay là ngày quái gì không piết.....đen thế- nó hét

- Vậy cô đi cẩn thận- tên lái xe nói lí nhí

- Mất mù à.....chân tay này mà nói đi cẩn thận- nó cẩu lên xe phi luôn, vừa đi vừa nhả nhó chửi rủa tên lái xe

Còn tên lái xe kia thì có vẻ khá hứng thú với nó, cười mãi, trên đời này làm gì có ai dám chửi công tử nhà giàu đẹp trai ga lăng, lạ thật

Nhà hấn

Nó đi xe về trong đau đớn, đứng trước cửa

- Kính khoong - nó ấn chuông

- ai đó- hấn nói

- quỳnh anh- nó hét to

- Cô sao thế- hấn choáng nhìn thấy nó nhả nhó, đầu gối lại rách, chảy máu

- hỏi lắm...Đỡ tôi vào- nó cau có

- ừ ừ- hấn dìu nó vào

Một lúc sau, trong căn biệt thự xa hoa lộng lẫy, có 1 người con trai vừa xuất viện sát trùng cho người con gái vừa bị tai nạn (què chằm què)

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA- nó rống ầm khiến đồ vật treo trên nhà cứ tưởng rơi hết

- Cổ chịu 1 tý- hấn xót xa, làm thật nhẹ thật nhẹ

- Đau quá.....Xót quá.....- nó hét tiếp

- Cổ chịu- hấn

- Tao mà gặp lại mày tao vắn cổ- nó nghiêng răng nghiêng lợi

- À mà sao cô lại bị thương- hấn ngược lên

- Tôi đang đi trên đường đến nhà anh thì.....abc.....abc.....abc - nó kể liên thoảng

- cô đi với vận tốc là bao nhiêu- hấn hỏi vì piết nó chuyên ra đi nhanh

- 70 km/h- nó

- hà,?- hấn mở to mắt, nó gan thật không pải đường cao tốc mà dám,

- Tức chết đi được- nó

- Cái này là do cô- hấn

- do tôi cái gì.....do tên đó.....- nó nhả nhó

- Chịu rồi- hấn lắc đầu, bây giờ hấn có giải thích nó cũng chả nghe, không khéo lại vác họa vào thân

- Con vắn anh với thằng duy đâu- nó cẩu

- Chúng nó đi mua đồ về nấu cơm- hấn

- Ai nấu- nó

- Duy với vắn anh- hấn

- Chúng nó liệu nấu có ăn được không?- nó

- hơn cô- hấn cười

- xì- nó bũi môi rồi rút điện thoại ra chơi

1 lúc sau có 1 chàng trai cao khoảng 1m85, đẹp trai vô đối, diện cây hàng hiệu, xách 1 đồng hồ tầm bỏ đất tiền bước vào nhà hấn

- Chào anh quân- phong đặt đồ xuống rồi ngồi

- chào chú.....về nước từ bao giờ thế- hấn cười

- cũng mới được 2 tuần- phong

- vậy hả- hấn đưa tay đẩy đẩy nó đang cầm đầu chơi game, ngồi với đáng bá đạo

- Bỏ ra- nó cúi

- Quỳnh Anh- hấn gần giọng

- Yên nào- nó cúi

- Có người đó- hấn ghé vào tai nó nói lí nhí, nó giật mình cho chân xuống, rồi đưa mắt về chỗ người đang ngồi

- Hà- nó kinh hãi, không phải chứ, cái thằng mà làm nó xòe quả đầu điên, cái thằng mà nó sẽ đâm vỡ nôm khi gặp lại, lại ngồi 1 đồng trước mặt nó

PROFILE

TRẦN HUỖY PHONG: Em họ hấn, 16t, đẹp trai, ga lăng, cực lảnh nhăng, đang là chủ tịch tập đoàn lớn mạnh đứng sau nhà hấn

-----

- anh quân, đây là bạn gái anh hả?- phong cũng choáng khi nhìn thấy nó

- Không phải- nó bắt đầu mặt hầm hầm

- vậy là gì- phong

- bạn- nó gắt

- làm tôi cứ tưởng- phong cười

- Áo tưởng- nó ức máu dồn lên nào, quay chở lại trạng thái ngồi bá đạo, 1 chân gác lên bàn, 1 chân co lên ghé với thái độ lòi lõm

- Quỳnh anh bỏ chân xuống- hấn gắt

- Đau chân- nó

- đau thì để lên ghế- hấn

- tôi cần duỗi ra nó mới dễ chịu, với cả đằng nào cũng là em anh nên chả ngại- nó vênh vao

- cô.....- hấn không nói nổi

- không sao, dù sao cũng do em mà- phong bật cười

- là sao?- hấn nhíu mày

- Hôm nay đi đường không may em đâm trúng quỳnh anh- phong

- hả?- hấn

- do em.....do em mà- phong liếc sang nó mặt đang tức điên

- hóa ra là vậy, quỳnh anh à, lúc tôi sát trùng cho cô, tôi thấy cô nói sẽ bóp chết nếu tìm được cái tên làm cô ngã- hấn chọc nó, làm nó phát tiết lên, im lặng mặt mày sung lên

- Im.....thích chết à, tôi thêm nói thì tưởng tôi cho qua à, hay thích luôn bây giờ- nó cúi bẻ tay rắc rắc

- không.....đùa vui- hấn

Còn phong ngồi nhìn biểu hiện của nó từ nãy giờ, quả thật cô gái này rất thú vị

- Chú định ở đây luôn- hấn
- vâng, em sẽ chuyển vào trường anh học- phong
- cũng được- hấn
- ở đây ăn cơm chứ- hấn
- tất nhiên- phongg cười
- anh duy đâu??- phong
- đi với người yêu mua đồ ăn về làm rồi- hấn
- hả?- phong kinh hãi

Còn nó từ nãy giờ mặt hầm hầm, cầm đầu chơi điện thoại, mặc kệ cho 2 tên điên nói chuyện (theo nó là thế), tức quá nhấc máy gọi cho vân anh

- say you do- tiên tiên
- aloo- vân anh
- mày ngủ ở chợ à- nó
- tao.....tao không piết mua.....đi 2 vòng rồi chả piết mua- vân anh
- thế đang làm gì thế- nó
- ăn - vân anh
- cái gì- nó trố mắt
- thôi mày đến đây mua giúp tao đi- vân anh
- chỗ nào- nó
- chợ xxx- vân anh
- ừ- nó cúp máy
- tôi đi ra chỗ vân anh với duy- nó
- chân cô- hấn
- kệ nó, còn hơn ngồi ở đây- nó nói rồi đi luôn để lại phong trầm ngâm 1 hồi

-----
Truyện được viết 1 thời gian rồi, có khá nhiều ý kiến về việc nhân vật nam chính và nữ chính yêu nhau sớm quá, t/g sẽ giải thích 1 chút nhé

Truyện này t/g viết không theo mô típ các truyện teen khác, có nghĩa là sẽ không có nam chính và nữ chính đánh nhau, chửi nhau 1 thời gian dài mới yêu nhau. Mà ở đây nhân vật nam, nữ chính đánh nhau chửi nhau nhưng nhân vật nam chính là người yêu đơn phương 1 thời gian,

Còn về việc tác giả không miêu tả nhiều về ngoại hình và gia thế các nhân vật thì các bạn đợi khi các nhân vật trưởng thành nhé, lúc đó tác giả sẽ miêu tả cặn kẽ nhé..

Cảm ơn các bạn đã theo dõi truyện - Quỳnh's Híp's

Cmt phía dưới cho t/g xin ít động lực để viết nhé

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Nó mặt mày cau có đi ra cửa, vừa đi vừa chửi phong

- Mẹ nó- nó chửi to rồi đập thẳng vào cổng nhà hấn, bức xúc lắm nó mới làm thế
- A...đau quá- nó hét, nhảy lò cò ôm chân (Bó tay)
- Sao đấy - hấn với phong chạy từ trong nhà khi nghe tiếng nó hét
- không - nó quay mặt đi
- chân bị vậy mà cô còn cố đi, thích què à- hấn thuyết giáo
- kệ tôi- nó
- thôi tôi đưa cô đi- hấn bắt đầu sĩ
- đồ ngu! anh vừa mới ra viện đấy, - nó cười
- tôi khỏe rồi- hấn
- khỏe hấn- nó mặt gian
- khỏe như voi- hấn cười
- chắc không- nó
- chắc- hấn tự hào
- chắc 100%.chứ- nó cười đều
- à.....không chắc .....chưa khỏe mấy- hấn nhận ra ý đồ của nó đổi ý luôn
- Thế thì ở nhà- nó vênh váo
- tôi ở nhà cô cũng ở nhà- hấn
- vớ vẩn- nó đi ra lấy xe thì hấn kéo tay nó lại
- không được đi- hấn
- thôi đừng cãi nhau, để em lái cho- nói rồi phong đi thẳng luôn làm mặt nó đen không thể nào đen hơn
- ừ- hấn cười cười quay sang mặt nó đang sa sầm như muốn ăn thịt người

* Tại chợ xx

Nó xuống xe đóng cửa xe 1 phút mạnh rầm 1 cái, thỏa mãn nhấc máy gọi vân anh

- say you do- tiên tiên
- Alooo- vân anh đang ăn giọng khó nghe
- đang ở đoạn nào- nó
- trong chợ chỗ.....- vân anh nói 1 lèo
- ờ- nó cúp máy rồi lao thẳng đi luôn
- Ở đợi tôi với- 2 tên đó cười cười nhìn thấy nó đuổi theo té khói
- AAAAAAAAAAAAAAAAAA- vân anh đang ăn bỗng hết lớn

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA- lại thêm 1 thánh duy hết tiếp
  - Mày định càn quét cái chợ này à- nó
  - kệ tao, không ăn sao sống- vân anh nói rồi quay ăn tiếp
  - đúng đó- duy
  - mày bắt đầu ăn vặt từ bao giờ đấy- hấn há mồm
  - từ bây giờ- duy cười tít mắt làm phong suyt ngất
  - ngồi đây làm gì- vân anh nhìn nó đang nháy ào ngồi cạnh mình
  - tao ăn với- nó
  - thế mới là bạn tao...- vân anh cười
  - chuẩn rồi, gọi đi- nó
  - chị ơi đưa em cái thực đơn- vân anh hô
  - ừ- chị bán hàng
  - chọn đi- vân anh ném cho nó cái thực đơn rồi ăn tiếp
  - cho em.....cái này.....cái này.....cái này.....- nó chỉ lia lia vào thực đơn
- 1 lúc sau cả bàn ngập đầy đồ ăn
- Đồ con lợn- hấn kinh hãi
  - Gọi đôn - nó liếc mắt
  - ăn vậy có hết không- phong chọc
  - hết- nó bắt đầu cầm đũa
  - chị em giúp mày 1 tay- vân anh xắn áo chuẩn bị vào trận chiến
  - vân anh ơi..... này giờ duy với vân anh đi ăn nhiều lắm rồi đó, đừng ăn nữa bội thực đó- duy lo lắng
  - DẠ DÀY KHÔNG ĐÁY- nó với vân anh đồng thanh rồi bắt đầu cầm đũa gấp lia lia

Trong khu chợ, trong quán ăn, có 2 cô gái đáng người chuẩn, khuôn mặt xinh xắn, cao 1m75 đang ngồi ăn 1 xuất đồ ăn dành cho 10 người

Trước con mắt kinh hãi của 3 cậu hot boy, đang đứng nhìn không chớp mắt, há hốc mồm

Chính xác là nó với vân anh

Nó thì ăn cho bồ tức, đằng nào cũng sút 5 cân, coi như ăn bù

Vân anh thì cứ món nào lạ miệng thì tương tất

Nó và gấp gấp gấp và gấp liên thoáng ăn liên hồi, 1 lúc sau hết sạch sành sanh

- no quá- nó cười
- dạo này bỏ bê team lắm đó, nên mới kém vậy- vân anh vỗ vai nó
- chắc vậy- nó cười
- team gì đó- duy chõ mồm
- team ăn - vân anh nói rồi kéo nó đi vào mua đồ
- cái gì?- duy choáng sau 1 hồi cũng tỉnh đi theo nó

- tỉnh đi anh - phong lay lay hấn
- ừ ừ- hấn đơ đơ rồi lại đi theo duy luôn
- em ơi của em hết 1 triệu tròn- chị bán hàng
- vâng- phong cười khỏ, không ngờ mình lại bị bắt nạt
- mà 2 bạn đó là bạn em hả- chị bán hàng
- ăn nhiều thế mà dáng vẫn đẹp nhi- chị bán hàng
- vâng - phong nói rồi đi luôn vừa đi vừa rùng mình
- Mua gì- vân anh hỏi
- mày thích mua gì- nó
- mua bừa đi- vân anh
- hả - duy

Và sau cuộc trò chuyện đó, trong chợ xx sôi nổi nay càng sôi nổi hơn, người bán hàng chạy đi chạy lại bán hàng như vớ phải khách sộp

Đúng như cuộc nói chuyện, nó với vân anh mua bừa, tất cả các quán trong chợ, quán nào nó cùng nhảy vào mua, mà lại mua với số lượng không hề ít

Còn duy hấn phong thì ngồi cứ ù ù cạc cạc, lắc đầu thì bị nó chửi, đành gật gật,

- cháy ví- duy than
- cháy thẻ- hấn
- cháy cả thẻ lẫn ví- phong (khỏ thân vừa về đã bị bắt nạt)

Đã cháy tiền lại còn phải làm osin chứ, nó mua đồ như thế tất nhiên là bọn hấn phải xách

- Cô đúng là con lợn- hấn than
- Ôi mẹ ơi- duy than
- nặng quá- phong than
- có thể mà cũng không bê nổi- vân anh
- 2 chị em mình đi ăn đi.....đói quá- nó xoa bụng
- tao cũng thế- vân anh
- lại ăn hả- hấn kinh hãi
- ừ.....mấy người về trước đi, vân anh với quỳnh anh đi ăn rồi bắt xe về sau nhá.....bye bye - vân anh lòi nó đi luôn
- bye bye- nó hét

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39

Nhà hấn

- Ôi cậu chủ oi , sao mua lăm thế - quân gia
- còn nói nữa , mau gọi người ra bê đi- hấn nhần nhỏ
- khiếp quá 2 bà này mua thế này thì mấy mà phá sản nhà tao- duy đau khổ
- đau tay quá- phong rên
- dạ 3 cậu vào trong ngồi đi- quân gia
- ừ- đồng thanh
- tao chết mất- duy đập đầu vào gối
- ra ngoài mà đập đầu vào tường mà chết - hấn cười
- bạn bè thế đấy- duy
- may quá về đến nhà, sống 16 năm trên đời lên đầu tiên bị hành hạ như vậy - phong than ngắn thở dài
- mày ở đây bao lâu về - hấn
- chắc dài dài- phong
- thế thì quãng thời gian đó tiếp tục bị hành hạ- hấn
- cái gì?- phong
- không piết chốc nữa sẽ xảy ra cái gì nữa đây - duy than
- tao đang chờ- hấn cười
- mà sao anh vui thế?- phong cau mày
- xem chúng mày bị hành hạ .....hahahaha- hấn thỏa mãn
- Why?- 2 tên mặt ngu
- không nhìn à.....tao vừa xuất viện - hấn cười cười
- hứ...- phong với duy nhần nhỏ
- cứ đợi mà xem- phong nghĩ thầm
- đừng có ăn dưa bở- duy nghĩ thầm
- anh sẽ xem các chú bị hành hạ.....còn bây giờ anh đi tắm đây- hấn cười rồi phi lên phòng

Ngoài chợ xx

- mày có mua nhiều quá không- vân anh đang ăn
- vắn ít- nó
- hả- vân anh choáng
- bọn hấn có mua cả cái chợ này cũng dư đầy tiền nên cứ thoải mái đi- nó cười
- tao cũng nghĩ vậy- vân anh gật gật
- ăn đi còn về- nó
- ơ nhưng mà cái đứa đi cùng bọn thằng quân ý, là ai đó- vân anh mắt sáng bừng
- em họ quân- cứ mỗi lần nhắc đến tên đó là nó lại máu dồn lên não (cấp cứu)
- đẹp trai nhi- vân anh

- bót háo sắc đi, tao mách thẳng duy giờ- nó mặt gian gian
- duy thì liên quan gì ở đây- vân anh ngại quá (yêu người ta rồi còn ngại cái nỗi gì)
- ơ tao tưởng bọn mày yêu nhau- nó kích
- linh tinh - vân anh mặt đỏ tung bưng
- ày da, mày với duy lúc nào cũng dính như sam, thế không yêu nhau gọi là gì?- nó kích đều vân anh
- chả là gì.....tao no rồi.....về - vân anh đứng phắt dậy trả tiền về luôn
- ơ.....đội tao con kia- nó đang cười sặc

Bar Minh

- chị quỳnh anh đâu- nhả
- đi rồi- mình cau có
- em tưởng anh bắt chị í ở nhà- nhả
- không ép được- mình thở dài
- em chả hiểu chị ý với anh quân có quan hệ gì mà chị ý lại đến chăm sóc anh quân- nhả tức
- anh cũng vậy- mình nhau mày
- khó chịu quá - nhả
- sao vậy- mình
- anh mau làm mới cho em đi chứ, cứ ngồi ì đó à- nhả nóng mặt
- từ từ em gái à, đâu cũng sẽ có cách giải quyết -mình vuốt ve sợi tóc uyển nhả
- em đội anh, đừng làm em thất vọng - nhả cười
- ok em gái,- mình cười

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Nhà hấn

Nó với vân anh về vách theo cái bụng tròn xoe, không thèm để ý 3 anh hot boy đang ngồi với vẻ mặt méo như không thể méo hơn ngồi phịch xuống ghế sofa

- No quá- nó với vân anh than
- Ăn đủ chưa- hấn nhếch mép
- rồi - nó
- đồ con lợn- hấn
- anh bị điên à- nó
- không, cô ăn hơn cả lợn- hấn chọc

- anh.....- nó nhảy ào ra chỗ hấn xông tới oánh tới tấp
- bỏ ra quỳnh anh- hấn hét
- không.....đồ ngựa mồm- nó lại oánh mạnh hơn
- tôi vừa mới xuất viện- hấn nói xong làm nó dừng lại luôn
- nếu không phải anh mới xuất viện thì hôm nay tôi đánh chết anh- nó giờ nắm đấm
- nếu tôi mà khỏe thì cô cũng đừng mong thoát....đồ lợn à- hấn lại kích
- anh muốn chết à- nó lại nhào tới
- STOP!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!1- vâng anh hét
- tính làm gì với đồng đồ ăn đó- duy liếc mắt qua đồng đồ chất như núi
- chịu - vâng anh với nó đồng thanh
- mua để làm gì- duy hoảng
- nấu- đồng thanh
- ai nấu- duy hoảng hơn
- 3 người- đồng thanh
- cái gì- bọn hấn đồng thanh
- tôi không biết nấu- hấn đầu hàng
- tôi cũng thế- duy
- sao 2 người không nấu- phong đang hoảng nhưng vẫn cố bình tĩnh để hỏi
- không biết nấu- vâng anh với nó
- con gái mà không biết nấu, mai ai thèm lấy- hấn cười
- tôi muốn anh lấy tôi à.....tôi ế cũng chẳng liên quan đến anh - nó kích lại
- cho cả núi tiền tôi cũng chả thèm rước cái loại con gái như cô- hấn kích tiếp
- này giờ có ai nghe thấy tôi nói nhờ quân rước về không?- nó lại cãi
- thôi đi- duy hét
- 2 người có biết nấu không?- phong gần
- 1 tý - đồng thanh
- vậy vào thử sức cho bọn con trai chúng tôi nổ mắt đi- phong nịnh
- duyệt- đồng thanh
- cảm ơn- duy cười sung sướng
- không ngờ mày lại có tài nịnh con gái đến thế- hấn
- chuyện thường ở huyện- phong lên mặt

Nhà bếp

Nó với vâng anh mặc tạp dề ra dáng 1 người con gái đảm đang nấu ăn

- Nấu gì đây- nó

- 2 món thôi, món gì cũng được - vân anh

- mỗi người 1 món, chiến thôi- nó với vân anh bắt đầu nấu

2 phút sau ở ngoài phòng khách có 3 người đang giật nảy mình khi nghe trong bếp úc lại xoảng, lại bộp , lại bùm.....

- quả này lại thay toàn bộ bếp- hấn lắc lắc khổ

- vào xem đi- duy

- đừng kéo nổ thì chết oan- phong ngăn

- ừ. ngồi đó đi, bịt tai lại- hấn nói rồi cả 3 lại bịt tai

30 phút sau

- Siêu chưa- nó mắt sáng ngời

- quá đẳng cấp- vân anh vỗ ngực

- món gì đó- hấn

- món của tôi là thịt xào xả ớt- nó cười

- món của vân anh là gà hấp - vân anh

- nghe cũng hấp dẫn quá nhỉ- hấn cười đều

- màu sắc kinh khủng quá- phong đảo qua thì thấy món nó đen xì, món vân anh thì .....

- không quan trọng về bề ngoài, quan trọng bên trong í- nó chỉ chỉ

- ừ- đồng thanh

- ời .....- hấn hét lung trời nổ đất

- Á- duy hét tiếp

- sao đó- nó với vân anh quay ra nhìn

- mặn quá- hấn ăn miếng đầu tiên của nó mặn chát lại còn đắng ngắt không hiểu nó cho cái quái gì vào, rồi phi thẳng ra bếp uống nước

- sống nguyên- duy banh gà ra cho vân anh xem, con gà sống nguyên xi

- nấu kiểu gì đó- phong

- thì tôi cho tất cả vào chảo lên rồi đổ muối vào- nó nói tỉnh bơ

- vân anh thì ném con gà vào, 3 phút vớt ra, thấy nguwoif ta bảo chín tái mới ngọt, ai ngờ sống quá- vân anh nói ngây thơ

- cô định giết chết tôi đấy à- hấn uống kinh khủng nước

- đã bảo là k piết nấu mà- nó nhấn mặt

- thôi đi ăn là cách tốt nhất- phong

- ai bao- nó

- tôi - phong thờ dài ngày hôm nay thiếu tiền nhiều quá

- còn đồng kia- nó chỉ chỉ

- ăn dần- phong nói rồi ra ngoài lấy xe

- hợp lý- nó gật gật rồi đi luôn

- thẳng quân nhanh lên- duy hét

- đợi tao uống nốt cốc này đã- hấn hét lại (khỏ thân)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Tại nhà hàng sang trọng có 5 người bước xuống chiếc siêu xe , cả 5 người đều toát lên vẻ sang trọng, cộng thêm ngoại hình nổi bật của bọn hấn thì nhà hàng đó là tâm điểm của mọi sự chú ý

- chào cậu phong- nhân viên

- đặt bàn vip- phong vẫy

- mời cậu ạ- nhân viên

- ừ- phong nói mà để lại nó với vân anh há hốc mồm, tên này có dũng khí ra phết

- 2 người chọn đi- phong đưa thực đơn

- đừng có ăn nữa- hấn cản nó

- sao?- nó trăn trối

- bội thực- hấn nheo mày

- không liên quan- nó hất tay hấn ra khỏi thực đơn

- đồ lợn- hấn bực bội thốt lên

- chị ơi- nó hét

- dạ thưa cô- nhân viên

- cho em tất cả những gì trong thực đơn này- nó cười

- cái gì?.....đợi tôi nhé- chị nhân viên hốt hoảng

- cô bị điên à- hấn hoảng

- không- nó thản nhiên

- đừng ăn nữa- vân anh lay lay nó

- kệ tao- nó mặt nham hiểm

- cho quỳnh anh ăn đi- phong cười

- vẫn là phong tốt nhất- nó cười lại, nhưng mà hình như trong nụ cười ấy có 1 chút nham hiểm

1 lúc sau, cả nhà nhà đều bất động, tất cả con mắt đều dồn vào bàn nó, tất cả nhân viên nhà bếp chạy loạn xạ lên, để phục vụ đồ ăn cho nó

- Mau đi, đói quá- nó gào

- dạ - nhân viên toát mồ hôi hột, vì phong là khách quen, lại là người có quyền, 1 phần nhà hàng này phong đầu tư nên người ở đây cực kì nể phong

- cũng không đến nỗi tệ- nó liếc qua 1 lượt đồ ăn trên bàn, đúng là nhà hàng hạng sang có khác, nó thầm nghĩ quả này cho phong piết tay

- ăn thôi- hấn xoa bụng

- ừ- mọi người cùng ăn nhưng có điều lạ là
- ăn ít thế- duy ngược lên
- tôi no rồi- nó thân nhiên
- Cái gì?- đồng thanh
- cô gọi cô ăn đi- hấn cẩu
- tôi no thật mà- nó làm vẻ mặt bi thương nhất có thể làm hấn siêu lòng, không nói nữa lại ăn
- no thì thôi vậy- phong cười
- cảm ơn- nó cười mà mặt gian không chịu nổi
- quỳnh anh- mình từ phía sau gọi làm nó giật bắn mình
- hả?- nó hoảng quá
- em chào anh quân- nhả hơi hử nhưng hấn chả thèm nói gì
- ai đó- duy
- con bé hôm xem mặt- hấn chán nản
- cũng tương đối- duy liếc mắt từ đầu đến chân nhả
- đây là em họ mình thì phải- vân anh nhún mày
- sao?- duy
- thôi về đi- hấn đứng dậy ra xe luôn
- ơ- nó mặt ngu
- tính tiền - phong vẫy
- dạ 30 triệu- nhân viên
- đây- phong rút thẻ
- cảm ơn cậu phong- nhân viên cười mà chảy mồ hôi hột
- tôi về đây, hẹn gặp lại- phong cũng về luôn
- tao cũng về đây- vân anh
- chào nhé- duy
- cậu đến đây làm gì?- nó ngờ ngác
- đến đón cậu về- mình quát
- tôi tự về được- nó mặt hầm
- tôi đưa cậu về- mình đuổi theo
- kệ tôi- nó hất tay rồi nhanh chóng lên xe taxi về

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42

Nhà hấn

Từ lúc ngồi trên xe và về đến nhà hấn không thềm nói bất cứ câu gì, người tòa đầy sát khí khiến cả xe lạnh buốt

- Rầm- tiếng cửa phòng hấn vang lên
- anh quân sao thế- phong quay sang duy
- chịu- duy lắc lắc
- vân anh biết không- duy cười
- không- vân anh
- đáng - phong lắc lắc
- thôi, vân anh về nhé- vân anh cười
- duy đưa vân anh về- duy
- không cần đâu- vân anh
- thôi tối này đi nguy hiểm lắm- duy cười
- không cần mà- vân anh
- đợi duy- duy nói rồi nhảy tót ra lấy xe

Còn lại 2 con người ngồi 1 mình, một người phòng trên, 1 người phòng dưới, 2 con người, 2 tâm trạng khác nhau nhưng lại cùng hướng tới 1 người

Phong thì bỗng cứ cười rồi lại cười 1 mình, phong đã trải qua rất nhiều cô gái nhưng đây là lần đầu tiên có đứa con gái dám hành hạ mình, đặc biệt thú vị rất thú vị, cô gái này quả thực thú vị, phong cứ lặp lại nhiều lần từ thú vị (ời giờ), nhưng nó cũng hành hạ quá mức mà hại phong tiêu sạch tiền hôm nay. phong lại lắc lắc cười khổ rồi đứng dậy về phòng

Còn hấn bực đến phát tiết, điên hết cả người, cái tên mình thói tha, là cái quái gì mà dám cản nó, dám quản nó, hấn cứ hỏi hỏi hỏi rồi lại hỏi chả hiểu tên mình với Quỳnh anh có gì liên quan đến nhau,

Hấn quyết định từ giờ sẽ không để thua mình nữa, sẽ bắt đầu cuộc chiến, đắc ý sao, hấn sẽ khiến cho mình hết đắc ý, cứ đợi đó (lại thêm 1 thánh tự tin thái quá)

Hấn sau 1 hồi vật lộn với đồng suy nghĩ cuối cùng cùng tìm ra cách giải quyết đứng dậy phi thẳng vào nhà tắm

Nhà nó

- Quỳnh anh mở cửa ra- mình hét
- cậu về đi- nó hét xuống
- cậu không mở tôi phá cửa- mình cầu
- có giờ thì phá- nó cầu lại
- cậu mở mau- mình
- không, cậu về đi- nó gầm lại
- mở ra- mình gầm
- không là không- nó hét
- tôi có chuyện muốn nói với cậu, cậu mở ra đi- mình
- để mai nói- nó cầu
- tôi sắp đi rồi- mình bị thương

- cái gì? đội 1 tỷ- nó lao xuống

- vào đi- nó lườm

- tôi xin lỗi chuyện vừa nãy- mình nói lí nhí, tại vì có mình với nó lên mình mới dám nói nếu có người chắc họng mình đông như đá cậu mồm không nói, đằng hoàng là chủ bar lại đi xin lỗi 1 cô gái thì quá mất mặt

- cậu nói mai cậu đi đâu- nó gặng

- ở bên công ty có trục trặc, tôi phải về, thị trường chứng khoán đang sút thậm tệ, - mình lắc đầu

- ba cậu đâu?- nó hỏi

- ông ta đi khai thác dầu giao công ty lại cho bố uỷ quyền nên mới thành ra như vậy- mình

- vô dụng - nó cười

- mai tôi đi rồi, cậu có cho tôi ở đây 1 hôm không?- mình cười

- có chứ, cậu đi bao giờ về- nó hỏi

- nhanh là 1 tháng, chậm có thể là 2,3 tháng- mình

- ừa.....chán - nó thở dài

- cậu ở 1 mình sao?- mình

- cũng được 1 năm rồi- nó cười

- chắc buồn chán lắm nhỉ- mình

- không chán đâu, bạn tôi hay vào ngủ cùng mà- nó

- thế hả- mình

- phòng cậu trên tầng bên phải ý, cậu lên đó tắm rửa thay quần áo rồi ngủ đi nhé- nó nói rồi nhảy lên tầng

- quần áo đâu- mình khó hiểu

- tôi không biết- nó cười khỏ

- thế tôi mặc cái gì- mình choáng

- đi mua vậy- nó

- tôi đi cùng- mình

- ừa

Còn duy đang tung tăng sung sướng được đèo vân anh về

- vân anh này- duy

- gì- vân anh

- đi ăn kem đi- duy

- há.....ừ- vân anh

- ok - duy sướng

ở khu trung tâm thương mại nó với mình đi mua quần áo xong

- ăn kem đi- nó hớn hỏ

- ừ- mình

- ối giời- nó hàng
- sao vậy- mình
- không có gì- nó cười nham nhở tiến lại chỗ vân anh với duy đang ăn
- ái dà, dám bỏ mặc bạn bè đi ăn với trai- nó cười
- á- vân anh
- chào quỳnh anh- duy run run
- 2 đứa chúng mày.....nể quá.....nể quá.....mai tao nói cho cả lớp biết- nó vỗ tay
- bọn tao chỉ ăn bình thường thôi mày đừng có vớ vẩn- vân anh đỏ mặt
- đúng đó- duy lắp bắp nói theo
- 2 người đi đâu đấy- vân anh
- đi mua quần áo cho mình, mai mình về mĩ rồi- nó
- vậy hả- vân anh
- bao giờ cậu về- duy cười
- cũng khoảng 2,3 tháng- mình
- đi tốt nhé- duy
- cảm ơn- mình
- ngồi xuống ăn cùng đi- vân anh
- ok- nó cười tít mắt làm tên duy xao xuyên cả người
- bị đờ à- vân anh gõ đầu
- không có gì- duy chột tỉnh
- quỳnh anh có biết quỳnh anh tiêu bao nhiêu tiền của phong không- duy nham nhở
- kệ hần ta- nó
- nhiều lắm đó- duy
- kệ đi- nó phát tay
- 50 triệu- duy cười
- CÁI GÌ ??????????- nó hoảng
- thì đó, lại còn chưa tính cả tiền của tôi với quân- duy đau lòng
- lần sau tôi sẽ cố gắng tiêu nhiều hơn- nó nham nhở
- chết mất- duy suýt ngất

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43

6h sáng tại nhà nó

- cậu chuẩn bị chưa- nó cười
- tôi không cần phải chuẩn bị- mình tỉnh bơ
- sao?- nó hoảng
- bọn thằng long chuẩn bị rồi, giờ tôi chỉ cần đến đó thôi- mình
- ừ- nó
- cậu thay đồng phục đeo cặp vào rồi đi - mình
- ừ- nó bĩu môi, cái tên thói tha này người ta đi cùng để trốn học ai ngờ lại.....
- đừng có ăn dưa bỏ bỏ học- mình
- xì...- nó lên tầng luôn

Ở sân bay

- bye bye- nó vẫy vẫy
- ở đó đợi tôi về nhé- mình cười
- ừ ừ- nó
- chị jay em đưa chị đi học- long
- ừ- nó nhăn mặt

Nhà hấn

- chuẩn bị đồ đi học - hấn nghiêm túc
- vâng- phong cười
- hôm qua anh sao mà giận tím tái mặt mũi thế- phong
- vớ vẩn- hấn
- hôm qua tao thấy mình đưa quỳnh anh đi chơi- duy bắt đầu kích thích
- liên quan gì đến tao- hấn nói vậy thôi nhưng trong lòng hấn đang sắp sửa thiêu cháy cái nhà này (ghê quá)
- mình đi rồi- duy lại cười
- thế hả- hấn lại bị duy xả gáo nước lạnh vào trong lòng, thỏa mãn lạ kì, ông trời có mắt đúng là có mắt, làm ơn cho mình cút xa xa xa 1 chút, thế là giờ chả ai làm phiền nó
- 2,3 tháng sau quay lại- duy lại cười (tên này rất thích làm đứt cảm xúc người khác mà)
- ừ- hấn lại nổi lửa nhưng nhỏ
- đi học thôi- duy
- vào đây đừng có làm xấu hổ tao- hấn nói phong
- why?- phong khó hiểu
- xưa nay tao học ở đây chưa bao giờ tán ai, trường này nhiều hot girl lắm, mà mà phát bệnh tán gái theo tán chúng nó thì mất mặt tao lắm- hấn cười đều
- yên tâm, chỉ có gái bỏ theo em chứ không có em bỏ theo gái - phong đắc ý

- thôi đi đề- duy

7h30 tại trường star

cảnh tượng kinh hoàng, 3 hot boy cùng bước xuống chiếc xe hạng sang, hấn với duy là đối tượng quen mặt rồi nhưng bây giờ lại xuất hiện thêm phong nữa, đẹp trai lạ mặt lại càng hot hơn

- Ô- nữ sinh trong trường

Phong sát gái, thấy con gái là cười luôn, làm bao nhiêu người liêu siêu, bao gồm cả cô giáo chưa chồng (sát thương cao)

- hello quỳnh anh- phong

- chào - nó đang cầm đầu chơi điện thoại

- hôm qua anh tiêu hết nhiều tiền lắm à- nó tò mò

- nhiều lắm đó- phong cười

- vậy hả- nó đắc ý

- cái loại cô gọi cho lắm vào không ăn lại bỏ về còn nói cái gì?- hấn bắt đầu lôi chuyện hôm qua

- tại mình hết á- nó cáu

- mình là bố cô à mà cô nghe thế- hấn kích

- không, có 1 vài chuyện anh không nên quan tâm- nó nói cứ như giải thích cho đỡ hiểu lắm

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA- nó với vân anh hét lên

- chúng mày đi ăn mà không gọi tao, thích chết à- châu đang cầm sách đánh

- ớ quên mà, lần sau nhá- nó cười

- so rý nhá - vân anh

- à mà có tin hót tao nói cho mày piết này- nó cười

- tin gì - hấn

- piết hôm qua duy với.....- nó đang nói vân anh bị mồm lại

- không có gì hết á- vân anh

- bỏ ra cho nó nói- châu gắt

- ờ- vân anh nhìn nó sắc như dao " mày mà nói thì không bạn bè gì hết"

- con my với anh hùng đạt giả quốc gia đó- nó hớn hỏ

- sao mày piết- châu

- hôm qua nó gọi báo chiều nay về- nó cười

- hô hô con này láo, về mà chả gọi cho tao- châu cười

- 2 người này cặp đôi yêu nhau gớm- duy

- là sao?- linh chõ mồm

- thì yêu kiểu gì mà cả 2 cùng chơi bóng rổ- duy ngu

- tình yêu bóng rổ- đồng thanh

- ngu- duy lại bị ăn cốc

- aaaaaaaaaaaaaa.....bọn điên này- duy lại kêu lên
- quả này bất thăng hùng khao- nó cười
- đúng- đồng thanh
- thời gian cụ thể- châu
- 2h chiều này- nó cười

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Tiết Sử

- Chán quá- vân anh rên
- sao chán- nó đang chơi game
- tao đói quá- vân anh
- ra ngoài ăn- nó phẩy tay
- đang học mà- vân anh
- xin cô ý- nó cười
- điên- vân anh uốn éo vì đói
- thế thôi- nó tỉnh bơ
- ăn đi - châu ném cho vân anh 2 gói bim bim
- còn nữa không- vân anh
- tao cho mày là phúc lắm rồi còn đòi ăn nữa- châu gằn
- ờ .....dù sao có ăn là tốt- vân anh cười
- bỏ chân xuống, con gái con đũa ngồi vô duyên quá- hấn cau có
- kệ tôi - nó lại gác tiếp lên ghế
- ồ.....quỳnh anh..... mới mua lắ chân à- vân anh
- không- nó tỉnh bơ, hấn ngồi cạnh cười cười
- ơ thế không mua mà đeo- vân anh
- tặng sinh nhật í mà- nó
- ai tặng- vân anh
- tên điên đó- nó chỉ sang hấn đang hết sức thỏa mãn
- ồ- vân anhh ăn suốt phun hết
- cô chửi ai là điên- hấn gây chiến

- anh í, đồ điên- nó
- đồ con lợn - hấn
- đồ điên- nó
- im đi. có đề cho tao làm không?- châu gắt
- uầy chăm thế- vân anh
- kiểu này trời lại mưa đây- nó quay ra ngoài cửa sổ
- bộ này đẹp không?- châu quay sang mắt sáng rực
- hả- nó đơ
- đâu đâu- vân anh tốn ra xem
- được không- châu
- cũng được- vân anh
- mua nhé- châu
- mua đi, tao lấy luôn- vân anh
- mày mua không- vân anh
- quần thì mua- nó
- ờ quần đó- vân anh
- quần gì- nó
- ra mà xem- vân anh
- ối tao tìm mãi éo thấy quần này, tao cứ bị kết nó, - nó cười
- kiểu cách rất phù hợp với bọn mình- vân anh
- lấy tao 3 cái- nó
- mua lắm thế, giống như cô chưa mua bao giờ à- hấn lại ngửa mồm
- kệ tôi- nó vênh mũi
- cô.....- hấn
- alo em hờ....., tối sao?.....ok.....đợi anh nhé.....pp em yêu- phong nói bọn nó quay phắt xuống
- em biết là anh chỉ yêu mỗi em thôi mà.....ừ.....đợi anh .....mai anh dắt e đi chơi- phong lại làm bọn nó hoảng
- anh yêu em mà.....mai mình đi chơi nhé.....yên tâm.....thích cái gì anh chiều luôn.....ok.....pp em yêu- phong cúp máy xuống ngược lên thấy hàng đông con mắt đổ bộ vào mình
- Sao thế?- phong
- nhiều người yêu thế- nó buột mồm
- nghề tán gái mà lại- phong cười
- thật là tội nghiệp cho đời con gái, nếu đứa nào dính vào phong- nó lắc đầu
- cũng không có tội nghiệp, các em ý sướng mà, yêu phong chỉ được cái bay lên trời thôi- phong
- à thế nó yêu phong vì tiền à- vân anh
- 1 phần- phong

- hay đẹp trai- linh
- cả 2 yếu tố đó đã tạo nên - phong vũ tay
- chân dài nhưng nảo ngắn- châu
- hay - nó đập vai châu
- tao yêu mỗi mày- vân anh với linh
- mày nhớ lời cảnh cáo của anh rồi chứ- hấn
- rồi khô- phong
- phải làm thế nào để chữa được cái bệnh trắng hoa của mày tao cũng bỏ cả núi tiền- hấn cười
- vô phương cứu chữa, bệnh tình đã ăn vào máu rồi anh quân ạ- phong mặt gian
- đấng - hấn

đang ngồi chọc phong thì tiếng chuông điện thoại nó reo

- alo my - nó cười
- mày đã bảo chúng nó chưa- my
- rồi, lần này về phải đi ăn khao nhé- nó
- tất nhiên- my đắc ý
- anh hùng đâu- nó gặng
- ngồi đây nè- my
- đưa máy- nó
- alo quỳnh anh- hùng
- chuẩn bị đạn để chiều này bắn dê anh oi- nó nham nhở
- căng rồi em gái- hùng cười
- quả này là bắn nhiều đó- nó
- bắn mấy anh cũng chơi- hùng
- dạo này tình hình 2 người thế nào rồi- nó
- yêu nhau đắm say- hùng nói mà hình như nó nghe được tiếng chọt cái , làm nó run lấy bầy
- sến quá.....không dám làm phiền 2 người, cúp đây- nó nói rồi cúp luôn
- hôm nay cứ gọi nhiệt lên, anh hùng nói cứ thoải con gà mái đi- nó hồi phục lại nhịp thờ
- rồi tên này biết tay tao - châu sấn áo
- khiếp quá cơ- đồng thanh
- hô- châu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

3h chiều

My với hùng đã về đứng đợi dài cổ ở cổng trường, đã vậy trời lại còn nóng khiến my gắt lên

- bọn này lâu thế- my cau
- đợi 1 tý đi, em vội thế- hùng
- tức chết mà- my
- hellooooooooo- nó hôn hờ phi xe tới
- mày đến muộn thế- my cau
- ơ tao tưởng tao đến muộn nhất chứ- nó ngo ngác
- vậy hả- my cau
- bạn em đâu- hùng
- chả piết- nó
- gọi đi- my
- máy hết tiền rồi- nó nham nhở
- á đù- my choáng rồi lấy máy ra gọi cho vân anh
- alooooooooooooo- vân anh ngập
- mày biết tao đợi bao lâu không- my hét
- ơ, - vân anh
- ơ a gì đến đề, gọi chúng nó luôn đề- my
- ừ ừ- vân anh cúp máy

10 phút sau

- chào my với hùng- đám bạn nó bao gồm trường, đạt, vân anh, châu, linh
- bọn mày làm cái quái gì ở nhà mà lâu thế- my thuyết trình
- thôi đi- hùng giật áo my
- bỏ ra- my hất
- thôi, muộn rồi đi thôi- nó đỡ hộ bọn bạn, my lên xe mà không quên ném cho bọn bạn 1 cái nhìn sắc như dao

Nhà hàng W.D

- Ô, anh hùng nhà ta giàu có- nó cười
- quá khen- hùng vỗ tay sĩ diện
- chào quý khách, quý khách gọi gì ạ- nhân viên
- như mọi lần- nó nói hết sức bình thường là chị nhân viên lại 1 phen hốt hoảng
- mày cầm quân đây nhiều lần rồi à- my
- khách quen rồi- nó cười

Một lúc sau, lịch sử lại được lặp lại, cả nhà hàng, nhân viên, đầu bếp chạy toản loạn để phục vụ bê hết món này đến món khác, mãi không hết

- quỳnh anh gọi cái gì đây- hùng choáng
- gọi hết thực đơn- nó cười
- sao? mọi lần em đi ăn toàn gọi hết thực đơn sao?- hùng mở to mắt
- có gì mà phải hốt- my cốc đầu
- không hốt đâu anh chỉ nhập viện thôi my à- hùng mặt mày xanh lét
- anh mang nhiều tiền lắm cơ mà- nó
- ừ nhiều, nhưng chắc không đủ đâu- hùng
- không đủ thì cầm my về lấy tiền- nó tỉnh bơ
- em đùa anh đấy à- hùng cười trừ
- không- nó
- thưa quý khách, thức ăn đã dọn xong hết rồi ạ- nhân viên
- cảm ơn- nó phẩy tay
- ăn đi- nó cười
- ok- đồng thanh

30 phút sau trên bàn ăn sạch boong, tất cả đĩa thức ăn đều được ăn sạch sành sành

- no quá - đồng thanh
- lâu không gặp các em ăn cứ như lợn í- hùng
- nghề rồi- nó
- lợn cái đầu anh ý- my cáu
- ơ- hùng
- em cũng ăn em cũng là lợn - my cáu
- không, my của anh xinh lắm, không phải là lợn, anh xin lỗi my, anh không có ý mà- hùng lay lay
- sến vừa thôi- bọn bạn nó gào thét

Nhà hấn

Hấn đang ngồi nghịch điện thoại, chán lại bật ti vi, rồi lại nghịch điện thoại rồi lại .....(vô cùng đòi nghề)

- Thăng phong đâu- hấn
- nó đi với mấy em chân dài rồi- duy cười
- duy này- hấn
- có nên tổ chức lại sinh nhật cho quỳnh anh không?- hấn nheo mắt
- tùy- duy
- có nên không- hấn
- theo tao thì mày nên hỏi bọn vân anh- duy
- hợp lý, mai lên lớp tao hỏi luôn- hấn

- nếu tổ chức thì vui lắm đây- duy
- tao đền bù- hấn cương quyết vỗ ngực
- ồ- duy há mồm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 46: Quân Có Nên Tổ Chức Lại Sinh Nhật Cho Quỳnh Anh Không

7h30 tại lớp 10a2

Bọn bạn nó tất cả đều có mặt ở lớp, vẫn như mọi ngày, nó vẫn là thành phần đi học muộn nhiều nhất lớp

- Quỳnh anh không đi học à- phong
- chốc nó đến giờ- châu lúi húi nghịch điện thoại
- cô ta ngày nào chả thế- hấn lắc đầu
- 1 là đi học muộn, 2 là nghỉ- duy cười
- Ồ.....Nề đấy- phong mở to mắt, nó đúng là không phải dạng vừa mà
- để vân anh gọi cho- vân anh rút máy
- alo- nó ngái ngủ
- không đi học đê, tuần này mày vi phạm quá nhiều rồi đó- vân anh
- tiết 2 tao vào thế nhé- nó cúp máy nằm xuống ngủ tiếp
- kệ nó đi, hôm nay nó không nghỉ đâu- vân anh cười
- tao mới đi có 3 tháng mà con này lấm tạt xấu thế- my
- con gái mà .....- phong không nói lên lời, lắc đầu
- tao hỏi bọn mày nhé- quân khó nói
- hỏi đi- vân anh
- mau- duy đẩy đẩy hấn
- ừ thì.....QUÂN CÓ NÊN TỔ CHỨC LẠI SINH NHẬT CHO QUỲNH ANH KHÔNG- hấn cười
- Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ .....- tất cả đồng thanh hét làm hấn ngượng chín mặt
- vì quân mà quỳnh anh mất buổi sinh nhật, nên muốn.....- hấn không nói nổi chữ tiếp
- ĐỀN BÙ.....ĐỀN BÙ- duy cười nói tiếp cho hấn
- Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ .....- tất cả lại đồng thanh hét tiếp
- Có được không- hấn nhăn nhó
- tất nhiên là được- lại đồng thanh vỗ tay cười toe toét

- vậy nên chuẩn bị thế nào đây- quân cứ gãi đầu
- Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ - lại đồng thanh tiếp (Bó tay)
- Ồ ít thôi- vân anh quát chúng nó
- tại sốc quá mù- châu cười
- đừng nói cho quỳnh anh, chỉ mấy bọn mình biết thôi- quân mặt càng ngày càng đỏ
- Mặt mày đỏ kia- duy chỉ
- đầu có, tại nóng quá thôi- hấn
- HA HA HA HA HA HA HA HA - tất cả phá ra cười làm quân mặt càng ngày càng đỏ
- IM MÒM, THÍCH ĂN GẠCH À....- vân anh cầm quyển sách (hả)
- GẠCH ĐÁU- bọn bạn nó lại phá ra cười
- NHÂM SÁCH- vân anh tức sôi máu
- không có, nói vào vấn đề chính- châu cố nhịn cười
- Quân định tổ chức bao giờ- my hỏi
- tối nay- quân lần này mặt đỏ kinh, cúi đầu để che đi
- Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ- tất cả lại đồng thanh
- Chúng mày sáng nay uống nhầm thuốc hết rồi hả- vân anh lại lên mặt
- chỉ là sốc quá thôi, kể tiếp đi- linh vuốt ngực
- không cần nói quá nhiều, chiều nay 1h mọi người vào nhà quân bàn sau, trên lớp không tiện - quân
- ok- lại đồng thanh

Tiết 2

Nó bước vào lớp trong bộ dạng buồn ngủ , mắt nhắm mắt mở, xông về chỗ thì gặp cảnh tượng bọn bạn cười như vừa mới ra trại tâm thần

- Hôm nay có gì hot- nó tỉnh luôn quay ra chỗ bọn bạn
- không có- hấn mặt lạnh tanh liếc qua bạn bạn nó
- thích thì cười thôi- châu nghiêm túc
- đúng- vân anh linh
- nói cho tao ừừừừừừừừừừ- nó nhõng nhẽo
- đã bảo không có rồi- trường nghiêm mặt
- đừng lừa tao, nhi à.....nói cho quỳnh anh biết đi- nó lay lay nhi, nhi định buột mồm thì gặp ngay khuôn mặt đầy sát khí của hấn
- thật mà, không có gì cả, - nhi kéo tay nó ra
- có mà- nó nhăn nhó
- không có- my cáu
- ờ không nói thì thôi.....- nó lại gục mặt xuống ngủ rồi tự nhiên ngẩng phắt đầu lên làm bọn bạn giật cả mình quay xuống cười tươi hơn hoa với phong
- phong nói cho quỳnh anh nhé- nó cười tỏa nắng, để lộ 2 nướm đồng tiền xinh đã man, những sợi tóc còn dính lại, ánh nắng hắt xuống khuôn mặt hồng hào xinh ra man làm phong tý nữa thì xiêu lòng, để không tiết lộ và cường lại thì tốt nhất là im lặng là vàng

- .....- phong đơ ra
- nói đi- nó lại cười tươi hơn,
- vừa này.....- lần này thì phong gục hần, câu nói chuẩn bị bay ra khỏi miệng thì bị ngăn chặt bởi ánh mắt rực lửa của hần " nói thì cuốn gói ra khỏi nhà tao" làm phong ngậm ngùi trả lời phất 1 câu" không có gì"
- xì.....- nó cúi quay mặt lên xị ra
- 1 lúc sau
- chiều đi chơi đi- nó hỏi vân anh
- bận rồi- vân anh
- châu ơi có cái áo này đẹp lắm í, chiều mình.....- nó chưa nói hết câu thì
- để hôm khác, hôm nay tao có việc quan trọng- châu gạt phất đi
- .....- nó không đỡ được đang định quay hỏi my thì
- tao cũng bận lắm- my phủ đầu
- chúng mày bỏ tao thế à- nó gầm
- bọn tao rất bận- bọn bạn nó
- trong những đứa này, đứa nào không bạn nói đi- nó gầm
- tao xin lỗi- tất cả lắc đầu
- có nhi- nhi giờ tay
- có mỗi nhi, chiều đi chơi á- nó cười
- ok- nhi liếc sang hần đang nhếch môi, vừa này lúc nó đang tra hỏi, hần nhắn tin nhắn cho nhi yêu cầu đi chơi với nó, khi nào chuẩn bị xong thì đưa nó về cho nó đỡ nghi ngờ
- Tối nay chắc nhận lắm đây- hần nghĩ thầm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Lột Xác

2h chiều tại nhà hần

- Vân anh lâu thế nhi - duy đứng lên ngồi xuống
- đợi tý nữa, anh ngồi im đi- phong cầu nhàu
- chào- đám bạn nó
- chào- hần cười
- bàn thế nào giờ- phong hỏi ngu
- theo như tôi thấy hay là chúng ta thuê người về trang trí rồi đặt bánh- hần
- không được- vân anh phản bác

- why?- duy
- chúng ta tự làm sẽ vui hơn- vân anh cười
- cũng được- hấn
- nói xem- châu
- đầu tiên là.....#\$%^#\$U#\$%^O.- vân anh phun 1 đồng ra
- ok - đồng thanh
- thời gian từ giờ đến 5h chiều- vân anh
- phân chia thế nào- hấn
- vân anh, châu , linh sẽ phụ trách trang trí- vân anh
- quân đi đặt bánh
- duy với phong đi mua đồ
- ờ, thì mua cái gì - phong
- mua quần áo cho bọn tôi- vân anh tỉnh bơ
- cái gì?- duy với phong chỗ mát
- chúng tôi làm một thế này làm sao mà về nhà thay quần áo để đến đây dự tiệc được- vân anh
- ừ nhỉ, nhưng mua gì?- duy cười
- tùy nhưng đừng có biến bọn tôi thành thảm họa là được- linh
- MUA HÀNG HIỆU BỌN TÔI MỚI MẶC - đồng thanh
- BIẾT RỒI- phong với duy cười khỏ, quả này lại cháy ví
- được rồi bắt đầu

Sau khi đã phân chia, vân anh châu linh bắt tay vào trang trí, trước khi đi hấn đã dặn trang trí ở khu nhà cao cấp đằng sau nhà hấn , cho mọi người toàn quyền sử lí

Còn hấn đi tới tiệm bánh có tiếng nhất ở đây, vào đặt 1 chiếc bánh hạng sang thuộc loại hoàng gia

Ở trung tâm thương mại

Có 2 anh hot boy, diện trên người cây hàng hiệu với chiều cao khủng làm loạn cả trung tâm đứng trước cửa hàng thời trang dành cho nữ

- Mua gì nhi- duy đứng trước vô vàn những chiếc váy, có chiếc thì quý phái , chiếc thì pha 1 chút trẻ con, chiếc thì toát lên sự dịu dàng.....nói chung là tất cả đều đẹp và giá thành thì không hề rẻ
- chúng tôi có thể tư vấn cho quý khách được không ?- nhân viên
- chị lấy cho tôi 3 chiếc váy đẹp nhất, đắt nhất đem gói vào cho tôi- phong chặn họng luôn, xem làm gì cho nó mệt, mà mình là con trai cơ mà ai mà piết mua đồ cho con gái, cứ lấy chiếc đắt nhất là đẹp nhất, sang nhất
- dạ đây- chị nhân viên -
- bao nhiêu hả chị- phong
- 15 triệu - nhân viên
- đây- phong rút thẻ ra thanh toán rồi cùng duy ra ngoài
- may mua nhanh thế, mà sao may piết 3 chiếc đó là đẹp nhất - duy hớn hờ " dạ tao cái"
- cứ vào trong đó nói bán cho tôi chiếc nào đắt nhất, đẹp nhất, đảm bảo đẹp luôn- phong cười

- mà mua thế thì bán công ty à- duy bán phục cách mua đồ của tên này
- mình có điều kiện mà- phong vỗ ngực
- SHIT! về đi- duy
- đã đến đây rồi lại còn về- phong
- ý là- duy
- mua đồ ý - phong
- lại mua hả, màu lắm quần áo lắm mà- duy
- kệ đi- phong bắt đầu lôi duy đi càn quét các shop thời trang nổi tiếng, phong cứ ghé vào đâu là shop đó như vớ phải khách sộp , mua hàng đồng đến mức thuê người mang về

Nhà nó

- Quỳnh anh ơi- nhi đứng trước cổng gọi nó
- nhi hả? đợi tý nhá, xuống đây- nó tí tòn
- đợi lâu chưa- nó phi xuống đứng trước mặt nhi
- nhi vừa tới- nhi cười
- quỳnh anh ơi nhi có ý kiến này- nhi
- nói thử đi- nó
- hay hôm nay quỳnh anh phá lệ thử 1 buổi lột xác thành con gái thực sự đi- nhi
- cái này không ổn cho lắm- nó gãi đầu
- thử thôi mà- nhi cười
- được- nó muốn thử xem nó trong bộ dạng chuẩn 1 hot girl như thế nào

Tại khu chăm sóc spa

- đẹp quá nhẽ- nó cười
- mà sao nhi biết chỗ này
- đây là 1 chi nhánh của spa mẹ nhi- nhi cười
- vậy hở- nó cười theo
- chào cô chủ, - nhân viên
- òa- nó mở to mắt, mấy chị nhân viên ở đây rõ xinh nha, da trắng mịn không tỳ vết, lại còn đáng đẹp nữa chứ,
- chị lột xác cho bạn em nhẽ- nhi cười
- ok, em có 1 cô bạn thật xinh đó- nhân viên
- mời đi theo tôi- nhân viên nói nó cứ đơ ra, mãi khi nhi lôi đi nó mới sực tỉnh
- em có thích chiếc váy này không- chị nhân viên lôi ra 1 chiếc váy màu vàng đẹp đến kinh khủng
- đẹp lắm ạ, nhưng em không thích mặc váy- nó lắc lắc
- quỳnh anh à- nhi kéo dài
- đi đôi này nhẽ- chị nv lại lôi ra đôi giày cao gót màu sữa cao khoảng mười phân

- em cao hơn 1m70 mà chị, em cao lắm rồi không phải đi đâu, chị cho em đôi giày bệt là được rồi- chị nhân viên đành đồng ý, sự thật là nó cao thật, đi thêm quá 10 phân nữa thì không biết thế nào

- ừ vậy đôi này- chị nhân viên lôi 1 chiếc giày búp bê xinh xắn dường như nó rất hợp với bộ váy vàng đẹp đến kinh khủng kia

- về ngoài nè, bây giờ làm tóc, em đi theo chị- nv

- tóc em hơi dài nè, lại cắt mái thừa nữa, anh sẽ uốn xoắn nhẹ ở đuôi và nhuộm màu nâu nhẹ nhé, làm vậy nhìn rất teen- anh thợ tóc

- vâng- nó đành ngậm ngùi, quyết tâm lột xác

- còn về mặt trang điểm thì chị sẽ trang điểm cho em, - nv

- chị trang điểm nhẹ thôi nhé, thật nhẹ thôi- nó cười mà đến chị nv cũng xao xuyến vì 2 cái má núm của nó

2h sau

- Ôi- nhi sắp ngất

- sao hả- nó ngạc nhiên

- xinh quá quỳnh anh ơi- nhi hết toáng, thật ra không chỉ có nhi đâu, mà các anh chị lột xác cho nó cũng đâu kém nhi

- quá khen- nó tủm tỉm cười

Nhìn nó xinh lắm ý, xinh như công chúa, với chiều cao khủng và làn da trắng nõn, lại trang điểm nhẹ nhàng, tóc xoắn hơi bồng bênh, mặc chiếc váy màu vàng theo nó là đẹp kinh khủng và chiếc giày búp bê theo nó là rất đáng yêu thì nhìn rõ ngọt ngào và pha 1 chút đáng yêu đến con gái nhìn nó còn liêu siêu hướng chi đàn ông,

Quả này chắc pọn hấn sốc lắm đây, ...

Nó cứ ngẩn ngơ đứng trước gương không biết rằng đám bạn đang cầm đầu cắm cổ chạy xô để tổ chức sinh nhật cho nó

Riêng hấn thì ung dung tự tại, nhờ thợ làm bánh chi giáo đề tự tay làm bánh cho nó (t/g cứ bị gato)

" Chắc nó sẽ vui lắm đấy" hấn cười cười

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Chuẩn Bị Cho Sinh Nhật

Nhà hấn Duy với phong vẽ bắt gặp cảnh tượng đẹp đến mê ly

Toàn ngôi nhà cao cấp đáng sau căn biệt thự nguy nga của hấn đều được trang trí sinh động, bóng bay, duy băng, xếp thành tầng, hàng ngàn chữ happy birthday quỳnh anh được treo khắp.....vv

Nhưng để làm được điều đó 3 cô bạn thân của nó phải tốn công sức không hề nhỏ, nằm gục ở ghế sofa, mồ hôi đầm đìa

- đẹp quá- duy phong thốt lên

- 2 người đã mua cho tôi chưa- vân anh mệt nhoài ngồi dậy

- mua rồi- phong cười

- uầy nhiều thế, mặc sao nổi - châu nghe thấy ngồi dậy luôn

- mua nhiều quá- linh cười khi nhìn thấy bên cạnh phong có 1 đồng tử đựng đồ hàng hiệu

- của các người đây- phong lôi ra 1 chiếc túi đựng 3 chiếc váy làm bọn bạn nó hoảng

- còn cái kia- vân anh
- của phong với duy- phong cười
- 2 người định mặc 1 lần rồi vứt hả- vân anh trố mắt
- gần như thế- phong bình thản
- ối giời- bạn bạn nó hoảng hốt
- my đầu nhĩ? - linh mãi làm chả để ý
- nó có trận bóng nên tạm không đi- vân anh cười
- tình yêu bóng rổ của 2 người này đẹp thật, mình gato quá- duy báỉ phục 2 người này, đã là người yêu của nhau rồi lại còn chơi bóng rổ siêu nữa chứ
- công nhận- vân anh cũng bắt đầu gato kinh khủng
- là sao? 2 người đó chơi bóng rổ sao?- phong
- ừ, lại còn toàn đi thi quốc gia chứ, 1 năm học có khi đi có mấy tháng- châu lại gato tiếp
- ÒA. gato quá- phong lại gato
- à mà xem váy- châu cười
- Ồ Ồ Ồ Ồ - bọn bạn nó ồ lên vì chiếc váy phong mua đẹp 1 cách dã man luôn,
- đẹp không- duy
- quá đẹp- đồng thanh
- mà mua kiểu gì thế- châu
- mua nhanh lắm, 5 phút là xong- phong cười
- há?- đồng thanh
- cứ nói cho em 3 chiếc váy đắt nhất đẹp nhất là ok ngay - phong
- tại hạ báỉ phục đại nhân- linh
- quá khen- phong vỗ ngực
- thôi đi- cả lũ nhảy vào cốc đầu phong
- Em chào anh chị- uyển nhả từ đâu bay tới
- ai đó nhĩ- vân anh
- em là em họ anh mình- nhả cười rõ tươi làm phong xao xuyến nhảy vồ ra tán gái như bản năng
- chào em gái, em tên gì em đến đây tìm ai?- phong tí tòn
- em tên uyển nhả, em đến đây tìm anh quân, mà sao ở đây trang trí đẹp thế- nhả
- à hôm nay.....- phong chưa nói hết thì
- không có- vân anh lạnh lùng,
- à vâng ạ, anh quân đau hả chị- nhả cười
- không có nhà, lần sau đến- duy lạnh lùng như vân anh (song kiểm hợp bích)
- vâng cảm ơn - uyển nhả nói rồi ra luôn
- sao mọi người tàn nhẫn với em ý thế- phong

- không có- đồng thanh nói làm hàng nghìn đầu hỏi trong đầu phong

Ngoài cổng

Uyển nhả mặt sưng sía ra ngoài vì thái độ của bạn bạn nó thì đụng trúng hấn bước ra từ oto

- Anh quân- nhả cười luôn

- cô đến đây làm gì?- quân

- em chỉ muốn đến đây thăm anh thôi, anh khỏe chưa ạ- nhả

- tôi khỏe rồi, lần sau đừng đến- hấn lạnh lùng

- em có ý tốt muốn thăm anh, sao anh lại có thái độ không bằng lòng với em thế- nhả

- tôi đã có thái độ đó từ lần đầu gặp cô, lần sau đừng đến để trách bắt gặp thái độ đó- hấn lấy chiếc bánh cẩn thận rồi đi vào cổng

- Anh.....- uyển nhả không nói nổi tức giận lên xe phi về đi

Hấn bước vào nhà cảm thấy hồi hộp vì nó, không biết nó sẽ phản ứng thế nào đây, nó vui hay là nó đâm thẳng vào mặt hấn, hấn đang trong 1 đồng suy nghĩ thì ngược mặt lên cảnh tượng ngôi nhà mình được trang trí tuyệt đẹp

- Đẹp đó- hấn cười

- cho tôi xem bánh- châu lon ton

- đây- hấn đưa ra " tôi tự làm đấy, xấu đừng chê nha"

- OA OA - bọn bạn hấn hết ồm lên, chiếc bánh nhìn sang vô đối, chiếc bánh 3 tầng, hình vuông xếp theo từ bé đến lớn, trang trí cực tỉ mỉ, không bỏ sót chi tiết nào trên bánh,

- đẹp quá mày ơi, không biết mùi vị thế nào đây- duy hôn hờ

- tất nhiên là ngon rồi- hấn vỗ ngực

- ngon hay không 2 tiếng nữa sẽ biết- vân anh

- à mà mọi người tặng quà quỳnh anh chưa- phong

- tặng hết rồi- tất cả

- còn mỗi mình, - phong nhăn nhó

- thế thì đi mua đi lại còn ở đây hóng- duy vỗ vai phong

- ừ , đi đây- phong nói xong phi ra xe luôn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Bất Ngờ

Tại spa nhà nhĩ

- chụp ảnh đi- nhĩ giờ máy điện thoại lên

- quỳnh anh không thích chụp ảnh- trên trang face của nó toàn ảnh mạng chả có cái ảnh nào, ghét chụp đến thế ư??

- mấy tấm thôi mà- nhĩ làm nũng nó

- nhưng mà- nó cứ không muốn
- thôi nào- nhi cười
- được rồi, lần này thôi- nó ok luôn
- nào.....- nhi giờ máy lên chụp, chụp hàng đồng kiểu, kiểu nào cũng đẹp mê ly
- xong rồi, xem này- nhi đưa máy cho nó
- mình cũng đầu đến nổi- nó cười, nó chụp ảnh xinh mà nhưng mà sao không thích chụp í nhi, nó cứ lắc đầu khó hiểu
- quỳnh anh chụp ăn ảnh quá- nhi khen tằm tấc
- thế hà- nó cười đưa máy cho nhi, nhi nói chỉ được cái chuẩn, đến nó đưa con gái lúc nào cũng tự ti về bản thân mà cũng phải thốt lên vì độ ăn ảnh
- bây giờ mình đi đâu tiếp nhi- nó chống cằm
- nhi có chỗ này hay lắm, để chốc nữa nhi đưa quỳnh anh đi nhé- nhi cười
- ok nhưng bây giờ phải ăn cái đã, đói quá- nó xoa xoa cái bụng

- Hôm nay nhìn bon mày xinh lắm nha- nó cười cười, " Váy đâu đẹp thế "

- Phong mua- phong nhảy ào vào
- Nề nha, con trai mà mua váy đẹp quá- nó khen nức nở làm phong tê giật
- quá khen- phong gãi đầu ngượng
- Mang bánh ra đây- hấn kêu người giúp việc
- ÔA.....ĐẸP QUÁ- nó cười
- mua đâu đó?- nó
- tự làm đó- vân anh chỉ vào cái bánh
- ai làm cơ- nó hỏi trong lòng đang hết sức cảm phục cái người làm ra cái bánh
- Quân đó- đồng thanh
- Anh giỏi quá nha- nó vỗ vai hấn làm hấn hại đến tận mạng tai, lúc sau định thần lại bóp luôn
- Không cần phải khen, tôi giỏi sẵn rồi, mấy cái này nhằm nhò gì?- hấn vỗ ngực tự mãn
- Đồ tự sướng- nó vênh mặt
- tôi không có tự sướng gì ở đây, đó là do cô khen tôi mà- hấn lại kích đều
- anh.....- nó không nói nổi
- tôi làm sao?- hấn lại thừa thắng xông lên chọc nó
- không thêm nói nữa- nó không nói lại hấn, kệ cho hấn phát ngôn, dù gì cũng là ngày vui mà, đâu có thừa com mà cãi nhau với tên ngang như cua này
- tôi đã nói rồi, cô chỉ có bắt nạt tôi ở viện thôi, nào bây giờ thì nói đê, xem ai thắng- hấn kích bác nó khiến nó phòi máu
- TRẦN ANH QUÂN, đừng tưởng hôm nay tôi hiền mà bắt nạt, thích chết hả??- nó giờ lăm lăm chuẩn bị phản công để nhảy ào tới hạ gục tên tự mãn như hấn
- Thôi đi mày ơi, hôm nay là sinh nhật mày đó, muốn đánh đấm thì sinh nhật xong về phòng rồi tắt đèn đóng cửa bảo nhau- châu buột mồm nói ai ngờ quay ra thấy hấn với nó cứ nhủu mày lại liên tục (nói hớ rồi châu ơi)
- .....- nó với hấn đứng đơ ra, hình như trong câu nói đó có gì nó không ổn
- Con điên kia, mày ngứa mồm à- nó bắt chợt nhận ra hàm ý trong câu nói đó nhảy ào tới
- Về phòng tắt đèn bảo nhau- đặt lặp lại
- Hình như là.....- bọn nó nhìn nhau rồi bỗng chốc cười sặc sụa
- Đúng.....Đúng rồi đó- bọn bạn nó gật gật ngoại trừ mặt hấn với nó đen thui, tức giận chỉ muốn ăn thịt hết bọn bạn cho xong
- Im mồm hết, có sinh nhật không, nếu không tao về đây- nó cáu phi thẳng ra thì phong kéo lại, mặt phong cứ đen xì
- thôi nào, bình tĩnh- phong quay ra liếc xéo bọn bạn đang cười sặc
- ừ, thấp nển lên- hấn mặt cũng đỏ bừng ngại quá, đúng là bọn bạn mà, chả có gì là chúng nó không thể
- SINH NHẬT VUI VẺ NHÉ- hấn cười
- cảm ơn - nó

-----

1 tiếng sau

Sau khi quẩy tung nhà hấn thì bọn bạn nó nằm dài nghỉ ngơi trên hàng đồng đồ dài đầy đất

- Á- nó hét ầm ĩ lên

- sao vậy - hấn
- bắt.....bắt ti vi lên- nó nói gấp gấp " kênh vtv6 hd "
- rồi sao- hấn ngơ ngác nhìn nó
- may quá vừa mới đến- nó vuốt ngực nhẹ nhõm, nó là fan cuồng bóng đá dù có nhịn com 3 ngày chứ không quyết tâm bỏ 1 trận bóng nào hết
- cô cũng xem - hấn cười cười
- tất nhiên- nó vênh mặt
- đồ đàn ông- hấn kích
- đồ đàn bà- nó lại cười đều
- tôi đàn bà chỗ nào?- hấn tức phòì máu, cô ta dám nói hấn là đàn bà, nói quá vớ vẩn, đẹp trai, men như vậy mà bị sỉ vả là đàn bà thật tức chết mà
- thế tôi đàn ông ở chỗ nào- nó đầu khầu
- im đi để bọn tao xem- nó với hấn quay ra há mồm tròn mắt thấy đám bạn đang ngồi tư thế bá nhất xem đá bóng mắt không chớp cứ như sợ đề 1 giây trôi qua là sẽ lỡ
- cũng xem- hấn nhìn bọn vân anh
- tất nhiên- nó cười
- .....- hấn không nói nổi, bạn nó đúng là đàn ông hết sức, thế mà cũng được mệnh danh là hot girl, đáng thật " lắc đầu "

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Cảm Giác

11h30 tại nhà hấn

Do quá mệt mỏi vì quấy hết mình ở bữa tiệc sinh nhật của nó trong nhà hấn,

Bọn nó quyết định ngủ tại đây, nó, vân anh, châu linh 1 phòng

- Chưa ngủ sao- vân anh ngái ngủ vỗ vỗ vai nó
- tao không ngủ được- nó mở to mắt nhìn lên trần nhà
- sao?- vân anh
- chắc do lạ nhà thôi, mày ngủ đi , mai còn đi học đấy, tao ra ngoài hóng gió 1 lúc rồi vào ngủ - nó quay sang vân anh
- ừ nhanh nhé- vân anh nói rồi ôm gối ôm quay ra đằng khác

Nó chui ra khỏi chăn, vơ vai cái rồi lên tầng thượng nhà hấn ngồi hóng gió

Màn đêm thật yên tĩnh, nó ngược mắt lên nhìn lên trời, cảm giác lạ lắm, nó chưa từng có cái cảm giác này, nó cảm thấy hấn với nó có 1 chút gì đó khá đặc biệt nhưng nó không tài nào hiểu nổi, cứ ngu ngơ mãi, hôm nay hấn tổ chức sinh nhật cho nó, nó vui lắm, hấn lại còn tự tay làm bánh chứ, nó thấy hấn đâu có xấu xa lắm đâu cũng tốt tính chứ nhỉ, nếu hấn cứ tốt với nó thế mỗi ngày thì có phải tốt hơn không, có thể khiến nó tan chảy đấy, nhưng hấn là loại gì không biết, cứ đến lúc nó cảm thấy tan chảy thì hấn lại làm nó đông cứng lại,

Bình thường nó ngủ nhiều lắm, nhưng sao khó ngủ quá, không biết hấn có thể không nhỉ, nó lại quan tâm hấn rồi, nó tự cắc đầu cái " mày điên rồi sao phải quan tâm cái tên đầu đầu phụ đó làm gì chứ "

Nhưng mà nó có thấy đau đâu, hay cảm giác đó nó làm lấp đi nỗi, nó cảm thấy vui vẻ, thật vui vẻ, lâu lắm mới có cảm giác này

Nhưng nếu vui vẻ phải vào địa điểm khác chứ, chứ không phải ban đêm, đêm đến, chỉ những người cô đơn mới ngồi thôi ngược lên bầu trời suy nghĩ thôi, chỉ những người muốn một mình suy nghĩ, hay là nó cô đơn, nhưng nó có cô đơn bao giờ đâu chứ..... Rồi nó cứ cất tiếng hát trong vô thức,

Thành phố bé đến thế thôi

Mà tìm hoài không thấy

Chút âm áp, chút yêu thương riêng mình

Chiều đứng giữa ngã tư

Nhìn dòng xe tấp nập

Dừng lại bên quán nước, khu chợ vắng thừa người

Nào nhắm mắt chút thôi

Mặt trời đang không hát

Nắng sắp tắt, chẳng buông lời hình như

Chiều tôi lên xe loay hoay giữa thành phố không màu, nhạc Trịnh ngân lên nghe da diết gây hao

Mùi thuốc lá bay bay (bay về nơi đâu)

Mùi cafe sao đắng lòng (hương cafe đắng)

Trạm xe dừng không ai đón đưa

Chorus:

Là vì tôi cô đơn giữa đường phố thân thuộc

Là vì tôi hôm nay cô đơn giữa đời trôi

Rồi có những đêm mưa

Nằm nghe câu ca rất xưa

Từ radio phát lên, nghe thật buồn (buồn lắm)

Người lớn cô đơn, tự mình trong bao nghĩ suy

Ngồi bên ai sao thấy riêng tôi quạnh hiu !!!

Tiếng hát nó trong trẻo, lúc trầm ngâm lúc cao vút, ngân nga cùng màn đêm, nó hát hay dã man, nó không hay hát lắm, chỉ thi thoảng thôi, đôi lúc nó có cảm giác lạ thì nó mới hát, nó ngân nga rồi người cứ đứng đưa theo, đôi lúc lại nở 1 nụ cười ngọt ngào đánh tan màn đêm quạnh hiu, yên tĩnh

Phòng hán

Hán cũng chả sao ngủ nổi, hán vui lắm, hán cảm thấy hết tội lỗi rồi, cứ ụp mặt xuống gối, lại cười,

Hán thích nó, hán biết mà nhưng mà hán đâu có cảm giác đến mức độ thế, hán nghĩ hán với nó còn trẻ, rất trẻ không thể có tình yêu mặn nồng giống như tiểu thuyết mà đơn giản hán chỉ nghĩ tình yêu tuổi học trò, tình yêu trong sáng đẹp nhất đời người, tình yêu đó nếu may mắn thì sẽ rất vui còn nếu không sẽ được buồn nhưng hán không cảm thấy vậy hán chỉ cảm thấy hán muốn bảo vệ cho nó, muốn yêu thương nó, những điều đó cũng đủ để hán chứng minh hán không hề đơn thuần là thích mà yêu,

Hán không tài ngủ nổi đứng phắt dậy đi lên ban công

Bỗng nhiên hán gặp người .....

Nó đang hát, nó đang hát đó, ôi nó hát kia, nó đang hát (biết rồi nói mãi)

Nó hát hay quá, hát hay thật đấy, cảnh tượng này còn hiếm hơn cả gặp sao băng, hán bỗng nghĩ cái gì đó rồi chạy thẳng vào phòng lôi cây đàn guitar (ủa anh ý biết đánh guitar)

- Quỳnh anh- hán đập vai nó làm nó giật mình ngưng hát quay ra nhìn hán

- cô hát hay đó- hấn ngồi xuống cạnh nó
- anh biết đánh đàn sao- nó liếc xuống nhìn hấn đang cầm cây đàn
- thử song ca- hấn cười cười
- ok- nó cười tít mắt

Một đoạn nhạc ngân nga trong đêm, tiếng đàn đánh nhẹ nhàng, da diết, với tiếng hát trong trẻo cao vút, tạo nên một bản nhạc tuyệt diệu

- Anh đánh hay quá- nó vỗ tay
- Cô hát cũng hay đó- hấn cười
- quá khen- nó cười
- sao cô không ngủ đi
- tôi không buồn ngủ- nó
- hay tại cảm động - hấn chọc nó
- vớ vẩn, đó là nhiệm vụ của anh- nó giật mình bị nói trúng tim đen lấp bắp trả lời
- không đùa cô nữa tôi và cô cùng đếm sao xem ai đếm lâu nhất - hấn cười cười
- tôi sẽ thắng anh- nó lăm le
- bắt đầu- hấn
- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 .....98 99 100 101 102.....360..361.....- nó cả hấn cùng ngẩng lên trời đếm sao, cảm giác ảm áp lạ kì

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Tâm Sự

- Cô ở một mình sao?- hấn ngưng đếm sao quay sang hỏi nó
- Ừ- nó cười
- sao lại vậy, bố mẹ cô đâu- hấn nhíu mày
- mẹ tôi mất từ lúc tôi lên 5, tôi sống với bố đến năm 15 tuổi thì tôi ở riêng, sống một mình cũng quen rồi nên không cảm thấy gì cả- nó nói mà mắt cay xè
- tôi xi lỗi vì đã.....- hấn
- sao anh phải xin lỗi anh có làm gì đâu- nó cười
- .....- hấn không nói
- nghe bố tôi kể rằng có một người đàn ông quyền lực rất yêu mẹ tôi, mẹ tôi yêu bố tôi, vì ông ý quá yêu bà ý không chấp nhận được sự thật đó nên đã hãm hại bố tôi, ông ta đã bắn bố tôi nhưng mẹ tôi đã chạy ra đỡ lấy viên đạn đó rồi.....- nó không nói nổi mắt đỏ hoe
- vì ông ta quá yêu mẹ cô- hấn vỗ lưng nó
- chắc vậy - nó nói cổ họng nghẹn ứ lại
- cô có hận ông ta không- hấn

- có chứ, tôi rất hận, tại sao ông ta phải làm thế chứ, sao ông ta cứ cố gắng cướp những thứ không thuộc về mình chứ, tại sao ông ta lại phá hoại hạnh phúc gia đình nhà người khác chứ, tôi hận không thể giết ông ta.....- nó khóc,

- tình yêu mà, quá yêu 1 người sẽ không thể chấp nhận người đó rời xa mình, sẽ khiến tâm trí lu mờ mà có những hành động ngang trái- hấn xoa nhẹ lưng nó

- nếu tình yêu mà không xuất phát từ 2 phía, thì cho dù có cưỡng ép thì cũng không có hạnh phúc- nó

- " tôi hận rất hận ông ta, suốt bao năm nay ông ta đã khiến gia đình tôi đau khổ, tôi ông ta được ném mùi vị đó "- nó nói mà khóc

- đừng khóc nữa, nếu khóc sẽ không giống Quỳnh mà tôi biết nhi- hấn cười bẹo má nó làm nó bật cười

- .....- nó không nói nổi

- tôi cũng khâm phục cô thật, bao năm cô vẫn bọc được cho mình 1 vỏ bọc hoàn hảo đến thế- hấn đỡ dành nó

- cô mạnh mẽ thật đó

- ừ- nó nuốt nghẹn lại, kìm hãm nước mắt

- sao anh lại ở 1 mình - nó

- vì gia đình tôi không hạnh phúc- hấn chợt ngược lên cười khổ

- tại sao, tôi nghĩ anh như vậy thì gia đình anh phải hoàn hảo lắm chứ- nó lạ

- ở đời đâu có ai được hoàn hảo, - hấn

- .....-- nó lạ lắm

- bố mẹ tôi ly dị lâu lắm rồi- hấn

- sao chứ- nó ngạc nhiên

- bố tôi đã bỏ mẹ tôi vì .....- hấn

- đừng nói nữa- nó

- ừ- hấn cũng không nói nữa, nghĩ đến mà hấn thấy đau lòng, hấn cũng hận bố hấn, hấn hận bố hấn bỏ rơi mẹ nó, hận bố lấy mẹ nó vì tiền đến khi giàu rồi thì gạt mẹ hấn không thương tiếc, hấn giàu như vậy cũng là mẹ hấn cho hấn tất, căn nhà, tiền bạc, hấn thương mẹ nó, vì hấn là con trai duy nhất, là người thừa kế tập đoàn của bố hấn nên bố hấn phải níu kéo hấn

- hoàn cảnh chúng ta cũng oái oăm nhi- hấn đau khổ

- ừ- nó cười khổ sở

- cô ở 1 mình trong căn nhà to vậy không sợ sao?- hấn

- không- nó tự chắc nịch

- không nguy hiểm sao- hấn

- không có, bố tôi là trùm thế giới đêm, cứ 10h là có vệ sĩ đứng canh cửa rồi- nó

- cũng an toàn- hấn nhẹ nhõm

- tôi đâu có ở 1 mình đâu- nó cười

- hà- hấn

- giống anh á, tôi cũng ở với bạn bè mình- nó cười

- vậy sao? vậy cũng không có buồn chán nhi?- hấn cười tươi

- ừ, - nó hạ giọng

- cô với mình có quan hệ gì đó- hấn nhân lúc nó đang xả hơi luôn

- thì bạn bè mà- nó
- sao tôi thấy cô cứ lép vế mình thế- hấn xì mặt
- không phải đâu, suốt những ngày chán nản, mình là người bảo vệ và tâm sự tôi, mình hiểu tôi , lúc nào cũng lo lắng cho tôi, cậu ý lúc nào cũng quản lí khất khe chỉ mong tôi đừng có sự tổn thương nào, tôi coi mình là bạn thân nhất của mình, là người bạn mà không thể thiếu- nó nói mà cười mẫn nguyện
- thật chỉ là bạn- hấn
- thật mà- nhìn nó giống người đang giải thích lắm nhê
- tôi tin cô- hấn buột mồm, đáng lẽ câu này phải nói trong lòng mới phải chứ
- há?- nó ngo ngắc, tin sao? ý hấn là nó là người yêu của hấn, hấn hiểu nhầm, nó giải thích nên hấn tin sao.....tên này đúng là vớ vẩn
- không có gì- hấn ngại quá
- đi ngủ đi, muộn lắm rồi đó- hấn nhìn đồng hồ
- ừ- nó cười

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Cuộc Thi Tiếng Hát Học Sinh 1

Sáng hôm sau tại nhà hấn

Bọn bạn hấn và bọn bạn nó đang ngồi ăn sáng, chuẩn bị đi học thì nó vẫn ngủ như chết ở phòng

- Quỳnh anh đâu- phong hỏi
- vẫn ngủ- vân anh
- Lợn- duy đắp
- để tao lên gọi- châu phi lên tầng

10 phút sau

Không biết châu đã dùng khổ nhục kế gì mà nó mở to 2 mắt lao thẳng vào nhà vệ sinh rồi lao ra ngoài

- nhanh gói- hấn cười
- shit- nó bĩu môi
- nhanh còn đi học, muộn giờ - duy cái
- đợi 2 phút- nó chén sạch đồ ăn trong 2 phút, làm duy được 1 phen hoảng hồn " đi thôi" nó đứng dậy
- ỒỒ- duy gật gật như thiếu não

Trường star

Nó và đám bạn bao gồm cả hấn đến trường, hôm nay hình như trường có gì đó lạ cả 1 đám đông vây quanh bảng tin

- Không biết có gì thế nhỉ- nó tò mò
- ra xem đi- châu bắt đầu cuồng chân
- nhanh- linh gấp rút

- đứng đó, để tao- nó cười nham nhở

Nó bắt đầu từ khuôn mặt nhắng nhít sang khuôn mặt vô cùng nghiêm túc đi tới bảng tin nơi có khung khiếp học sinh đang chen lấn xô đẩy

- Quỳnh anh kia- đám bọn học sinh xì xào tách ra dần dần

- chào quỳnh anh - đám con trai nhí nhảnh , nó gật nhẹ 1 cái

- Bọn mày mù à- nó cau khi thấy 4 nữ sinh ăn chơi có tiếng ở trường đứng lì đó

- ở đây là trường , chứ không phải là nơi để cho mày đuổi ai thì đuổi- đưa đứng đầu bọn đó

- tao thích- nó nhếch môi " có sao không? "

- không có gì? thôi đi chị, chúng ta xem xong rồi, đi thôi- con bé trẻ nhất hội đó, biết tiếng tăm của nó chùn bước

- cứ đợi đấy- đưa đứng đầu bọn nó nói rồi mặt sầm súa quay đi

- tao đợi- nó vẩy vẩy tay cười đều

- xem đi mày- vân anh cười

- ờ ờ- nó quay ra

- tao không hiểu- nó choáng khi nhìn bản tin toàn chữ tiếng anh

- châu ơi- linh

- hờ- châu mặt ngây ra

- dịch đề- linh

- ờ- châu nghe thấy dịch tiếng anh bắt đầu nào hoạt động hết công suất, thể hiện

- dịch sao cho dễ hiểu vào- nó cười

- yên tâm, tin vào tao- châu đi tới mắt lướt qua từng dòng chữ tiếng anh dịch 1 lèo, đến đâu dịch đến đó không cần phải chần chừ 1 từ nào hết

- Chào các bạn học sinh trường star thân mến! Tôi là Jacker Lamber, là người biên kịch múa, hát tại Mĩ , nhân ngày sinh nhật người sáng lập ra trường và chuẩn bị cho 20-11

chúng tôi thông báo toàn thể học sinh trường star cùng hướng đến cuộc thi " Tiếng hát học sinh" và chúng tôi cũng tìm kiếm nhân tố âm nhạc

Sau đây là thể lệ tham gia

+ Đề tham gia, các bạn cần có 2 tiết mục, 1 hát, 1 múa trên mỗi lớp

+ Yêu cầu không hát nhép, hát live

+ Hoặc nếu không hát múa thì có thể thể hiện tài năng mình nhưng liên quan đến âm nhạc

+ Nếu lớp nào xuất sắc dành giải trong đó có cá nhân tiêu biểu xuất sắc thì lập tức được nhận vào trường năng khiếu âm nhạc tại Mĩ, lưu ý chỉ 1 người duy nhất

Cảm ơn các bạn đã đọc, tôi xin trân thành cảm ơn, mong các bạn dành được thành tích cao .....Jacker Lamber

- xong- châu tự hào về phần dịch của mình

-.....- bọn bạn bao gồm hán nó vỗ tay ầm ầm

- hóa ra chuẩn bị văn nghệ- vân anh

- tham gia chứ- trường " hồi cấp 2 mày cũng năng nổ lắm mà"

- Thích thì nhích.....Sợ gì?- nó vênh mặt nhưng lòng thì ngược lại

- ờ- phong duy, hán

Chương 55: Cuộc Thi Tiếng Hát Học Sinh 3

- Òa- pọn bạn hấn ò lên khi bước chân vào nhà nó, tuy bạn hấn cũng toàn ở những căn biệt thự cao vô cùng cấp nhưng mà hơi rén khi vào nhà nó,

Bên ngoài đã đẹp nay còn đẹp hơn, đồ trong nhà đa phần đều là đồ cổ kính, Những vật trang trí gần hết là gỗ loại quý hiếm, những bức tường đều được trạm khảm hoa văn tinh xảo, đôi khi để làm nổi bật còn dát vàng thật , hấn chăm chú nhìn vào bức hình cả nhà nó chụp, nó hơi bé dễ thương quá nhỉ, nhưng mà chợt nhớ đêm qua nó kể với hấn thì hấn thấy vô cùng chua xót, nó cũng giống hấn thôi, cuộc sống giàu sang cũng chả thể nào bù đắp nỗi mất mát, mất đi tình thương của gia đình, thấy hấn cứ trầm ngâm suy nghĩ nó tiến tới

- Đẹp quá à- nó cười

- ừ đẹp- hấn tỉnh lại cười với nó

- đưa tao ra xem phong tập mày đi- vân anh hớn hờ

- từ từ nào vội gì chứ- nó cười rồi dắt đám bạn đi tới căn nhà khác, đi xuống dưới hầm đập vào mặt bạn nó là ngôi nhà rộng không kém gì nhà chính, hình như ngôi nhà đó được che giấu sau bức tường cỏ, nó ẩn mật mã rồi tự khác mở cửa,hiện ra ngôi nhà đầy đủ tiện có những phòng cực rộng

- chơi với mày nhiều năm mà tao không biết chỗ này - vân anh gõ đầu

- do tao không nói- nó cười

- này phong tập này chỉ đơn thuần là phòng có 4 bức tường rồi có nhạc thôi hử- châu thắc mắc

- không , phòng kia là phòng tập gym, phòng bên cạnh đó là phòng nhảy, bên phòng dưới là đựng quần áo, và giày, khăn phục vụ cho phòng tập, phòng dưới nữa là nhà bếp , trong bếp có cái tủ lạnh to vĩ đại kia , tao mua đồ ăn chặt cứng rồi, đưa nào đói tự ra ăn, bên tầng kia là phòng thanh nhạc, bên kia nữa là phòng dụng cụ nhạc.....- nó giới thiệu từng phòng mỗi cả hàm đến khi ngừng lên thấy bạn bạn ngược mắt to tròn

- thế mày có biết nhảy không- vân anh

- hỏi ngu- nó cau mày

- cứ kiểu phòng tập đa chức năng- phong lạ

- đúng đó,- nó gật gật

- vào phòng thanh nhạc đi, có giàn karaoke đó, vô đó mà hát- nó cười

- thôi vào bếp đi- vân anh

- sao?- nó trăn trối

- vào đây phân chia tiết mục, tao tìm được tiết mục rồi- vân anh

- ừ- đồng thanh

Ở bếp

Bọn nó đang ngồi đăm chiêu 1 lúc sau

- quỳnh anh hát- vân anh tin vào giọng hát nó, nó đã từng thi nhiều cuộc thi ở trường hồi cấp 2 và đều đạt giải cao

- hát thôi thì chán lắm- châu rên, hát đơn là cũ rích rồi

- hay đánh đàn đi- duy cười, hấn lườm lườm

- ai đánh, chả ai piết đánh cả- duy

- quân này- duy chỉ vào hấn đang mặt ngu ngơ coi như chưa nghe thấy gì

- được đó, quân đánh hay lắm đó- nó nhớ lại ôm qua, phải công nhận hấn đánh hay thật, giống như kiểu hấn từng tập luyện rất lâu rồi

- người thử đi- châu ném đàn sang cho quân

- hát 1 đoạn bài cô bé ngày xưa đi- châu nhắc đến bài đó là sáng mắt lên

- ừ- hấn đồng ý và bắt đầu gảy

Hôm nay về thăm nhà - nó

Nhịp chân lối đi quen xưa - nó

Đây vẫn cây cầu đá - hấn

Kìa mấy bụi tre già - hấn

Sang ngang một con đò - nó

Bồng bênh con nước đưa - hấn

Sương trắng phù xa mờ - nó

Vài cách én bơ vơ - hấn

trên con đường thăm nhà - nó

Gặp cô gái đi qua - hấn

Da trắng như màu áo - nó

Môi hé nụ hoa đào - hấn

Như quen mà xa lạ - nó

Bồi hồi chợt nhớ ra - hấn

Cô bé ngày xưa đó - nó

Chung ngõ ở xóm nhà - hấn

- hay quá mày ơi- châu vỗ tay đôm đốp,

- quá hay- đồng thanh, vỗ tay trong vô thức, mặt vẫn cứ đơ chưa hết tỉnh tâm

- vậy là quỳnh anh với quân song ca này- vân anh

- hay nhảy đi- phong phát biểu

- nhảy ư? nhảy gì bây giờ- linh

- tôi sẽ dạy mọi người nhảy- phong cười, lúc ở mĩ phong cũng là 1 người nhảy giỏi

- ồ- đồng thanh

- chọn bài đi- hấn

30 phút sau

Sau 1 hồi chiến đấu vật vã, cãi nhau thì chúng nó quyết tâm chọn 2 bài rất chi là.....

- Áo trắng em đến trường và Quê hương tôi - vân anh hét

- .....- bọn bạn nó không nói vì khá bất mãn, 2 bài này khó bỏ xù mà chọn

- nhớ đó- vân anh

- mệnh ai người đó tập - châu

- là sao?- nó

- anh quân với quỳnh anh hát bài quê hương tôi thì làm ơn tự tập, còn lại thì bọn mình tự tập- châu

- cũng được- vân anh

-.....- phong bất mãn

- thế nhá, 10h rồi về đây.....bye bye - bọn bạn nó nhảy phát dậy về luôn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Cuộc Thi Tiếng Hát Học Sinh 4

Nhà hấn'

Hấn từ lúc ở nhà hấn cứ cười như tên bị tâm thần

- Mày sao đấy- duy lạ

- không có gì?- hấn cười

- .....- duy lướt từ đầu đến chân hấn, tên này lạ quá cơ

- Đây sao này giờ mày không nói gì?- hấn lạ khi thấy phong im bật

-.....- phong không thèm nói lại phi thẳng lên phòng luôn

Về phòng phong tức muốn chết mà, tách tập như thế thì tức mà, đang định có ý định dạy nó tập mà lại bị bắt tập riêng, đã vậy quân lại còn tập với nó chứ, cô nam quả nữ ở ới nhau thật là không biết cái gì nữa (lại thêm 1 anh đầu óc đen tối)

Hấn lại ngược lại, sướng muốn chết quá đi à, mấy khi được ở riêng nó, trời ơi mới nghĩ đến mà hấn sướng tê người, hấn đợi đến ngày mai đến chết mất thôi

-----
Sáng hôm sau tại trường star

Cả trường đang sục sôi về cuộc thi, nó hôm nay bị dở hơi hay sao ý, tự nhiên đến rõ sớm là đám bạn giật cả mình

- Sao hôm nay mày đến sớm thế- vân anh ngạc

- chẳng nhớ lúc nào mày cũng không nghĩ tốt được cho tao à- nó bĩu môi

- không- vân anh

- shit- nó bất mãn liếc qua thấy phong đang ngồi 1 mình, tên này lạ ghê mọi hôm tán gái như thần hôm nay lại trầm tư.....

- ÒA - nó tò hù làm phong giật cả mình

- .....- phong quay ra thấy nó cười tít mắt vì thỏa mãn

- Đây hôm nay bị tự kỉ à- nó kích

- không có- phong ngại chín cả mặt

- chắc lại bị em nào đá- nó đoán vậy, tại tên này yêu đương kinh lắm

- ừ- phong cúi đầu, nó chính nó đá chứ ai

- ồ.....đáng quá- nó cảm thấy hết sức mất bình thường, tên này mắc lạ, chỉ có gái bám rồi bị đá chứ làm gì có chuyện phong bị đá

- Công nhận, đáng ghét....- phong thờ dài

- à quỳnh anh cũng nhảy đó, vì phải hát nên không tập được nên phong dạy nhé- nó ngu ngơ hỏi ai ngờ tên đó sáng mắt hưng phấn lạ thường

- ok- phong cười làm kí hiệu đồng ý

Xa Xa là hán đang đứng mặt tối xám lại

1 tiếng sau

Nó và vân anh đang đứng ở hành lang đội lính, chân vắt chéo, huyết sáo, thì có 1 đám con gái lớp bên cạnh đi tới

- Tìm tao có việc gì?- nó mặt lạnh tanh

- Tao muốn khiêu chiến- đưa cầm đầu

- Nó có đủ tư cách không- nó liếc sang vân anh đang đứng vênh vác hỏi 1 câu vô cùng khinh thường khiến đám đó tức sôi máu

- Bọn nó không đủ đẳng cấp để khiêu chiến với mình- vân anh cười đều

- bọn mình thuộc 1 đẳng cấp khác, cao cấp hơn - nó cười khinh bỉ đó, cũng chỉ là con gái gia đình cũng gọi là khá giả đi, nhưng mà đủ quá

- Chúng mày không đủ đẳng cấp đâu, mau rút về lớp đi trước khi tao nổi cáu- vân anh thì thảo vào tai con cầm chùy

- không đủ đẳng cấp sao? cứ cho là vậy đi, tao thách đấu đó, chúng mày sợ nên mới không dám đấu, thua sao? để thua đũa không đủ đẳng cấp mới là nhục- con đứng sau con cầm đầu

- Em đã có lòng thì chị sẽ có dạ.....ok tốt, chị chấp nhận lời thách đấu nhưng.....- nó chấp chững cười đều

- nhưng sao?- con cầm đầu

- nếu thua mày phải quỳ xuống lau giày tao- nó dơ dơ chân trước mặt bọn nó

- được- bọn nó run rẩy đồng ý, rồi đi về lớp, thách đấu với nó thật là ngu nhưng mà .....

- Alo - con cầm đầu

- thế nào rồi- người đầu mặt trong điện thoại

- nó đồng ý thách đấu

- tốt, chuẩn bị chiến

- cúp đây,

- đi lâu thế- nó lầu bầu

- tại nhiều việc quá- lính quay cuồng

- thế nào- nó

- ổn cả rồi nhưng mà...- lính lấp lửng

- mà gì- nó

- có thêm hoạt động " Duyên Dáng Học Đường- lính nheo mày

- sao?- nó hốt

- hóa ra đây mới là vấn đề chúng nó thách đấu- vân anh cau mày

-.....- nó hốt khinh hể

- mày phải tân trang rồi quỳnh anh à- vân anh lắc lắc

-.....- nó vẫn hoảng hoảng hốt

- đúng đó, đây là thời điểm mày nên lột bỏ cái mác .....- lính

- cần không- nó ấp úng

- CÀN - đồng thanh
- muốn thắng thì phải làm vậy- vân anh cười
- nhưng tao.....- nó
- mày có nhớ cái hôm sinh nhật không, hôm đó mày xinh lắm mà- vân anh hồi tưởng, hôm đó vì nó mà hắn suýt ngã
- nhớ .....nhưng.....- nó áp úng
- không nhưng nhị gì hết, tao quyết định rồi hôm đó tao đưa mày đi tân trang- vân anh kiên quyết
- còn bây giờ vào lớp để tao thông báo tình hình- linh nói tiếp
- Ồ- nó bị tấn công dữ dội quá nên đơ luôn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Suýt Chạm Môi

7h nhà nó

Nó đang ngồi cười vật lộn với chương trình hài thì tiếng chuông vang lên

- kính koog
- . ai đó .- nó đứng ở cửa cảm thấy piết chắc là hắn, nhưng vì tức tối cái lần hắn bị tai nạn với kịch đều nó sinh nhật thì nó máu dồn lên não phi ra cửa bởi vệ sĩ 8h mới đến gác, cầm theo thanh gậy to ỳnh lần bước ra
- là.....- hắn chưa nói kịp thì.....Bụp...Beng...rầm.....
- Á Á Á Á Á ...- hắn rống loạn lên vì nó đánh trúng vào chân hắn
- ????- nó ngờ ngác giả lại nhìn kĩ lại tên đó
- Ôi trời ơi đánh nhầm người rồi- nó hét lớn lòng lại vui vui nhưng cũng rất lo lắng cho hắn
- Cô bị điên à, mắt cô để đâu đấy??- hắn xoa xoa chân nhăn nhó
- tôi ..... tưởng.....trộm.....- nó áp a áp úng
- trộm cái đầu cô ý- hắn cầu nhàu
- vào.....vào .....nhà.....đi- nó áp úng
- đỡ tôi dậy- hắn sờ khanh
- không- nó từ chối
- sao? cô không diu tôi sao tôi vào được- hắn cầu
- ờ nhỉ- nó mặt đàn ra rồi đỡ hắn vào nhà, 2 người chạm vào nhau có cảm giác điện giật tê tê
- ngồi đó tôi đi lấy thuốc- nó ném thẳng hắn xuống ghế
- ừ- nó phi đi luôn hắn nhìn cười khúc khích
- Chân anh trắng quá- nó hốt hoảng, bôi thuốc cho hắn, chân hắn trắng đến dã man
- cô hết thứ để nói à- nó buồn cười thật, nói thể khác nào bảo hắn bê đê

- tại tôi thấy đẹp quá thôi mừ- nó cười trừ
- mau làm đi- hấn
- ừ- nó bắt nhìn vết tím do nó gây ra, đúng là to thật, chắc đau lắm nhĩ, nghĩ vậy thôi mà nó.....
- A.....Ui Da- hấn hét
- im- nó nhân cơ hội trả thù hấn lúc ở bệnh viện nên bây giờ trả thù lại (nhớ dai quá)
- cô muốn tôi sống sao?- hấn trần trối nhìn nó
- tôi muốn anh sống thế này này- nó lại ấn mạnh vào vết thương khiến hấn đau điếng
- AAAAAAAAAAAAAAAAAA- hấn lại rống
- Cho chừa- nó cười đều
- đồ yêu tinh- hấn
- bằng sao được anh- nó nhếch mép
- cô.....- hấn cúi
- tôi sao?- nó
- hừ.....- hấn quay đi không thèm nói, bây giờ mà nói chắc nó cho hấn vào viện mắt
- không thèm nói chuyện với cô, đồ ngang ngược, - hấn dỗi kìa
- hờ- nó choáng
- đồ ngang ngược- hấn lặp lại
- anh.....- nó cúi đứng phắt dậy thì cùng lúc hấn cũng ngồi dậy chạy

Chạy 3 vòng sân nhà nó

- Dừng lại Trần anh quân, chân anh chạy nhiều lỡ nặng hơn thì sao- nó cúi
- tôi không ngu, dừng lại để cô đánh tôi à- hấn
- thật mà- nó đáng yêu
- thật chứ- hấn bị xiêu lòng rồi
- thật- nó cam đoan
- .....- hấn bước tới gần nó thì nó gài lên định lôi cổ hấn, do hấn phản xạ nhanh nên lé kịp nhưng mà đòi đầu như mơ ai dè lại vấp phải cục đá
- Cẩn thận đó- nó hét nhào ra đỡ hấn, lúc đầu chỉ nghĩ đỡ tay thôi, ai ngờ lại cả người nằm xuống đất đau điếng lại còn có vật thể lại nằm trên nặng ời là nặng, mở mắt ra thấy hấn đang nằm trên người nó, mặt cách 5cm
- .....- nó và hấn đỏ bừng bừng mặt mũi, chân tay nóng ran, người cứng đờ, định thần lại nó đẩy hấn ra ngoài đứng phắt dậy mặt mũi vẫn còn đỏ chót phán 1 câu
- Tôi lên lấy đàn tập hát- nó luống cuống phi luôn bỏ lại hấn đang đơ ngậy ra, chân đau mà chả có cảm giác

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Chân Đau

- Ôi Thế tôi đi vào kiểu gì??- hấn sực nhớ ra cái chân tội nghiệp của mình

- .....- nó cứ phi thẳng vào, mặt mũi đỏ phừng phừng, lao như điên

Hấn cười khò, chấp chững đứng dậy lết vào nhà, tìm đập thành thích, mặt mũi đỏ không kém

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - nó phi nhanh, cắm đầu cắm cổ không thèm để ý xung quanh, vấp vào bàn ngã lăn quay (ối giời)

- Sao đấy?- hấn hốt hoảng phi vào, nhảy lò cò đi với tốc độ nhanh nhất có thể khi nghe thấy tiếng hét của nó

- đau quá- nó mặt mũi méo xệch rên lên

- cô sao đấy- hấn nhảy lò cò vào, chân đau điếng, cắn lưỡi chịu đau vào đỡ nó

- cái bàn chỗ chết, tôi đang đi bình thường tự nhiên ngã - nó mặt tức

- tự ngã được- hấn bật cười, nó hài quá, đi đứng mà tự ngã,

- .....- nó im re không nói

- cô đúng là cái đồ hậu đậu- hấn cốc đầu nó

- .....- nó lại tiếp tục im lặng, mà nếu nói nó sẽ bị hấn bêu cho tức đến chết thôi

- tím chân rồi- hấn nhìn xuống chân nó (t/g thử mức độ trong sáng của mỗi người)

- đau lắm đó- bây giờ nó mới mở mồm ra nói

- đồ hậu đậu- hấn cúi nói nó rồi diu nó ra ghế

- xỉ - nó bịu môi

- cái đồ thể hiện, chân đau lại còn bày đặt đỡ người khác, được tôi xem anh chịu được bao lâu- nó làm bầm, mà kể ra cũng tại hấn chứ, đang yên đang lành lại @@@@

- .....- hấn không nói không rằng buông luôn tay

- ơ - nó mặt ngu

- cô bảo tôi đang đau chân mà, tôi đau lắm không đỡ cô nữa- hấn mặt ngu ngơ làm nó méo xệch

- thế tôi vào kiểu gì, chân tôi đau lắm- nó đáng thương

- tôi chịu, cô tự vào đi, chân tôi cũng đau- hấn nói mặt ngược lên trần nhà

- ơ, thôi đi, đỡ tôi ra đó- nó đành xuống nước

- thế thôi sao- hấn

- anh muốn gì- nó cúi

- xin lỗi tôi - hấn

- không- nó kiên quyết

- thế thì tự vào- hấn ngênh ngang giả vờ bước vào thì nó nói

- Tôi xin lỗi- nó cúi, rõ ràng trả làm gì sai mà phải xin lỗi (thế cố tình đánh người ta mà lại bảo không làm gì)

- tốt- hấn tiến lại đỡ nó ra ghế nghĩ thầm trả thù được quả vừa nãy, hấn biết là nó cố tình đánh hấn nhưng ít nhất phải có chút tình người chứ, ai dè đánh người ta tím bầm chân, nhưng ông trời đúng có mắt mà, làm cho nó tím chân, bây giờ cả hấn và nó cùng đau chân rồi, nghĩ tập nhảy, thế là nó khỏi đi với phong luân,(bị mắc bẫy rồi quỳnh anh ơi, anh này đúng là thâm mà)

- đưa hộp thuốc đây- hấn chỉ chỉ vào hộp thuốc chỗ nó

- này- nó rụt rè đưa, vừa nãy nó cố tình làm hấn thế không biết hấn có trả thù không
- sợ hãi- hấn cười
- ừ- nó mỉm cười
- tôi bơi đây- hấn cầm thuốc lên bơi cho nó thì
- AAAAAAAAAAAAAAAAA- nó hét ầm lên, co rúm người
- này cô kêu cái gì chứ, tôi đâu có trả thù đâu- hấn cười
- à ừ nhỉ- nó nhìn lại thấy hấn làm nhẹ tênh chả đau tý nào
- lần sau cảm cô cố tình - hấn chỉ giáo
- biết rồi mà- nó thầm cảm tạ trời đất đã giúp nó

30 phút sau

Sau khi hấn giúp nó thì nó thấy chân nó đỡ đau nhiều rồi, mặt hí ha hí hửng thì

- tuy vậy nhưng không nhảy được đâu- hấn phủ đầu luôn
- sao- nó bất mãn
- cô muốn què thì cứ việc- hấn
- ơ- nó
- đánh đi - nó ném cho hấn cây đàn
- đưa tôi lời- hấn
- này- nó
- cô hát luôn đi- hấn
- ừ- nó

Vậy là trong ngôi biệt thự khổng lồ, có 1 nam chính què và 1 nữ chính què đang tập hát với nhau

Tiếng hát vùn vút cao ngất, làm liêu xiêu cả ngôi nhà

Tiếng đánh đàn nhẹ nhàng, da diết cùng với tiếng hát trong trẻo cao vút tạo nên bản nhạc hòa âm tuyệt diệu

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59

7h30 tại lớp 10a2

- Chân mày sao thế- vân anh hỏi khi thấy nó bước vào lớp mặt nhăn nhó lại còn thi thoảng nhảy lò cò
- .....- nó nhăn nhó ngồi phịch xuống ghế, vắt chân lên xoa xoa cho đỡ đau
- Hô Hô sao lại tím kìa- châu cười
- thì hôm qua, tự nhiên vấp phải bàn ghế đó- nó nhăn nhó

- tự nhiên vấp được??? - vân anh mặt ngu
- .....- nó nói hớ
- nói mau sao lại vấp vào bàn- vân anh dò xét
- thì tại tên quân đầu lợn- nó buột mồm nói ra thì thấy đám bạn đang ngạc nhiên hết sức
- Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ Ồ - đồng thanh
- Ồ cái gì??- nó bực mình
- hôm qua quân vào nhà mày hử- vân anh cười mặt gian gian
- ừ, nhưng mà để tập hát- nó chặn luôn đầu óc đen tối của bạn nó nhưng mà.....phản tác dụng
- thế hả??- châu
- thật mà - nó
- không tin- châu cười
- mày đừng có suy nghĩ đen tối nữa được không- nó cáu
- tao suy nghĩ đen tối bao giờ- châu nói ngang
- .....- nó im tịt mồm
- chắc kiểu này khỏi nhảy rồi- vân anh
- đành chịu thôi- nó tiếc

1 lúc sau đám bạn nó lại được 1 phen hoảng hốt khi thấy hấn cũng ,mặt mày nhăn nhó chân đau giống nó

- ơ sao đấy- vân anh
- đau chân đó- hấn
- quỳnh anh cũng đau chân- vân anh ngờ ngác
- đáng đời- hấn hừ 1 tiếng
- này cái đồ thói tha, tại anh mà tôi mới như thế chứ- nó nghe thấy quay sang cho hấn 1 bài luôn
- tại tôi sao?? thế tôi làm gì mà cô bị ngã- hấn cười ép nó nói cái lần mà @@
- ừ thì.....- nó hết bước nói chẳng lẽ lại nói với bạn nó rằng nó và hấn ngã lên nhau suýt kiss, rồi nó ngu ngơ đi không để ý vấp phải bàn, có chết nó cũng không nói cái bí mật tẩy trời này
- không nói được đúng không- hấn nhếch mép
- .....- nó
- đây là tác phẩm của cô- hấn vén chỗ tím lên, hôm qua hấn chỉ tím 1 chút thôi bây giờ đen xì (nặng r)
- rõ ràng là bôi thuốc còn gì- nó vênh mặt
- đúng là cô bôi thuốc nhưng mà cô lại kết hợp với cấu véo vào chỗ đau của tôi nên nó mới nặng như này- hấn
- Ồ - đám bạn
- Quỳnh anh không sao chứ- phong lo lắng
- thế là không nhảy được rồi- nó nói mà có tên ngồi cạnh cười thầm trong bụng thỏa mãn
- không sao đâu, chỉ chân khỏi là tốt rồi - phong cười nhưng trong lòng lại đổi ngược dữ dội
- nhưng mà.....- nó

- nếu quỳnh anh thích, khi nào quỳnh anh khỏi chân phong sẽ dạy quỳnh anh nhảy- phong nói mà làm cho tên bên cạnh đang cười lại khựng lại cứng mồm

- ok- nó cười tươi như hoa

- từ giờ cho đến hôm đó là bao ngày nữa?- vân anh hỏi

- 10 hôm nữa- linh

- vậy mọi người cùng cố gắng chuẩn bị đi- vân anh

- cứ chia như cũ mà tập- châu

- 2 đứa tụi mày cầm đánh chửi nhau, không lại què 2 chân thì nguy- trường lên mặt

- biết rồi- hấn nó, nhưng hấn có muốn thế đâu, tại nó cố tình đánh hấn chứ, còn nó đang cay nghiệt hấn tại hấn mà nó không nhảy đk

Thế là nó và hấn cùng quay ra nhìn nhau bằng ánh mắt sắc như dao

Đám bạn cũng cảm thấy sự khác biệt của hấn và nó nên mới hay trêu, đùa, 2 người đúng là kì lạ

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Tân Trang

10 ngày

9 ngày

8 ngày

7 ngày

6 ngày

5 ngày

4 ngày

3 ngày

2 ngày.....

Thời gian thấm thoát thoi đưa, nó và hấn chăm chỉ tập cũng không chành chọc đâm nhau chửi nhau, bọn vân anh đã xong bài nhảy từ lâu lắm rồi, chỉ có nó và hấn là chưa xong thôi, 2 đứa tính nết, tính cách trái ngược hoàn toàn, tuy không chửi nhau nhưng cũng không tránh khỏi mĩa mai nhau (yêu nhau mà thế à)

Cuối cùng nó hấn quyết tâm suốt 1 ngày vật lộn, để im mồm khỏi xúc xia nhau,

Hấn đánh đàn thì nó bắt hấn dán băng dính vào mồm để hấn khỏi chê bai nó khi nó hát

Còn nó hấn bắt khi nào hát xong cũng dán nốt băng dính vào mồm, chỉ sử dụng hành động nói chuyện để công việc có hiệu quả

Đúng lúc 2 người cùng dán băng dính ngồi xem ti vi thì đám bạn nó ào tới xem xét nó với hấn đã tập xong chưa.....Thì tất cả choáng đến sắp ngất

- 2 đứa chúng mày làm cái gì đó- vân anh kinh hãi

- .....- nó chỉ chỉ vào mồm

- .....- hấn cũng vậy
- tháo ra- vân anh hét lên
- ..- nó hấn không nói gì tháo thẳng ra
- bọn điên- châu
- phải làm thế làm việc mới có tiến độ- nó vênh váo
- À Kinh- châu hoảng
- Thế mấy anh mấy chị làm có tiến độ chưa- duy nhảy vào
- xong rồi, cực cực hay luôn- nó cười
- đánh nghe coi- vân anh
- nghỉ đi- hấn chặn luôn
- Why??- vân anh
- Khi nào đến lúc thi thi nghe- hấn
- Xi Ki Bo- vân anh
- thôi đánh đi- duy thấy vân anh tiếc nuốt bay ra bênh
- không là không- hấn
- quỳnh anh - duy quay sang nó
- tao cũng thế- nó nghe hấn
- lâu không gặp mà 2 đứa đồng tâm hiệp lực thế- châu kích bác
- im cái mồm mày lại, tao cắt giò- nó vênh váo
- shit- châu bĩu môi
- con linh đâu- nó liếc ngang liếc dọc
- mày biết rồi còn hỏi- châu
- ừ nhỉ- nó
- còn 2 ngày nữa, ngày kia là thi rồi, chúng ta tập xong rồi, mà cũng có cuộc thi duyên dáng nữa, nen ngày mai.....- vân anh nhìn nó cười cười mờ ám
- đừng mà- nó rụt rè
- mai tao qua đón mày- vân anh
- đi đâu đó- duy chỗ mồm
- chuyện con gái, vô duyên- châu chõ thêm
- đưa con này đi tân trang- vân anh chỉ vào nó,
- .....- cái gì cơ mai nó đi tân trang á, hấn không tin nổi
- tao đi với- châu hí hửng
- mày không cần nói mai tao cũng ném mày lên
- ồ- châu hoảng
- phong đâu- nó lại liếc

- đi ghép nhạc rồi- duy
- ồ- nó
- tưởng nó chỉ có có time đi với mấy em trong bar thôi chứ?- hấn
- anh lúc nào cũng nghĩ xấu về người khác hết thế- nó bĩu môi
- tất nhiên, tôi là đẹp nhất- hấn vỗ ngực
- đồ tự sướng - nó đẩy đầu hấn rồi cười cười

Duy cứ nhìn hấn đùa với nó vậy, lâu lắm rồi hấn mới thế, trước lúc bố mẹ hấn ly dị hấn cũng vui vẻ lắm , nhưng sau đó hấn sống 1 cuộc sống vô cùng khép kín, lúc nào cũng ở 1 mình, không thích ngao du kết bạn và rất ít cười, duy cười, nghĩ " cổ lên quỳnh anh, cậu đang giữ 1 vị trí rất đặc biệt đó"

Ngày hôm sau

Vân anh với châu đã có mặt ở nhà nó rống to âm lên như 2 cái loa phát thanh bật âm độ cực lớn

- Mở cửa ra con kia- đồng thanh hét với âm độ cực lớn

- .....- không động tĩnh nó vẫn ngủ

vân anh rút mày ra gọi cho nó, nó bắt máy nhưng không nói gì

- Mở cửa- vân anh

- .....- nó vẫn ngủ (thiếu tiền người ta à)

- mở ra- vân anh hét thẳng vào điện thoại

- .....- nó tức quá ụp gối lên đầu ngủ

- mày giỏi- vân anh câu thì gặp chị giúp việc nhà nó đến

- 2 em đến à, mời 2 em vào nhà- chị giúp việc

- cảm ơn chị- đồng thanh nói trong đầu nghĩ quả này mày chết chắc

Vân anh với châu rón rén bước nên phòng nó

Lấy mỗi người 1 chiếc gối chuẩn bị tư thế nhảy ào lên giường đập liên tục vào người nó làm nó tức điên

- Dậy mau- đồng thanh hét cầm gối đập liên tiếp

- Ya! Bọn mày điên hết rồi à- nó hét với âm độ cực lớn

- dậy mau- vân anh

- tao không dậy, tao không đi- nó câu

- để xem- vân anh rút máy ra gọi cho bố nó

- Alo bác ạ, cháu vân anh ạ- vân anh gọi

- tao dậy, tắt máy đi- nó đang ngủ bị đám bạn ụp gối tức chết đi được, đứng xem vân anh nói j với bố nó

-.....dạ không có gì ạ, cháu chỉ hỏi bác xem bác có khỏe không thôi ạ, bác khỏe thì tốt quá, quỳnh anh vẫn ổn lắm ạ, cháu chào bác ạ- vân anh nói 1 lèo nghe được tiếng cảm ơn cháu liền tắt máy, nó thì lao vào nhà vệ sinh thay bộ quần áo thể thao, tóc búi cao lên

- đi- nó hét

- oki - vân anh với châu nhe nhòn

Tiệm làm tóc

- Anh cắt tóc nó đi cho em , rồi uốn nhẹ dưới đuôi - vân anh cầm quyển mẫu tóc
- Anh nhuộm màu nâu cho nó đi anh- châu đang xem mẫu nhuộm
- ừ - anh cắt tóc cười
- Cắt mái không em gái- anh cắt tóc hỏi nó
- không- nó
- cắt đi anh- vân anh
- ok- anh cắt tóc
- ...- nó tức phòi máu

1 lúc sau

- Ôa, đẹp chưa- vân anh
- đẹp - châu gật như bị thiếu não
- đến lượt tao - nó đứng dậy ấn dúi 2 con bạn vào ghế
- anh cắt tóc nó, sửa mái cho nó, nhuộm lại cho nó- nó tuân chỉ vào vân anh
- anh làm xoắn cho nó đi- nó chỉ vào châu
- ...- châu với vân anh kinh hãi

1 lúc sau nữa

- đẹp quá đẹp- nó vỗ tay đôm đốp
- .....- châu vân anh cũng phải công nhận con này có mắt thẩm mỹ phết, đúng là đẹp
- Tít tít- tiếng máy vân anh kêu lên
- Alo- vân anh
- em là vân anh hả
- đúng
- chị ở mỹ phẩm
- vâng, chị gọi cho em rồi chuyển đến, khu biệt thự xx ở đường xx
- ok em

Lại tiếng điện thoại châu

- ALo
- em là quỳnh châu phải không
- đúng
- quần áo chị đã xong rồi
- mang đến cho em khu biệt thự xx đường xx
- ok
- 2 chúng mày làm gì đó- nó kinh hãi

- về nhà mày, tao mua hết rồi, không cần phải đi mua cho mệt- đồng thanh
- hờ.....à ừ ừ- nó kinh hãi

Có nhiều bạn bảo t/g là viết bị dài dòng cần viết thẳng vào vấn đề chính nhưng t.g có ý kiến nhé, mọi sự việc t/g viết cần phải liên kết với nhau, không có đầu thì sao có đuôi, nếu nói thẳng sẽ không có hay, vì vậy thông cảm nhé, t/g viết vậy cho nó liên kết

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Thay Đổi

- Ôi giờ!- nó hốt hoảng vào nhà khi thấy lờm lượm nhân viên đang chuyển đồ vân anh và châu cần mua
- cảm ơn chị- vân anh châu hôn hờ
- không có gì, nếu cần thì cứ alo chị nhé
- ok
- Mày mua lắm thế- nó kinh hãi
- tao tân trang cho mày, bắt đầu từ bây giờ mày làm con gái- vân anh
- tao đã mua quần áo, dây dép, đồ trang điểm, máy làm tóc.....v..v để giúp mày- châu
- mày lấy đâu ra tiền mua lắm thế- nó kinh hãi
- của bố mày- đồng thanh
- cái gì?????- nó
- từ ngày hôm nay trở đi, mày phải mặc váy đi học, quần tao vứt hết rồi- vân anh tỉnh bơ
- mày điên à con điên kia- nó cáu
- không nói nhiều, mày đừng có làm mất mặt tao, ra dáng làm con gái chút đi - vân anh
- .....- nó đơ
- tao sẽ chỉ dẫn cho mày- vân anh lôi nó đi
- mày mua toàn váy à- nó kinh hãi
- không hẳn- vân anh
- ừ- nó thở phào nhẹ nhõm, may mình vẫn được mặc quần
- Biết cách sử dụng chưa, hay để tao dạy- châu lên mặt
- không cần- nó xì mặt
- tao về đây- châu
- nhớ đó- vân anh trước khi đi để lại 1 câu

Nó lơ lơ mơ tỉnh dậy phi thẳng vào nhà vệ sinh rồi phi thẳng ra ngoài ngồi tọt vào bàn trang điểm

- Hơ trang điểm sao ta- nó cảm thấy thứ mà nó cho là vợ vẫn nhất quả đất

- À - Nó bắt đầu trang điểm, nó lấy hộp trang điểm bằng dung dịch nước làm sáng, mát da, vỗ vỗ vào mặt rồi quyết 1 tý son hồng, tóc đã được bọn bạn tân trang lại dặn nhớ thả tóc đi học, nó cứ mặc kệ buộc cao lên, thả mỗi mái, để lúc bạn nó nói nó còn vận được

Hết sau 3 phút đứng dậy ra tủ mở tủ ra đập vào mặt nó là vô vàn chiếc váy , làm nó choáng suốt ngất

Nó lựa chiếc váy kẻ ở trường lấy áo sơ mi, ra thay

1 lúc sau nó đứng trước gương

Sau một hồi tân trang vật vã nó đã rút ra kết luận, Nó ghét bản mặt nó bây giờ, cực kì ghét cái bản mặt này,

Bước đi xuống dưới lấy đôi giày bệt vì nó ghét đi guốc, nó cao chả cần phải đi

- Quỳnh Anh à, hôm nay.....- chị giúp việc đang nói thì khựng lại hốt hoảng nhìn nó

- sao chị- nó tò mò

- Em xinh quá- chị giúp việc không khỏi bật thốt lên

- Xinh sao??- nó cau mày

- Em thay đổi phong cách à- chị thấy thế liền hỏi, tại ngày trước nó mặc quần áo rộng rãi thoải mái lắm, lúc cả tủ cũng không thấy cái váy nào, mà giờ lại mặc váy mới lạ

-.....- nó cau mày

- Thật sự là rất đẹp đó, em cứ giữ như thế đi- chị giúp việc nói rồi cười cười quay trở lại bếp

- Ồ- nó tịt mồm

Đến trường

Mọi lần đi học, nó phóng xe vun vút rõ mắt mẽ, hôm nay phóng xe với tốc độ đàn bà, chậm như rùa bò làm nó khó chịu, chỉ tại cái váy này, ức thật phóng nhanh thì chắc nó @@@@@ ..... đi chậm thì khó chịu, cứ càu nhàu nó đến trường không hay biết

- Nhìn cái gì mà nhìn- nó khó chịu xuống xe gặp luôn ánh mắt cứ nhìn chằm chằm vào nó cứ như sinh vật ngoài hành tinh ý, à chắc tại vì cái váy với kiểu tóc này đây mà, nó ghét ánh mắt đó

-.....- những ánh mắt đó không thêm quan tâm đến lời câu của nó mà chỉ quan tâm đến từ đầu đến chân nó

Một học sinh cá biệt không bao giờ mặc đồng phục, đi dép quai hậu, chuyên gia đi học muộn, đầu tóc lúc nào cũng hất hết lên, buộc gọn lại hôm nay lại tuân thủ quy định nhà trường, lại còn đổi kiểu tóc chứ

Trong những ánh mắt đó, nó không còn là hiện thân của tên đàn ông nữa mà hiện lên một cô hot girl, sở hữu ngoại hình xinh xắn, cute, với chiều cao khủng, làm bao nhiêu nam sinh ngây ngất và bao nhiêu nữ sinh cũng..... bịu môi vì ganh tỵ

- Về lớp hết- nó hét với âm độ cực lớn làm những ánh mắt đó sợ hãi quay đi cong đít chạy về lớp

- bạn bè thế đấy- nó vừa đi vừa chửi thề bọn bạn

Ở lớp

- Chúng mày như 2 con điên ý, hại tao đến trường mà cứ bị nhìn như sinh vật lạ ý- nó đứng ở cửa hét to làm bọn bạn nó đang nói chuyện rôm rả bỗng quay ra

- Ôi - bọn bạn nó hét lên, hần không hét nhưng mắt hần thì mở ra hết cỡ, tên phong thì có mấy giây dụi mắt liên hồi, tên duy thì đơ như tượng

- Ôi cái đầu chúng mày - nó đi tới ném cặp sách về chỗ rồi ngồi phịch xuống như những lúc mặc quần

- Mày đang mặc váy đó- linh liếc cười mỉm

- ....- nó giật mình, chỉnh lại tư thế ngồi ngay ngắn,

- Cất cái mắt vào hết cho tao, đến bọn kia còn nhìn tao như sinh vật ngoài hành tinh hóa ra chúng mày cũng thế à- nó của
  - Châu oi- vân anh nói mà mắt vẫn chăm chú nhìn nó
  - Oi- châu cũng giống vân anh
  - Chị em mình đúng là cao tay thật- vân anh cười
  - quá cao tay- châu cũng cười
  - lần đầu mặc váy cảm giác thế nào- trường cười
  - khó chịu, vô cùng khó chịu, mất tự nhiên, vô cùng mất tự nhiên- nó phun
  - ai cũng mặc được sao mày không mặc được- đạt cười
  - tao khác, bọn kia khác- nó
  - mày khác cái gì hả?? mày cũng là con gái, chẳng lẽ mày là con trai- đạt
  - Câ- nó chỉ tay vào đạt
  - Cốc- vân anh cốc luôn vào đầu duy khi thấy duy đang chăm chú nhìn nó
  - Cốc- duy quay sang cốc vào đầu phong khi phong đang chăm chú nhìn nó
  - Cốc- phong cốc vào đầu hấn khi thấy.....hấn quay mặt đi không thèm nhìn nó, bởi vì tim hấn đang đập như muốn bay ra ngoài, hấn mà quay ra chắc chết vì tim mất, hấn không muốn chết vô vọng thế
  - thật sự 1 điều là- vân anh
  - .....- nó guồn vân anh
  - hôm nay quỳnh anh rất xinh- vân anh
  - Câ- nó câu đi thẳng ra ngoài bắt gặp ngay bọn lớp khác đứng đó
  - Ai dà, quỳnh anh đi tân trang để chiến đấu với chúng mình đây
  - cũng xinh đó
  - đúng đó, tao rất xinh, nên chúng mày cứ chuẩn bị quỳ xuống liếm chân tao đi- nó nói sắc lẹm, làm bọn kia tức
- Vào tiết đầu, nó không dám chui vào học vì ngại, cứ trốn ở căng tin,
- Còn hấn và phong đờ như tượng..... (anh hùng chết dưới ả nữ nhân)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62

Căng tin

- Con kia mày không học đề chui xuống đây ăn hử?- trường
- .....- nó ngại quá, vẫn cầm đầu vào ăn
- không phải đâu, nó ngại bọn mình trên đó- vân anh
- có gì mà phải ngại, ngẩng đầu lên- trường lấy tay hất mặt nó nhưng nó vẫn cúi xuống ăn

- xinh có gì là sai, mới đầu bờ ngõ rồi mai sẽ quen mà, con gái thì phải ra dáng con gái chứ- châu cười
- .....- bây giờ mới dám ngẩng mặt lên, mặt mày đỏ chót, nó cứ ngẩng mặt lên là làm hấn xao xuyên cả người vì xinh quá, hấn tự nhủ " phải làm quen với khuôn mặt này vì từ giờ nó sẽ để vậy nếu mình không làm quen không tưởng tượng nổi mình ra sao đây"
- Xinh- trường cười rõ tươi khi nó ngẩng mặt lên
- Quỳnh anh cổ lên, đừng sợ, để vậy mới đẹp- phong động viên nó
- Ủ- nó đáp lại ngắn gọn
- Từ giờ mày sẽ để thế này - vân anh phán
- ừ- nó mặt xị
- Tốt quá-vân anh vỗ tay đôm đốp

Nó thật ra là đưa con gái từ trước tới nay chưa bao giờ ngại trước ai, cho dù có thay đổi kinh khủng hơn thế này nó cũng trả bao giờ ngại nhưng mà từ lúc gặp hấn làm nó rén , ngại không biết chui vào đâu..... (Ồ)

Trong lớp

Từ lúc nghe được những lời cần nghe từ đám bạn và sự quyết tâm của nó, nó đã bớt ngại đi nhiều rồi, tự nhiên thoải mái nó giơ chân ra ngoài đuổi thẳng ra, vì phải mặc váy nên nó không gác được chân lên ngăn bàn đánh đuổi chân để bên ngoài, ai ngờ lại thu hút được ánh mắt kì lạ, nó nhủ mày" ngày trước để thế có sao đâu" (bà đang mặc váy đó)

- Sao bọn nó nhìn tao thế- nó kéo kéo linh bàn bên cạnh
- Ồ- linh quay ra thấy tư thế ngồi của nó, nó ngồi khệp 2 chân đặt ra bên ngoài đuổi thẳng, lộ 1 đôi chân trắng ngần, không 1 vết sẹo, thẳng tắp tắp, dài ngoằng, đến con gái nhìn con khó cưỡng hướng chỉ là con trai
- SAo đấy- tất cả bạn nó đang chăm chú chơi điện thoại nghe linh ồ thì lập tức quay xuống
- .....- linh không nói tia mắt xuống chân nó làm cả đám tia xuống, hấn ngồi cạnh mặt đen xì lại sát nó ghé vào tai " Cô đang mặc váy" nó chột hiệu ra thu chân lại ngắn ngắn
- HỒ HỒ chân mày đẹp vãi- châu cười to
- rất đủ để kích thích tao- trường vừa rời mồm đã ăn trọn 2 quyển sách của nó
- Đáng đời - vân anh cười đều
- À mà mai thi rồi, - châu
- ừ chuẩn bị tinh thần mà chiến đi
- oki

-----oOo-----

Ở biệt thự của mình

Có đám con gái thách chiến với nó và uyển nhã đang ngồi bàn và khuôn mặt dường như rất đăm chiêu

- Hôm nay nó xinh thật đấy- 1 đưa trong nhóm phát ra
- Công nhận - bọn nó đồng thanh làm uyển nhã máu mặt tức điên
- Cảm ơn, chúng mày làm thế là đang tự chấp nhận mình thua à- uyển nhã sôi máu
- .....- tất cả im lặng
- nhưng nếu như thế chưa chắc đã thắng
- cứ yên tâm đi, tao đã có cách- uyển nhã cười nguy hiểm

Sáng hôm sau trường star nhận nhịp, sân khấu vô cùng hoành tráng, bọn bạn nó đã trang điểm, mặc quần áo cực xinh đứng ở lớp

Vân anh mặc 1 chiếc váy kẻ caro xanh xòe bùng lớn để lộ đôi chân trắng không tỳ vết với áo sơ mi trắng họa tiết bắt mắt, thêm đôi giày bánh mì, tóc được chăm chút, khuôn mặt trang điểm cẩn thận nhưng không lòe loẹt mà lại vô cùng trong sáng của tuổi học trò

Châu cao mặc chiếc quần bó rách quần ngang lưng áo kẻ caro đen trắng đi đôi giày đen cao cổ, mặc áo rộng thùng thình nhưng lại sơ vin cẩn thận, tóc thì buộc đôi ngựa cao lên, đánh 1 chút son nhẹ

Linh thì mặc đơn giản hơn cũng chiếc váy da với chiếc áo kim tuyến rực rỡ tóc uốn xoắn nhẹ

Còn bọn hấn và bọn bạn nó'

Trường thì mặc quần bò đen với áo sơ mi xanh cô ban

Đạt thì lòe loẹt hơn, quần bò, áo sơ mi hồng (è) tóc hồng, giày lười nhìn đạt cứ như sao k-pop

Bọn phong, duy, hấn thì khỏi phải nói, mặc cái gì cũng đẹp trai nhưng mà hôm nay hấn lại càng đẹp, diện cả cây hàng hiệu, tóc được chăm chút gọn gàng

Hiện giờ bọn nó đang thu hút cực nhiều học sinh và cũng nhiều người vô cùng tò mò không hiểu bọn nó có tiết mục gì mà ăn mặc đẹp quá

Tất cả đã đứng đó, đi đứng không thôi vì nó mãi chưa đến, chả hiểu nó đang làm cái quái gì nữa

Nhà nó

Nó lại ngủ dậy muộn rồi, đang cong đít thay quần áo trang điểm làm tóc, chầy loạn xạ nhưng chả làm được gì

Cuối cùng nó quyết định, phải thật bình tĩnh thì mới giải quyết được, Sau 30 phút vật vã nó đi thẳng đến trường

Vừa đến phát thì

- Ô - tất cả hốt àm lên, nó xinh như thiên thần, mặc váy trắng hở vai, được ôm ở trên, ở dưới thì được máy bông bênh tầng lớp, đi thêm đôi giày búp bê trắng, nó quyết định thả tóc, đánh phấn nhẹ nhàng, nhìn nó xinh vô cùng thuần khiết làm hấn cứ như trời trồng, lúc sau bình tĩnh lại nói luôn

- Cô làm cái quái gì mà lâu thế định ngủ luôn hả- hấn

- Shit, - nó bĩu môi

- Đi ra xem, sắp đến tiết mục của bọn mình rồi- vân anh kéo hấn nó đi, nếu bây giờ mãi ccaix nhau oánh nhau thì chết, bây giờ không thể được, đợi xong vụ này hấn nó có đánh nhau nhập viện vân anh cũng chả quan tâm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Cuộc Thi

- Tiết mục Áo Trắng Em Đến Trường của lớp 10a2- mc

- ÒA Phong nhảy đẹp quá- nó đứng cạnh hấn rú àm lên

- Tèm Nhèm- hấn phẩy tay luôn

- Shit anh nhảy được không mà chê người ta- nó bĩu môi, đồ tự sướng

- thường thôi, tôi còn nhảy được hơn thế- hấn vỗ ngực

- Ọe..... ĐẢ NGU LẠI CÒN TỔ RA NGUY HIỂM- nó cười chuẩn bị tư thế chạy

- Cô bảo ai ngu.....Đứng lại mau- hấn cúi đuôi theo nó, 1 lúc sau hấn đuổi được nó, nó nghĩ thầm nếu không phải nó mặc váy thì có đến sang năm hấn cũng chả đuổi nổi

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA- hấn túm tay nó đau điếng,
- Đau hả- hấn cười
- Đau, Bỏ tay ra- nó nhăn nhó kéo tay hấn nhưng khổ kéo mãi chả được
- Xin lỗi mau- hấn
- không- nó cương quyết quay mặt ra chỗ khác, hấn cúi quay cổ nó lại, dùng hai tay véo mạnh má nó
- OA OA OA OA OA- nó bị véo má nên kêu đau cũng thành từ khác
- Xin lỗi mau- hấn lại véo mạnh nó
- AAAAAA.....Xin lỗi- nso hét
- Tốt- hấn cười khoái trí ai ngờ nó nhân cơ hội dấm phát hấn cái đau điếng
- AAAAAAAAAA cô đứng lại đó- hấn ôm chân nhăn nhó
- Lêu Lêu, có giỏi mà đuổi- nó cười cười không nhìn đường đập thẳng vào phong
- Ôi- nó xoa xoa tay
- Có sao không- phong đỡ nó
- không, à xong rồi hả, phong nhảy đẹp lắm đó - nó cười toe toét
- Quá khen- phong thấy nó cười liên run người luôn
- À thôi sắp đến quỳnh anh rồi, quỳnh anh đi nha- nó cười
- cổ lên- phong động viên
- ok!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - nó cười
- Sau đây là tiết mục Quê hương tôi - Quỳnh Anh- Anh Quân

Sau đó nó và hấn bước lên, ôi chào cả trường im phăng phắc, con gái trong trường độ như rạp vì độ play boy của hấn, con trai xao xuyến vì sự dễ thương của nó

Hấn ngồi xuống ghế, lấy đàn ra đánh, Nó đứng bên cạnh cười tươi cầm mic chuẩn bị hát

Một buổi chiều êm đềm quá lòng chợt nhớ về một nơi xa - nó

Hà nội bình yên quá nơi có những bản tình ca - hấn

Một Sài Gòn đôi lúc có nắng có mưa bất chợt - nó

Ôi sao thấy nhớ Việt Nam quá - hấn

Giờ này tôi đang đứng , đang đứng ở một nơi xa - nó

Nhưng trái tim thì vẫn in hình bóng quê nhà - hấn

Giờ này mùa xuân tới chắc phố phường thật đông vui nó

Một tình người âm áp chỉ có Việt Nam thôi - hấn

DK

Gửi chút thương thương nhớ nhớ gửi một chút buồn thật vu vơ - nó

Gửi về nơi xa ấy có một người đang đứng chờ - nó

Gửi theo làn gió mới đến cánh đồng vàng xanh tươi - hấn

Nụ cười xinh trong nắng mới người con gái Việt Nam ơi - hấn

Là người tôi yêu đó là người luôn vẫn chờ - nó

Một tình yêu đẹp lắm có thể viết như một bài thơ - nó

Người Việt Nam là thế đơn giản lắm nhưng đậm chất tình người - hấn , nó

Và tôi tự hào lắm khi nói tôi là người Việt Nam - hấn, nó

Cả trường im lặng, chỉ nghe thấy tiếng đàn của hấn, giọng hát ấm áp của hấn và giọng hát trong trẻo, nụ cười chết người của nó, đến giám khảo còn im lặng dường như sắp nín thở vì hấn nó hát quá hay

Bài hát quá sao động, quá nồng ấm gửi đến quê hương việt nam mình, cũng như giới thiệu việt nam, đến bọn thách đấu còn choáng váng vì hấn nó, nó với hấn cứ đứng đưa theo nhịp nhạc, nhìn nhau cười rồi hát, phong cách đúng đó nhìn nó hát, nhìn nó cười, thật là chỉ muốn hôn lên má nó 1 cái, bọn bạn nó thì đứng đơ như tượng

- Bốp- 1 tiếng vỗ tay trong đám người làm bùng tình hàng ngàn bức tượng

- Bốp Bốp Bốp Bốp .....- cả trường vỗ tay ầm lên

Nó hấn cười tươi, cười hết cỡ cúi chào rồi ra về bên cánh gà

- Mày hát quá, tao yêu mày đến chết mất thôi- Châu ôm trầm lấy nó

- Mày hát hay quá- duy nhảy tới

- Quá khen - hấn nó vỗ ngực lên mặt

- Đấy Đấy khen có 2 câu mà sĩ chưa kìa- trường gào

- Im- nó chỉ mặt

- Đi ăn đi- nó xoa xoa bụng

- Cô lúc nào cũng chỉ ăn thôi- hấn ấn đầu nó cười cười rồi kéo cả đám đi ăn

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Công Bố - Cúi Xuống Chân Tao

Sau khi đánh chén no nê chúng nó quay về thì thi đến bọn lớp 10A4 , lớp mà chúng nó thách đấu

- Ô, hát hay thế nhi- vân anh nhún mày

- Từ nào- nó đang chăm chú nghe cái gì đó rồi đi thẳng luôn

Bọn lớp 10a4 đang hát hay, réo rất biểu cảm thì, bỗng mic tắt lại, nhạc cứ chuyển hết đoạn này đến đoạn khác không đúng trình tự

Cả trường bỗng cười phá lên, bọn lớp 10a4 ngại quá, quay xuống dàn điều khiển thấy nó đang nhếch mép nhìn về phía bọn nó, tay thì cứ ấn liên tục đoạn này sang đoạn khác

- Các cô cậu chưa đọc rõ thể lệ cuộc thi à- Jacker

- Bọn em.....- đứm đứng đầu

- Loại- jacker tức giận

- Thừa cô, đừng mà, xin cô cho bọn em hát lại- bọn nó

- Tôi không bao giờ chấp nhận sự dối trá, loại

Bọn nó cúi mặt đi xuống đi ngang qua bọn vân anh và nó, nó đã đứng đấy từ khi nào

- Chuẩn bị chưa em - nó cười

- .....- bọn đó không nói gì cần rằng quỳ xuống nó.....3 phút sau

Sau khi đã làm trò cười cho thiên hạ đủ, được đủ sự sỉ vả của cả trường nó tha bổng cho bọn đó đứng dậy

- Gan em còn bé lắm khi động vào chị- nó nói rồi quay thẳng về lớp

- Cút về lớp - vân anh cười

- 1 lúc sau

- Chúng mày là 1 lũ vô dụng - uyển nhã hét lớn

- Câm miệng con ranh- bọn lớp 10a4 tức

- Sao, nhận tiền của tao mà giờ này còn lên mặt sao- uyển nhã cười khểnh

- Mày nghĩ đồng tiền của mày đáng giá lắm sao? tao nói thẳng luôn mày mãi mãi sẽ không bao giờ bằng quỳnh anh được đâu, mày thua về mọi mặt, mọi mặt- nói rồi cúp máy luôn

- Mày.....- uyển nhã tức giận, mình không bằng chị ta sao, không bao giờ, mình hơn chị ta, mình sẽ cướp mọi thứ, đừng hòng thua

-----

-không biết mình được giải gì ta- nó cứ đi đi lại lại làm hấn chóng cả mặt đắp luôn câu làm nó tụt cảm xúc

- Giải bét- hấn cười

- Đây, bài này tôi với anh hát đó- nó vênh mặt lên

- nếu mình tôi hát chắc chắn giải nhất, nhưng hát với cô lại bét mất lên đành chịu thôi, đừng ảo tưởng nữa- hấn

- Cái gì, Đồ tự sướng, anh mà bày đặt giải nhất á- nó trợn mắt

- tất nhiên cô nghĩ tôi là ai- hấn vỗ ngực tự hào (t/g công nhận anh này có độ tự sướng cao)

- Đồ bại não giai đoạn cuối- nó tức phun máu

- Cô- hấn tức

- Hứ- nó quay mặt đi

- Ô công bố kia - vân anh

- Tôi mà được giải nhất anh đừng có trách- nó liếc xéo hấn làm hấn bật cười

-----

- đạt giải nhất là Phạm Quỳnh Anh và Trần Anh Quân lớp 10A2

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA- bọn nó ôm nhau hét lớn

- Người đạt giải nhất trong cuộc thi duyên dáng là..... Nguyễn Văn Anh 10A2

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA- bọn nó hét ầm

- .....- nó quay sang cười cười với hấn

- Đừng nhìn tôi, - hấn quay ra chỗ khác

- anh đẹp trai, tôi muốn nhìn- nó cười

- Tôi xấu lắm, đừng nhìn- hấn nói rồi chạy đi luôn

- Đứng lại.....Đồ tự sướng- nó hét lớn ném đôi giày đi chân đất, tay túm gọn váy đuôi theo hấn

- HA HA HA HA - bọn ban nó cười rú lên

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Trêu Quỳnh Anh

Hôm sau tại lớp 10a2

Nó bây giờ đi học đúng chuẩn một cô hot girl ở trường, chuẩn 1 đũa con gái đi học, nó đã mặc váy và dường như cũng cảm thấy quen, đang ngồi chat thì hấn lò dò đi tới

- Hôm nay đến muộn thế- nó quay sang cười chọc hấn

- Tại cô hết- hấn đầu đón xem lại chân mình, vừa lần trước chân phải xong lại đến chân trái, tại nó mà hại hấn đi đứng khó khăn, đau nhức không thôi

- Ồ Tôi làm gì đâu?- nó nói tỉnh bơ

- Hơ bây giờ còn bày cái bộ mặt mặt vô tội đó, cô xem tác phẩm của mình đi- hấn định giơ chân lên thì

- không xem, tôi chả làm gì sai hết- nó cười

- Đồ ngang ngược chính cô làm tôi như vậy mà còn nói không hà- hấn cúi

- Tôi đâu có làm gì? đừng có đổ oan cho dân lành- nó chớp chớp đôi mắt quay sang hấn làm hấn nghiêng răng ken kén

- Cô không làm gì mà tôi vác cái mặt đẹp trai này ra chỗ cô chắc, xấu lại còn bày đặt soang chải- hấn chải chọc

- Hừ, đồ tự sướng, tôi chả làm gì cả- nó kiên quyết không nhận

- không làm gì mà chân phải, chân trái tôi tự bầm tím lên- hấn

- hừ có thể là anh bị đờ nên đi đứng không để ý à nhầm mù thì có rồi lại vấp phải cái bàn rồi bị ngã bầm chân trái rồi anh tức quá chân phải đá vào cái ghế không may đá mạnh quá lại bầm chân phải, đó tôi có làm gì đâu, - nó nói như chưa có gì xảy ra

- Cô gây họa cho tôi lại còn xuyên tạc linh tinh, mắt tôi tím lấm chưa bị vậy bao giờ đâu, chỉ có cô mới thế- hấn cúi, lần này hấn nhìn không nổi, cái gì mà đờ, cái gì mà mù chứ, lại còn không làm chứ, thật là tức điên thật mà

- Tôi bị thế bao giờ- nó cãi lý

- Cần tua lại không- hấn vênh mặt lên

- Cầ.....- nó chưa nói hết thì bỗng nghĩ cái lần trước nó vấp phải bàn ngã, ngại quá im ra, ai ngờ tên bên cạnh cười ha hả

- Nhưng mà lúc đó là do anh- nó cãi

- hờ, tôi làm gì? mà tôi nhớ lúc đó tôi còn bầm chân phải đâu có làm gì nổi con người khỏe mạnh không xây xước gì như cô- hấn

- Anh đúng là quá đáng, tôi nói cho anh biết nếu như anh đứng yên cho tôi đánh không chạy lung tung, thì đâu đến lỗi thế, mà tôi cũng rất tốt khi đỡ quả anh ngã, biết thế tôi không đỡ anh cho anh ngã nhập viện chết đi cho rộng đất- nó hầm hầm mặt đỏ vì tức

- Rồi sao nữa- hấn cố cạy mồm nó

- Hừ quả đây tôi đỡ anh là phúc tổ nhà anh, mà sao anh ăn cái gì mà nặng thế, đè lên người tôi làm tôi suýt ngộp thở, may là tôi tập gym lâu năm nên mới đẩy anh ra, không suýt nữa mất toi nụ hôn đầu của tôi cho 1 tên vô vị như anh, đã vậy anh .....- nó đang nói tự nhiên cảm nín, bọn bạn bình thường nghe hấn nó cãi nhau quen rồi, chả buồn quay xuống cứ tập chung vào việc của mình thì nghe thấy mồm nó phát ra cái gì mà quân đê lên người nó, cái gì mà suýt mất nụ hôn, bao nhiêu chi tiết ấy cũng đủ để bọn bạn nó suy nghĩ sang 1 chiều hướng cực đen tối

- Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô - bọn bạn nó hét loạn lên vì sự kiện khủng khiếp, hấn thì ngồi cười nhếch môi bên cạnh, mãi mới ép được nó nói ra, để xem nó vận lại kiểu gì

- Tao không ngờ luôn- vân anh cười cười

- Thật không - duy quay sang hấn

- Thật - hấn đỉnh chính 1 câu

- ÒA- châu mở to mắt

- Kiss chưa- linh quay sang hấn

- Suýt- hấn cười làm tên phong ở bàn dưới tức muốn nổ máu, chỉ ra bóp chết cổ hấn

- 2 người..... tao biết ngay mà, chúng mày tập với nhau kiểu gì chả xảy ra chuyện- trường vỗ tay đôm đốp

- Câm Miệng- nó tức quá cơ, nhưng mà ngại kinh khủng

- Đến giờ phút này còn già mồm- trường cười cười

- Ô- nó không nói nổi nữa quay sang liếc xéo hấn đang ngồi ngây ngô huyệt sao như chưa bao giờ có chuyện xảy ra, cái mặt đấy, cái mặt đấy, sao mà nhìn mà ghét kinh khủng, cứ như hấn chả có tội gì í, mọi chuyện cứ đổ lên đầu nó, nó làm sao bây giờ, làm sao đối phó với bọn bạn đầu óc đen tối, mà không biết chúng nó đeo bám nó đến bao giờ cơ chứ, mới nghĩ đến nó đã tức điên lên

- Tin hot nhất trong ngày- châu vỗ tay đôm đốp

-....- nó không nói đầu nghĩ " đồ quân đầu lợn, đồ điên, đồ bại não, anh ép tôi, thù này tôi không trả tôi không phải là quynh anh"

- Uầy kiss thì thế nào nhi- vân anh tưởng tượng

- Thế này này- châu mở máy ra hình anh con trai với con gái đang kiss nhau đắm đuối

- Đó thấy chưa, kiss thế đó - châu cười

- ÒA, đá lười- vân anh

- Chưa kiss đâu, bọn mày đen tối ít thôi- nó cáu

- Đang tưởng tượng mà- châu cười

- Ay da đói quá, đi ăn đây- phong không chịu nổi cảnh đó, bùng bùng đi ra ngoài

- Đợi với, tôi cũng đói- nó sung sướng như kiếm được cái cớ, phi luôn

- Chắc nó ngại quá í mà- vân anh lắc lắc

- Không ngờ luôn - duy vỗ vai hấn

- Do hy hữu thôi, nhưng đừng trêu quá đáng không con cô ta mà lên là theo rụi bọn mày đấy- hấn cười

- Biết rồi nhưng mà sao cho qua sự kiện ày chứ- vân anh cười cười

- Xuống căng tin ăn đi, sáng giờ mãi cày sky chưa ăn gì đây này- châu nhăn nhó xoa bụng

- Duy bao - duy cười

- ÒA hôm nay lạ thế- vân anh cười

- Được ông bà già trả thẻ tín dụng rồi, ăn chơi thoải mái đi- duy cười

- nhưng sao lại thu- vân anh tò mò làm duy ngượng quá, ai lại nói ra tại tiền hoang quá bị thu thì mất mặt lắm

- Đi ăn thôi- duy trốn tránh đi luôn

- A kê đi mà- vân anh đuổi theo

- ....- nó im lặng liếc sang châu
- À vào ngồi ăn luôn đi- phong cười
- Ok- châu hớn hờ
- Vào ngồi đi- châu kêu bọn hấn và bọn bạn nó
- Ủ- đồng thanh
- Này châu ơi- vân anh cười
- Oi - châu cười lại
- Hôm qua mày có xem The Heirs không- vân anh
- Có - châu
- Mày thấy bọn nó hôn nhau say đắm không- vân anh cười liếc sang mặt nó đen xì, còn hấn cười hơn hoa
- Nhắc tao mới nhớ, phải công nhận luôn í, mai phải nhờ đũa diễm lại cho xem, chứ tao kết cảnh cháo lười đó rồi đấy- châu
- .....- nó quay sang cầu cứu phong
- Quỳnh anh mai đến trung tâm nhảy của phong đi- phong hớn hờ
- hà phong có sao?- nó ngại quá đâm ra phối hợp không ăn nhập
- Tất nhiên- phong cười nháy mắt với nó làm hấn đang cười vì trêu nó phong dừng khựng lại cứng nhắc
- Chiều phong qua rủ quỳnh anh nhé- nó cười
- OK, nhưng mà.....- phong
- Mà sao.....- nó
- Quỳnh anh có piết nhảy không?- phong
- 1 chút, nhờ cả vào phong chỉ giáo- nó cười cười
- .....- bọn bạn nó bị phong với nó tấn công mềm liên tiếp không thể trên ngang được, còn hấn thì hỏa bốc lên tới nảo
- yên tâm đi- phong cười
- À nhưng mà sợ phong bạn với người yêu, nếu rảnh đi cùng được- nó
- không sao hết- phong phẩy tay
- Mày về mà lo cho bọn người yêu, rủ quỳnh anh đi nhờ tưởng người yêu mày chúng nó đánh ghen thì sao- hấn tức quá phụt luôn ra câu chả ăn nhập tý nào
- Yên tâm đi ông anh họ, bọn người yêu em chưa đủ tuổi đâu- phong cười
- .....- hấn tức quá đá ghế cái lên lớp ngồi luôn
- Thôi bọn tao ăn no rồi lên lớp đây- bọn bạn nó
- Ồ nhưng tao chưa no- châu mặt xị ngồi lì ở ghế nhất quyết không ra
- Để nó xuống- nó quát vân anh
- Nó no rồi- vân anh kéo châu về lớp
- Quỳnh anh thấy sao?- phong cười
- Tại hạ thật khâm phục đại nhân, nếu có dịp tại hạ sẽ đền ơn báo đáp- nó chấp tay như trong phim kiếm hiệp
- HA HA HA - phong cười ồm ồm

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đại Chiến

Ở lớp

- Hừ- hấn vừa đi vừa tức lòi ruột, nó thật biết cách trêu hấn mà, vào lớp ngồi phịch cái, lửa giận đang vụt lên, nhìn cái gì trong lớp cũng muốn ném bay hết, nhất là tên phong chỉ muốn ra bóp chết thì mới thỏa mãn
- Gay cần đây- duy đi tới ngồi cạnh hấn
- .....- hấn im lặng không nói gì tức phòi máu, duy mà bơm thêm là hấn không ngăn ngại cho duy quả đấm đầu
- Bình tĩnh nào, đầu cũng có cách giải quyết- duy vỗ vai hấn
- Giải quyết cái gì?- hấn chau mày
- Mày có yêu nó không- duy cười
- Vớ vẩn- hấn phẩy tay, suýt nữa thì buột mồm, "tao yêu quỳnh anh đến chết mất thôi"
- Đùng trời tao, dạo này tao thấy mày biểu hiện lạ lắm - duy chống cằm
- Lạ bình thường, bình thường vẫn lạ- hấn giật mình trước câu nói của duy
- Mày ngang vừa thôi- duy ấn đầu hấn
- Đi ra ngoài chơi với vân anh - hấn cúi
- Xi- duy bĩu môi đi ra ngoài, thấy bọn vân anh đang đi đi lại lại, đi tái đi hồi chóng cả mặt
- Sao rồi- vân anh ào tới nắm lấy tay duy, anh duy ngại quá đồ mặt quen bég luôn
- .....- vân anh thấy duy không nói gì, đã vậy còn thấy mặt đỏ đỏ.....Hình như có gì đó không ổn.....Cúi xuống nhìn tay mình, Ái.....Sao lại nắm tay duy nhi.....Ngại quá rút ra, mặt vân anh đỏ không kém
- Sao rồi- Châu vỗ mạnh vào người duy làm duy giật cả mình, định thần lại liền tuôn ra
- Hời rồi- duy vẫn ngại
- Sao- bọn nó cuống lên
- Thì hấn bảo chả có gì cả- duy mặt ngu
- Trời- bọn bạn nó rên thảm
- Sao đây- nó với phong từ đâu chui tới (từ căng tin đó mấy má) làm bọn bạn nó giật cả mình suýt thì lộ " Bí mật quân sự"
- không.....không.....có .....có .....gì- bọn bạn nó áp a áp ứng
- đừng dối tao- nó nghi ngờ
- thật không có gì mà- vân anh
- Tao không tin- nó
- đã bảo là không có gì rồi, hỏi nhiều- trường lên giọng
- hơ, mày hay nhi? tao hỏi nó tao hỏi mày đâu- nó ngang

- Ô- trường im tịt mồm
- nói mau- nó gần lên
- Không có gì, tao.....tao vào đây- nói rồi cả đám chui vào lớp
- Bọn này lạ ghê- nó
- thôi vào lớp đi- phong đẩy nó
- ừ ừ- nó ngáo

Tiết 3

- Này, mặt anh sao mà xì thế- Bình thường nó với hấn không lúc nào là không cãi nhau ấy vậy mà hôm nay hấn lại chả nói cái gì??
- Không liên quan đến cô- hấn tức
- Ê, - nó bất giác quơ quơ tay trước mặt hấn,
- Bỏ ra mau- hấn tức quá, kéo tay nó ra, hành động của nó là gì đây? địn trên tức hấn hử??
- Ô, này anh sao đấy?- nó không chịu thua tiếp tục cuộc cách mạng trên hấn
- Cô có im hay không- hấn câu
- không im, đồ tự kỉ- nó cười
- cô nói ai tự kỉ - hấn rống
- anh í í í í - nó ngân dài
- cô muốn chết à- hấn câu
- có giỏi ra mà bóp cổ - nó lại trên hấn
- Cô giỏi lắm- hấn hăm hăm
- Tất nhiên, giỏi từ .....- nó chưa nói hết câu thì hấn đã quay nó lại, véo mạnh má nó
- ui da- nó hét ầm lên làm đám bạn quay xuống, giật cả mình vì cảnh tượng hết sức buồn cười, hấn đang dùng hai tay véo mạnh má nó, nó thì mắt đỏ đỏ vì đau, mặt mũi méo xệch
- Đáng đời- hấn lại tiếp tục véo mạnh tiếp
- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - nó hét tung trời nở đất
- Sợ chưa- hấn cười nham hiểm
- C....oa.....h.....oa....u.....oa.....a (chưa)- nó vẫn gan lì lắm, giọng nói có phần thay đổi vì bị hấn véo má
- À, Cô ăn gan hồ à, được lắm- hấn lại ra sức véo má nó, nó đâu có vừa, đưa tay mình lên giằng tay hấn ra, cuối cùng chả giằng được, tức quá, cẩu mạnh tay hấn, hiện lên bao nhiêu là đường cầu, chảy máu ,nhưng hấn chả thấy đau, căn bản là hấn đang tức điên lên, hử câu à, càng câu mạnh hấn càng véo mạnh, cho chừa cái tội.....
- Đùng véo nữa- nó khóc rồi, ôi trời ơi nó khóc kìa, bọn bạn nó giật cả mình
- .....- hấn buông tay ra khi thấy nó khóc, nhìn xuống tay mình thấy đầy vết cầu, dã man, quả là dã man
- Đồ đầu lợn, đồ quý, đồ bã đậu, đau quá tổn thọ má tôi- nó tự nhiên cầm nín, vênh mặt mặt lên xả vào lỗ tai hấn
- .....- hấn chóng mặt vì sự thay đổi của nó
- sáng nay tôi đã nhịn không thèm đánh anh, anh còn không biết điều, được lắm- nó câu làm bọn bạn rén

- hơ cô nhin cái gì?- hấn choáng

- Anh còn dám to mồm, hừ, rõ ràng là lỗi của anh, anh còn không đỡ cho tôi thì thôi, lại nhảy ủa vào tấn công tôi, lúc đó tôi nhin đó, nếu tôi mà phát tiết quả đấy, đảm bảo anh chỉ có đường vào viện dưỡng sức- nó cúi mặt bưng bưng

- Cũng không hẳn là lỗi của tôi- hấn tỉnh bơ

- À, bây giờ con dám nói thế à.....Chết đi.....Đồ thói tha.....Đồ óc lộn - cứ theo sau mỗi câu nói là nó lại đập quyển sách vào đầu hấn(đã man)

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - hấn hét chói tai

- Đau hả..... Tôi đánh cho anh nhập viện luôn, có gan ăn cắp có gan chịu đòn- nó rống lên tay vẫn cứ đánh hấn

- Cô điên à- hấn tức quá ản nó ra, thật là nó rất biết làm mất mặt hấn

- .....- nó không nói gì chỉ lườm hấn

- STOP!!!!!!!!!!!!!! - vắn anh hét ầm lên

- .....- nó hấn cùng quay ra vắn anh với ánh mắt không mấy thiện cảm, làm vắn anh rén nhưng mà lấy lại phong độ đốp luôn

- 2 tụi mày đừng có choáng nhau nữa- vắn anh

- chuyện mày à???- nó

- Hừ im mồm, mày đang làm mất trật tự nơi công cộng- vắn anh cúi, mình ra giải hòa hóa ra lại nghe nó tấu ư??

- .....- nó cúi không thèm nói ngồi xuống liếc qua hấn với ánh mắt pha trộn sự chết chóc, hấn cũng đâu có kem, nhìn nó với ánh mắt sắc hơn dao (Bó tay với 2 anh chị này)

Ấy vậy mà nó với hấn choáng nhau lại có tên bàn dưới hết sức thỏa mãn, vui sướng lên tận đỉnh đầu, trong kí ức phong thì hấn là tên không sợ trời không sợ đất, không ai dám động vào hấn, từ bé chưa ai dám đánh hấn, ấy vậy mà lần đầu tiên phong thấy có người dám đánh hấn, lại còn con gái chứ, ầy da, nó đánh thắm phết đấy, xem kia, xem kia, tay hấn trọng thương nghiêm trọng phết quả này mình xác định phải bôi thuốc cho tên này rồi, nghĩ lại vừa sướng vừa khổ

HA HA HA Quỳnh anh cô đúng là con gái mà tôi khâm phục, thật khâm phục..... (À kinh)

Đến chương 67 mà vẫn chưa có kiss nhỉ, nhiều truyện tầm đó là ời kiss rồi, nhiều bạn nói muốn t/g viết kiss lắm nhưng mà viết thì chả biết ném nó vào đâu, thôi cứ để oánh nhau 1 thời gian dài rồi kiss cũng được, O mà t/g chả biết viết kiss đâu, t/g còn ít tuổi, viết kiss ngu ngu đừng ném đá t/g, với cả QA với AQ mới có 16t kiss nghe về ảo ảo.

Các bạn theo dõi truyện nhé, truyện dài dài.....T-T

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68

Nhà Hấn

- Thâm phết đấy- phong ngồi bôi thuốc dùm hấn, cười thầm trong lòng

-.....- hấn không thèm nói vì vẫn còn ức vụ sáng nay

- 1,2,3,4,5,6.....- phong đếm vết cẩu trên tay hấn mục đích trêu hấn nhưng chưa đếm xong thì hấn chặn họng luôn

- Im mồm- hấn cúi, nhìn xuống tay mình, đúng là tàn đại mà, vết xước chi chít tay, đúng là cái loại mèo hoang, cào người khác rõ kinh

- Đấng- duy từ trên tầng đi xuống ngồi ngay cạnh hấn lắc đầu như thiếu nữ
- .....- hấn lại câm nín
- Bà này kinh thật, cào cấu gì mà hỏng hết cả bộ tay ngọc ngà của người khác, có đau không mày (T_T) ??? - duy nhắc tay hấn tỏ vẻ bi thương (ỒI GIỜ)
- Bỏ ra, mày muốn thử ra bảo cô ta cào cho phát- hấn lườm duy
- tao đâu có ngu- duy lẽ lười, nghĩ quả sáng này rợn cả người
- 2 đứa mày lên tầng mà chat chít với người yêu, lên hết- hấn quát làm 2 tên giật mình
- NÀY!! tao xuống đây hỏi thăm mày mày lại còn thai độ, - đồng thanh bĩu môi
- Không lên cuốn xéo ra nhà tao- hấn quát
- .....- 2 tên kia mặt mày sầm súa đi lên tầng
- Phân cách-----
- Sáng hôm sau Lớp 10a2
- Hấn đến lớp trong tình trạng 2 tay đầy chiến tức
- Nó đến lớp trong tình trạng má hơi sưng sưng, lại còn hồng hồng, nhìn rõ là đáng yêu nha muốn cắn phát (ỜO), nhưng cái vẻ mặt nó nhìn là muốn véo cho cái nữa cho bõ tức
- Đồ Điện! Anh nhìn tác hại của mình đi, cả đêm qua tôi phải chườm đá- nó gằn lên
- Hừ, cô nghĩ mình cô, nhìn tay xem- hấn chìa tay ra nó
- .....- nó nhìn xuống, ay da rõ ràng hôm qua là nó cấu bình thường ai ngờ lại mạnh thế, nó nhìn xuống móng tay mình, hôm qua cấu hấn làm hại bộ móng tay yêu quý của nó, gãy hết, bây giờ cụt ngắn, từ đó cũng cho thấy hôm qua nó cấu hấn không nhẹ tí nào, mà lại còn cấu nhiều chứ, ối giờ ối
- Đây tác hại của cô đấy, thích chưa, thỏa mãn chưa- hấn kích
- thích lắm, thỏa mãn lắm- nó chống lại hấn
- Vậy hả- hấn gầm gè
- Ủ, muốn nữa không- nó cười
- .....- hấn bó tay rồi, nó chả an ủi thì thôi lại còn đòi làm phát nữa
- Nữa không- nó hí ha hí hửng
- cô thích tôi véo không- hấn nhếch môi
- .....- nó nuốt nước bọt cái ực, đã man đúng là đã man
- Hòa- hấn
- .....- nó câm nín
- Này bọn mày- linh nhồm lên
- Sao?- đồng thanh
- Sắp tới nhà trường có việc bận, bọn mình được nghỉ 1 tuần đóiiiiiiiiiiiiiiiiiiii - linh kéo dài
- Hà- tất cả hốt
- Tính đi đâu đi- linh nhồm lên cười cười
- HỜ.....Đi Đâu Giờ??- nó cười cười
- TAO tìm được địa điểm rồi- linh hớn hờ

- Con kia , có phải mày đã piết cái này từ lâu lắm phải không?- vân anh dò, vì từ xưa tới này, cứ có cái gì là linh nói luôn
- ỦỦ- linh rên
- Kệ đi??? Đi đâu- Châu sáng mắt lên
- Đi SAPA đi, tao chưa đi bao giờ, lần trước xem tivi thấy đẹp dã man con ngan luôn- linh mắt sáng rực rỡ
- ỒỒ - bọn nó
- Đi chứ- linh
- Ai bao- nó cười mặt gian gian
- NÀY!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - linh cáu
- Thôi được rồi! đi thì đi được chưa- nó cười
- OKI - linh
- MAI luôn nhé- linh
- Mai hử- bọn nó kinh hãi (bà này máu góm)
- Ủ, nhưng đi xe ai, tao, mày, châu, hay vân anh- linh cười
- Xe phong đi- phong từ bàn dưới nhồm lên (người ta đi mà bố)
- Đây đã ai nói cho đi chưa- châu nheo mắt
- Ủ thì cho phong đi với, ở nhà chán lắm- phong bị thương
- Duy cũng thế, cho duy đi với- duy
- Được, nhưng mà hình như phong có mỗi cái xe mui trần mà- châu ngơ ngác
- .....- phong nhủu mày, cái bà này đúng là buồn cười, vào nhà hấn mấy lần xếp 1 dàn xe mà lại bảo mình có mỗi 1 con xe, đáng thật
- Mày ngu à, mày vào nhà quân chưa- nó cốc đầu châu
- Rồi- châu ngơ ngác
- Thấy bao nhiêu cái xe- nó
- Nhiều lắm- châu
- 1 nửa của phong- nó định thần
- ÒA- châu há mồm
- Không lo sợ thiếu xe đi đâu- phong cười khỏ
- Quân có đi không?- Linh
- .....- hấn im re
- Anh điếc à- nó gằm
- Có đi- hấn bực mình
- .....- nó lờm cái, nói đi thì nói luôn đi, còn khiến người khác bực mình, mất hết cả hình tượng thực nữ (Vâng chị rất thực nữ (T_T))
- Mai tập chung nhà quân nhé - linh cười
- OKe- đồng thanh

Chương 69

Tôi đến tại nhà nó

- King Koong

- Cô là ai?- tên vệ sĩ

- Tôi là em chị Quỳnh Anh- uyển nhã

- Cô chủ không có em- vệ sĩ

- Mở ra- uyển nhã cúi

- Cô về cho- vệ sĩ

- Hừ, các người được lắm, tôi gọi chị tôi- uyển nhã rút máy luôn

- Alo - nó

- Chị có ở nhà không?- uyển nhã vừa nói vừa lườm tên vệ sĩ

- Có, em hỏi làm gì?- nó đang mài mê sắp quần áo

- Em đang đứng dưới nhà chị, mấy bọn vệ sĩ khốn kiếp này không cho em vào- uyển nhã cúi

- À, đợi chị tý- nó mặt hầm hầm phi xuống

1 lúc sau, nó đứng trước mặt chục thằng vệ sĩ mà nó chắc rằng khốn nạn, thối nát nhất thế kỉ này, lúc nào cũng quản lí nó, cứ 8h mà nó không có ở nhà là y như rằng bọn điên này lại xông đi tìm khi nào được thì thôi (theo nó là thế)

- Tiểu.....Tiểu ..... Thử ư - vệ sĩ lấp bắp

- Lần thứ 2 rồi, tôi đã nói các anh thế nào rồi, ai vào phải gọi điện thông báo chứ, các anh muốn chết sớm hả- nó mặt hầm hầm

-.....- bọn vệ sĩ im re, chỉ sợ nó thốt câu tháng này không trả tiền lương thì vỡ mồm, Ai ngờ y như rằng nó thốt thật (Chúc mừng Chúc mừng)

- Tháng này về cạp đất mà ăn, đừng có mơ trả tiền lương, lão nháo còn lần thứ 3 thì chìm cút lộn về ăn xôi xéo , đuổi việc không thương tiếc , hừ - nó hầm hầm

- Mời 2 cô vào nhà- tên vệ sĩ run run

- Hừ- nó tức phòi máu lôi uyển nhã vào nhà

Phòng Nó

- Chị đi đâu mà sắp nhiều thế- uyển nhã tò mò

- À, mai bọn chị đi sapa- nó cười

- Lần trước em xem tivi thấy ở đó đẹp dã man luôn- uyển nhã mắt sáng

- Chắc vậy, chị cũng chưa đi lần nào- nó cười

- Có những ai đi hả chị- uyển nhã dò

- Châu, Vân Anh, Duy, Linh, Phong, Đạt, Nhi, Trường, Tên Diên đó nữa- nó cứ nhắc đến tên hấn là lại lên con

- Tên diên là ai- uyển nhã ngo ngoác

- Thì Quân bả đầu đó, cái tên ngu si dốt nát , không hiểu vì sao nhắc đến hấn ta là chị điên không chịu nổi- nó mặt hầm hầm

----- Phân cách.....

- HẮT XÌ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - hấn hất xì mấy cái liên tiếp

- Cúm À- duy cầm thuốc đến

- Không biết đứa nào nói xấu tao- hấn nặt xì

- Mày biết rồi còn giả ngu- duy cười

- Ai chứ???- hấn vẫn ngu

- Quỳnh anh đó- duy cười đau cả ruột

- .....- hấn hầm hầm, đúng như duy nói, trên đời này chỉ có nó mới hay nói xấu mình nhất

----- Quay lại nhà nó-----

Đang nói chuyện rôm rả thì điện thoại nhả kêu lên

- Alo- nhả

- Con sắp đồ mai về nước- ba nhả

- Không, tuần sau con về- nhả kiên quyết

- Về ngay- ba nhả

- Đi mà ba.....ba cho con ở đây 1 tuần nữa thôi ba, nha ba.....ba yêu dấu- uyển nhả nũng nịu

- được rồi, chỉ tuần này thôi- ba uyển nhả nói rồi dập máy luôn

-.....- nhả dập máy rồi cười

- Sao em không về luôn- nó vẫn ngu ngơ chưa hiểu hết trong lời nói của nhả

- Chị Quỳnh Anh, cho em đi với nha- uyển nhả nũng nịu

- cái này- nó nheo mày

- Đi mà chị, em muốn đến đó lắm lắm luôn, ở đó đẹp lắm, em mê rồi, chị cho em đi với đi, dù sao em chỉ còn lại 1 tuần thôi, đi nha chị- nhả

- thôi được rồi, em về sắp quần áo, sáng mai sang nhà chị rồi chị đưa sang nhà tên điên đó rồi đi- nó hét cách (vào phòng rồi em ơi, cẩn thận về lại xây xát đó)

- vâng vâng, em về đây- uyển nhả nói rồi bye bye đi luôn

Thứ lỗi cho t/g vì mấy ngày qua chưa up được, từ bây giờ t/g up chăm để cho nhanh full chuyện này,

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Song Kiếm Hợp Bích- Lời Nói Sắc Bén

Nhà hấn

Bọn bạn nó đã đến đông đủ , ngồi chờ nó mới hăm mà chả thấy tung tích nó, đang định gọi điện phun cho 1 bài thì nó lò dò đi tới lại còn bê theo con bé gì đó, do ở xa không nhìn rõ

- Giờ mới tới- vân anh rống

- So rỳ, tại hôm qua tao ngủ muộn- nó cười trừ

- Em chào anh chị- uyển nhã cười chào hỏi lễ phép khiến châu nghiêng răng ken két, chả hiểu lí do vì sao mà châu ghét con bé này da man, nhìn mặt nó là muốn xông tới si và cho 1 trận, nhưng phải nhịn, phải nhịn vì nó là em họ con bạn thân, châu mặt đỏ bừng bừng, nắm chặt nắm đấm 2 tay

Còn hấn dã man hơn châu nhiều, hấn ghét kinh kinh kinh khủng con bé này, đang hí hoáy đi chơi vui với nó ai ngờ nó lại lôi uyển nhã theo, mặt hấn giờ đen xì, sầm uất lại, như chuẩn bị có 1 cơn phong ba bão táp, mưa to, lốc xoáy vậy, tay hấn nắm chặt lại, gằn thành nắm đấm, kìm nếm sự tức tối (t/g cũng ghét con này, Hứ)

- Sao mày lôi nhã đi cùng - vân anh từ tốn nói nhưng trong lòng đang bùng cháy, bùng cháy (đập lửa đập lửa)

- Cho nó đi cùng có sao đâu, cứ kệ đi- nó cười hơn hoa, làm bọn bạn nó nghiêng răng ken két, duy chỉ có mỗi trường là không, bởi vì không biết mà

- Thôi lên xe đi- phong ngồi lái xe

- Ồ sao phong lái- nó ngo ngoác

- Phong lái được yên tâm- phong cười

- Gọi người khác lái, ở đó đường núi hiểm trở, à mà phong chưa đủ 18 tuổi chưa được cấp phép lái xe lên không được lái- nó vênh mặt lên nói như ra thánh chỉ, ai ngờ phong nghe theo rón rén xuống ngồi cạnh duy

Mà bọn bạn nó lạ nha, lên xe là ngồi vào cứ y như cái kiểu sắp xếp rồi ý, cứ chen áp hấn với nó ngồi cùng nhau thôi à

Nó đành mặt xị ngồi cùng hấn, ấy vậy mà tên ngồi cạnh lòng thỏa mãn da man, nhưng miệng vẫn cứng nhắc không cười 1 tý nào

Sơ đồ trong xe

-----

bác lái xe-----châu

hấn,nó-----uyển nhã, trường

duy,phong,đạt----- vân anh, nhi

- Đây em gái, em bao nhiêu tuổi- trường xí xốn

- Em 15 tuổi- nhã cười

- Kém Anh 1 tuổi, mình làm quen nhé- trường cười

- Vâng -nhã cười, châu liếc qua gương nhìn xuống, mặt mày đen xầm lại, không nhìn được nữa

- Vân anh oi- châu với vân anh lười sắc bén lắm nha, 2 loại này mà xong kiếm hợp bích thì thôi rồi, uyển nhã cứ chờ đi

- Gì- vân anh hiểu được ý châu, cũng đang khó chịu trong lòng, nhân cơ hội này phải xỉ vả mới được, nhưng phải đợi châu nói vấn đề đã, chứ thế nào đây cuxngc hiểu hết

- Có anh vừa mới làm quen tao- châu nhếch mép, nói mất vắn dán vào điện thoại

- Vậy hả-- vân anh hiểu được trong lời nói của châu, cười nhẹ 1 cái cực nham hiểm

- Có nên đồng ý làm quen không ta- châu cười, nó dường như hiểu được ý 2 con bạn, mà lạ nha, chả hiểu 2 con bạn nó ghét nhã ở cái điểm gì không biết, nó lác đàu, bây giờ nó mà bênh kiểu gì 2 con kia cũng.....!!@#\$\$%^&%

- Đùng, con gái phải có giá chứ, đồng ý ngay là mất giá lắm, mày đừng làm mất mặt tao- vân anh cười, phong, ngồi cạnh cũng nhận ra sát khí tỏa ra từ vân anh

- Chuẩn đấy, thời nay là phải giữ gìn, kiêu sang chánh vào, ăn chơi đàn đúm, tý tuổi bày đặt yêu đương làm quen là mất toi đời con gái ngay, bị khinh như rác í- châu cười liếc sang mặt nhã, mặt nó giờ đã đen, lại còn đỏ, tức phòi máu, hấn ở dưới thâm cảm tạ 2 con bà cô này, miệng lười sắc bén quá

- HA HA HA , mày nói chuẩn, nhìn tao này, bao đứa đẹp trai, nhà giàu làm quen, tao có đồng ý đâu, chứ cái kiểu, có tí sắc đẹp, gọi là gia đình cũng giàu đi, cũng gọi là tiểu thư đi , nhưng mà nát thì khổ lắm, con gái đừng tự làm mất giá mình, không bị bọn đàn ông khinh như chó í- vân anh không kìm được mà nói mấy lời thâm độc, nhả bất giác quay xuống bị vân anh ném cho cái nhìn đầy máu me (ỜỒ ỒI)
- thôi nào, mấy chị bàn tán thì lên face mà nói , đang đi chơi đó- nó cắt ngang điệp khúc sắc như dao của vân anh với châu, bây giờ mà không cắt chốt uyển nhả chỉ có ôm mặt mà khóc vì 2 bà này mất
- HÚ- vân anh với châu lại rút điện thoại ra chat
- Mày nói hay đó, hiểu ý tao đó- châu
- Chuyện, chị em mình mà lại, con này phải xử nó đến nơi đến chốn, không chuyện này đi là nguy hiểm lắm- vân anh
- Tao chả hiểu con quỳnh anh lại cứ quý nó làm gì? phải nhắc nhở nó, nếu không là bị con này giờ trò ngay- châu
- Đúng đó, - vân anh off quay ra nhìn châu cũng cười nhếch mép, công lực chửi nhau của 2 bà này thật kinh khủng

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71

Sau nửa ngày ngồi ô tô bọn nó cũng sắp đến sapa rồi, vân anh cứ hí ha hí hửng nhìn ra ngoài cửa sổ thấy cảnh đẹp ai ngờ đập mặt ngay thánh duy cũng đang nhìn ra ngoài, ngại quá đỏ mặt quay đi,

Nhi thì cứ ngồi chat chit với đạt mãi từ lúc lên xe

Phong thì mặt mày đen xì, xầm uất, khi nhìn ra chỗ nó, biết sao không, là thế này

Nó thì vua chúa ngủ, ngủ mọi lúc mọi nơi, bất kì chỗ nào cũng có thể ngủ, sau 1 hồi vật vã với điện thoại, đồ ăn, truyện thì lăn ra ngủ như chết, ngồi trên xe mà, cứ gật gù gật gù, nghiêng hết chỗ nó đến chỗ kia, mắt cứ nhắm tịt, cuối cùng dựa luôn vào vai hấn, lúc nó dựa vào vai hấn, hấn giật mình 1 cái, hoảng hốt nhìn xuống, thấy nó ngủ miệng cứ cười cười, hai má cứ hồng hồng, nhìn mà muốn cắn cho cái, "ay da mình đúng là điên mà" hấn tự nghĩ rồi gỡ đầu cái, ngồi được 1 lúc thì đưa tay vén những sợi tóc ở trên mặt nó, rất nhẹ, cứ như sợ nó thức giấc, hấn cảm thấy vô cùng, vô cùng hạnh phúc, cũng tựa đầu vào sau ghế, nhắm tịt mắt lại ngủ luôn

Nhìn tư thế hấn với nó ngủ thì đối với hấn quá là điều bình thường luôn, nhưng mà trong mắt đám bạn đen tối thì đó là hành động cực lãng mạn, đáng để cho người ta gato trầm trọng, nhân cơ hội hấn nó ngủ, châu cầm máy chụp bao nhiêu là kiểu, thấy vậy đám bạn nó cũng cầm máy chụp luôn

Nó cứ tựa vào vai hấn ngủ, cứ vậy chìm trong giấc mộng đẹp nhưng không biết thức dậy sẽ xảy ra bao nhiêu tai họa đây

Bên cạnh là uyển nhả, mặt nóng bừng bừng tưởng như có thể thiêu chết người, nắm tay chặt nghĩ thầm" chị dám cướp anh quân của tôi, chị cứ đợi đấy" vừa nghĩ vừa nghiền răng ken két

Phong ở dưới sắc mặt đen trầm trọng, tựa lưng ra sau, nhắm mắt lại cho đỡ bốc hỏa lên đầu, trên trán còn lấm tấm mồ hôi, phải nói phong đang rất kìm nén để không phải ra đấm cho hấn mấy cái

1 lúc sau, chuẩn bị đến nơi thì .....

- Dậy mau,- hấn gõ đầu nó
- IM - nó gằm
- Dậy- hấn lại gõ làm nó tức điên
- Anh câm miệng- nó hét, đầu rời khỏi vai hấn, quay sang nghiêng đầu ngủ
- Cô cứ việc ngủ, chốc xuống đừng có nói là tôi không gọi- hấn nham hiểm
- Đến rồi à- nó tròn mắt

- Sắp- hấn cười
- Chốc đến gọi tôi- nó vỗ vai hấn, chưa được 1 phút sau thì hấn hô
- Đến nơi rồi- hấn cười (thật biết troll người khác)
- Hừ, anh định troll tay đây à- nó gần mặt
- Xuống thôi- Châu cười cười
- Còn không xuống đi- hấn cười
- .....- nó liếc xéo hấn rồi đi xuống, hấn buồn cười rồi cũng leo đèo theo sau
- Òa trong lành quá- nó hít thở, không khí ở đây thật trong lành nhà, thật dễ chịu, phong cảnh đẹp tuyệt trần, có hàng ngàn đỉnh núi nhấp nhô, bao phủ khá nhiều cây xanh, tạo nên bức tranh bố cục hài hòa, có cảnh sắc thơ mộng, và hấp dẫn từ vùng trời Tây Bắc
- Đẹp thật đó- vân anh không khỏi kinh hãi
- Bây giờ chúng ta đi thuê phòng đã- phong cười
- ừ

----- Nhà Nghỉ Trọ-----

- Còn Phòng không chị- phong bước tới cười 1 cái, chị tiếp viên bị đơ luôn gật gật như thiếu nữ
- Bọn em định thuê mấy phòng- chị tiếp viên vẫn nhìn phong rồi liếc qua bọn nó, thật là toàn công tử, tiểu thư hay xuất hiện trên mặt báo, bây giờ mình mới tận mắt chứng kiến , đúng là lung linh 1 cách dã man
- Mỗi phòng là bao nhiêu người ở- nó xì xón
- Mỗi phòng chứa 3 người- chị tiếp viên
- chia sao ta- châu
- hay là thế này, duy , quân, phong 1 phòng, quỳnh anh, vân anh, châu 1 phòng, linh, nhi, nhã 1 phòng , đặt trường 1 phòng- phong phát biểu
- ok- đồng thanh
- chị lấy em 4 phòng vip - phong cười cái chụy ý ngắt ngay đưa luôn,
- cảm ơn- nó cười rồi tung ta tung tăng cùng 2 con bạn về phòng

-----Phòng nó-----

- Mày mang gì đó- châu và vân anh hỏi khi nó đang mở vali, vân anh với châu mở hết rồi, bao nhiêu bí mật cũng lộ hết rồi
- Biết gì không- nó cười
- Mày lấy đâu thế?- vân anh với châu mắt sáng rực rỡ
- đoán coi- nó cười
- chịu rồi- vân anh với châu cứ nhìn chăm chăm vào vật trên tay nó, nuốt nước bọt
- mình gửi về cho tao- nó đưa qua đưa lại trước mặt bọn bạn làm chúng nó cuống muốn lấy lọ ô mai đó về tay ăn 1 phát sạch luôn, mà ô mai này không phải ô mai thường, 3 tụi nó là nhân vật ăn bất hư truyền, cực kì yêu thích ô mai, ô mai nào cũng từng ăn qua hết, duy chỉ có 1 lần, vân anh với châu vào nhà nó chơi, nó cho ăn thử viên ô mai thượng hạng , ăn xong mà 2 đứa đơ, ngắt ngay
- Cho tao với- vân anh với châu
- Nghi đi- nó cười rồi mở lọ lấy 1 viên cho vào mồm
- Cho tao- đồng thanh
- không - nó cãi bướng

- mày được, tao đảm bảo mày xem xong cái này mày phải cho tao luôn - châu rút mày
- Ăn đưa bờ à- nó vênh mặt
- Đây- Châu cầm điện thoại mở hình nhắn với nó đang ngủ say sưa, dán thẳng vào 2 mắt của nó, nó sùng sốt TRỜI OI , cái quái gì đây, đây là mình sao, lại còn ngủ trên vai hắn
- nữa, mới xem bao mà xấu hổ chết đi được
- Xóa đi- nó gằn
- Trao đổi- châu cười
- Được, nhưng phải cho tao ăn với- nso ngậm ngùi đưa cho châu hộp ô mai, châu xóa ảnh đi, châu nghĩ thầm" mình chụp nhiều lắm, xóa 1 cái bờ gì, để dành mai còn bắt nạt bà cô này" châu với vãn anh cười cười rồi ăn mà lòng sượng tê tái

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Đi Chơi- Chụp Ảnh

Lúc sau

- Cốc Cốc Cốc
- Ai đó- nó mở cửa thò đầu ra
- Phong đây, mọi người xuống đi chơi nào- phong cười
- Đợi tý nhá, phong xuống trước chốc tôi xuống sau nha!- nó cười
- Ủ, vậy đợi ở cửa chính nhé- phong cười
- Cát đi, tối về ăn nốt, đi xuống thôi- nó cảm tức khi nhìn 2 con bạn ăn ô mai của mình 1 cách vô lý
- Đợi tý- châu với vãn anh dường như không thể cưỡng lại được, ngồi lì đó ăn
- .....- nó mặt hầm hè chui ra, lấy gối giương nó, nhanh thoát cướp lấy hộp ô mai rồi cầm gối nện vào đầu hai con bạn, vừa nện vừa chửi rủa" Bọn lợn, đồ con lợn, ăn hết của tao rồi lại kích thích tao"
- AA - đồng thanh hét lên , không phải vì lí do đau đầu mà vì mất hộp ô mai
- Xuống nhanh, mọi người đang chờ, ăn như con lợn- nó gằn mặt,
- Mày không phải gato, - đồng thanh
- Hừ, kệ chúng mày tao xuống trước- nó nói rồi quay mặt đi luôn
- O, Đợi tao với - đồng thanh nói xong giấu hộp ô mai vào vali í ới đuôi theo nó
-
- Gọi chưa - duy
- Rồi, đang xuống- phong mặt như thiếu não
- Sao mà mặt mày cau có thế kia- linh cười khi thấy nó mặt xị xuống
- Tao mất lọ ô mai rồi- nó ghé thăm vào tai linh, rõ ràng là nó cả linh sui nhau ăn mảnh lọ đó, ai ngờ bị 2 con kia cướp trắng
- CÁI GÌ?????????- Linh sùng sốt, ăn không dám ăn, đợi đi thì ăn mà bọn kia dám ăn hết, linh máu lên tận đỉnh đầu sắp sửa lộ nguyên hình

- .....- nó im lặng lùi ra phía sau để linh phát tiết
- 2 con điên kia, trả tao??- linh hét
- trả gì- vân anh với châu tỉnh bơ
- trả tao lọ ô mai nhanh- linh cúi
- tao ăn hết rồi- đồng thanh
- đền- linh
- bảo con kia kia, nó tự ý đưa tao mù- châu nhăn mặt
- QUỲNH ANH- linh hét
- AAAA Chúng nó dọa tao mà- nó bị thương
- Dọa cái gì - linh hét
- Là, cái ảnh, trao đổi cái ảnh, tao cay đĩa chụp lắm, tao mà biết đĩa nào chụp tao giết- nó nghiêng răng ken két làm linh hoảng , thật ra người chụp ảnh là linh đầu têu, nháy mắt để châu chụp, thôi đành mất lọ ô mai chứ mà để con này biết thì chết sớm
- Vậy hả? vì tương lai của mày , mất lọ ô mai không sao đâu- linh cười (SẶC.....HỤ HỤ)
- Cảm ơn - nó sáng rực rỡ cảm tạ con bạn
- Đi thôi- hấn bây giờ mới lên tiếng
- Nhưng đi đâu- nó ngu ngơ
- Lên Cổng Trời đi, thấy họ bảo đẹp lắm í- nó cười
- Được, đi - hấn cứ thấy nó cười là run hết chân tay

- 1 tiếng sau
- OA đẹp quá- nó bật lên kinh ngạc
  - Công nhận luôn- vân anh nhảy nháy
  - Ra chỗ cổng kia xem đi- nó chỉ ra xa có cái cổng, bao quanh là rừng núi, phong cảnh thiên nhiên hoang sơ hùng vĩ
  - ừ ừ- lòi cả đám luôn
  - Ruộng bậc thang kia- nó chỉ chỉ nhìn từ cổng trời có thể nhìn thấy bao quát thửa ruộng bậc thang đẹp hùng vĩ, được thế giới công nhận là 1 trong bảy thửa ruộng đẹp nhất thế giới
  - Chụp Chụp ảnh đi- vân anh hớn hờ
  - Chụp đi, phong mang theo máy chụp đây- phong lôi máy
  - ok- đồng thanh
- Sau đó là cả 1 màn tự sướng, hết lôi máy ảnh, điện thoại, máy tính bảng ra chụp, không góc nào là không bỏ sót, bọn ngắm cảnh thì ít mà tự sướng thì nhiều
- , Chúng nó phải chụp đến mấy trăm bức ảnh, mà kì lạ nha , hấn chả chụp cái nào, đứng đó cho bọn nó lôi đi nhờ chụp hộ, hấn muốn chụp 1 kiểu với nó lắm nhưng mà ngại chả dám nói
- Ê- nó gọi hấn, nó cũng muốn hấn chụp cái
  - Gì?- hấn ngồi tựa vào ghế đá, nghịch điện thoại mặc cho bọn bạn chụp ảnh
  - Chụp ảnh đi- nó tiến lại

- Không - hần lắc lắc
- Sao- nó nhú mày
- Tôi không thích- hần
- Chụp 1 tấm thôi, với tôi, 1 tấm thôi- nó đẩy đẩy áo hần
- .....- hần choáng
- Chụp không- nó nịnh mà không nghe thì chịu rồi
- .....- hần vẫn không biết trả lời thế nào (đã nghiện rồi còn ngại)
- Có chụp không?- nó hỏi lần cuối
- Được- hần lấy hết can đảm đứng dậy chụp ảnh
- vân anh, chụp tao với quân 1 kiêu- vân anh cười
- Ok- vân anh lòi máy
- NÀo đứng yên nhé, tào đáng đi- vân anh cười

Có mỗi nó tào đáng còn hần đứng im như tượng mặt không cảm xúc nhưng mà chả hiểu sao chụp ảnh vẫn đẹp trai như thường (cái này gọi là ăn ảnh)

- TÁcH- tiếng máy phát ra
  - Xong rồi- vân anh đưa cho nó xem
  - Này đồ điên, miệng anh bị khâu à mà không cười nổi 1 cái, cười thôi có mất cái gì đâu mà không cười- nó nhăn mặt
  - Cười sẽ làm miệng tôi dần ra làm hiện lên những vết nhăn trên khóe miệng, làm tổn hại nhan sắc tôi, chỉ 1 chi tiết nhỏ sẽ làm xấu đi vẻ đẹp trai của tôi - hần choáng không ngờ mình có thể thốt ra những lời này(t/g cũng choáng nốt)
  - .....- nó mồm chữ o mắt chữ a, tên này , tên điên này đúng là mắc bệnh tự sướng giai đoạn cuối, ừ thì công nhận anh đẹp trai đi, nhưng mà cười có chết ai đâu chứ, mình cười suốt có sao đâu
  - Đồ dở hơi, đồ tự sướng, có mỗi 1 nụ cười mà cũng ảnh hưởng đến nhan sắc, tôi nói cho anh biết cười tôn vinh vẻ đẹp chứ loại không cười như anh trong như con ma, mặt không cảm xúc như tượng chết, cái gì mà đẹp trai, mặt anh xấu như ma (lại trái lòng rồi T_T) , đã vậy còn bày đặt tự sướng, Hừ, cười thôi mà cũng tính toán, đúng là điên hết sức- nó tuôn một tràng ra, chả hiểu lý do vì sao dạo này nó thích chinh đồn lại hần thế không biết, (yêu người ta rồi)
  - Cô nói hết chưa- hần tức phòi máu nhưng vẫn ung dung tự tại hỏi nó
  - Anh mà nghe tôi nói thì đến sáng mai cũng chả nghe hết, - nó cáu
  - Nói tiếp - hần ung dung
  - Hừ, chẳng qua là đi chơi thôi, nếu còn bình thường tôi không ngại phun cho anh 1 bài đến mai đâu- nói rồi quay mặt đi luôn, còn hần mặt đen xì
- Cả buổi hôm đó chúng nó chơi đến tối mới về, đứa nào đứa ấy cũng vui hết sẩy, còn hần, sau lúc bị nó nói là tượng, tức quá, cũng ra nhập hội luôn
- Con bé uyển nhả cực kì ghen ăn tức ở với nó, miệng thì cười hơn hoa nhưng lòng thì ngược lại, đầu đã có suy nghĩ làm sao để hãm hại nó, kịch hay, kịch hay đây, "chị không què tôi không phải là người"
- Cuối cùng cả đám về khách sạn ăn uống nghỉ ngơi rồi chơi tiếp

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Đại Chiến Bàn Ăn

Nhà hàng

Nó sau khi chơi đã đòi thì bây giờ về phải lấp đầy cái dạ dày đã rồi mới chơi tiếp, ngồi phịch xuống ghế khăn trương cầm thực đơn khua tay múa chân, chi loạn xạ

Bọn bạn nó ngồi im để cho nó chi, thật ra là rất yên tâm khi giao cái thực đơn, chắc chắn là không bị chết đói, mà lại còn ăn đã mồm nữa chứ, dù sao đi nữa mình cũng là con gái phải uyển chuyển thực nữ, nếu ăn khỏe chỉ mấy đứa đi với nhau mới lộ bản chất, nhưng mà đi đồng thể này thì cứ im re, muốn ào ra cầm cái thực đơn lắm nhưng mà sợ mất hình, chỉ cười cười để cho nó chọn, vốn dĩ nó cũng chả có cần mấy cái thứ vớ vẩn như con gái phải hiền lành, thực nữ, duyên dáng điều nó cần là đói là ăn, khua tay múa chân cho khỏe, chứ cái kiểu đi đứng lúc nào cũng dè dặt khép kín thì quả là khó chịu, Chả cần để ý đến đứa nào hết lời cái thực đơn quyết 1 lượt hô to

- Chị cho em tất cả những gì trong thực đơn này- nó cười đưa thực đơn cho nhân viên, chị nhân viên kinh hãi rồi đơ đơ đi vào bên trong

- Hà?????????- đồng thanh kinh hãi

- Lại nữa hả - phong kinh hãi

- Ủ, đói lắm - nó lấy tay xoa xoa bụng mặt nhăn nhó để tạo cảm giác cho người bên cạnh là nó đang very very đói

- LQN- hần nhếch mép, mà hần phục tài ăn của nó đến sát đất, lần nào nó cũng ăn rõ là khỏe nha, bao nhiêu cũng tăn hết, làm tốn tiền quá, phải chỉnh mới được,(cơ mà nó ăn vào máu không chỉnh được đâu anh ạ)

- Kệ tôi, không ăn được gato à- nó vênh mặt

- Hừ, tôi không chấp nhận cái chuyện ăn uống - hần câu

- Có mà không chấp nổi- nó hất mặt

- Cô.....- hần tức phòi máu

- Tôi sao???- nó khiêu chiến

- Đồ Con Lợn- hần phụt luôn

- Đồ tự sướng- nó cũng đầu kém

- Đồ Lợn.- hần

- Đồ điên- nó

- Cô á- hần vênh mồm nên nói,

- Anh á- nó cũng vênh nốt lên, không ai chịu thua ai

- Trật tự- vãn anh hô, mệt với bọn này, ngày nào cũng cãi nhau, mà lại cãi rõ là ngang, không ai nhường ai, thế mà ông duy nghi ngờ quân yêu nó, chắc chết quá, yêu nhau kiểu này chắc tự đi nhặt xác nhau, mà vãn anh tự nhủ, bọn này yêu nhau chắc đập đầu vào gối chết mất(nói như đùa T_T)

- Hừ- nó im lặng ngồi phịch xuống, liếc mạnh hần 1 cái sắc lém

Lại 1 cảnh tượng nữa diễn ra, khắp nhân viên, đầu bếp thi nhau nấu, bụng ra lê liệt cả bàn, nó cứ ung dung ngồi chờ bụng hết ra, còn hần thì quá quen rồi ngồi nhếch mép, bọn bạn nó thì mặt kinh hãi nhưng lòng lại thầm cảm phục con bạn chỉ muốn ra hôn chết nó thôi, phong, duy thì kinh hãi tốn tiền quá, uyển nhã biết nó ăn rất khỏe nhưng mà cũng không đến nỗi kinh khủng thế này chứ, nhi thì phục tùng nó ăn nhiều vậy mà dáng chuẩn trong lòng dậy sóng nhưng nghĩ lại, chắc là cao nên không béo, chắc vậy,

trường, đạt thì quá là điều bình thường vì bọn chúng chơi thân nên cả khoản ăn uống thì không kiêng nể gì hết

- Ăn đi- nó cười cười rồi cầm đĩa lên ăn, gấp lia lia thì chọt khựng lại

- Không ăn à- nó chọt thấy cái gì đó không ổn, tất cả đều không ăn, lạ à nha, lạ ghê

- Đợi cô ăn xong bọn tôi mới ăn- hần cười

- Bọn kia mày không ăn à- nó liếc mắt sang bọn bạn, hôm nay lạ ghê, mọi lần từ lượng ăn còn kinh hãi hơn nó, nó nhìn mà không khỏi báỉ phục hôm nay lại còn kiêng kị không chạm vào đồ ăn, chẳng lẽ ngại, chắc thế

-.....- bọn bạn cười cười ý là ngại

- không sao ăn đi- nó cười,

- ăn đi- vẫn anh dường như không chịu nổi sự kích thích từ đồ ăn, nhào ra ăn luôn, đập vai châu cái

- Ủ Ờ- châu kìm hãm quá bây giờ không chịu nổi rồi

- Ờ- tất cả đồng thanh nhảy vào ăn, duy chỉ có hấn ngồi đơ như tượng

- Anh không ăn à- nó quay sang

- .....- hấn im lặng chờ nó nói tiếp

- Ăn đi việc gì phải ngại, nhìn xem mọi người đều ăn kia- nó chỉ chỉ, tay vẫn không ngừng gắp vào mồm ăn, nó thật biết kích thích hấn nha, hấn đang đói mà cứ ăn trước mặt sao chịu nổi

- .....- hấn im lặng

- hừ không trả lời hừ?? không ăn hừ??? biết tay tôi- nó gắp miếng thịt đưa đưa qua miệng hấn, hấn nhìn mà nhú lông mày lại, không tưởng tượng nổi nó lại nghĩ ra cái trò này mới ghê, đang chuẩn bị há mồm thì nó cho vào miệng nhai luôn,

- Ngon lắm đó- nó cười cười

- .....- hấn lại không chịu nổi, nó gắp cái gì là cái đó đều đưa qua miệng hấn mấy lần (lưu ý: thức ăn chưa chạm miệng) để kích thích hấn, rồi lại cho vào mồm nhai, đáng ghê nha hấn lại ngồi cạnh nó thế mới đau

- Ngon quá- nó cứ làm vậy suốt, hấn thật kích thích không thôi mà, chỉ muốn là ăn sạch nhưng phải giữ thể diện nên phải nhìn

- Ờ- hấn ăn luôn miếng nó gắp, lần này hấn chú ý, lúc nó gắp miếng thịt bỏ qua đúng đưa thì hấn há mồm ăn luôn, nó tức phòi máu lại tiếp tục với đồ ăn khác

10 phút sau

- No quá, ngon quá- hấn cười thỏa mãn, động ai chứ động trần anh quân này chỉ có đường chạy ha ha ha , liếc qua thấy mặt nó đen sẫm xì

- hừ- nó tức lắm nha, từ nãy trêu hấn ai ngờ lại cứ gắp cho hấn ăn, cứ đưa qua lại mắt, tính nó cứng đầu, không hành được hấn không chịu nổi, nhưng mà gậy ông đập lưng ông rồi

Trong mắt đám bạn nó, hành động của hấn với nó là hành động siêu lăng mạn, dành cho những đôi yêu nhau tha thiết, mặt đura nào đura nấy đều hiện chữ gato rõ rết

Uyển nhả dùng ánh mắt nhìn như muốn thiêu chết nó

Phong dùng ánh mắt nhìn như muốn thiêu chết hấn

Nó hầm hè quay lại , máu lên tận đỉnh đầu quay ra thấy đồng mắt ngưỡng mộ tràn ngập gato, thấy sồn cả người, hành động đó là đang chiến nhau mà nhưng sao nó thấy trong mắt chúng nó toàn kiểu lăng mạn í nhỉ, nghĩ tới đây nó suýt học máu

Hấn cứ nhếch môi, thỏa mãn, vừa được nó hầu hạ sướng hết cả người, có lẽ sống tới 16 năm, hôm nay là ngày ăn ngon nhất từ lúc mới sinh ra đến nay, vừa nghĩ tới hành động đó lại sướng đến tê tái đầu óc

Nó nhìn hấn thoải mái ung dung thì đầu nó như muốn nổ tung, trong lòng rực lửa . TRời ơi trêu hấn lại bị hấn trêu lại, ước gì bây giờ động đất để nó nứt ra lấy cái khe mà chui (chỉ 1 điều ước đơn giản nhưng mà không thành :v)

Cuối cùng bãi chiến trường là sạch sẽ đồ ăn, đĩa không còn gì cả

- Hôm nay mày ăn khỏe thế- duy cười

- Được hầu hạ tất nhiên là phải ăn rồi- hấn thỏa mãn liếc sang nó thấy nó liếc hấn

- đúng đúng haha - duy ôm bụng cười , vẫn anh nhìn thấy mặt nó tối xầm, huých duy cái

- AAAAAAAAA- duy rên

- CẤm miệng- vẫn anh lườm

-.....- duy im re không nói gì, trêu ai chứ động vẫn anh chỉ có đường die

- Chốc ra đốt lửa cho ấm, đêm ở đây rét lắm- châu

- Ủ- đồng thanh

- Chỉ cứ đợi xem, uyển nhả này không dễ thua đâu, dám cướp anh quân đừng trách ra tay ác- nhả nhếch môi, mặt gian nhưng bị thu hết vào tầm mắt của châu, châu nhếch mép dám ra tay sao, em còn non và xanh lắm

Về phần châu ghét uyển nhả kinh khủng là do châu biết rất rõ về nhả, rất rất rõ.....(cái này về sau t/g sẽ kể)

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74

- Tỷ nữa lên tầng lấy áo mặc vào rồi đi ra ngoài chơi, đêm về ở đây rét lắm đó- hấn quay sang nhìn nó,

- .....- nó tròn tròn mắt nhìn hấn

- Sao thế- hấn nhíu mày, chẳng lẽ vừa rồi mình nói sai ở điểm gì sao

- Anh nhắc lại đi, tôi chưa nghe rõ- nó làm bộ dạng khó hiểu

- Chốc cô lên mặc áo ấm vào rồi đi xuống chơi, đêm ở đây rét - hấn cau mày, mình có ý tốt mà lại .....

- HẢ????????? À.....Ủ Ủ Ủ- nó gật như thiếu não, tên này hôm nay bị làm sao nha, uống lộn thuốc hay sao ý, tự nhiên quan tâm mình, à mà hấn có bị gì đâu mà uống thuốc, chắc vừa đi chơi đụng vào đâu nên đơ mới hành sự thế, bình thường toàn to tiếng hôm nay lại dịu dàng thế, lại đứt dây thần kinh rồi, chắc vậy, đúng là đứt thật rồi, tự nhiên quan tâm mình, đúng là trời mà (người ta quan tâm mà cứ 0

- .....- bọn bạn nó đưa mắt nhìn nhau, ha ha anh quân tán công rồi, lại chuẩn bị có đôi yêu nhau rồi, ấy da mà chúng nó tình củm nhá, làm gato lòi mắt ra, nhưng mà sợ nó không đồng ý nên cái ảo tưởng này quả khó khăn thật ..... (thế mà gato.....chịu mấy chệ)

- Tôi.....Tôi lên lấy áo - nó nhận ra ánh mắt tràn ngập ghen ăn tức ở của bọn bạn, lé tránh ánh mắt đó, chuồn chuồn lên tầng

- Đợi tao - vờn anh với châu í ới đuổi theo sau

- Mày thích quỳnh anh hử- duy đứng dậy , đi ra đặt mông vào chỗ nó vừa nãy thì thâm vào tai hấn

- Mày lo cho mày đi, Chớ lo cho tao- hấn phẩy phẩy

- Tôi hỏi thật đấy- duy dí sát vào mặt hấn

- Tao không thích đàn ông - hấn ản mặt duy ra, lé tránh câu hỏi

- tao hỏi thật đấy- duy nghiêm túc ra vẻ cụt non

- Vớ vẩn - hấn ngại quá, ấy da sao mình tự nhiên bảo nó làm gì không biết

- Ủ, thế sao mày quan tâm quỳnh anh thế- duy lại chăm chọc

- .....- hấn liếc mắt duy

- vậy là mày thích quỳnh anh hahaha- duy cười

- mày có tin là tao nói với vờn anh cái chuyện của mày không?????- hấn cười đều

- hơ hơ tao lên lấy áo- duy vừa nghe thấy hấn nói mặt lập tức biến sắc, phóng vèo lên tầng

- Anh quân, anh đưa em đi mua áo khoác nhé, em quên chuẩn bị rồi- uyển nhả búi lấy tay hấn, tỏ mặt hết sức bi thương

- Tự mua, cô cũng không phải còn bé- hấn đẩy tay uyển nhả dừng dừng dừng đi về phòng

- hừ- uyển nhả tức phòi máu (chết mày đi)

----- Phòng Nó -----

Nó cứ phây phây lảng lảng đi lên phòng, ngo ngo ngáo ngáo đi đâm thẳng vào cửa (Á ù)

- Á - nó xoa xoa đầu

- À kinh nha được anh người yêu quan tâm tí mà trên mây rồi nha- châu cười cười

- Người yêu nào???- nó ngại quá quay ra thấy hai con bạn mặt đều kinh khủng

- Đừng có giả ngu nữa- vẫn anh dí đầu nó cười

- Có mày í- nó dí đầu lại mặt đỏ tung bưng

- hơ hơ, liên quan, tao có ai quan tâm đâu- vẫn anh

- .....- nó ngại quá

- Tao là tao thấy gato thật đó- châu đập vai nó mặt nghiêm túc hết sức

- Vớ vẩn- nó ngại quá quay mặt đi

- .....- 2 con bạn nó quay ra nhìn nhau cười cười, chuẩn rồi nha con này yêu đương rồi nha , ầy mà cứ chối, phải làm cho con này yêu mới được không thì phí anh hot boy mất

-----

Ở 1 bãi đất, đám bạn nó đang đốt củi sưởi ấm, ngồi dú dít vào nhau,

- Rét thật đó- châu hơ hơ tay rồi áp vào mặt

- Thế mà trưa nóng thế, thời tiết thay đổi thế này chắc ốm mất- nó thiếu não

- đồ ngu, ở đây 1 ngày có 4 mùa- hần chuẩn bị thuyết minh, tỏ vẻ hết sức thông thái

- HẢ- nó kinh hãi, 1 năm có 4 mùa chứ, 1 ngày có 4 mùa đúng là lạ, quá lạ

- sáng là mùa xuân, trưa mùa hè, chiều mùa thu, tối mùa đông- hần cười vì sự ngây ngô của nó, định gõ cho nó cái nhưng sợ nó rống lên thì mệt

- Hừ- nó vẫn ngu (trời ơi sao EQ bà này thấp thế)

- Thời tiết ở đây là như vậy, vì vậy mới được nhiều du khách đến, - hần cười

- HỦ- nó vẫn ngu

- Lên Google mà soát - châu gõ nó cái

- Ủ - nó bật máy ra bắt đầu tìm tìm

30 phút , 30 phút cả đám tĩnh lặng không nói câu gì, trật tự , im lặng hòa với cảnh khuya trên vùng đồi núi tây bắc, gió rít từng cơn, lửa cháy bập bùng

Hần khẽ nhìn nó, chắc gió lạnh nên tay nó run run, lại không mặc nhiều áo đây mà, mặt lúc thì tái đi vì lạnh, lúc thì hồng lên vì tay chạm vào lửa để sưởi ấm, nhìn muồn vẽ, hần nhìn nó, cảm giác ấm áp lại ào tới, ước gì bây giờ ngồi cạnh ôm để sưởi ấm cho nó nhỉ, nắm tay nó cho bớt lạnh, được quan tâm nó chính thức mà không bị nó đực khoét nhĩ, chỉ có mấy cái đó thôi sao mà khó thế, hần lại thờ dài cúi xuống nhìn ngọn lửa cháy bập bùng như tình yêu của hần dành cho nó, ngọt ngào, ấm áp nhưng không chạm vào được ..... (ai bảo anh không tinh tởm giờ con ngồi than ngắn thờ dài làm gì??)

Nó cũng thi thoảng khẽ liếc liếc hần nha (ái dà) giờ mới để ý kĩ tên này đẹp trai thật đó, mà dạo này lạ ghê, hay quan tâm mình ghê , lại còn thích chính đốn mình, à mà sao mình chả thấy khó chịu mà lại thấy vui vui xen 1 chút hạnh phúc, khó hiểu khó hiểu quá khó hiểu

- Sao im thế- châu buột mồm

- chả có gì để mà nói- linh hơ hơ tay vào lửa

- quỳnh anh- châu hét

- ời- nó
- hát đi- châu cười
- hát ư, làm gì có nhạc- nó cười lại
- quân- duy hết
- mang đàn xuống đây- duy cười
- .....- hấn im re đi lên lấy đàn,(tại hát cùng chuy ý nên mới chấp nhận đi nếu không thì đừng có mơ)

-
- Hát bài gì bây giờ- nó
  - Ủ Thi- châu phiền não
  - Bài gì- nó cúi
  - Ủ thì- châu
  - Nhanh-nó quát
  - Mày dow à, bài Ủ thì- châu nhăn mặt
  - À- nó cười trừ
  - Đánh đi- phong đẩy hấn

Chàng trai đuổi theo tình yêu dành cho cô gái- nó

Nhưng chàng trai nào hay từ lâu cô đã âm thầm mến thương chàng trai nhà xa tận 2 khu phố- nó

Đang ngổn ngang tình yêu dành cho cô gái không yêu ngược lại .....- nó

Chàng trai vội đem lòng mình từ lâu chưa nói- hấn

Đem tình yêu vào thư, từ lâu anh đã yêu em kí tên tình yêu gửi trọn cho em như thế- hấn

Trên đầu thư , còn ghi ngày buồn tháng nhớ năm thương- hấn

Cô ấy hồi hương tìm anh nói cho trọn lời- nó

Em biết từ lâu lòng anh gió mưa toi bời- nó

Vậy thì sao, lòng em đừng đừng lạnh lùng như thế- hấn

Cô nhìn anh rồi phân vân- nó

Ủ thì anh rất.....- nó đang hát dở thì tiếng chuông reo lên, nhấc ra nghe điện thoại

- Alo- nó
- Chị Quỳnh anh - uyễn nhĩ khóc lóc (giả điên đó đừng tin nó)
- Sao sao vậy - nó hốt hoảng
- Em em bị lạc- uyễn nhĩ khóc
- Em nhớ rõ xem em ở đoạn nào- nó gấp gáp
- Em Em sợ- uyễn nhĩ khóc to hơn
- Bình tĩnh lại, nói cho chị nghe nào- nó
- Ở chỗ hoang vu lắm, toàn cây thối- nhĩ

- sao em lại chui vào đó- nó
- em em đi mua áo khoác không không may lạc đường- nhả tỏ vẻ đáng thương
- em bật định vị điện thoại nên để chị tìm em- nó gấp gáp
- vâng vâng, chị đến nhanh đi chị, em sợ lắm, ở đây lạnh lắm, - nhả khóc to
- Đợi Đợi chị - nó cúp máy rồi đi

Hắn nghi ngờ lẽo đẽo theo dõi sau , còn đám bạn mặt mày xì ra vì không nghe hết bài, đang hay mà

Minh mất tích 1 thời gian nhé

Khi nào Minh trở về là phong ba bão táp, toàn nước mắt thôi :3

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Ngã Vực- Ấm Ấp

Nó hoảng sợ men đi theo con đường điện thoại chỉ lối, càng đi càng vắng vẻ, càng âm u, càng rét đến thấu xương, tay chân run bần bật, đôi môi vừa nẩy đỏ hồng nay đã tím bầm đôi lúc run lấy bầy, gió cứ rít rít từng cơn lạnh buốt, mưa cứ rơi rơi lặng lẽ thấm vào áo, càng tăng sức lạnh,

Hắn lẽo đẽo đi theo nó, sao người nó trắng bệch thế, tay cứ run run, nhất định đang rất lạnh rồi, hắn muốn tới gần khoác thêm áo cho nó, nhưng sợ nó biết đi theo nó sẽ mắng và không nói chuyện với hắn nữa nên hắn thôi, bước chân nhẹ nhàng ngấn gối, đầy quan tâm nhưng mà bị vướng phải cành cây đáng chết, mãi lo cho nó mà hắn quên không né tránh, áo vướng vào cây, hắn quay đầu lại gỡ áo ra, nếu như bình thường hắn vứt luôn nhưng bây giờ đang hoang vu không người nơi lạnh lẽo rét buốt chiếc áo rất quan trọng, cho dù nó rẻ hay đắt, chiếc áo này để cho nó mặc ấm, nên không thể vứt được

Đi được 1 lúc, khi đến chỗ dấu đỏ đánh dấu trên điện thoại, nó kinh hãi đứng trước vực, uyển nhả ngã xuống đây sao không thể nào, nó khom lưng tìm kiếm bóng dáng nhỏ bé, đôi môi tím ngắt lấy điện thoại ra gọi giọng nói rất nhẹ dường như đang cắn răng chịu rét

- Nhả Nhả- nó
- chị Quỳnh anh chị Quỳnh anh, em sợ em sợ, lạnh lắm rét lắm- tiếng từ điện thoại rơi xuống vực phát xa
- em ở chỗ nào- nó cắn răng nói, hiện giờ nó rất lạnh, cả người như đông cứng lại
- em sợ em sợ quá- tiếng từ điện thoại vụt tắt
- nhả nhả, từ đã - nó gấp gáp khi nghe tiếng điện thoại tắt, vội vã khom lưng xuống tìm kiếm bóng dáng nhỏ bé của nhả

Uyển nhả bước tới từ phía sau nó, lúc này con bé đầu có khổ cực, đầu có rét đầu có rơi xuống vực trên người nó còn có cái áo bông ấm áp cơ mà , uyển nhả đặt chế độ ghi âm, để máy đằng sau hốc cây dưới chân nó, cười khềnh 1 cái, cười nhẹ nhàng " Chào chị" uyển nhả nghĩ thầm rồi nhẹ nhàng dùng lực vô cùng nhẹ nhàng ẵm nó, rồi cười lùi bước về xe ô tô phóng đi luôn

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA- chỉ 1 lực vô cùng nhẹ có thể ẵm được nó, nó kiệt sức rồi, nó rét lắm, cả người không còn sức lực, nó cảm giác rơi xuống, đau đớn, hoảng sợ , nhưng đêm tối âm u này ai cứu nó (có anh quân.....cứ đợi mà xem)
  - .....- Vừa lúc hắn gỡ được áo(trùng hợp ghê) nghe thấy tiếng hét của nó, quay ra tròn tròn mắt, Ôi không, nó đâu rồi, nó làm sao rồi, chẳng chẳng lẽ nó rơi xuống vực, không không thể nào, hắn ra chỗ đó hét to 9 (rơi vực này chắc khoảng hơn m thôi mấy bạn, không chết được :v)
  - Quỳnh Anh- hắn gọi nó mà lòng đau như cắt, nó không thể rơi xuống đó được (phải tin thôi)
  - .....- nó nghe thấy tiếng hắn gọi, cố gắng khom người lên, nhưng mất sức lắm rồi không còn nổi sức ,mà cất lời nữa, đau lòng, lạnh buốt
- Hắn lòng đau như cắt lời điện thoại bật đèn lên thì thấy chỗ này có đường xuống , hắn vui quá men theo đường đi đến vừa đi vừa gọi tên nó
- Quỳnh Anh Quỳnh Anh- hắn lay lay người nó khi gặp nó đang nằm trong đám cỏ dại toàn thân trắng bệch mặt lạnh ngắt

-.....Rét .....rét- nó ở miệng

- Ủ ừ- hần cuống quá cời áo choàng lên người nó, bây giờ hần chỉ mặc chiếc áo sơ mi xanh mỏng, chấp nhận rét để cho nó ấm áp, hần dựng người nó dậy để cho nó tựa vào người hần, hần nắm lấy tay nó để sưởi ấm cho nó, nhưng tay hần còn lạnh hơn, hần ôm chăm lấy nó, tay vẫn cứ nắm lấy tay nó, mặt hần tái nhợt hoàn toàn

1 lúc sau, mặt nó đã hồng hần lên, tay cũng ấm dần, từ từ mở mắt thấy hần đang ôm nó từ sau, nó dựa vào vai hần, tay hần nắm lấy tay nó , thân mật ghé nha, nó ngại quá, đỏ chín cả mặt, nhưng mà ấm lắm ấm lắm, hần biết nó tỉnh nhưng kệ, chính hần cũng không ngờ tới bên ngoài tái nhợt bên trong thì ấm áp vô cùng, không có lạnh tẹo nào, ôm nó áp lắm,

Nó ngại quá quay mặt đi kệ cho hần ôm

- Tỉnh rồi hử- hần cười nhưng vẫn ôm nó

- .....- nó ngại

- Còn rét không- hần quan tâm nó,

- lác lác nó lác đầu nhưng không nói

- Anh không rét sao- nó quay ra sững sờ khi nhìn thấy hần mặc áo sơ mi mỏng tang còn nó thì cả tấn áo dày cộm

- Cô nói thử xem- hần trêu nó

- Chắc rét đó, anh lấy 1 cái mặc vào - nó 1 chiếc ra

hần không nói không rằng mặc luôn, nó ngại quá quay mặt đi

Ngồi được lúc nữa thì lại mưa (đáng),

- Vào trong kia đi- hần chỉ ở đằng gần đó có gốc cây cổ thụ cao ngất, tán lá xum xuê , dày kịt bao trùm như chiếc ô,

- Ủ ừ- nó gật như thiếu nảo

- AAAAAAAAAA anh làm gì đó- nó kinh hãi khi nhìn thấy hần lại đưa tay ra ôm nó

- Tội lạnh- hần cúi xuống vai nó, ụp mặt xuống, nhắm mắt giả vờ ngủ(so với kiss t/g thích kiểu lãng mạn này hơn)

Nó giật mình quay ra, không ngờ hần lại có điểm này , bá ghé nhà, nó cứ như là gối ôm không công, 2 tay ôm nó, nắm trọn tay nó, mặt gục xuống vai nó, ngủ

Ấm nha, Ấm thật hần với nó cùng nghĩ, gió rét tê tái như này, mưa như này, lại ở chỗ hoang vu mà không rét mới lạ, đây lại ấm, nó cứ miên man suy nghĩ rồi cũng tựa luôn vào vai hần ngủ giấc ngon lành

Trong màn đêm tĩnh lặng, cơn gió lạnh cứ rít rít buốt từng cơn, mưa vẫn cứ lặng lẽ rơi, có 2 người đang tay trong tay tựa vào nhau ngủ, ngủ say sưa thì thoảng trên môi còn hé nụ cười hạnh phúc

-----

Sắp đến ngày tháng hạnh phúc của anh chị này kaka

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Không Hôn, Chỉ Là Chạm Môi

Khách sạn

Uyển nhả nhếch mép cười đều, cởi bỏ áo lông ngoài, vò tóc cho hơi rối, lấy chai nước dội vào người, quệt chút bùn vào quần áo, rặn ra vài giọt nước mắt, bây giờ nhìn uyển nhả vô cùng đáng thương, cực khổ sở

Uyển nhả lấy xong tinh thần, khóc vài giọt nước mắt rồi đi vào

Cả bọn đang sốt ruột đợi nó về, bây giờ cũng nửa đêm rồi, trời bắt đầu mưa mà không thấy nó đâu, ai cũng lo lắng đứng ngồi không yên, thì uyển nhả bước vào, trước mặt bọn nó là đứa con gái, đầu tóc lộn xộn, người ướt nhẹp, chân tay lấm bùn, mắt đỏ hoe, cả người run cầm cập, lạnh buốt

Nhà đây, vậy thì nó đâu, rõ ràng nó bảo đi tìm nhả thì nó cùng về chứ???????????? châu hốt hoảng đi tới túm vai uyển nhả lắc dữ dội

- Quỳnh anh đâu- châu mắt tóa lửa bóp chặt vai nhả khiến nó đau điếng

- em.....em- nhả vừa nói vừa nức nở

- quỳnh anh sao??- phong đẩy châu ra gần giọng với uyển nhả trong lòng nhả cười thầm 1 tiếng, chị cũng tốt nhỉ, cũng được nhiều người quý ghê đó , như vậy kịch càng hay

- chị.....chị.....chị- nhả khóc nức thành tiếng, nước mắt chảy xối xả(mai cho em này đi làm diễn viên :v)

- làm sao- phong bắt đầu gấp gáp, trời ơi nó đi đâu rồi chứ, càng ngày nét mặt phong càng tỏ rõ ra nguy hiểm, ánh mắt gần lửa

- em.....em về 1 mình, em không.....không thấy chị quỳnh anh- nhả càng nhả càng bị thương

- CÁI GÌ???????????????????????????? - phong tròn tròn mắt, nó đi đâu cơ, quay ra nhìn trời đang mưa to không biết bây giờ nó đang ở đâu, chắc rét lắm, lạnh lắm đây (yên tâm đi anh chị í đang rất âm kaka)

- Bóp.....- vân anh tiến tới vả mạnh 1 cái thẳng vào má của uyển nhả(ta thích chị này rồi đấy), vân anh đang cố kìm nén lửa giận trong người, không thể chịu nổi khi con này cứ diễn kịch (đạo diễn đã tới) , còn nữa không phải tại nó mà con bạn thân mất tâm mất tích sao? một cái vả 1 cái vả là quá nhẹ

- A- uyển nhả rung rung nước mắt nhìn vân anh, ánh mắt vô cùng bi thảm, vô cùng đáng thương, nhưng trong lòng cào xé, chỉ muốn vả lại

- Nói quỳnh anh đâu- vân anh nâng cằm nó lên, ánh mắt vô cùng đáng sợ, duy đứng cạnh run lấy bầy, không ngờ có ngày mình có thể nhìn thấy 1 mặt thật của cô ấy, bình thường hiền hậu, duyên dáng, dịu dàng ai ngờ lại ra tay mạnh như thế

- Em.....Em không biết- uyển nhả khóc kinh khủng ôm 1 bên mặt đỏ ửng

- MÀY còn cãi, tao nói cho mày biết quỳnh anh có xảy ra chuyện gì, mày đừng mong sống.....BÓP- lại thêm cái tát nữa vào thẳng má uyển nhả(cho nó cân ahihi)

- thật mà chị, em em.....- nhả nói không ra hơi, thật sự là cái tát cả vân anh rất rất mạnh

- Mày còn dám nói, mày đi đâu vừa nãy- linh gần lên, đúng là muốn nhin không nhin được mà, có 1 sự thật mà con bé này không biết, 3 con bạn thân nhất của nó là đứa có thể nhìn sau tận tâm can và biết đứa nào nói thật hay nói dối (báỉ phục)

- Em quên không mang áo khoác em đi mua, nhưng không may lạc- nhả khóc nức nở

- Môm mày bị câm à mà không nói, nếu mày không tự đi mua thì mày nên mượn quỳnh anh hoặc bọn tao áo - linh tức, si báng nhả

- em.....- uyển nhả khóc nức nở, trong lòng cũng vậy , bị sỉ nhục quá đáng mà, 3 con này đúng là ăn nói sắc như dao đâm sâu thật

- Còn gì để nói- châu cười khềnh

- em thật sự không có- nhả khụy chân xuống diễn kịch như mất sức

- không có,, mày có tin ăn cái nữa không- châu ghì tay xuống mắt nó

- em.....không có- nhả

- thôi đi, đánh nó cũng chả giải quyết được- trường lên tiếng, trường là thành phần chuyên ra đi giải hòa, mà 1 khi đã giải hòa rất rất thành công, bọn nó đều đồng ý những điều trường nói vì từ trước giờ trường chưa phán sai điều gì

- .....- 3 bọn nó nhìn trường bằng ánh mắt sắc như dao, trường rên

- điều bây giờ cần làm là chúng ta bình tĩnh suy nghĩ lại, báo cho bảo vệ để họ đi tìm, chứ đánh nhau chả giải quyết được mà lại mất thời gian- trường đưa giải quyết hợp lí

- .....- 3 con bạn ngồi phịch xuống ghế, ánh mắt chỉ nhìn vào uyển nhả làm nhả sờn gai ốc,

Phong thì chán nản ngồi thất thần nãy giờ , mặt không cảm xúc lo lắng cho nó, nó đang ở đâu, có rét không, có bị thương không

- Gọi bảo vệ đi- trường bảo đạt

- ừ- đạt đi luôn

Cả đêm cả đêm bọn bạn nó thức trắng đứng ở sảnh khách sạn đợi nó, về, lo lắng đứng ngồi không yên, sắp sáng rồi mà chưa có tin tức, chán nản tuyệt vọng, ngồi như thất thần hết

Sáng hôm sau tại vực nó ngã

Khi ánh sáng chiếu sáng khắp khu rừng đồi núi, còn rơi lấy phây vài hạt mưa, trời cũng không còn có lạnh như đêm qua, chỉ hơi giá giá, những giọt sương sớm giọt mưa đọng lại trên từng chiếc lá, tiếng chim hót vang, hương cỏ hoa thơm thoảng thoảng, cây cối xanh mơn mơn như mùa xuân tràn về, cảnh sắc rạng rỡ chào đón ngày mới,

Phía sau cây cỏ thụ lâu năm, tán lá lớn dài vây như chiếc ô khổng lồ, che chở cho đôi TÌNH NHÂN (kaka) đang ôm nhau ngủ say sưa dường như quên luôn cả chuyện tối qua (ôm nhau cơ đấy), hấn nó giữ nguyên tư thế hôm qua ngủ cả đêm, có điều là cả đêm hôm qua hấn không hề buông tay nó phút nào, cứ gục đầu vào vai nó ngủ, nó thì vô thức tựa vào ngực hấn (tư thế này đỏ mặt quá), thế là hấn nó ngủ cả đêm

Ánh sáng trời hắt vào mắt nó, nó cự quậy nhưng có điều là sao mà khó cự thể nhỉ, sao mà có cái gì đó cứ bấu lấy khó cự thể nhỉ, nó quay lại

OANH

Trời ơi hấn đang ôm mình, lẽ nào hấn ôm mình ngủ cả đêm, lại còn nắm tay ngọc ngà của mình nữa, ôi chao ơi mắt mặt quá, sao lại để người ta ôm dễ dàng thế nhỉ, mình lại còn vào hùa chứ, mắt mặt quá, nó rút bàn tay nó ra khỏi bàn tay hấn đang nắm chặt lấy, nhích người qua 1 bên làm đầu hấn tuột khỏi vai nó ngã ụp xuống, đang ngủ say, ấm áp hạnh phúc thì bị nó cho vố

- AY- hấn mơ mơ màng màng, đang ngủ ngon tự nhiên lại bị ngã, đúng là khó chịu mà

- ĐỒ DÊ XÒM- nó hét ầm lên, chui ra khỏi người hấn, theo phản xạ để tay trước ngực phòng né tránh, ở nơi hoang vu có 1 nam 1 nữ này, nó phải cầm nín không được xúc xia hấn, đàn ông mà đến lúc không kìm được thì sẽ không biết xảy ra chuyện gì, phải phòng trừ(nếu có làm gì thì anh í đã làm chị từ hôm qua rồi, chị phủ quá)

- Cô bị điên à, tôi làm gì mà cô nói tôi thế- hấn tỉnh cả ngủ gần lên

- Hứ - nó mở mắt nhìn trong đáng thương vô cùng, bỗng dưng trong đầu hấn lóe lên tia sáng tiến tới gần nó bắt đầu cuộc cách mạng trên nó

- Đáng nhẽ tôi không làm gì cô đâu nhưng mà cô cứ nói tôi dê, làm thì cũng bị cô réo ầm là dê, không làm cũng bị cô réo là dê, thôi thì làm vậy- hấn cười lưu manh dí sát mặt vào mặt nó

- Đồ dê xòm- nó gân mặt lên, trợn trắng mắt

- Tôi sẽ làm đúng bốn phận của tên dê xòm- hấn cười lưu manh dí sát hơn mặt vào nó

- Đồ điên- nó hét, phải ần hấn nếu không sẽ mất nụ hôn đầu vô vị mất

- Vừa điên vừa dê, càng hay, tôi làm cả 2 bốn phận đó - hấn cười lưu manh, môi hấn cách môi nó 2cm(có lên, sắp được rồi)

- Anh gọn ra- nó ần hấn

- Tôi đang rất điên và đang rất dê- hấn cười, rồi kinh hãi, thật là sao mình lại có thể nói ra lời như vậy nhỉ cứ kiểu mình là tên vô lại không bằng

Vô Lại Vô Lại Siêu Cấp Vô Lại, Đê Tiện, Đê Tiện, Cực Đê Tiện, Dâm Dê, Dâm Dê, Siêu Cấp Dâm Dê, nó làm bầm chùi hấn

- ĐỒ BIẾN THÁI- nó hét ầm lên, không ngờ cái tên điên này lại biến thái thế

- Đàng nào cũng vậy thôi thì đành biến thái vậy- hấn cười nói, bắt đầu dí sát vào mặt nó, giữ 2 tay nó, ghé à nha nó không có phản kháng hay chửi hấn nữa, mặc cho hấn chạm mặt khoảng cách môi còn có

6mm

5mm

4mm

3mm

2mm

1mm

Thình Thịch Thình Thịch - tim hấn nó đập liên hồi, đập liên hồi, mặt cũng đỏ bừng như cà chua

Xong môi hấn đã chạm vào môi nó, lưu ý là chạm thôi, đang chuẩn bị hôn thì nó bỗng ỉn hấn ra phía sau, mặt đỏ bừng bừng

- Đồ biến thái, đồ dê tiện, đồ dê xồm, sao anh không đi chết đi.....!@#\$\$%^&* - thế là 1 bài xả vào mặt hấn thông luôn lỗ tai hấn

Hấn chả nghe thấy gì cả nó chửi vô ích, hấn đang lơ lửng trên mây, cơ mà hôn nhiều rồi sao mà lần này lại chả có cảm giác mà lần này cảm giác mãnh liệt, tuy chỉ là chạm nhẹ môi nhưng mà sao nó cứ thình thịch thế hấn đơ luôn

Nó mồm vẫn cứ chửi rửa, cả người đang khấn trương để bình tĩnh lại, mặt đỏ như gấc (kaka)

T/g viết được kiss thế thôi, kaka không hay cmt xuống dưới nhé, chỉ giáo cho t/g kis nhé xincamon

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77

May mà chạm môi nhé, nếu mà hôn thì hấn nó chắc đơ nửa ngày,

Nó ngại quá quay mặt đi cho bớt đỏ, vồ vồ vãi cái cho đỡ, ai ngờ tay mình còn nóng hơn, cố gắng điều hòa lại nhịp thở cho ổn định, ổn định lại

Hấn im như tượng, mặt không cảm xúc đỏ tung bừng, rõ ràng chỉ là đùa nó thôi mà, chỉ trêu thôi, ai ngờ dí sát vào mặt nó, thì chỉ muốn được chạm vào da thịt mềm mại, cái môi đang vênh lên vì tức, không tự chủ được cúi xuống chạm môi nó, đang chuẩn bị chìm đắm trong cơn say mê, định hôn thì nó đẩy ra, chao ôi, phũ quá, ngại quá, lần đầu tiên có người phản bác lại mình, ơ sao mặt mình nóng thế, có gì đó không ổn, ngại quá, ngại quá (đàn ông hôn thôi mà cũng ngại)

Sau 1 hồi vật vờ, cả không gian bao trùm tĩnh lặng, nó không nói, hấn cũng chả mở mồm, im trong im lặng, tràn ngập trong ngượng ngùng, mãi 1 lúc sau nó đứng phắt dậy, nói

- Chúng ta về thôi, muộn- nó ngại nhưng vẫn phải nói

- Ủ ù- hấn gật đầu như thiếu não, bây giờ hấn đơ, nói gì cũng gật gù thôi

- AAAAAAAAAAAAAA- nó đứng phắt dậy, đi được 1 bước thì ngã lăn quay kêu réo lên vì đau

- Sao vậy- hấn hết đỏ mặt luôn, chạy ào tới đỡ nó

- đau quá- nó mếu máo nhìn xuống chân, đau đúng là đau dã man luôn

- để tôi xem- hấn kéo cao quần nó lên, nhìn xuống cổ chân trái, chân tím bầm, lại còn rướm máu, hấn hơi chạm vào thì nó kêu oai oái, ỉ còn đỏ hoe mắt chứ, hấn nhìn thôi mà cũng đau lòng lắm, chắc nó đau lắm đây, hôm qua ngã như thế mà hấn tưởng nó không làm sao, định chấp tay phục nó như thần thì nó lại bị như vậy, ngược lên nhìn nó, mắt nó còn có 1 lớp sưng ảo ảo, trông mắt đỏ hoe mặt méo vì đau

- Trật gân rồi- hấn phán câu lạnh ngắt

- .....- nó gật gật mặt vẫn mếu

- Cô đau không- hấn nhẹ nhàng

- có- nó cảm thấy câu hỏi này hình như trong đó có sự quan tâm rõ rệt

- lên vai tôi cõng- hấn khom người

- ừ- nó nhảy luôn, có người cõng về tội gì mà không lên đỡ mỗi chân

Hắn công nó cả đoạn đường dài lại còn mập mạp, đầu tiên nó rất phấn khởi vì trả thù nhưng đi được thì lại tội cho hắn quá, lo cho cái lưng với sức của hắn, mình nặng lắm, lại còn cao lêu khêu, tuy không bằng nhưng cũng đứng đến mất hắn, to cây gần bằng hắn, không biết hắn có mệt không, tuốt mồm nói luôn

- Có nặng không- nó hỏi kiểu quan tâm

- HƠN CÁ LỢN!!!!!!- hắn nói vậy thôi nhưng lòng vui lắm, nó đang quan tâm cho hắn đó, thực ra đối với hắn cũng không có nặng lắm, nhưng theo hắn thấy nếu so với con gái thì nó đúng là nặng, mà nó ăn nhiều thế nặng là phải thôi

- Thế hử- nó dỗi, trời ơi mình nặng quá,tội hắn quá

- Trêu thôi, cũng bình thường- hắn cảm giác như nó đang dỗi, cười thầm 1 tiếng

- Vậy thì đi nhanh đi, tôi đói quá- nó cười toe toét

- Hử- hắn thờ dài, bà này suốt ngày ăn

Sau khi vất vả đi đường hắn thấy 1 quán ăn ngay cạnh khách sạn bọn nó ở, đặt nó xuống ghế, nhẹ nhàng hỏi

- Đói lắm?????????- hắn nheo mày

- Đói,- nó nheo theo

- 2 cô cậu ăn gì - bà chủ quán

- Tất cả những món ăn ở đây, mang ra hết- hắn chơi với nó cũng lâu nên biết tính nó, riêng về phần ăn thì đi đâu nó cũng gọi thế cả

- HẢ????????? được tôi làm ngay- bà chủ quán tròn tròn mắt, 2 con người này ăn nhiều như thế liệu có trả nổi không nhưng lướt qua hắn nó thì thấy hắn nó không có vừa, cả ngoại hình đều nổi bật con nhà giàu có địa vị, quần áo cũng có nhãn hiệu đẳng hoàng, nhưng mà 2 người này có ăn hết không?????//// bà chủ quán cứ lăm bằm rồi đi luôn vào bếp

- Sao anh biết- nó tròn tròn mắt

- Lần nào cô chả gọi thế- hắn cười cười

- Anh thấy tôi giống lợn lắm hả- nó nhiu mày nhìn hắn gay gắt

- rất giống- hắn cười

- hử- nó quay mặt đi

1 lúc sau thức ăn dọn đầy bàn, tràn ngập , bao nhiêu là đồ ăn lạ nha, ăn nhiều ở nhà hàng mà chưa thấy đồ ăn đấy bao giờ, nó bị kích thích bởi những món đó, nhưng vì lòng tự cao nên không thèm động đũa, quyết tâm dỗi luôn, cơ mà nó chả hiểu sao nó lại dỗi, nghĩ lại thấy buồn cười mà, bình thường mặc kệ ai nói ngớ nói nghiêng nó vẫn kệ xông tới ăn nhưng mà.....

- không ăn hử- hắn gấp thịt đưa qua đưa lại

- .....- nó dỗi quay mặt đi

- ăn đi- hắn cười

- anh ăn trước đi, tôi hết đói rồi- nó làm bộ không thèm nhưng trong lòng lại cào xé muốn xông tới

- thôi ăn đi, không đói chết- hắn cười cười , tự nhận mình ngu , sao tự nhiên lại nó thế chứ

- hử- nó quay mặt đi, lòng đan mừng thầm

- Ăn đi- hắn lay lay nó

- cầm mồm, lái nhai nhiều- nó mặt xị bắt đầu cầm đũa ăn, cứ như vớ phải vàng, nó như dân tị nạn ở châu phi, ăn liên thoảng, ăn như điên, đến lúc

- Hụ hụ Hụ- nó sặc sụa

- Ăn từ từ thôi, chậm lại, tôi có dành ăn đâu- hắn vừa nói vừa vuốt lưng cho nó

Nó gật gật rồi lại ăn như điên

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Tức Giận

- No quá- nó ngã người về đằng sau ghế, nhắm mắt lại tận hưởng, khoảnh khắc đó hấn quay ra ngắm nhìn nó cười thầm 1 tiếng, nếu như mình mà là người yêu thì khoảnh khắc này chắc được hôn nó cái chụt vào má (muốn thì tỏ tình đi)

- Chúng ta về đi- nó cười cười, tóc rối khê tuột buông xuống,

- Ủ- hấn cũng cười nhưng nụ cười này hiền dịu và mang đầy nét cưng chiều hấn vừa nói vừa vén sợi tóc buông xuống của nó, cười tui với nó làm nó giật nảy mình, Nhận ra sự biến đổi của nó và hành động hết sức sến của mình, hấn rụt tay lại, thu hồi ánh mắt cưng chiều

- Cô lên tôi công- hấn khom lưng xuống

- tôi hết đau rồi- nó cố ý từ chối, thật ra vừa nãy nó ngại, nó nặng mà bắt hấn công như vậy tội lắm, lại còn vừa công 1 đoạn đường dài, giờ lại công tiếp thì .....

- tôi còn chưa bôi thuốc cho cô- hấn nói rồi bế nó lên luôn (ạy da anh này được)

- thả thả tôi xuống- nó liếc qua mọi người thấy ai cũng tùm tùm cười, chắc trong mắt họ nó với hấn là người yêu đang rất chi là nồng ấm, cơ mà nó ghét bị người ta nhìn như sinh vật lạ là hét om sòm

- thế có để công không, hay thích bế về- hấn gằn mặt

- công công, thả tôi xuống- nó meo meo

Ồ thế mà hấn lại công nó về tiếp, hấn chả thấy nặng nhẹ đâu, hấn vui vì ở cạnh nó nhưng hấn cũng tức lắm, sao nó lại để bản thân mình gặp nạn, lại còn tin tưởng người khác quá mức, quả này hấn phải dạy nó ra trò mới được (2 bọn này chuẩn bị cãi nhau to)

-----Phân cách-----

- Có tin chưa- phong gồng lên hỏi bảo vệ

- Dạ chúng tôi chưa thấy- bảo vệ ấp a ấp úng

- Vô dụng - phong cau , đẩy bảo vệ ra tựa lưng vào ghế ngồi thất thần

- Sao lâu thế- vân anh nhan sắc giảm tiêu tụy, mắt thâm quầng lên vì cả đêm thức trắng, duy đứng cạnh mà sốt sa lắm, cả đêm qua không có phút nào là duy không bắt vân anh ngủ nhưng vân anh không chịu nghe đã vậy lại còn dọa duy nếu còn làm phiền thì không bao giờ nói chuyện nữa, duy sợ quá, đành ngồi cạnh mắt không ngừng nheo

Uyển nhả thì tựa lưng vào tường đánh 1 giấc tới sáng, trong mắt bọn nó thì nghĩ con này ăn tát với cả lạc nên sức mệt không phải vậy, uyển nhả là do sung sướng và thích thú với vai diễn của mình nên chìm vào giấc ngủ trong nụ cười nhếch mép.... Tất cả đều không ai để ý chỉ châu, châu đứng nguyên 1 góc theo dõi mọi động tác của con bé này, kết luận chính nó hại quỳnh anh, nghĩ rồi châu lại nhếch mép nửa miệng, 1 nụ cười khinh bỉ, kinh tởm, con người đang ngon giấc (Phục..*lạy*)

- Quân Đầu- nhi trở mắt lên hỏi tại từ lúc nó mất tích, hấn cũng biệt tích luôn

- Ồ, quân đầu- châu cũng ngạc nhiên, tại lo cho nó quá nên quên mất sự xuất hiện của quân

- Quân đây- câu nói phát ra từ cửa chính làm bọn bạn nó kinh hãi, quay mặt ra, trở mắt thấy hấn đang công nó, quần áo lem luốc

- Không thể nào- uyển nhả nheo mày, " rõ ràng lúc đó chỉ ta chỉ đi 1 mình" uyển nhả nheo qua nhìn quân thì nhận được ánh mắt sắc hơn dao chỉ muốn đâm chết của quân làm cô bé ghê rợn tai tóc , chẳng lẽ hấn biết, nếu hấn biết thì không những mình không có điểm mà mình lại mất hoàn toàn sao????? không thể như vậy được, uyển nhả nghĩ

- Mày có sao không- châu đỡ nó

- Có, đau chân lắm- nó giờ lên meo meo

- Đau không- phong quan tâm
- Đau chứ- nó mếu máo
- Đi thôi- phong bỗng đứng bẽ ngang nó làm hấn choáng
- Đau đâu- nó ngo ngo ngáo ngáo, ai ngờ hấn đứng cạnh tay nắm chặt nắm đấm
- Phong đưa quỳnh anh đi xem chân- phong vừa nói khỏi mồm bẽ nó ngang nhiên đi đến phòng y tế
- Ô - nó quay ra nhìn hấn, cũng chả hiểu tại sao lại quay ra nhìn hấn, thấy mặt hấn đỏ bừng bừng , tay cuộn thành nắm đấm, nhận ra nó đang nhìn mình, hấn quay phắt mặt đi lên thẳng phòng, để lại đó cứ đơ đơ

Phong bế nó đi mà cả đám bạn nó cùng đi luôn, cứ như là theo hầu công chúa, nó là công chúa còn đám bạn là người hầu, sợ công chúa bị sao lại bị trảm, nghĩ tới đây nó không khỏi bật cười nhẹ(á dù)

Phong hấn

Hấn vừa về phòng , đóng rầm mạnh cửa, làm bảo vệ và khách ở đây cứ tưởng động đất,

Chui vào nhà tắm lột xác ra, nắm Phịch mạnh xuống giường thờ dài, 2 tay vẫn nắm chặt 2 nắm đấm

- Đời mình đúng là đen, quá đen- hấn lẩm bẩm, trước thì đối thủ nặng kí là mình, mình đi rồi hấn hí ha hí hửng coi nó là của riêng (mình mà về thì anh với chị í cũng bye bye nhau thôi) thì phong từ đâu bay tới(từ mĩ) đã vậy lại còn bày đặt có tình cảm với nó, suốt ngày khiêu chiến rồi thông lỗ tai, đau hết cả đầu, bày đặt quan tâm làm hấn vô đầu bứt tai, ghe tuồng mấy ngày, định đổi, nhưng nghĩ lại mình đâu có phải là người yêu, đổi không nói chuyện thì nó cũng chả thèm xia.....Nghĩ sao cho vừa đây,.. Trời Ôi, hấn nghĩ rồi nhắm mắt lại , nhưng không có ngủ nổi, cứ xoay quay cảnh phong bế quỳnh anh không xin phép hấn(xin phép cơ đây) làm hấn ruột gan như muốn lòi ra, máu dồn lên tận đỉnh đầu, tuồng như 2 tai xì khói, mắt bốc lửa,(ề ô kinh) đã vậy nó còn quay ra nhìn hấn, cứ tuồng nó quay ra gọi hấn cùng đi thì nó quay ra nhìn cái quay mặt đi luôn làm hấn điên hết cả tiết, đã vậy nó lại còn không nghe bản thân, hại tự mình bị thương, máu càng dồn máu, hấn tức quá đứng dậy luôn

Trên đường đi, ai cũng khiếp sợ vẻ mặt không mấy là thiện cảm, hấn đi tới đâu là chỗ đó im bất không dám ho he nói chuyện

----- Phòng y tế-----

- Bạn em sao hả chị- vân anh hỏi hà
- Cô bé bị trật trăn cũng không đáng ngại lắm, chị bôi thuốc và cho cô bé uống thuốc rồi, em để bạn em nằm đây nghỉ ngơi 2 tiếng nhưng nhớ là hạn chế đi lại nhé
- Vâng- đồng thanh
- Đờ đau chưa- trường quan tâm
- Rồi, - nó cười
- Hôm qua mày đi đâu mà làm tao sốt cả ruột- châu nhăn nhó
- Thì tao bị ngã vục- nó bày mặt bi thương
- SAOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO - bọn bạn nó hét
- Bình tĩnh- nó cười
- Nhưng mà vục đó nông, may mà có quần không thì chết rét ở đây luôn- nó cười
- À thế bọn mày ở đây qua đêm hử- đầu óc nhạy bén đen tối của châu tăng lên
- Ủ- nó tự nhiên
- Có làm gì nhau không- vân anh cười, nó phịch sất đất hai con này, nói chuyện hiểu nhau ghê gớm
- .....- nó hồi tưởng lại vô số cảnh tượng đáng đỏ mặt thì bỗng chốc mặt nó đỏ như quả cà chua chín
- làm gì không- vân anh cười
- Không, linh tính- nó giật mình

- Hứ không tin- đồng thanh
- chúng mày hôm qua thức đêm phải không- nó tìm 1 lý do
- Ủ- đồng thanh ngơ ngác
- Buồn ngủ không- nó cười
- Gật Gật
- Về Ngủ đi- nó đuôi khéo
- Nhưng mày.....
- Tao cũng chuẩn bị ngủ đây, về hết phòng đi cho tao ngủ.....- thế là đám bạn nó không cưỡng được sức ngủ, quay đít về lớp ngủ luôn
- Còn đau không- phong bây giờ mới lên tiếng
- Hết rồi, phong về ngủ đi- nó cười
- nhưng mà.....- phong k lờ
- thôi về đi, quỳnh anh ngủ đây- nó nói rồi nằm xuống quay mặt nhắm mắt ngủ luôn, phong thở dài rồi đi về phòng

1 lúc sau

Hắn vác bộ mặt đầy sát , hằm hằm đi tới phòng y tế, nó ngồi chơi điện thoại mà cứ giật mắt liên tục (sắp có chuyện chẳng lành rồi)

- Đau đầu chưa- hắn nói giọng lạnh như băng y như lúc mới gặp nó
- Hết rồi - nó vẫn ngây thơ lại cắm vào điện thoại (á dù chị này), trả lời vậy cho hắn yên tâm chứ nó còn đau lắm nó à nói thật chắc hắn tẩu
- Thật?- hắn nói lạnh băng làm nó ngoái đầu lên nhìn
- Thật- nó run cầm cập, trước giờ chả sợ ai, cơ mà hắn đổi giọng sợ mất dép
- AAA - Nó kêu ầm lên nước mắt cứ thế tuôn trào, hắn phần nộ, rõ ràng đau lại bảo không, xem chịu đựng nổi không, hắn cảm chân nó, nó hoảng hồn chưa hiểu , hắn đá vụn nhẹ cái, nó đau đến tan nát
- Anh bị điên à- nó nhìn hắn bằng ánh mắt vô cùng bất mãn, cực bất mãn, và vô cùng không hiểu sao hắn lại có thái độ thế
- Đau không- hắn mặt lạnh hơn tiền, lạnh băng, ánh mắt đen sâu dữ tợn nhìn chằm vào mắt nó
- Đau, hồi ngu?- hiện tại thì nó đang rất đau, càng không hiểu cái gì đang xảy ra
- Sao bảo nãy không đau- hắn mặt lạnh băng
- Vừa nãy không đau, nhưng anh vạ,.....AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA - hắn lại vạ nhẹ cổ chân nó (anh này bị điên à)
- Đau chưa- hắn mặt dữ tợn
- ĐỒ ĐIÊN , ĐỒ CÀM THÚ, ĐỒ BẠI NÃO, TÔI GHÉT ANH- nó vừa nói vừa khóc vì đau, hắn nghe thấy chứ tôi ghét anh, liền phần nộ kinh hoàng, cái gì mà ghét cơ chứ, chẳng lẽ trong lòng cô ta mình không bao giờ có tư cách, có chỗ đứng , càng nghĩ hắn càng điên
- Đồ Hâm, Đồ Dở Hơi, Đồ.....- nó chưa nói xong thì
- CÂM MIỆNG, CÔ KHÔNG CÓ QUYỀN CHửi TÔI- hắn đang phần nộ, vô cùng phần nộ, càng điên, hắn càng mất kiểm soát lời nói của mình
- Anh nghĩ anh là ai, đồ điên, đang yên đang lành vào gây sự- nó gân mặt lên, nó cũng tức lắm, hắn ăn cái quái gì, tức cái quái gì mà đồ hết lên đầu nó, nghĩ tới đây bao nhiêu cảm kích hắn cứu nó liền theo gió cuốn trời đi hết
- Điên sao, thằng điên này cứu cô đó, nếu không có tôi liệu cô có sống nổi mà nằm đây không- hắn phần nộ đến mức không kiểm soát nổi
- Anh kẻ công sao, đó là anh tự mò đến cứu tôi, tôi đâu có ép anh đi theo- nó cáu , nó đang điên tiết, tưởng hắn cứu nó nó vui lắm ai ngờ hắn lại nói, nó tức
- Được, cô còn dám nói, biết cô nói vậy tôi đã mặc cô chết rét ở đây- hắn tức giận, cũng chỉ vì nó không quan tâm hắn, rõ ràng hắn cứu nó, vậy mà nó còn chả hỏi hang hắn, lại còn đi theo tên phong đáng chết kia, nó coi hắn là cái gì???????????????? (t/g phần nộ)

- Tôi Sống chết không có liên quan tới anh, đó là anh mò theo tôi- nó uất quá, nhảy tót xuống giường mặt đỏ trốt , hằm hằm đi, mặc kệ chân đau, vừa nẩy chân nó đỡ rồi nhưng hấn vận lại đau, đã vậy còn bỏ xuống giường , nó đi nhưng bước chân, chân đau, nhưng lòng còn đau hơn

Hấn nhìn theo nó, chân nó đang đau nó còn đi đâu, vô thức kéo tay nó lại

" Cô đi đâu" Hấn nheo mày

- Tôi Đi đâu mặc tôi- nó ức lên tận họng

- Chân cô - hấn nhìn chân nó, đang đỏ

- Không liên quan tới anh, sống chết cũng không liên quan tới anh- nó giằng tay hấn ra thật mạnh , đến hấn cũng cảm nhận nó đang vô cùng phần nộ, nó bỏ đi 1 mạch chân khập khiễng

Hấn đứng đờ ra đó, nhìn theo bóng dáng nó đi, lòng đau lặng lại, chỉ vì 1 phút ghen nồng nổi mà mình hành sự như vậy sao????????????

Hấn tự hỏi rồi lại tự hỏi, cúi xuống nhìn vết máu rỉ xuống từ chân nó, lòng đau như kim châm, tận đáy

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Thật Sự Rất Tức Giận

Nó không khóc nhưng lòng uất ức, mặc kệ chân đau buốt, bước đi nặng nhọc , lê thê từng bước, dưới chân máu vẫn chảy đầm đìa , tím bầm, đau đớn nhưng sao đau bằng lòng nó, nó khựng lại, từ trước tới nay nó chưa bao giờ thừa nhận tình cảm nhưng sao nó lại thấy khó hiểu quá, sao mỗi câu nói của hấn làm nó uất ức đến vậy, đang mãi mê suy nghĩ lung tung thì

ẦM.....

Nó ngược mặt lên, chính xác hơn là nó đụng phải phong, đụng phải phong , phong mặt hằm hằm, đen ngịt cúi xuống đập vào mắt là chân nó đang chảy máu, tím bầm, rõ ràng nghe chị y tá nói nó không được đi lại(anh này phét) vậy mà nó vẫn đi nghĩ tới đây phong đã điên tiết rồi

Còn về việc vì sao phong quay lại là vì phòng nó cho nó quá mà, đi về phong cứ thấp tha thấp thỏm, biết tổng tính nó không bao giờ chịu ngồi yên, nên lo lắng phải chui sang xem nó thế nào ai ngờ lại gặp cảnh thế này biết vậy không đi cho rồi

- Đi Đâu đó- phong giữ vai nó

- Tôi.....- nó áp úng, cúi gằm mặt xuống

- Về phòng- phong dứt khoát bế thẳng nó lên về phòng, nó hoảng quá

----- Trong Phòng-----

Hấn ngồi trên giường nó, mặt vẫn thất thần tỏ ra có lỗi lắm, đang tự kiểm điểm thì phong bế nó xông vào

- Cậu mới đến - phong bế nó mặt hằm hằm, liếc qua hấn đang ngồi 1 đống ở đấy

- ừ- hấn mắt rực lửa , con thịnh lộ vừa mới giảm mà giờ tăng lên kinh hoàng

- Đây, đang yên đang lành sao lại đi đâu chứ- phong mắt rực lửa

- Tôi ra ngoài hóng gió thôi- nó cúi đầu ,

- Hóng gió cái gì, không nghe thấy chị y tá bảo à???????????????? - phong cúi

- Tôi.....- nó áp úng

- Hừ, Nếu như bình thường thì cậu đi thoải mái, chẳng lẽ chân chảy máu lại không biết- phong rực lửa

- Tôi không để ý- nó

- Đến bản thân cậu mà cũng không để ý- phong cúi

- tôi.....- nó

- Hừ cậu xem này chân chảy máu nhiều quá- phong mặt cúi rồi khom lưng xuống chân nó, lấy giấy lau nhẹ nhàng rồi sát trùng lại vết thương, cảm giác bình yên ập đến

Hắn cúi, hắn đang rất cúi, hắn là người kìm nén cảm xúc giỏi, nhưng đến lúc này hắn không kìm được, lửa phát mạnh mẽ, vừa nãy hắn nổi, bây giờ hắn đang rất nổi, mọi thứ trên người như dường như muốn nổ tung, đầu, người bao gồm cả tim, mọi thứ đang sắp nổ tung, mắt đen kịt lại, hắn cuộn tròn nắm đấm, tay nổi đầy gân trát toát mồ hôi hột, có thể nói hắn đang rất điên tiết

- Đau chứ- phong vừa lau vừa nói, nó liếc qua hắn thấy hắn tức giận nhưng nó lơ lửng, nó đang rất ức chế, đã vậy thì không thêm nói chuyện nữa, bực mình

- Đau- nó cười đáp lại làm hắn cúi, từ trước giờ nó có bao giờ như vậy với hắn đâu, càng nghĩ càng uất (ghen rồi đấy)

- .....- hắn vùng vằng đi thẳng ra ngoài, đóng cửa lại đi ra ngoài

-----

Hắn điên tiết đi ra phía sau khu khách sạn đâm 1 cái thật mạnh vào tường như dồn nén bao uất ức, bao sự tức giận, bao sự ghen tuông của mình, hắn đâm mạnh, tay hắn chảy máu, nhưng tim hắn còn chảy nhiều hơn (kaka)

- Tại sao cô quan tâm hắn- hắn nói lại đâm 1 cái

- Đồ đáng ghét, sao cô luôn tỏ thái độ đó với tôi- hắn lại đâm cái nữa

- Cô có biết rằng tôi cũng thích cô không- hắn lại đâm tiếp

- Đáng ghét.....Đáng ghét- hắn bắt lực tựa lưng xuống tường, giống như hắn cảm thấy sự thua cuộc đang đến gần

-----

chap này không hay và biểu lộ cảm xúc nhân vật không chi tiết mấy

Thong cảm nhé, t/g viết vội

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 80: Làm Lơ

- Còn đau không- phong nâng chân nó lên kiểm tra (anh này ga lăng quá)

- Nó lắc đầu

- Lần sau phải chú ý đến bản thân hơn- phong đặt chân nó xuống rồi lên giường ngồi cạnh nó

- Ủ- nó gật gật

- Quỳnh anh có chuyện gì sao?????????- phong thấy biểu hiện lạ của nó

- Không có- nó hít 1 hơi thật sâu quay sang cười rõ tươi với phong

- Vậy thì tốt rồi- phong cười

- Ủ- nó lại cười cười

Hiện tại tâm trạng nó rất lung tung, cả sự tức giận lẫn ức chế liền muốn bùng nổ, nhưng phải nhịn nhịn, nó không hiểu nổi tại sao hắn có thái độ đó, càng không hiểu hắn nghĩ cái gì mà nói với nó thế, THẬT QUÁ ĐÁNG nó càng nghĩ càng tức, càng cúi, thôi thì cứ bỏ hắn đi cho nhẹ đầu

----- Đến Tối

Phong ngồi cả chiều chơi với nó, lúc trưa sợ lấm rồi, nó đi lung tung như thế nhờ chân nặng hơn thì sao, tốt nhất là ngồi cạnh tường để tránh nó quậy

Chiều nay nó lạ lấm nha, cười nhiều, không có cục tính, chơi cùng phong rõ vui, phong vui đến điên người, chỉ ước lúc nào cũng cùng nó như thế này thôi

- Đói chưa?? -phong cười hơn hoa, đẹp trai không kém gì hần, nụ cười thật sự rất tỏa nắng bảo sao nhiều bạn gái là đúng

- Rồi- nó gật gật cười cười

- Đi ăn thôi- phong khom lưng xuống, giờ tay ra

- Làm gì á- nó hoảng

- Đi ăn- phong bế thốc nó

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA Thả xuống, chân tôi đi được- nó hoảng quá,

- Không, bác sĩ bảo không đi lại nhiều- phong gần mặt kiên quyết không thả

- Có thả không- nó vênh mặt lên, nhìn mặt vô cùng hài

- Không thả- phong cười ồm lên, 2 tay vẫn bế nó

- Á Á Á Á Á Á Á Á- Tiếng hét thất thanh của phong phát lên, nó bắt mất quá, cắn mạnh vào vai phong

- Thả xuống- nó gân lên

- Không, cắn thoải mái cùng không- phong không nói không giằng bẻ thẳng nó đi luôn

Nó ban đầu định quậy nhưng nghĩ cái gì đó lại thôi, cứ mặc cho phong bế về bàn ăn, nơi đám bạn đang ngồi 1 đồng ở đó bao gồm cả hần

Phong bế nó đặt vào chỗ ngồi trước bao nhiêu con mắt to tròn đen láy của đám bạn và sự tức giận của hần

- Ồ Ồ Ồ Ồ - đám bạn ồ tiếng rõ kinh

- Ồ gì??- nó cười lại, làm hần choáng, chẳng lẽ nó hết giận hần ư????????? (vẫn giận lắm chỉ là chưa lộ hoy) nghĩ vậy sự tức giận trong lòng hần hạ xuống

- Tình cảm ghê nha- châu cười rồi đưa nó đôi đũa

- Tình cảm cái đầu mày- nó cười lại cầm đôi đũa châu vừa đưa đánh phát vào đầu châu kêu đau điếng, còn phong kéo ghế ngồi cạnh nó, nhẹ nhàng lau bát, gấp đồ ăn cho nó cứ giống như người yêu ý làm đám bạn một phen tá hỏa

- Ăn đi- vân anh cười đen tối, lại 1 anh nữa thích nó rồi, trời ơi, nó phải biết chứ, cứ lơ là thế bao giờ, phí 2 anh trai đẹp (an phận anh duy đẹp zai đi, chớ liếc zai)

- Ăn cái này đi- phong gấp vào bát nó

- Ủ- nó cho vào miệng ăn luôn, hần máu sôi hần lại rục lên, có lần hần gấp cho nó nhưng nó từ chối luôn bảo là " tôi có tay tự gấp, anh ăn tự nhiên" rồi nó gấp trả miếng đó cho hần làm hần 1 phen ngại tím mặt, không cần ai gấp tự nó ăn như điên cần quét bàn ăn sạch sẽ, mà sao hôm nay lại để phong gấp ;lại còn chả nói gì đúng là làm người ta điên mà

Suốt cả bữa ăn nó không thém nói 1 câu nào, cũng chả gấp cái gì, nói chung là cả bữa ăn phong chăm sóc cho nó, gấp cho nó, nhẹ nhàng từ tốn cứ như người yêu í làm cho ai kia học máu, cả bữa không ăn nổi, cả bữa hôm nay đều rơi vào tĩnh lặng chỉ có tiếng nhai, nó không cảm xúc, không nói gì hết, thi thoảng còn cười với phong

Hần ghen hần đang thực sự rất ghen, nó làm lơ hần, không thém xúc xia hần gì hết, nó càng bình tĩnh thì con tức giận trong hần càng phần nộ, phong càng quan tâm nó, hần càng điên tiết,

- Nhà trường thông báo lại, ngày kia đi học- châu đập tắt sự trầm lặng

- Ủ- nó bình thân trả lời, nếu như bình thường nó sẽ gân lên, " Gì chứ, người ta mới đi chơi được có mấy ngày, rõ ràng là thông báo nghỉ 1 tuần, trường này vớ vẩn thật" và bày luôn 1 bộ mặt khó coi thém vào đó là sự xóc xia tội độ của hần, nhưng hôm nay đều im lặng nhường lại sự câu cho vân anh

- Cái gì?????????????/- vân anh điên tiết

- Thì đó- châu cười bình thản
- Chán, lại về- vân anh giảm giọng xuống, cuối cùng xua tay chỉ có nó là mắt bình tĩnh nhất
- Ăn đi rồi về ngủ, sắp đồ rồi về- châu cười
- Ừ
- Quỳnh anh về phòng luôn chứ- phong đứng dậy, cười với nó
- Ừ- nó cười lại, phong khom lưng bế nó đi thẳng về phòng, hất cụp mi xuống, cảm giác bất lực, chán nản ùa đến

----- Phòng nó

- Cốc Cốc
- vào đi- nó từ tốn, uyển nhã mặt méo xệch đi vào, trong lòng thỏa mãn lạ thường khi thấy chân nó
- Sao nào, sao lại xị mặt thế kia - nó cười véo má uyển nhã
- Em xin lỗi- uyển nhã lại nặn mấy giọt nước mắt
- Sao lại xin lỗi- nó nói cực nhỏ nhẹ, hiện tại nó đâu có dư hơi, nó thật sự rất mệt, rất mệt mỏi
- tại em mà chị..... huhu hu hu- uyển nhã khóc
- Không sao cả, - nó cười, làm vân anh với châu đứng bên cạnh nhìn nhau cười đều
- thật à- uyển nhã ngước mặt lên
- Em ngủ đi, mai còn về- nó xoa đầu
- Vâng- uyển nhã nín khóc đi về
- Mà có thấy mây có tốt với con bé đó không- châu phi ra giường nó
- Cũng bình thường- nó ngo ngắc
- Ừ- châu mặt không hài lòng
- Sao vậy- nó cười
- Không có gì- châu chui về giường nghịch máy điện thoại

----- hành lang

Hắn đang đứng 1 mình suy nghĩ về chuyện hôm nay, có lẽ ban đêm yên tĩnh trầm mặc có thể khiến con người tỉnh táo hơn, suy nghĩ chín chắn hơn lúc ở 1 mình

Lúc này hắn cảm thấy mình sai, chỉ vì chữ ghen mà mình lại làm thành ra như thế này sao, cố gắng mãi mới tiến được 1 chút, nhích lên 1 chút vậy mà 1 phút nông nổi làm tan tành, chắc giờ nó nghĩ xấu về hắn lắm nhỉ, lúc mình còn ở đây hắn từng nghĩ mình sẽ rất khó có cơ hội nhưng ông trời rất tốt đã giúp hắn nhưng hắn không trân trọng, bây giờ phải làm sao để xin lỗi nó đây? Hắn cứ nghĩ rồi thờ dài

Uyển nhã bước từ phòng nó ra, mặt đăm chiêu đôi lúc thoáng nở nụ cười đắc ý, nhìn thấy hắn, lòng rộn ràng tiến lại

- Anh quân thời tiết lạnh lắm anh vào ngủ đi- uyển nhã cười, cù chỉ tao nhã, đứng vậy trước mặt hắn nhã lúc nào cũng dịu dàng, tao nhã, toàn thân toát vẻ thoát trần tục ai ngờ lại là hồ ly
- Cô vào ngủ đi, kệ tôi- hắn lạnh nhạt
- Thời tiết rất lạnh đó, để em lấy áo- uyển nhã nói rồi phi thẳng về phòng lấy áo

Thoáng cái đã phi ra đặt vào vai hắn, hắn hừ 1 tiếng rồi hất thẳng áo ra:

- Tôi buồn ngủ, tôi về - hắn hất áo, chiếc áo rơi tuột xuống đất, giống như việc hắn vứt đi tình yêu uyển nhã trao
- .....- uyển nhã sững sờ, ngồi xuống nhặt chiếc áo, cười lạnh 1 tiếng

Nó ở trong phòng mắt tròn to vì không ngủ được, suy nghĩ cả 1 chuỗi dài sự việc ngày hôm nay

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Bơ

Cả đêm, nguyên cả 1 đêm hấn mất ngủ, hấn nghĩ lại 1 chuỗi sự việc xảy ra, hấn bỗng muốn và vào cái mồm mình quá, muốn bay sang xin lỗi nhưng mà sợ nó không những không nhận lời xin lỗi mà lại còn đấm hấn trợn thì chết, cứ nghĩ đi nghĩ lại, nghĩ xin lỗi nó ra sao? cuối cùng chưa nghĩ ra thì đêm trôi qua nhanh chóng (về nghĩ tiếp lo gì)

Sáng hôm sau

Hấn vươn vai, sau 1 đêm mất ngủ đầu đau như búa bổ bay vào nhà vệ sinh rồi bay qua phòng nó, đang hí ha hí hửng xin lỗi thì bất ngờ cảnh tượng phong đứng trước cửa phòng nó, nhảy lên nhảy xuống, gõ cửa ỳnh ỏi,

- Cốc Cốc- phong cười như hoa, thỉnh thoảng còn chỉnh lại trang phục đưa tay chỉnh lại tóc (anh này chắc chuẩn bị tán gái)
- Quỳnh Anh ơi, dậy đi xuống ăn sáng rồi còn về- phong cười tít cả mắt, xa xa hấn đang nghiêng răng ken két, cái quái gì vậy, giọng điệu gì đây, gọi người khác cứ như là người yêu mình, lại còn bày đặt ngọt sớt, nghe nổi cả da gà (về sau anh chả thế), đang bắn ánh mắt lửa vào phong thì nó mở cửa chui đầu ra
- Sao gọi sớm thế - nó ngái ngủ, hôm qua thức cả đêm mãi đến 3h sáng mới ngủ được
- Xuống ăn sáng đi, chốc còn về- phong cười
- Máy giờ rồi- nó vẫn lơ tơ mơ
- 6 giờ 30 phút 20 giây- phong nhìn xuống chiếc đồng hồ yêu quý của mình (trời ơi, anh này bị yêu cuồng hóa rồi)
- .....- nó tự nhiên mở to mắt nhìn phong như sinh vật lạ, tên này bị uống lộn thuốc hay sao, lại còn đọc cả giây lên, cứ như cái kiểu hưng phấn tột độ
- chúng ta xuống ăn sáng- phong ngại quá, kéo nó
- dừng lại- nó nghiêm mặt
- Why??- phong khó hiểu
- Tôi chưa có đánh răng, rửa mặt, thay quần áo, đi giày, sắp đồ, ...- nó nói một tràng, đùa chứ phong ơi, đơ thì cũng phải vừa thôi, người ta vừa mới dậy bắt đi ăn sao?
- Vậy Quỳnh anh vào vsen đi, phong ở ngoài sắp đồ thu xếp cho- phong hí hửng
- OK- nó cười khẩy, ban đầu không cho phong vào đâu vì đây là phòng con gái mà nhưng đảo mắt quanh 1 lượt thì thấy hấn đang đứng như trời trồng mặt đen xì nên đồng ý luôn,
- Vào thôi- phong ầm nó rồi đóng cửa luôn

Hấn tức quá, đi thẳng 1 mạch xuống dưới sảnh luôn (kaka)

30 phút sau

Ở bàn ăn, tất cả đã ở đó duy chỉ có nó, vân anh, châu, phong chưa xuống,

- Ceng.....Ceng.....Ceng- tiếng hấn gõ bát vang lên, bình thản đến kinh hoàng
- Mày im đi- duy bực nhọc
- Kệ tao- hấn lại gõ tiếp, làm ai cũng đau hết cả đầu

- Ô thằng phong đầu nhể- đạt ngu ngơ
- .....- hấn dừng hấn gõ luôn, mặt mày đen xám
- Chả biết, sáng nay thấy dậy rõ sớm- duy lạ đời
- Bọn con quỳnh anh đầu- trường hỏi linh
- Chưa dậy- linh cười
- Trời ơi, bao giờ mới xuống đây, tao đói quá mày ơi- trường than ngắn thở dài
- Tao đây- nó với đám bạn và phong đi xuống luôn
- Ôi thần linh ơi!!!!!!! Mày xuống rồi, may quá, gọi đồ ăn đi- trường cười (anh này cũng theo mốt gớm)
- Cũng xem cô đầu 8 tuổi- nó cười thẳng bạn
- Mày nghĩ mình mày, tao fàn đó- trường vỗ ngực
- Liệu mày có làm fàn phim này cho đến tập cuối cùng không- nó kéo ghế nhẹ nhàng ngồi xuống ho nhẹ đề trêu thẳng bạn
- Có chứ, bây giờ là tập 239 rồi, cũng sắp hết rồi, cứ yên tâm đi, fàn ruột mà- trường vỗ ngực tự sướng
- 1927 - nó cười
- cái gì 1927- trường lạ
- phim đó, 1927 tập- nó cười
- Cái gì?????????????- trường trở mặt
- khi nào mày lấy vợ thì hết..... HA HA HA HA HA - nó được phen cười sặc sụa
- không tin, không thể nào tao phải tra lại đã- trường quên đói luôn, mở điện thoại ra tra
- Ok- nó cười sặc sụa và đám bạn cũng vậy
- Phong mày đi đâu đó- duy ò mò, chẳng lẽ đi tán gái, cơ mà ở đây ít gái
- lên phòng quỳnh anh- phong tỉnh bơ
- Ồ..... gay cần- bọn bạn nó mở to mắt bao gồm châu với vân anh luôn, 2 con bạn này cũng có mặt lúc phong giúp 3 đứa dọn quần áo, ấy vậy mà còn bày đặt mặt dày vào trêu nó
- Chúng mày nghĩ thế nào thì tùy, tao ăn- nó mặc kệ, bình thường nó sẽ phản kháng dữ dội nhưng mà có hấn, kệ luôn

-----

Lên xe, bọn bạn nó cảm thấy độ xa lạnh giữa hấn với nó nên không gượng ép nó ngồi với hấn nữa, nó chọn vị trí sau hấn ngồi cạnh uyển nhã với phong, hấn muốn xin lỗi nó nhưng không có cơ hội nói, âm ức đợi chọn hôm nào đẹp trời xin lỗi rồi tỉnh tò luôn, nhưng mà sợ nó không đồng ý thì mặt mày lấm, đau lòng lắm

Nó hết tức hấn rồi nhưng phải làm cho hấn ra trò để mai mới không động vào nó nữa

Cuối cùng về đến nhà, nó lên xe đèo uyển nhã phi thẳng về luôn, ghé qua nhà uyển nhã thả nó về, rồi nháy máy mấy con bạn tối vào chơi, sau đó lết xác từ phòng tắm ra, nằm phịch xuống giường rộng to

- Ôi Thần Linh ơi..... Đau đầu quá- nó mệt mỏi kêu lên

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82

Đang vò đầu bứt tai thì máy nó rung lên

- alo- nó mệt rồi

- xuống mở cửa- vẫn anh hét trời tại, đùa chứ đợi hẵn nửa tiếng ở ngoài chứ ít cái gì

- .....- nó sực tỉnh, chui ra khỏi chăn xuống mở cửa luôn

Nó phi như bay xuống, cười trừ với đám bạn đứng ngoài cửa mặt đen xì, đứng vắt chân ở cửa, đứa ngồi xe nghịch điện thoại, bình thản đến kinh hoàng

- Đợi lâu chưa- nó cười cười

- Nửa tiếng rồi MÁ Á Á Á Á- đồng thanh hét lung trời nổ đất

- Hi hi, tại ngủ quên, vào đi- nó mở cửa rồi dắt dùm đám bạn xe vào

Trong nhà nó

Nó nhìn đám bạn từ đầu đến cuối, cứ chăm chăm không chớp mắt

- Nhìn cái gì??- 3 con bạn thân quay ra , lờm lờm

- Mua lăm thế, nhà tao đâu có thiếu- nó nhìn chăm chăm vào đồng hồ ăn trên tay đám bạn, trời ơi mua nhiều thế, mỗi đứa xách túi to dùng vào nhà nó, "quả này lại phải dọn nhà rồi" nó cười khổ, lắc đầu

- Sao thế- châu nhú mày

- không có gì- nó cười trừ

- Lên phòng- châu liếc nó

phòng nó

Đám bạn nó đi vào, ném túi đồ ăn lên ghế , nằm ập xuống giường nó rống lên ' thật là thoải mái'

- bật tivi lên- vẫn anh ôm gối cười

- ừ- nó cầm điều khiển bật luôn

- bật điều hòa lên- châu đang nằm thoải mái

- ừ- nó cũng bật điều hòa luôn

- bật máy hơi nước lên - linh cười sáng khoái

- ừ- nó cũng bật

- xách đồ ăn lên đây- châu cười

- Từ khi nào tao là osin của tụi mày vậy, muốn ăn thì tự lấy- nó rống lên thật to

- Đang thử thôi mà- châu cười

- Là sao- nó nhú mày khó hiểu

- dạo này tao thấy mày đơ lăm nha - châu vười bí hiểm

- vớ vẩn,..... cảm lấy- nó lảng tránh, xách đồ ăn lên cho đám bạn rồi phi thẳng vào phòng tắm thay quần áo

1 lúc sau nó đi ra, chán nản nằm phịch lên giường cùng đám bạn

- Dạo này mày sao thế- vẫn anh đang xem phim hành động hay quay ra

- Vẫn bình thường mà- nó ngu ngơ

- Quỳnh anh- vân anh cười thầm
- Yên đề tao xem phim- nó vẫn đang tập chung suy nghĩ mà chẳng để ý là ti vi đã tắt (ha ha)
- Thế hả, xem đến đâu rồi- châu bò lại gần nó
- Đến đoạn.....- nó ngược mặt lên, thì thấy ti vi đen ngòm, ngại quá quay ra cười trừ 2 con bạn
- Đang suy nghĩ cái gì nói tao đi- vân anh ngồi dậy cạnh nó
- không có gì- nó sực tỉnh, suýt thì lộ mắt
- Mà đang yêu sao- vân anh tò mò
- Linh tinh có mày thì có- nó nói quanh
- ừ thì thì tao yêu, mày cũng yêu- vân anh nói hớ
- Ở thế mày yêu ai- châu tò mò
- Nếu tao nói mày phải nói cho tao biết- vân anh chỉ vào nó
- Ừm..... Được- nó đồng ý luôn, dù sao cũng là bạn lâu năm, nên chia sẻ
- tao yêu.....duy- vân anh vất vả lắm mới nói
- Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô Ô -đồng thanh kinh hãi
- còn mày- vân anh ngưng chín mặt nhưng vẫn phải nói
- tao thấy cứ lạ lạ- nó nằm phịch xuống thở dài
- sao???????- linh nằm cạnh nó
- nhiều lúc tao thấy, quân có cái gì đó đặc biệt- nó nheo mắt
- tiếp- vân anh cười
- nên tao thấy ở cạnh tên điên đó rất vui và hạnh phúc, chả hiểu sao luôn- nó
- chắc mày yêu quân rồi- châu ngu ngơ
- tao không biết- nó ngây thơ

- thế sao mấy hôm nay mày cả quân cứ im bất thế- vân anh tò mò
- cái này thì tao..... chưa nói được- nó ấp úng
- thôi được rồi không ép mày, ...con kia bật tivi lên xem- vân anh không hỏi nó nữa, biết hỏi thì nó sẽ không nói nên chỉ vậy là biết, nó thích hần rồi, nghĩ tới đây vân anh liền nở nụ cười nghịch ngợm]
- ừ- châu cứ đơ, sao không hỏi thêm đi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83

Nhà hần

Hần về nhà chán nản đi thẳng lên phòng tắm rửa sạch sẽ rồi nằm phịch xuống giường, lẩm bầm "tôi phải làm sao với cô đây" hần muốn vả vào mồm mình quá, tự nhiên con ghen ập tới là nói lằng không suy nghĩ, bây giờ xin lỗi liệu nó có chấp nhận tha thứ cho hần không đây, phải làm sao để gặp được nó nói chuyện đây, hần buồn quá, buồn quá

Sáng hôm sau tại lớp 10a2

- hôm qua mày đi đâu đấy- duy quay xuống hỏi phong khi thấy hôm qua phong về rất muộn
- đi tán gái- phong cười
- .....- duy á khẩu, tự nhiên quay xuống hỏi câu ngu thế
- Hey chào vân anh!- duy đang bề mặt nhìn thấy vân anh cười hơn hoa
- Chào- vân anh mặt mỉm cười ném cặp sách lên bàn nằm ụp xuống luôn, duy thấy vậy hí hửng lại gần bóp vai cho vân anh
- .....- nó không nói cũng chả ném cặp như thường ngày, từ từ đặt cặp nhẹ xuống rồi ngồi vào chỗ, im lặng đến kinh hoàng
- .....- hần từ từ liếc sang nó, nuốt bọt cái ực
- Hello- phong từ bàn dưới tí tòn chui lên cười như hoa với nó
- Chào- nó quay xuống luôn cười với phong
- tối nay quỳnh anh có rảnh không- phong tí tòn
- Ừ thì.....- nó đang lưỡng lự thì
- Con kia mày hẹn với bọn tao tối đi cơ mà- 3 đứa bạn thân quay phắt xuống mặt hằm hằm tóa lửa vào nó rồi lại đến phong
- Quỳnh anh bận rồi, để hôm khác nhé- nó cười trừ
- Thôi cũng được- phong mặt ừ ừ ngồi xuống, lặng lẽ rút điện thoại ra chơi mắt vẫn nhìn nén nó, nó cảm thấy có đôi chút ngứa ngáy khi cứ bị 4 con mắt nhìn như thế
- Tôi vân anh đi đâu đó- duy đang bóp vai cho vân anh nghe vân anh nói liên tục dung dung vai như làm nũng
- hỏi làm gì, chuyện con gái- vân anh lờm
- nói đi mà, hay cho duy theo nhé- duy hí hửng
- vớ vẩn- vân anh lờm
- thôi mà.....cho duy đi nha- duy cứ lay lay vai vân anh

- không là không, nói nhiều, thích chết à- vân anh cúi

-.....- duy chán nản tiếp tục làm công việc của mình là bóp vai cho vân anh , vân anh lên nhìn biểu hiện của duy cười nhẹ 1 tiếng (hạnh phúc í mà)

Tiết 2

Hơ hơ lạ nha, nó bơ hần 2 ngày rồi đó, mọi lần đi học là tiếng nó với hần cứ um lên ở lớp, tiếng nó đập bàn, tiếng hần đập ghế vang dầm dề, ấy mà hần nó cả tiết đầu chả thèm nói với nhau 1 câu, xem ra nó giận thật rồi, phải tìm cách chóng nó cạy mồm nó mới được

- Sách hóa của tôi đâu- hần quay sang mặt lạnh tanh với nó

- .....- nó liếc hần cái sắc lẹm rồi quay ra cặp lục tìm sách hần, hần thấy biểu hiện nó trong lòng vui vui

Nó lục mãi, lục mãi, lòi hết sách vở ra, kiểm lại từng quyển một mà chả có quyển nào tên trần anh quân cả, nó mặt mày méo xệch tìm

- Quên rồi- nó tỉnh bơ cất sách vào rồi im lặng ngồi làm hần có đôi chút ngửa ngáy

- Đầu óc cô trên mây à, mượn không trả mai ai cho mượn- hần chọc nó

- quên, chiều đưa- nó nói cộc lốc, nếu như bình thường nó sẽ gân lên với hần và đấu khẩu với hần đến tan học thì thôi

- cô nói đùa à, hôm nay cô thu vớ- hần tỉnh bơ vắt chân

- .....- nó quay mặt đi, hừ còn bày đặt chăm học, cái loại ngu xi đần độn, đi học như đi chơi, chả mang quyển sách nào, chả bao giờ chép bài còn bày đặt mang nộp cho cô, đúng là điên,

- Sao, tính sao đây?- hần khiêu khích

- Không cần trả, trong đó 1 nửa là chữ tôi- nó trả lời bình thản, vẫn còn ức chế cái phi vụ bị hần lừa, hại nó chép trên lớp tê tái cả tay, lớp cá biệt chả đứa nào chép nó hí hửng ai ngờ tên điên này sang lớp mượn vở đưa chăm học nhất, làm bài tập đầy đủ có khi còn tự làm thêm để thêm kiến thức cho nó chép thế mới đau, mở quyển vở ra toàn chữ, hại cả buổi không chép được bài đành lấy vở hần về chép tiếp, to mồm chiều trả thôi chứ lúc mang về nó ức quá ném thùng rác cũng hay

- Cho dù vở có tất cả chữ cô nhưng tên tôi thì là của tôi ..... Trả đây- hần chìa tay

- 1 là chiều 2 là mất- nó tức đến phun khói, nhận ra sự trêu quá đà hần thôi không nói nữa, đến lúc thu vở, thì..... Chả có ai thu vì cả lớp có ai chép bài đâu

----- Tan học-----

Duy cứ bí xị mặt ngồi năn nỉ suốt mà vân anh không nghe, tan rồi mà vẫn còn lẻo đẻo bám như đĩa .

- vân anh cho duy đi nha, tối rồi con gái đi 1 mình không tốt- duy bị thương

- có vệ sĩ- vân anh cười nhẹ

- thì nhờ vệ sĩ thấy vân anh xinh quá liền manh động thì sao- duy vì quá muốn đi nên đành nói ngu như thế

- bị điên giai đoạn cuối à- vân anh cúi

- đúng rồi, vân anh chữa cho duy- duy cười

- ....- vân anh rút điện thoại ra ấn số rồi gọi

- vân anh làm gì đó- duy tò mò

- gọi trại tâm thần đến đưa duy đi- vân anh tỉnh bơ

- A đừng- duy giật lấy điện thoại vân anh tắt đi luôn

- bị điên thì trả gọi tâm thần- vân anh nói tỉnh bơ

- duy đùa mà, vân anh cho duy đi - duy vẫn mặt dày

- không- vân anh đi luôn 1 mạch đến nhà xe, duy vẫn bám theo

- này định làm osin hả?- vân anh cúi yêu

- không có, cho duy đi nha- duy đáng yêu
- được nhưng có điều kiện- vân anh cười gian tà
- điều kiện gì cũng nhận hết- duy hí hửng
- làm thế nào để quân đi cùng, rồi cho chúng nó giải hòa, chứ này thì bao giờ mới yêu- vân anh lắc đầu
- ok ok- duy véo má vân anh cái
- AAAAAAAAAAAAAA - vân anh hét
- á duy xin lỗi , xin lỗi- duy xin lỗi rồi rít, vân anh buồn cười quá

XIN TRÂN THÀNH SO RỖY VÌ LÍ DO HẾT SỨC CỬ CHUỐI MÀ TA KHÔNG VIẾT VÌ NGHIỆN TRUYỆN NGẮN, ĐỌC NGÀY ĐỌC ĐÊM QUÊN CẢ TRUYỆN, GIỜ THÌ ĐỌC XONG RỒI

TA ĐÃ XUẤT THẦN TRỞ LẠI VÀ CHẮC CHẮN SẼ VĨ ĐẠI , LỢI HẠI HƠN XƯA (HỒ HỒ HE HE)

XINCAMON CÁC BẠN ĐÃ THEO DÕI TRUYỆN VÀ BÂY GIỜ..... CỨ THEO DÕI TIẾP NHÉ,

VIẾT HƠI NHIỀU THOẠI NHUNG MÀ KHÔNG BỎ ĐƯỢC.....THÔNG CẢM NHÉ

CUỐI CÙNG CHO TA CMT ĐỀ Đ ĐỘNG LỰC VIẾT NHÁ!! :P

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Tôi Xin Lỗi

Nhà hấn

- Mày đi đâu mà trái chuối kinh vậy- hấn ngứa mắt khi thấy duy hét chài tóc rồi lại chỉnh quần áo, đứng trước gương liên miên,
- đi với bọn quỳnh anh, đi không- duy quay ra nhún nhò
- .....- hấn im lặng, giờ hấn đi chỉ làm nó ghét thêm thôi
- nói đi, mày có thích cô ta không, nếu thích tao sẽ bày cách cho mày làm lành- duy cười tiến tới chỗ hấn vỗ vai
- được sao?- hấn thắc mắc
- chỉ cần nói có thích không, tao sẽ giúp- duy cười
- Gật Gật - hấn cúi đầu gật như điên
- biết ngay mà, nói sớm phải hay không- duy lắc đầu
- mày chắc không- hấn hỏi lại lần nữa
- 100% lên thay quần áo đi- duy đẩy hấn
- phong cũng đi hà- hấn nhún mày
- đi bar từ chiều, yên tâm chả ai tranhhh với mày- duy cười hăm hở
- .....- hấn nghe duy nói gật mạnh cái đi thẳng lên phòng thay quần áo

30 phút sau

- mày làm cái quái gì lâu thế, ngủ à- duy nhăn mặt (ông chà thế)
- vẫn kém mày- hấn gằm gù rồi đứng trước gương to ưỡn chỉnh lại trang phục
- Đẹp trai, quá đẹp trai- duy cảm thán liếc qua hấn , hấn mặc chiếc áo sơ mi trắng với quần bò xanh xắn gấu, đi giày lười, tóc thì để mái cho nó tự nhiên, đứng trước gương tự hào với cái nhan sắc KHUYNH NƯỚC NGHIÊNG THÀNH của mình
- khỏi khen, tao bình thường vẫn đẹp trai - hấn tự sướng
- hăm, đi thôi- duy bấu môi lồi hấn ra xe
- Khu trung tâm thương mại XX--

Ở phía khu đồ ăn nhanh, có 4 cô gái với chiều cao khủng, xinh xắn, da trắng như sứ, mỗi người 1 vẻ, người thì dịu dàng, người thì nữ tính, người cá tính, người thì gồm cả cá tính và nữ tính, châu mặc quần đùi trắng khoe chân dài thẳng tuột trắng không tì vết với áo phông thùng đuôi tôm, quần ngang hông áo kẻ caro, đi giày lười đen, tóc vấn cao lên, vân anh thì mặc váy ren được may kiểu cách, màu vàng, cũng đi với giày lười, linh thì mặc quần đùi với áo phông trông đơn giản nhưng tai thì đeo đủ thứ khuyên, nó hôm nay bị dở hơi, đắm đuối hơn thì phải, mặc áo crop top ren trắng với quần đùi xanh (giống hấn ghê =>)) khác với đám bạn, nó đi dép sỏ ngón, được kiểu cách vô cùng đẹp

- Mày ơi!- châu cười
- Gì gái- nó cắm đầu vào điện thoại
- đi mua đi- châu hí hửng
- chốc nữa- nó vẫn cắm đầu vào mày
- hừ, vân anh ơi- châu gọi
- ơ- vân anh
- mua đi- châu hí hửng
- từ đã- vân anh đang chăm chú tự sướng
- đừng gọi tao, bọn kia đi thì tao đi- linh piết kiểu gì cũng đến mình nên từ chối
- Ting- máy vân anh hiện lên tin nhắn
- vân anh ơi, duy đến rồi
- nhanh gớm- vân anh nghĩ thầm
- quân có theo không?
- có
- bảo vào đây
- ok

Bãi gửi xe

- Vào đi- duy cười
- vào trước đi, tao cần mua cái này- hấn ngại quá
- ngại gì, vào để làm hòa- duy kéo hấn
- yên tâm chốc tao vào nha- hấn kéo tay duy ra
- được rồi, nhanh đấy- duy lờm
- .....- hấn cười rồi quay bước đi, bây giờ hấn đang rất ngại, muốn hấn nói bao nhiêu lời xin lỗi cũng được nhưng chỉ sợ nó từ chối thì đau lòng lắm

Quầy ăn nhanh.

- hello- duy cười
  - Òa, duy cũng đến hử?- châu cười
  - ừ- duy cười
  - ngồi đi- vân anh mặt lạnh nhưng lòng vui như hoa
  - hai người này được mệnh danh cặp đôi của năm, đi đâu cũng có nhau- châu nói
  - .....- vân anh lườm sắc lẹm
  - đi mua đồ đi- châu làm nũng
  - rồi- nó đứng dậy làm duy giặt cả mình về bộ quần áo nó đang mặc, giờ hấn ở đây thì cứ như người yêu luôn, (quần áo đôi, suýt thì giày đôi)
- Sau một hồi chiến đấu vật vã và .....làm khổ cái thẻ của duy (ai bảo sĩ gái) bọn nó đang sung sức mua thì điện thoại nó đổ chuông
- Alo
  - Nhớ tôi không?- mình ở đầu dây bên kia một môi dựa vào ghế , bây giờ cách tốt nhất để sả trượt thì nghe giọng nói của nó, mình nhớ nó đến phát điên
  - Cậu sao rồi- nó cười tươi
  - ảm quá, cậu ở đâu đó- mình nhăn mặt
  - trung tâm mua sắm- nó cười
  - 1 tháng không gặp, cậu thay đổi nhiều nhĩ- mình cười
  - nào có, giữ máy nhé, tôi ra ngoài nói chuyện cho yên tĩnh, trong đây ảm quá- nó cười rồi nói đám bạn cứ chọn đồ, nó đi nghe máy
- Nó đi ra khỏi trung tâm, tìm nơi yên tĩnh, ngồi vào ghế đá và tiếp tục tám với mình
- Xa xa là hấn, hấn đi lang thang trong vô thức dưới bao nhiêu ánh mắt chăm chồ của con gái, và ánh mắt đầy gato của con trai, con gái thì nghĩ" đẹp trai mà chưa có bạn gái thì tiếc quá, " con trai thì nghĩ " khổ thân đẹp trai nhưng điên" trời ơi ai bảo hấn đi lang thang làm chi, hấn ngược lên vô định bỗng dưng đập vào mắt bóng dáng cao lớn của nó (anh í không nói là nhỏ bé vì chụ ý to cao gần bằng anh í) hấn cười tiến lại gần rồi ngồi cạnh nó lúc nào mà nó không biết
- được rồi tôi khỏe lắm, cậu ngủ sớm nhé, hẹn gặp lại, bye bye- nó cười rồi cúp máy không biết có người ngồi cạnh
  - AAAAAaa sao anh ở đây- nó hết hồn quay sang gặp hấn
  - tôi đi dạo không được à, mà cô tán gái kinh gớm- hấn cười
  - kệ tôi, tôi tán xong rồi, anh cứ ngồi mà hóng gió- nó bực mình quay đi, cái gì mà tán trai chứ, chẳng lẽ lúc nào cũng nghĩ xấu về mình sao, nó bước được 1 bước thì cứ có cái gì nứ nại
  - anh làm cái gì đấy- nso tròn tròn mắt, hấn đang nắm bàn tay ngọc ngà của nó, không hiểu sao hấn chạm vào mà nó cảm thấy ấm áp đến lạ thường (yêu rồi he he)
  - Lần trước do tôi ngu dốt đã nói với cô lời đó TÔI XIN LỖI- hấn cúi gầm mặt không dám nhìn nó, ai mà biết mặt hấn giờ đỏ đến mang tai

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Quỳnh Anh! Làm Người Yêu Anh Nhé!3

Hấn cúi gầm mặt xuống, mắt cứ nhìn dưới đất không dám ngược lên nhìn nó, nó nuốt nước bọt cái ực, cảm giác kì lạ truyền từ tay bị hấn nắm đến tận não, mặt đỏ bừng bừng, đầu óc quay cuồng, cả người nóng bừng bừng, trong lòng sáng khoái đến lạ thường, hay nha, hấn cuối cùng cũng mở cái mồm xin lỗi nó, để xem nào, từ lúc quen hấn đến nay, đây là lần đầu tiên hấn nói từ tế, mà từ tế kì lạ nha, giống như bị kim nén lâu năm lại còn có cái gì đó hơi

tình cảm, nó sớm quên bống đi rồi, ai muốn hấn cứ chọc nó nên nó mới câu chứ, lửa cháy bùng bùng bị hấn dập đúng là vui, haha

Nhưng mà không được, nó không thể tha thứ dễ được, phải xem mồm miệng hấn dẻo dai đến đâu kaka, phải kiên, phải thật kiên

-.....- nó giật tay ra dứt khoát, quay mặt đi thẳng, vừa đi được 2 bước thì hấn nhào tới, nắm chắc cổ tay nó , nó cau mặt lại, quay ra nhìn hấn sắc như dao rồi cô gắng kéo tay hấn nhưng khổ nỗi không kéo được, nó nhăn mặt " mình là thành viên tập gym lâu năm chắc chắn phải hơn cái tên ong bướm công tử bột chỉ biết ăn không biết động tay, mà sao lại thua tên này chứ, không thể nào" (bà lấy bệnh tự sướng của ông í rồi) nó bắt lực quá liên cào, càu, làm tay hấn chảy máu, nhưng hấn vẫn cứ không buông, hấn nghĩ thầm " khỏe dã man, bình thường 1 tay là đủ, mà bây giờ phải giữ cả hai tay, công nhân sát thương lớn thật, trước khi lấy nó về làm vợ thì phải đi tập thể hình mới được, không thì chết..... (@-@) Nó câu quá hết âm lên

- Buông ra, đồ điên- nó rú lên, mắt rục lửa

- Tôi xin lỗi- hấn nói lí nhí mắt nhìn nó tràn ngập yêu thương, nhưng tay thì ngược lại, bóp chặt cổ tay làm nó nhăn mặt vì đau

- Buông ra- nó nói lí nhí, vắn vẹo

- tôi sẽ buông nhưng cô phải chấp nhận lời xin lỗi của tôi- hấn khẩn cầu

- .....- ái chà, thái độ này nhìn hài quá, nó cười thầm chỉ muốn chọc hấn hơn, mấy khi được anh quân thật lòng bày ra bộ mặt đáng thương vô tội, hiếm có, hiếm có

- Tôi xin lỗi- hấn nhìn nó

- Buông ra đi, đau tay quá- nó nói nhẹ nhàng

- .....- hấn sợ nó đau nên thả luôn, ai ngờ lập tức nó chạy vèo đi luôn

Sau 1 hồi vật vờ , trên đường, có cặp thanh niên chừng 16, 17 tuổi gì đó, đang đuổi nhau, theo như 2 thanh niên đó thì chỉ là muốn xin lỗi và đùa nghịch nhưng trong mắt người đi đường thì họ là cặp tình nhân, cặp tình nhân đang giận dữ nhau, và sít soát người ta chỉ chích anh chàng vì chắc làm cho cô nàng giận dữ, vì chuộc lỗi nên anh chàng đuổi theo nhưng cô gái không chịu, vì cặp đó đang mặc quần áo đôi mà, nam thì áo trắng quần xanh, nữ cũng vậy, mà họ rất thu hút nha, sở hữu chiều cao khủng, da trắng, mặc quần áo thời trang, gương mặt bầy bầy, chắc chắn là con gia đình khá giả, vì cũng thấy đôi lần xuất hiện trên báo, bao nhiêu bộ mặt ngất ngây của nam thanh niên làm hấn tức phòi máu chỉ muốn bắt được nó và hét âm lên" ĐÂY LÀ NGƯỜI YÊU TÔI, NGƯỜI YÊU TÔI' còn nữ thì khỏi nói bày bộ mặt hết sức bị thảm.@@'

Đến nơi câu vắng vẻ, nó mệt quá dừng lại nghỉ một tí, hấn tiến lại gần hết loạn nên

- TÔI XIN LỖI, THẬT LÒNG XIN LỖI

- TÔI SAI RỒI

- XIN CÔ THA THỨ, ĐỪNG CÓ BƠ TÔI NỮA

- TÔI BIẾT TÔI NÓI LỜI ĐÓ KHÔNG ĐÚNG VÌ NÓNG NẤY, VÌ TÔI THẤY CÔ THÂN MẬT VỚI PHONG

- LÚC ĐÓ LÀ TÔI KHÔNG KIỂM CHẾ ĐƯỢC, NÓI LỜI LÀM TÔN THƯƠNG NHƯNG TÔI KHÔNG CHỊU ĐƯỢC KHI CÔ CỨ BƠ TÔI NHƯ KHÔNG KHÍ

- TÔI LÀM VẬY LÀ TÔI QUAN TÂM CÔ

- TÔI THÍCH CÔ, THÍCH CÔ, THÍCH CÔ, NHIỀU LẮM QUỲNH ANH À!!!!!! (TỎ TÌNH KIỂU DỊ NHÂN)

- CÔ BƠ TÔI LÀM TÔI ĐAU LÒNG LẮM

- TÔI THẬT LÒNG XIN LỖI VÌ NGÀY HÔM ĐÓ!!!!!!!- hấn xô ra 1 tràng, rồi cúi xuống thở gấp

Nó choáng quay mặt ra, đơ toàn tập, trời ơi tên này thích mình, ním cười ngọt ngào nhưng mà nhú mày giật giật, tỏ tình gì mà dị thế, trong phim họ tỏ tình lãng mạn, có hoa có quà cơ mà, tên này đúng là không ga lăng tí nào (ta đồng ý)

Hấn lấy lại phong độ ngược mặt lên đi tới chỗ nó, mặt đỏ tung bùng hoa lá, nó choáng , đơ bao nhiêu cảm xúc ò ạt, hấn tiến lại lấy hết dũng khí đặt lên nó 1 nụ hôn chính thức, nụ hôn đầu tiên của nó, lần hấn nó chạm môi, vì chưa phải cách hôn tiêu chuẩn nên hấn bác bỏ, nó cũng thế coi như là sự cố, còn bây giờ thì.....

Quay trở lại cảnh sến sẩm, nụ hôn nồng đậm trên cầu

Hấn giữ eo nó, luôn tay giữ chặt gáy nó, đặt môi lên môi nó, dạo ngoài chỉ đưa nhẹ lướt khướt hôn đôi môi anh đào, càng về sau càng lấn tới, nó quay cuồng đầu óc không còn tỉnh táo, si mê bay theo cảm dỗ gọi mời bởi đôi môi mềm mại của hấn

Hấn dùng chiếc lưỡi thơm tho cạy răng nó, chui vào mồm tìm kiếm lưỡi nó, mút thỏa thích, hút lấy hết dịch ngọt ngào thơm ngát @@' , theo như kinh

nghiệm được nhiều người chỉ giáo cho nó về nụ hôn đầu thì nụ hôn đầu luôn luôn gấp gáp, không theo trình tự, không thể siêu cấp như hấn thực hiện, nó nhũn mày giật giật không hiểu tên thói tha này hôn bao nhiêu người rồi

Sau màn hôn cháy bỏng, mặt cả hai đỏ như gấc, hấn ôm chặt nó cúi xuống thì vào tai làm nó ngứa ngáy

- Anh yêu em..... Anh yêu em.....Anh yêu em- hấn nói trong thỏa mãn tay vẫn ôm chặt nó

- Nói đã hôn bao nhiêu đứa rồi- hấn ngăn người vì câu trả lời hết sức không liên quan của nó, hấn tưởng nó phải sốc hoặc là đồng ý hấn chứa ai ngờ..... Thôi chết chắc nó phát hiện rồi, làm sao để trả lời đây, thật ra thì hấn đã hôn rất nhiều người nên mới hôn đạt chuẩn chuyên nghiệp thế chứ

- Mỗi em- hấn cười thay đổi cách xưng hô luôn (ờa)

- anh tưởng tôi ngu đấy, theo như tôi đoán anh phải hôn trên dưới 10 người- nó lên con bà chán

Chuẩn xác! quá chuẩn! thiên tài! hấn phục nó sát đất nhưng vẫn phải chối

- Anh nào có, thật mà- hấn chối

- còn dối tôi đi về- nó quay lưng luôn

- anh nói, anh nói, em ở lại- hấn gấp gấp kéo tay nó

- .....- nó vênh mặt

- TRÊN DƯỚI 10 NGƯỜI- nói rồi hấn cúi gằm mặt

- Cái gì?- nó tròn tròn mắt, tên này đúng là lằng nhằng, nó đang định đồng ý nhưng nghe vậy đổi luôn, không thể yêu tên lằng nhằng, nhờ mai bị đá mất mặt lắm

- Nhưng mà hôn họ không có cảm giác, hôn em mới chân thực- hấn cười cười đi tới nó

- Vô sỉ- nó ngượng quá

- Quỳnh Anh, em làm người yêu anh nhé- hấn cười, lúc hôn xong tự nhiên hết run, bây giờ đảm bảo câu gì hấn cũng nói được không ngại

- Còn lâu, đồ lằng nhằng- nó quay mặt

- làm người yêu anh nhé- hấn lay lay nó

- đi ra đi- nó đuổi hấn

- không ra- hấn ồa tới ôm chặt nó vào lòng

- bỏ ra, đồ biến thái- nó cấu gờ tay hấn

- em muốn chửi sao cũng được, đẹp trai không bằng chai mặt, anh có đẹp trai đến mấy cũng chẳng tán được em, thôi thì chai mặt vậy- hấn cười khảnh khách làm nó cũng buồn cười

- anh buông tôi ra, - nó nhõng nhẽo

- đồng ý làm người yêu anh- hấn ôm nó, ôm chặt, càng ôm càng thích

- không- nó cười

-----

1 tiếng trôi qua, hấn cứ ôm nó, nó cứng đầu không đồng ý cuối cùng thì

- em đồng ý làm người yêu anh nhé- hấn cười suốt này giờ câu này là câu thứ 99 hấn nói đấy

- cho time đã- nó cộc lốc

- không cho , nói luôn- hấn ôm nó mạnh hơn

- anh.....- nó ngại quá, thực ra nó đã sớm đồng ý rồi, chỉ tại cứng đầu thôi

- QUỲNH ANH, EM ĐỒNG Ý LÀM NGƯỜI YÊU ANH NHÉ- hấn cười mãn nguyện, câu này là câu thứ 100

- .....- nó không nói gì, cúi mặt xuống vai hắn
- anh xem như em đồng ý rồi đó- hắn ôm nó, hạnh phúc tràn về
- .....- nó ngại quá
- bây giờ chúng ta đi ăn nhé- hắn cười thả nó ra nhưng tay vẫn nắm tay nó
- ok- mắt nó sáng rực

Đi được 1 đoạn thì

- anh có cảm giác như ông trời sắp đặt ngày chúng ta yêu nhau thì phải- hắn cười
- hử? là sao- nó với hắn cứ nắm tay đung dăng dung dề
- thì tự nhiên hôm nay anh với em mặc quần áo đôi- hắn cười khanh khách
- À.....- nó cúi xuống nhìn quần áo hắn với nó, đỏ mặt quay đi
- không phải ngại, người yêu ngại cái gì- hắn bây giờ mặt dày vô đối, nói cái gì cũng không ngại, trước mới nói vài câu đã mặt tung bừng như nó nhưng bây giờ còn thỏa mãn trên nó, nó bây giờ thì da mặt mỏng vô đối, hắn cứ chồm nói là nó lại đỏ mặt tung bừng, ngày trước hắn trên nó là nó chả ngại mà trên lại khi nào hắn tức phòi máu thì thôi, hắn có cái gì đẹp đẹp là lại bám như đĩa đề đòi, mặt dày kinh khủng, nhưng khi bắt đầu có tình í thì thì mỏng rồi
- .....- nó vẫn ngại
- mà sao anh biết em ở đây- nó ngỡ ngác
- bí mật- hắn cười rồi đi trước
- Ồ nói đi mà..... Nói đi mà- nó cứ nhóng nhẹo đuổi theo sau

Lời t/g: Và bắt đầu từ bây giờ, chuyện tình đẹp chính thức bắt đầu .....!!!!!! @@@@

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Chương 86:

Đi được 1 đoạn, nó cứ lẳng nặc bám theo hỏi không ngừng làm hắn ong cả đầu, cuối cùng nở nụ cười mà nó cho rằng lưu manh, vô sỉ biến thái nhất quay ra với nó,

- Em có muốn nghe không- hắn cười cười
- Có- nó mở to mắt đáng yêu
- Hôn cái nói luôn- hắn cười cười lấy tay chỉ vào má
- Biến thái- nó lườm lườm rồi đá phát vào chân làm hắn kêu đau
- AAAAAAAAAAAAAAAAA- hắn kêu vang dội, có bạn gái như sư tử hà động này cũng khổ, nhưng trót yêu sâu đậm sao dứt ..
- Hử- nó liếc mạnh 1 cái đi thẳng luôn không thèm để ý đến hắn, hắn thấy nó tức giận, sợ nó lại bỏ hắn như lần trước, cái cảm giác đấy thật sự không hay chút nào, làm hắn mất ăn mất ngủ mấy đêm, bây giờ nó mà bỏ hắn nữa thì chắc hắn chết luôn
- Anh nói, Anh nói, Đợi anh với nào!- hắn nhăn nhó đuổi theo
- Nói sớm phải tốt hơn không- nó cười cười quay mặt lại, đứng yên không thèm cử động mặc cho hắn đi tới với cái chân đau điếng

- Nhưng anh có điều kiện- hấn cười
- Nói- nó vênh mặt, nếu hấn còn phát ngôn hôn nữa là nó cho ăn đập
- Từ bây giờ, chúng ta phải xưng hô anh-em, em không được nói cộc lốc không có chủ ngữ thế- hấn cau đôi mày thanh tú lại
- Lắm trò- nó lườm
- Thế nhá- hấn cười tươi
- Nói đi- nó cười lại
- Duy nói hôm nay em ở đây- hấn cười
- À, biết ở đây sao không vào trong- nó cười
- Ờ Hèn- hấn hừm 1 tiếng, nó lại nói cộc lốc
- Biết em ở đây sao không vào- nó nhăn mặt, trời ơi sến, quá sến
- Anh sợ em tung cước đá anh bay sang Trung Quốc- hấn cười
- Trong mắt anh tôi là cái đũa như thế hả- nó rống lên
- Thì, em.....- hấn lấp lửng
- Làm sao???- nó nhăn mặt
- Thì em bình thường vẫn thế mà- hấn cười nói rồi chạy vào đi
- Á ..... Đồ Điên, tôi mà bắt được anh chết với tôi.....- nó đuổi theo
- Khu trung tâm thương mại---
- Cái con kia buồn gì mà lâu đã man- châu cảm cốc nước chanh hút phat hết sạch
- Công nhận lâu thật đấy- duy cười
- Tít Tít- tiếng máy điện thoại duy phát ra
- Mày đang ở đâu?- hấn
- Đang ở trong trung tâm, khu xx, mày vào đi- duy
- Ờ
- nhưng mà quỳnh anh nó không có trong này đâu- duy nhăn vè thiếu não
- đang đi cùng tao- hấn vừa nhăn vừa nhìn nó cười cười làm nó tò mò muốn phát điên
- Cái gì??, chúng mày không phải đã @@..... -duy sùng sốt làm đám bạn nhón nhào nên
- Giống như mày nghĩ, thôi tao vào đây- hấn cười tí ta tí tòn nắm tay nó vào trong, nó định rút ra mấy lần nhưng hấn dọa, nếu rút tay ra hấn sẽ không ngần ngại hôn cho răng môi bung bét đâu.....@@@@@@@@
- Hấn nó bước bước vào trong sự luyến tiếc của nhiều người, đúng là đẹp đôi nha, lại còn tình cảm nắm tay cơ, hấn cười sung sướng còn nó thì ngại muốn đào hố chui xuống, vừa đi vừa lăm bầm, đúng là cái loại mặt dày(sự thật chứng minh cho thấy đa số đàn ông mặt dày thì không có fa lâu :v)
- Đám bạn đang ngồi chơi điện thoại thấy hấn nó tình cảm đi tới, mắt chúng nó trở hết lên, mở to tròn, vân anh đang uống nước suýt phun vào mặt duy
- Kính nha, còn bày đặt nắm tay cơ- duy cười cười
- không nắm tay thì nắm chân à- hấn tình bơ kéo nó ngồi xuống cạnh mình, mặt nó bây giờ đỏ như gấc
- Thế đã chính thức yêuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu nhau chưa??- vân anh cười
- Rồi - hấn vẫy tay phục vụ gọi 2 ly nước giống nhau

- Còn cả quần áo đôi cơ đấy- châu trêu chọc
  - .....- nó lườm châu
  - mày im lặng dữ vậy- châu cười
  - khở, người ta có người yêu rồi phải khác- linh cười
  - ờ thì sao? không có ghen à- nó không nhìn nổi sự trêu chọc, quyết tâm mặt dày quai lại
  - ai bảo, nhìn người yêu tao đi- châu cười rồi mở điện thoại giơ ra cho nó
  - OH MY GOT!!!!!!!!!! - nó, vân anh, linh hét ầm lên vì độ đẹp trai của nah trong ảnh, đó là 1 người hàn, da trắng, tóc hờn, mắt lai, cao khoảng 1m83, khuôn mặt đẹp đã man, nhưng lạnh lùng vô đối
  - Người yêu qua mạng chứ gì- linh cười
  - Vớ vẩn, mày nhớ tháng trước tao nghĩ 1 tháng không- châu
  - Ủ, - linh
  - Tao qua đó thăm mẹ, gặp anh này đó- châu cười
  - Người hàn à- linh
  - Người hàn gốc việt, nói tiếng việt hay lắm- châu cười
  - Trai đẹp ngoài hành tinh- nó mắt sáng bùng bùng, hấn ngồi cạnh mặt bốc khói, từ trước tới giờ nó chưa bao giờ khen hấn dù chỉ 1 câu, xem đi xem lại rõ ràng hấn đẹp hơn tên trog này, cao hơn, đẹp hơn nhiều
  - Quá đẹp luôn- vân anh mắt sáng long lanh làm duy bên cạnh suýt thì hộc máu mồm
  - Này này, mê giai thì khi nào có bọn mình thôi, chứ có người yêu bên cạnh là.....- châu ám chỉ cho nó
  - .....- nó quay sang hấn thấy hấn đang nhìn nó ánh mắt sắc như dao,
  - uống nước đi- nó đưa cốc nước cho hấn
- Hấn tu 1 hơi hết luôn
- Vẫn chưa hạ hạ- nó đưa thêm cho hấn
- Hấn tu 1 hơi hết luôn
- Cứ như vậy cho đến cốc thứ 6
- Bình tõm, mai em đồng ý đi với anh- nó cụp nín mặt xuống, phải dỗ hấn thôi
  - Ok- hấn cười tươi rói

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Chương 87:

- Mai anh qua đón nhé- hấn cười rồi vỗ vỗ vai nó
- Ủ- nó tỉnh bơ , đám bạn ngồi cạnh mắt long lanh nhìn hấn nó , thật là khiến người ta gato
- Muộn rồi về thôi- vân anh

- Ủ- đồng thanh

- Em về cẩn thận nhé- hấn vầy vầy

- Bye Bye- nó cười vầy lại

* Nhà hấn

Hấn cười tươi rói từ lúc trên đường đến lúc về nhà, tên duy ngồi cạnh cứ giật mình thon thót, tên này đúng là yêu là bắt đầu tâm tình thay đổi

Sau khi tắm rửa sạch sẽ , hấn phi xuống phòng khách nơi duy đang ngồi xem phim và nhắn tin cho vân anh, từ lúc nó nhận yêu hấn, không lúc nào là hấn rời khỏi cái điện thoại trừ khi đi tắm

Vừa xem phim vừa dán mắt vào điện thoại nhắn tin với nó, thì tên phong đi bar về

- 2 người làm gì mà cứ dí mắt vào máy thế kia- phong bắt ngờ

- Kệ tao- đồng thanh

- Ày chẳng lẽ có người yêu- phong cười ngồi cạnh hấn

- Ờ- đồng thanh

- cho xem mặt cái coi- phong chui xuống ngồi với hấn, hấn đang bấm bấm máy loạn xạ, nháy thoăn thoắt tay không ngừng nghỉ vừa bấm vừa kêu thảm" chẳng lẽ nó là anh hùng bàn phím"

- Nhấn Tâm- phong nhấn mạnh tên đấy , trêu hấn

- Ờ sao?- hấn lại cầm đầu chơi tiếp

- Tên lạ thế- phong mặt ngu, chả là anh này vừa mới đi bar về, rượu nồng nặc nên có hơi đơ đơ

- Say rồi ..Lên kia đi, bót nói nhảm rồi cút về phòng ngủ đi- hấn bực cả mình, đang chat dăng trào cảm xúc thì tên này cứ làm tịt hoải

- Tít- máy hấn phát

- Đi đâu hả?????- nó ở đầu dây bên kia đang mặt mày nhăn nhó hết sức, 1 chân gác lên bàn, đầu gối trên ghế sofa, 1 tay ăn bím bím, 1 tay cầm điện thoại nhắn tin,

- Đi chơi á- hấn cười cười

- Chơi cái gì??- nó chọc hấn

- Này!!!!!!!!!!!!!!!!!! - hấn bắt đầu bốc khói

- Ờ Ờ, đi đâu- nó buồn ngủ quá

- Đợi anh nghĩ đã- hấn cười tươi rói đêm chiều nghĩ

- Ờ nghĩ đi, nghĩ xong rồi thì báo cho em biết, bây giờ ngủ đã, buồn ngủ rồi, - nó nói rồi tắt máy đi lên phòng đi ngủ để lại bãi chiến trường cho chị giúp việc

- Ồ này.....Này- hấn vừa mới nghĩ ra thì nó ngủ xừ mất

- Anh nghĩ ra rồi

- .....

- em ngủ rồi à...chán nhĩ

- thôi ngủ ngon nhé!!!!!!và mơ về anh nha.....pp- hấn nảo ruột nhắn tin cho nó

Phong nhủ màu khó hiểu, tuy có say nhưng vẫn tỉnh lắm, hấn có người yêu, có từ lúc nào, hấn có quen ai đâu mà có, lạ thật, lại còn rủ người yêu đi chơi, mai phải đi rình mới được, xem người yêu có xinh hay không????????????/ nếu xinh thì phải tán mới được hehehe

Hấn đứng dậy đi 1 mạch về phòng, lao vào nhà vệ sinh rồi lao lên giường ngủ , trong đầu cứ cứ nghĩ nó là người yêu mình rồi mai đi chơi với nhau rồi nắm tay, ôm, hôn.....vvvv thì hấn lại sượng tê liệt cả người chỉ muốn ào đến bắt nó đi nhưng mà cũng khó, nhà nó có vệ sĩ cơ mà.

Còn tên duy vẫn chưa chiến đến mấy giờ sáng liền nhắn tin với vân anh(cẩn thận mất 2 vòng đời)

Chủ nhật, 4h sáng

Sáng dậy hân hân rõ là sớm, chui vào nhà vệ sinh nửa tiếng, chọn quần áo nửa tiếng, đứng trước gương 1 tiếng, rồi ngắm nghía đi đi lại lại thêm nửa tiếng nữa, rồi lại không vừa ý thay bộ khác mất thêm nửa tiếng, gọi điện gọi nó dậy mất nửa tiếng, rồi lại đứng trước gương nửa tiếng, rồi.....(già yếu rồi không kể chi tiết được hết nữa)

Mãi đến tận 8h hân mới lịch sự đi xuống lại còn tỏ vẻ hết sức thanh cao, hân mặc chiếc quần bò xanh nhạt được xắn gấu gọn gàng với chiếc áo sơ mi trắng xóa không 1 vết tích, chân đi đôi giày lười(vì hân rất thích giày lười, gọn nhẹ, đẹp, hợp thời trang, mà cỡi ra cũng đỡ mệt, đá mạnh vào không khí cái bay luôn) tóc phớt phớt nâu, bây giờ để mái cho nó đúng tuổi, trước vuốt mái cứ bị nó chê vừa già vừa xấu, nó cứ chỉ vào mấy anh hân quốc đẹp trai để mái rồi qua so sánh đây nghiêng hân làm hân nghiêng rằng ken kết..... hân đeo đồng hồ hợp với quần áo, bây giờ trông hân vừa năng động vừa soang choảnh, thật là làm chết con người ta nha...

- .....- duy với phong đang ăn sáng thấy hân đi xuống, hân đi xuống tòa nắng đẹp trai dã man, cổ áo ngay ngắn lại còn bung cúc ra nhìn quyến rũ kinh người, hân không thèm ngoái nhìn 2 tên đang trở mắt vì biết mình quá đẹp trai nên bọn kia đang nhìn, bình thân đi qua.....(kiêu quá anh ơi (- _ -)

- Đi chơi có nhất thiết phải đẹp trai thế không- duy cười cười

- Tất nhiên- hân cười

- .....- phong tập chung vào ăn

- Đi đây- hân cười rồi ra xe, đi đón nó

Quay trở lại thời gian lúc 7h30 phút 00 giây không hơn không kém, hân nhắc máy gọi cho nó dậy

Cứ liên tục réo rất nhạc chuông âm ỉ, nó mới lồm cồm bò dậy nghe điện thoại của hân, sau 1 hồi tranh luận cuối cùng nó cũng phải chui vào nhà vệ sinh nhưng mà buồn ngủ quá rồi vào giường ngủ tiếp.

Hân đầu dây bên thỏa mãn, cuối cùng cũng cũng gọi được nó, than thầm cũng tốn nửa tiếng chứ, ngồi đếm lại gọi gần trăm cuộc

Nhà nó

Kính Koog- hân ấn tiếng chuông nhà nó

- Chào cậu- chị giúp việc bị xao xuyến trước vẻ đẹp của hân nên dơ

- Quỳnh anh có nhà không chị- hân cười

- Có, mà cậu là ai- chị giúp việc

- Em là bạn trai Quỳnh anh - hân cười toe toét

- Thế hả, mời cậu vào nhà- chị giúp việc cười chói lóa, nhất cô chủ nha, có người yêu gì mà đẹp trai chết người

- Cô chủ chưa dậy đâu cậu à- chị giúp việc cười

- Cái Gì- hân choáng rõ ràng lúc gọi điện là nó nói em dậy rồi cơ mà

- Chị lên phòng gọi dậy dùm em- hân kéo kéo chị giúp việc

- Cậu đi luôn nhé- chị giúp việc dẫn hân đi lên phòng nó

- Ok- hân cười

Lời tác giả: Chap sau là 1 chap siêu siêu siêu kích thích

' Hân sẽ nằm lên người nó, ôm nó ..... " tiết lộ thế thôi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Sự Cổ Khi Ngủ

Hắn cười cười, lò dò đi theo chị giúp việc, miệng nở nụ cười tình quái, chị giúp việc gõ nhẹ cửa thì cái giọng ngái ngủ của nó vang lên

- Chị vào đi- nó trùm chăn kín người, do ngái ngủ nên giọng cứ bị kì kì

Chị giúp việc lò dò đi vào, hắn đứng ở ngoài cười cười nhìn thoáng có phòng nó, đúng là men thật đó nha, ai lại dán bao nhiêu là hình messi , ngồi nghĩ thăm 1 trận sao nó không dán hình mình nhỉ?? (Áo tưởng quá anh ơi)

Ở trong phòng, nó đang ngủ rất say sưa, chần ụp kín người, nằm quay 180 độ, chị giúp việc chà qua là thấy zai đẹp là sáng mắt lên, không để ý đến hậu quả về sau, gọi nó dậy còn khó hơn cả lên trời, vớ vẩn nó lại đá cho phát ra cửa thôi rồi, chị ta tiến tới gần nó, thủ thế đề phòng, nếu bị đập thì kiểu gì cũng đỡ hơn,

- Dậy đi em, bạn trai em đến kia- chị giúp việc cứ lay lay nó

- .....- nó lật người lại ngủ say sưa mặc kệ hắn đang ngồi ngoài ảo tưởng hảo huyền

- dậy đi em- chị giúp việc lay lay nó mãi, nó ức quá khua chân chuẩn bị đập ai dám làm phiền giấc mộng đẹp của nó thì chị giúp việc may né kịp, ngã ào xuống đất, vuột ngực thò phào sợ tái xanh mặt mũi phồng như bay ra ngoài

Hắn đang đứng ngoài cười như tự kỉ thì chị giúp việc mặt tái mép chạy ào ào ra cửa:

- Quỳnh anh dậy chưa hả chị- hắn cười tươi

-.....- chị giúp việc thấy hắn đẹp trai quá chuẩn bị siêu lòng thêm lần nữa nhưng nghĩ lại giúp em đẹp trai mà vào viện thì đúng là đại đột quá

- quỳnh anh dậy chưa hả chị- hắn lay lay chị giúp việc đang mặt mũi tái mét

- Chị chịu, em vào mà gọi- chị giúp việc nói rồi phi như bay xuống nhà

- ??????????????- hắn ngo ra chả hiểu rồi bước luôn vào phòng nó

Trong phòng nó, được sơn hoàn toàn màu xanh nước biển, hình như nó cuồng màu xanh thì phải, điện thoại, tủ, bàn học, ghế sofa, đèn, vò, bút, gấu bông, ...v.v,v tất cả đều màu xanh, hắn choáng nhìn hình thần tượng nó , chính là Messi, rõ ràng messi đã cho khá nhiều đội mà nó chỉ dán toàn hình messi mặc áo Argentina , Hắn cười tươi, sở thích giống mình quá trừ anh messi ra thì giống haha

Hắn bước tới cạnh giường nó, chiếc giường từ chăn, ga, gối, đều được phủ hoàn toàn 1 màu xanh da trời , nhìn sinh vật lạ sau chiếc chăn rộng nhún nhún, cả người nằm chiếm gần hết chiếc giường , lại còn nằm tư thế ảo tung chảo, chẳng thấy mặt mũi đâu, chần chừ hết cả người từ đầu đến cuối, ngủ không biết trời biết đất

Hắn tiến lại gần, gọi nó dậy, tất cả mọi người đều biết, chỉ mình hắn không biết, nó có 1 đặc thù khi ngủ ai mà gọi dậy thì đảm bảo 1 điều là sẽ bị nó tung cước, kiểu gì cũng xây xước chân tay mặt méo mó chui ra, hắn chẳng đề phòng lại còn nở nụ cười tình quái tiến lại gần nó

Hiện tại dáng vẻ ngủ của nó đang nằm chéo, hắn đi tới lay lay nó, nó phẩy phẩy tay ý bảo là " đi ra ngoài đừng làm phiền" hắn cười rồi lắc mạnh vai nó, kéo chăn ra để lộ cả dáng người của nó, mà nó cũng hài nha, ai lại đi ngủ mặc quần dài với áo phông, hắn tưởng con gái đi ngủ phải mặc váy hoặc quần short chứ (mặc thế lúc anh kéo chăn lên thì toi đời con gái chị í à) Sau 1 hồi vận lộn nó cứ bị hắn làm phiền, hắn lúc thì cù nó, lúc thì lay vai, lúc thì thơm má nó (eo ôi đáng yêu thế =))) nó ức chế, đang ngủ cứ bị làm phiền, theo phản xạ đá hắn phát, hắn nhan nhẹn lẹ kịp thời nhưng chân vấp phải chiếc bàn học nhỏ của nó làm hắn mất cân bằng ngã ào lên người nó

Nó đang ngủ bỗng có 1 vật siêu nặng đè lên người làm nó không có nhúc nhích nổi, nó cau cau mày, nhưng vì tiếng gọi giấc ngủ to lớn quá, mặc kệ trời đất ta cứ ngủ, hắn chợt ngẩng đầu lên, đây là lần đầu tiên hắn quan sát rõ gương mặt nó kĩ thế này, khuôn mặt trái xoan, 2 má hồng hồng, môi đỏ chúm chím hồng nhìn mà muốn nuốt hết vào bụng, chiếc mũi cao dọc dừa, lông mi dài cong vun vút, đúng là tuyệt sắc mỹ nhân, hắn ca thán 1 hồi rồi mới định thần mình đang nằm đè lên người nó,

Mất hắn trở lên, bảo sao cứ thấy cái gì mềm mềm, mà sao nó không dậy nhỉ, đề vậy mà không kêu hắn đang mông nung thì nó choàng tay ra, ôm hắn lật hắn lại nằm đối diện với nó, ôm lấy thắt lưng hắn ngủ ngon lành, hắn cười ôm chặt lấy nó và ngắm nhìn nó ngủ say sưa

-----

Lời t/g: Cứ hảo huyền đi anh, đợi chị ý tình lại thì..... @/@/@/@/@

Chương 89

Trong căn nhà lộng lẫy trang nghiêm được trang trí nội thất tinh xảo , trong căn nhà đó, trong căn phòng được phủ bởi màu xanh dương mát mẻ, không khí điều hòa mát lạnh phả xuống cũng không thể làm giảm đi nhiệt độ đang rất nóng trong căn phòng, trên chiếc giường màu xanh , có đôi nam nữ đang ôm ấp nhau ngủ , à không phải mà phải là cô gái đó cứ như bạch tuyết quần lầy anh bạn đó, anh bạn đó giống như gối ôm, cô gái gác chân lên 2 đùi của bạn nam đó, rồi quàng tay ôm lưng bạn nam, bạn nam đó muốn ôm lắm nhưng mà cô gái đó cứ dè dặt tay nên bạn nam đó bất lực, ... Thời gian .... nhanh chóng.....đi qua

3 tiếng thấm thoát trôi qua

Bây Giờ là 11h trưa

Nó ôm hấn, mặt dụi dụi vào ngực hấn, đang mơ mơ màng màng tự nhiên thấy gối ôm của mình sao lạ thế, sao to thế, lại còn ấm chứ, rõ là thơm nha, mà sao gối ôm lại ôm được mình nhẽ????????? Nó nhắm mắt đầu cứ nghĩ loang quanh, tay vẫn ôm hấn, mặt vẫn dụi vào người hấn, rồi bỗng tự nhiên nó nghĩ ra TRỜI OI MÌNH LÀM GÌ CÓ GỐI ÔM CHỨ?? VẬY ..... VẬY....

Nó kinh hoàng mở mắt, rồi trợn to lên khi xác định được vật thể lạ đang ôm là hấn, "ÔI TRỜI OI! CHẮC NÓ CHẾT MÁT THÔI " Cái quái gì đang diễn ra, rồi bỗng hàng nghìn câu hỏi quay quẩn đầu nó? Ví dụ như: Tại sao hấn lại vào được đây? Tại sao hấn lại ngủ trên đây? Tại sao mình lại ôm hấn? Hấn có làm gì không?? nó nghĩ đến đó thì hoảng hốt xóc chân lên, thấy trên người mình không có sứt mẻ gì rồi thở phào nhẹ nhõm , Nó tức điên người quay sang cái tên đang ung dung ngủ ngon lành như chả có chuyện gì, tức quá véo má hấn

- Dậy đi đồ điên.....đồ biến thái.....- nó hét với âm lượng siêu lớn vào thẳng cái màng nhĩ của hấn

- .....- hấn kéo nó lại, bây giờ hấn mới được chính thức ôm nó ngủ, nó tức phun khói, hấn cũng tức chả kém, đang ngủ ngon lành tự nhiên bị véo má thật là ức mà....

- Bò ra - nó uốn éo càng muốn ra thì hấn càng ôm chặt

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA- hấn hét chói tai khi nó chính thức cắn vào tay hấn với lực VÔ CÙNG NHỎ , nó nhân cơ hội đó chuẩn luôn, vừa xuống giường thì vợ những thứ có thể ném được, ném thẳng vào người hấn, may hấn lẹ rồi nhưng mà nó công phá dữ dội quá nên có trúng nhưng không đang kê, vừa ném nó vừa chửi rủa

- Anh là đồ biến thái, thanh niên vô sỉ, mất đạo đức, đàn ông hơn đàn bà , cao nhưng não ngắn, đồ ngu như lợn, chưa học à mà không biết xông vào nhà người ta vô duyên vô cớ, Phạm Pháp, tôi báo công an bắt anh đi =)) = _ + Nó vừa nói vừa ném hết đồ vào hấn

-Này Này, do em chứ??- hấn vừa cười vừa lé

- Anh còn dám cãi à, Định vừa ăn cướp vừa la làng à, đồ điên, cái loại anh không xứng đáng làm người, anh có biết tâm thân ngọc ngà này là tôi để dành cho chồng tương lai chứ không phải người yêu =_) - nó uất quá

- Em nói cái gì?!!!!- hấn bực đến phát điên khi nó dám lời cả chồng tương lai, vậy nó coi hấn là cái gì, là thú vui, hay yêu đương cho biết

- Tôi nói anh không có quyền động vào người tôi, thân này tôi chỉ trao cho chồng tôi- nó vừa nói vừa xông lên giường đấm đá hấn

- Kiểu gì anh chả là chồng em- hấn cười xảo trá

- Ảo tưởng- nó ném bồm bộp vào hấn, đang vung loạn xạ , hấn thì mơ mộng, nó không để ý đấm thẳng vào mồm hấn làm hấn méo cả mặt, hét cười chảy cả máu mồm

- Ôi- nó hoảng

- ....- cú đấm đó thì đau gì so với hấn, chỉ là hấn thích ăn vạ để được nó quan tâm thôi

- Đau không, xin lỗi- nó xót

- ..- hấn lườm nó, lại trống không rồi

- Em xin lỗi, Anh sao không?- nó suýt soa

- Đau lắm- hấn bị thương

- Thật hả??- nó giờ tay chạm lên vết thương
- Đợi em đi lấy thuốc- nó phóng lấy thuốc rồi ra bôi cho hắn, đang bôi hắn nói
- Em có bao com anh không??- hắn cười
- Được- nó tròng mày xuống

Lời t/g: Chap sau, 2 anh chị í đi siêu thị thì gặp anh phong rồi.....

Chap sau nữa: anh phong thất tình nhưng mà không ai biết,

Tiết lộ về sau, sau khi sóng gió triền miên không yên 1 ngày của hắn nó với mình thì phong yêu nó muốn bảo vệ nó nhưng không nói.., đại loại như yêu đơn phương da diết í, yêu không được nhận lại đó, và .....(yên tâm đoạn này còn sót mới xảy ra, bây giờ cứ chú tâm cho hắn nó yêu nhau đã, tô thêm hạnh phúc, màu hồng đã =))

face t/g: Diễm Quỳnh's

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Ánh Mắt

nó bôi thuốc cho hắn mà cứ thấy hắn kì lạ, tò mò quá, hỏi luôn

- làm gì mà hưng phấn dữ vậy"

Hắn ngẩng mặt lên nhìn nó rồi cười toe toét, mặt rất chi là gian tà

- Em nấu com cho anh ăn nhé
- Nếu anh có chết thì tôi đi yêu người khác đấy- nó huýt sáo cười
- Không sao, nếu được em nấu cho ăn quả thật hạnh phúc, cho dù anh có bị ngộ độc đồ ăn của em hàng trăm vạn lần anh cũng cam lòng- hắn chọc nó
- Anh.....- nó nhăn mặt lại, chẳng lẽ nó nấu gây chết người sao
- Hi Hi- hắn cười trừ

Nó liếc xéo hắn , càng ngày càng lẩn nước, được voi đòi tiên, nếu mình không dạy hắn chắc có ngày bị hắn ném lên giường mát(oh my got đen tối quá gái ời), cầm chiếc bông sắt trùng trên tay, nó từ từ lau khước miệng đang rỉ máu của hắn, nó thầm kêu 1 trận, có mỗi vết thương bé tí mà hắn cũng ăn vạ, đúng là.....hazii hết nói nổi, nó tuy nghĩ vậy thôi nhưng vẫn làm nhẹ nhàng cho hắn, lau nhẹ nhàng.

Hắn nhìn người đối diện lên trước mặt mình mà không kìm lòng nổi, mặt đỏ tung bừng

- Ôi anh đỏ mặt kìa- nó cười cười
- Không có- hắn ngại quá
- Đỏ mặt thì cứ nói ra.....Ha Ha - nó ôm bụng cười như điên
- ..... - hắn cầm như hén, mặt càng ngày càng đỏ rực
- Sao hử, nói gì đi chứ?? - nó cười điên dại
- Ay.....Đau- hắn nghĩ mình đúng là vô dụng và hết sức ngu khi giả vờ đau mà nhưng mà.....
- Á xin lỗi- nó hết cười luôn, tiến lại gần kiểm tra trên khước miệng

- .....- hấn cười nhẹ, 1 nụ cười hạnh phúc, tiến lại môi nó chạm nhẹ lên môi, rất nhanh, chỉ thoáng qua và diễn ra trong khoảng 5 giây nhưng cũng đủ làm nó mở tròn mắt,

- Sao, nói gì đi- hấn cười khi thấy nó đơ như tượng, bây giờ thì đến hấn trả đũa rồi

- .....- nó mặt tức giận, lúc đỏ lúc tím chạy bay ra ngoài

- Đợi anh với ới ới ới- hấn vừa cười vừa đuổi theo

Hấn đuổi theo nó ra tận ngoài khuôn viên, nó cau có mặt quay đi vì ngại, hấn tiến tới ôm chầm lấy nó cười cười

- Em thay quần áo đi- hấn

- Ủ- nó gỡ tay hấn ra nhưng mà khổ nỗi không có gỡ nổi

- Bỏ ra

- Anh chọn quần áo cho em nhé- hấn cười

- Anh.....

- Coi như em đồng ý.- hấn lôi nó đi xoành xoạch lên phòng rồi mở toang tủ quần áo

- Cũng nhiều váy gấm nhĩ- hấn liếc qua thấy tủ nó treo bao nhiêu là váy

- .....- nó không thèm liếc hấn, thật ra chỉ có 1 nửa là của nó thôi, còn lại đều là quần áo của đám bạn nó, khổ nỗi mua nhiều quá không có chỗ để đành phải gửi nhờ, nhưng mà chả thấy qua lấy (kể đó chị)

- mặc vào- hấn lôi ra 1 chiếc váy màu xanh nhạt, úm lên nó rồi đẩy nó vào nhà vệ sinh, nó mặt phụng phịu.

Nó sau khi chỉnh sửa xong, bước ra từ nhà vệ sinh, cười sảng khoái rồi, đi ra đứng trước mặt hấn

Bỗng chốc.....Mặt hấn trở lên đanh lại

Chiếc váy quá ngắn so với nó, ngắn qua cả đầu gối, thế này thì.....

Hấn không nói không rằng lôi ra 1 chiếc quần bò được cửa rách đều, lôi ra 1 chiếc áo phông rộng thùng thình đuôi tôm màu xanh, được cửa 1 chút sau lưng, hấn cho thấy trong tủ quần áo này có 2 cái thứ đó là kín đáo nhất còn lại toàn quần đùi, áo trễ vai, áo crop- top rồi lại váy ngắn.....thật tìm mãi mới thấy quần mà, hấn cau mày nghĩ sao nó có thể mua những loại này nhĩ???

Nó hí ha hí hửng chui vào thay rồi lại đi ra

Hấn cười rồi dí nó xuống ghế

Nó hốt hoảng kêu lên

- anh làm cái gì đấy

- anh trang điểm với làm tóc cho em- hấn cười

- What?????- nó kinh hãi, hấn định biến nó thành quỷ dạ xoa hay sao

- Yên tâm, anh đã từng học,nhắm mắt lại sẽ không sao, có anh ở đây rồi- hấn vỗ vai nó cứ như là đang gánh vác cái gì to lớn lắm, cũng chỉ là đánh chút son với sệt khoáng thôi mà, cùng lắm thì uốn nhẹ tóc

- nó bủi môi nhưng cũng nhắm mắt lại để hấn biến hóa

15 phút sau

- Em mở ra đi

Nó từ từ mở mắt, ôi trời ơi hấn trang điểm con tay nghề hơn cả nó, hấn trang điểm vô cùng tự nhiên chỉ có 1 chút kem làm mát da, chuốt 1 chút mi, đánh son hồng nhẹ nhàng và đánh phẩy phẩy má hồng.

Không chỉ có thế, hấn còn hạ băng mái tóc nó xuống, đập xù nhẹ, và hạ luôn mái lưa thưa của nó xuống

- nói gì đi, cứ há mồm hoài vậy ruồi bâu bây giờ?- hấn cười

- được- nó đứng phắt dậy đi xuống để lại hần cười cười

Ngoài cổng

- Đây anh bỏ tay tôi ra.....- nó cau mày nhìn hần

- Kệ chứ, là người yêu chẳng lẽ không được nắm tay à- hần cười

- không- nó

- thì thôi vậy, không nắm tay thì không nắm, anh hôn vậy- hần dí sát vào mặt nó

- đừng.....nắm tay- nó cười đẩy hần ra bắt gặp 1 bóng dáng rất đỗi quen thuộc

- Ầm quá- hần kéo nó qua ôm nó rồi hôn nhẹ lên má nó 1 cái

- .....- từ sau bụi cây cảnh phong đứng đó nhìn về phía hần nó, lòng rĩ máu, đau đớn, khi thấy nó hạnh phúc bên người khác

-.....- nó có cảm giác có ai đang nhìn vào nó với hần ôm nhau thắm thiết, nó chột đẩy nhẹ hần ra

- Đi thôi

- Ok- hần cười

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91

Phong quay đi, cười gượng, lên xe phóng vút đi Nó có cảm giác khó chịu, lòng nóng như lửa đốt ngồi cạnh hần mà thấp thỏm mãi

- Em sao vậy - hần ngồi cạnh mà bị sự thấp thỏm của nó truyền sang

- Không đâu - nó cười huề rồi quay mặt ra ngoài

Hần cũng thôi không nói gì, trên môi còn nở nụ cười ngập tràn hạnh phúc

Nhà Nó

Hần với nó sau 1 hồi vật lộn trong siêu thị, hần cứ vui vẻ hí hửng kéo nó đi khắp nơi, nó cười nhưng chả hiểu sao cứ có cái gì khó chịu quá khiến nó không tài nào vui nổi

Hần hôm nay bị thần kinh hay sao í, bình thường đi đâu hần cũng không bao giờ mua gì hết, toàn nó nhặt, nhặt hàng đông, giờ thì ngược lại hần mua hàng đông, lấy hàng tăn (cái này nói hơi bị quá)

Phong về nhà chả nói chả rằng đi thẳng lên phòng, không giống như hần, phong chọn cách im lặng, không bê tha hay đau khổ, chỉ ngồi im suy nghĩ, suy nghĩ về bản thân về cả hần và nhiều nhất vẫn là nó,

Liệu có nên nói cho nó hay giữ im lặng ?? Nếu nói sẽ khiến hần nó bị sứt mẻ tình cảm, phong không muốn là người thứ 3, nhưng cứ ngày nào cũng nhìn hần nó tình cảm khiến phong đau tê tái,

Trên ghế sofa nhà nó, nó đang ngồi thẳng đứng giống thanh niên nghiêm túc, hần thì vịn va vịn vẹo, cuối cùng thì gối đầu lên đùi nó chơi điện thoại mà nó không thèm để tâm, bình thường nếu hần làm như vậy nó sẽ cho hần vài cú đấm bay ra ngoài nhưng cứ im lặng trầm tư suy nghĩ

- quỳnh anh - hần vừa nghịch điện thoại vừa gọi tên này

...- nó cứ đơ ra

- quỳnh anh!!!- hần cau mày gọi to

- Hả, sao thế?- nó giật mình

- em sao vậy - hấn véo mũi nó mạnh cho nó tỉnh
- Đau.. đồ điên- nó cau mặt
- Hi hi- hấn tự nhiên bật ngồi dậy, cộc luôn vào đầu nó
- TRẦN ANH QUÂN !!!- nó rống âm lên
- Sao không? À tý anh nấu em nhé, xem tay nghề của chồng tương lai này thế nào nhé!!- hấn cười
- Anh nấu nhờ tôi chết thì saooooooooooooooooooooo ???- nó vênh mặt
- Nếu em die anh sẽ ăn món đó rồi ôm em chết cùng- hấn nhe nhón
- Đồ điên- nó liếc hấn 1 cái, càng ngày càng sến, sến mức kinh khủng
- Anh đi nấu đây- hấn chạy thoát vào bếp
- .....- nó cười nhìn theo hấn
- Nhà bếp

Hấn đang cặm cùi , nhưng phải công nhận hấn nấu giỏi lắm nha, có tài lắm đó , nó cứ đứng bên cạnh tùm tùm như hạnh phúc lắm (gato gato)

Hấn vừa nấu vừa liên tưởng đến cảnh vợ chồng cùng nhau nấu ăn thì quay phắt sang bắt nó thái thịt

- Quỳnh Anh
- hờ- nó ngáo ngáo
- Thái đi, thái mỏng nhé- hấn cười
- Biết rồi- nó
- Này- nó gọi hấn
- Sao?- hấn quay sang
- Hôm nay anh đẹp trai thật đấy- nó ngượng quá cúi gầm xuống thái thịt
- Khen thừa- hấn chà mảy may đến lời khen đó vì hấn cứ thấy nó liếc trộm hấn suốt, chả qua hấn không vạch trần thôi vì sợ nó ngại
- Đồ tự sướng- nó bĩu môi,
- .....- hấn đơ, nó vừa khen hấn xong mà

Còn nó ngại quá cứ cúi gầm thái , thái như điên (thái thịt mà như điên là hơi bị hư cấu đó =)))

Sau 1 hồi tĩnh tâm , phong đã đưa ra quyết định

Sẽ không bao giờ nói cho nó biết chuyện phong thích nó, im lặng im lặng, (cái này là yêu đơn phương đó mấy bác, nhưng đừng khinh bỉ anh này nha, về sau anh í góp phần quan trọng lớn)

Sau bữa ăn đầy và cả ngày quẩn lầy nhau giữa hấn và nó, hấn nó cùng lên tầng nhắm sao tâm sự triền miên

Cuối cùng thì

- Cho Anh hôn em Nhá
- Không
- Má thôi
- không
- Có

- không
- có
- không
- có
- Chụt - vào má nó cái rõ kêu
- Anh yêu em- hấn cười
- Ghét.....- nó cẩu hấn cái

Đã kết thúc cuộc hành trình năm lớp 10

Chap sau sẽ là sau 2 năm về tình yêu hấn nó sẽ là lớp 12 đó,

Rồi .....

Thôi t/g ngủ đây ... hazi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: 2 Năm Sau

Sau 2 năm ..... Hiện tại, bây giờ không phải đầu mùa thu, không còn những ánh nắng, hơi nóng của mùa hè hay không phải là cuối thu, cũng không có trên những cành cây lá vàng rụng gần hết, cành cây trơ trụi đón mùa đông, cũng không bắt đầu có những cơn gió, những cái lạnh gần như buốt của mùa đông mà thời tiết đẹp vô cùng!

Bầu trời cao, trong xanh, không khí mát mẻ, dễ chịu, cảnh vật thiên nhiên đẹp mê hồn. Những đoạn cây cỏ thụ nối nhau liên tiếp trên những chặng đường như được nhuộm 1 màu vàng xuộm, ánh lên rực rỡ như chuẩn bị đến vương quốc mặt trời ..

Trên con đường đang ngập tràn khung cảnh đẹp mê hồn, hấn và nó trên chiếc xe đạp đang phóng vù vút trên nẻo đường vắng người, tiếng 2 người cứ văng vẳng khắp chốn.

- Đạp chậm thôi chứ!!!

Hấn hét ầm lên, mặt mày tái nhợt, không phải vì hấn sợ tốc độ nhanh đâu, hấn là người rất đam mê tốc độ là đằng khác nhưng thời khắc này mặt hấn cắt không 1 giọt máu, nó á, cái đura vừa mới biết đi xe thôi mà , phi nhanh kinh hoàng, chết thật! nó lại còn hưng phấn mới chết chứ! (đó là theo anh í cảm nhận..)

- Mát quá

Nó hưng phấn lạ thường , thật ra nó biết đi xe từ lâu rồi, đi giỏi là đằng khác, nhưng mồm miệng vẫn cứ chém gió với hấn là không biết đi, ai ngờ hấn tưởng thật haha , nó cứ tưởng hấn nhìn nó đi xe như vậy là phải biết nó đi như thế nào chứ, nào ngờ cứ mặt mày xanh lè nhìn mắc buồn cười ..

- Dừng lại !!!! Quỳnh Anh !!! Dừng Lại !!!

Hấn hét ầm lên, hấn sợ nó đi nhanh, sợ nó ngã, sợ nó bị thương, sợ nó đau, sợ nó phải vào viện, sợ nó..... nghĩ đến đây hấn không dám nghĩ tiếp (cái anh này, thật là....hazi)

Nó thấy hấn hốt quá bèn không báo trước phanh kít đột ngột khiến hấn phản ứng không kịp đạp thẳng đầu vào lưng nó, mặt hấn nhó hết sức nhìn mà buồn cười rống lên

- Em đi kiểu gì thế hả??????

Nó nhăn mặt xoa xoa lưng đằng sau, cả lưng đau ê ẩm, thầm nghĩ tên này đầu gì mà như đá thế!!!

Hắn xoa xoa đầu rồi khỏi ghế sau, mặt phùng phùng (sắp điên rồi đấy.....cứ liệu hồn hehe)

- Em đi thế này rồi nhớ không may đâm trúng người ta là 1 đấng nhưng mình lại mất cả người đấy !!! !!! !!! - Hắn giáo huấn

Hắn đang quan tâm cho mình- đúng đó

Hắn đang lo lắng cho mình - đúng rồi

Hắn sợ mình bị thương- chuẩn rồi

Hắn sợ mình đau- quá chuẩn

Hắn sợ mình làm sao - chuẩn không cần chỉnh

Hắn sợ nhìn thấy mình ngã- đừng tự hỏi nữa mà

Hắn sợ mất mình - Dạ chuẩn phát kinh rồi chị ạ

Nó tự hỏi bản thân rồi bất giác cười nhẹ, 1 nụ cười rất đẹp, rất trong sáng, rất thoáng qua, 2 má núng cứ sâu lại, rồi bỗng nhiên lại nghiêm mặt

- Mất sao được- nó nhe nhón

Hắn thấy vậy liền tròn mắt lên, cốc cho nó cái đau điếng. Nó đau quá kêu lên, đang định cho hắn bài thì bị hắn xô cho 1 tràng

- Anh yêu em 2 năm, nhưng vẫn không thể hiểu nổi em suy nghĩ cái gì, em đã 18 tuổi rồi chẳng còn là trẻ con nữa đâu, đi đứng phải cẩn thận, mình là con gái không thể học theo con trai được, vừa mới tập đi mà cứ lao như đứa vừa trốn trại, may là chỗ này ít người, nếu như đông người thì em có đang đứng đây không hả??

Hắn vừa nói, vừa cúi, như nó đâu phải dạng con gái hiền thực, người yêu đang tức nhảy ra bầy về mặt hết sức ngây thơ miệng cứ nói " em xin lỗi" nhưng mà, nó không phải như họ, nó tròn trĩnh mặt

- ĐỒ DỐ NGƯỜI

Nó quay đi, vừa đi vừa chửi hắn, rốt cuộc trong đầu nó chỉ có duy nhất 1 câu lặp đi lặp lại không thôi " Sao mà anh ngu thế???"

Đúng vậy.. Sau thời gian 2 năm, nó vẫn vậy, vẫn trẻ con, vẫn vô tư. Còn hắn, đã trưởng thành hơn, suy nghĩ chín chắn, thấu đáo và tình yêu dành cho nó ngày càng mãnh liệt . Tình yêu hắn với nó cứ lớn dần theo năm tháng, rất sâu đậm, vẫn hay cãi vã, bướng bỉnh, nhưng có lẽ chính những thứ đó đã khiến tình yêu hắn nó đẹp hơn, trong sáng, tràn ngập tuổi học trò vô tư, ngây thơ

* Tại lớp 12a2

Vẫn vậy ,vẫn lớp cá biệt , vẫn những đám học tinh nghịch không biết trời biết đất. Đám bạn của nó vẫn vậy chỉ là theo thời gian khiến họ có suy nghĩ chín chắn hơn, và không còn nông nổi nữa

Vân anh đang ngồi trầm tư về những bộ quần áo thời trang, hình như đó là đam mê của cô ấy, dường như sau 2 năm cô ấy đã đẹp nay còn đẹp hơn

- Ôi vân anh về đẹp quá!!

Duy cười, vân anh cũng cười, trong khoảng thời gian đó, duy đã cố gắng hoàn thiện bản thân và được chấp nhận. Đúng là ông trời có mắt nhỉ?? haha

Bên bàn cạnh chính là châu.. Cô đang ngồi với quyển từ điển dày cộm, cô đang cố gắng trở thành phiên dịch viên, hiện tại đang miệt mài dịch hàng tệp giáo án

Linh lớp trưởng kiêm hội trưởng hội học sinh, vẫn luôn bù đầu giải quyết trong trường. hình như cô ấy đang tập luyện trở thành lãnh đạo vậy. Bàn trên là đạt, vân anh chàng hot boy năm nào, đầu tóc lõe lợt , nó hỏi thì hình như ước mơ của anh ấy là mở salon tóc nổi tiếng vậy.

Trường vẫn vậy, vẫn suốt ngày đánh nhau toi bời ở trường, là uy lực , dũng mãnh khó ai so bì, là 1 người chuyên đánh nhau ở trường, khiến ai cũng lom lớp lo sợ (ú ồa)

Nó chả biết từ đâu bay tới, mặt xị ra ùng ùng ném cặp vào chỗ ngồi

- Bỏ tiết đi chơi mà sao mặt xị thế.. không vui hả? - châu dừng lại tệp dịch quay ra cười nó cái

-.....- nó im như hén

- này hỏi làm gì , chắc con này bị thằng quân nó.....

trường lấp lừng nhìn nó thì nó liếc nó cái im luôn

Hắn bình thân đi tới, năm lớp 10, hắn như công tử bột, trắng như bạch tạng, người gầy như con gái. Sau 2 năm, hắn đã thay đổi hoàn toàn, làn da nâu đồng, cơ bụng 6 múi, thân hình chắc khỏe vô cùng

- Năm chính xuất hiện-

Vân anh cười để gọn bản vẽ sang 1 bên chuẩn bị xem hắn đồ dành nó, trong 2 năm qua, vân anh không biết phải chứng kiến bao nhiêu là lần hắn nắn nỉ, giọng điệu nhào nhọt giả nó, nhìn đến buồn cười, nay chuẩn bị xem kịch rồi

-----

Lời t/g:

Họ nói hình như mình với nhả mắt tích..

À.. thật ra ở phần 1 (cứ gọi tạm vậy) tôi chỉ đã đồng ý nó và cuộc sống xung quanh, và đã đến lúc phản diện sắp xuất hiện rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93

Duy đập phát vào vai hắn.. cười cười kiểu hàm ý " cô nương nhà mày đổi rồi kìa"

Hắn lườm duy cái rồi cười cười về chỗ nó...Nó ngoảnh mặt đi không thèm quay lại.

- Hello - hắn cười vẫy vẫy tay liên tục trước mặt nó nhưng nó vẫn im như hén, quay mặt đi hướng khác không thèm nghe hắn nói..

- Ờ kìa =)))

Nó vẫn quay mặt đi không thèm nghe hắn nói nữa, bực cả mình, người gì đau mà cứ quẩn người ta.. Vô Duyên=)) (Ờ hơ)

- Đây.. Đây- hắn cứ giữ vai nó rung liên tục, mà rung với lực mạnh, rung nó mà cả bàn đều rung theo, không những thế mà cả bàn trên, bàn dưới, bàn trái, bàn phải, đều bị rung theo

- Diên À - Nó quay sang rống lên

- .....- HẮN không nói gì, chỉ cười trừ.Nó cáu quá quay mặt đi luôn, không thèm ngoảnh lại.

- Đây.. quay sang đây và nói chuyện với anh

- .....- nó vẫn ngoảnh mặt đi.. Hắn buồn cười quá, nhẹ nhàng cúi xuống chạm nhẹ vành tai làm nó có đôi chút ngửa ngửa, thì thầm nhỏ to vào tai nó:

- Đừng giận anh nữa... Tớ anh nói cho em cái này hay lắm..- hắn dụ dỗ

- Hờ- nó mở tròn mắt ra thì hắn cười cười, tự nghĩ bản thân bị mắc lừa nên nó vẫn khẳng khẳng quay mặt đi

- Đây.. không nghe là hối tiếc lắm đó- hắn cười cười

- Chuyện này nói về vân anh í - hắn tiếp tục ghé sát vào nó nói nói

- Hà?? nói đi - nó quên luôn giận đối hắn (chị này mau quên thế -_-)

- Thom má- hắn cười chỉ vào má, nó lên lên nhìn sang đám bạn, bọn chúng đều giả vờ quay mặt đi chỗ khác, nhưng vẫn nhìn cứ kiểu cười cười, làm mặt nó đỏ tung bừng hoa lá, ngại quá quay sang lườm hắn rồi phì mũi đi ra ngoài luôn=)) Ồi

Hắn lẻo đẻo đi theo sau, phải dỗ nó thôi, không thì nó giận lâu thì chết

- Đợi Anh với - Hắn vừa hô vừa cong đít đuổi theo nó

Đám bạn của nó mặt mũi tím ngắt vì nhin cười, lắc lắc vài cái rồi quay ra nhìn nhau rồi cười như vừa trốn trại. HAHHAHA

- Suốt ngày dối , tội cho thằng quân quá - châu vẫn cứ ôm bụng cười ha ha

- Chả hiểu sao từ lúc yêu , con này bày đâu cái tính hay dối thế, lại còn dối dai nữa, mà thằng quân cũng hài, từ lúc yêu nó là mồm mép dẻo như kẹo kéo, con trai gì đâu là hồ mồm ra là nịnh, nói yêu quỳnh anh suốt ngày,... HAZIII - vân anh cười cười

- Đâu có mỗi quân nói được, duy cũng nói được mà.. Duy yêu vân anh lắm lắm í - duy xì mặt khi thấy vân anh nhắc đến hấn, mặt mũi không vui chút nào..

- Thôi sến sẩm vừa thôi ông ơi- tất cả đồng thanh hô rồi đập đầu vào sách (Âu Mai Gót)

Ngoài khuôn viên trường

Nó đang giận dữ ngồi ghế đá, mặt phụng phịu, hấn thì cứ lải nhải bên tai không thôi, hết nắm tay nắm chân rồi lại nói xin lỗi rồi lại nói yêu thương đủ các kiểu mà nó vẫn im lặng, mặt quay ra hướng khác

- Thôi mà, đừng giận anh mà- hấn mặt phụng phịu, lay lay tay nó

- .....- Nó quay đi không thèm nghe hấn nói luôn, đúng là cái đồ dai như đĩa xôi

Đang cứ lay lay tự nhiên hấn đứng thẳng lên, nghiêm chỉnh, nó hoảng hốt, mắt tròn tròn lên, cứ tưởng tên này bị ám đầu..

- Phạm Quỳnh Anh !!!! - Hấn hét

- Hà??- nó hoảng

- Em hết giận anh chưa- hấn nói cứ như là ra lệnh

Nó mặt nghếch ra như ngỗng , phải mất vài giây mới có thể tiêu hóa hết được những câu hấn nói, không nhanh không chậm, đứng dậy cốc phát vào đầu hấn

- Đồ dờ người !! Giật hết cả mình - nó vuốt vuốt ngực

- Ủ anh dờ, thế đã hết giận anh chưa- hấn cười như hoa, toe toét

- Còn lâu, lo mà dứt lút đê =)))) (tại hạ báỉ phục ... báỉ phục)

- O=))) mặt hấn ngây ra

- Nói chuyện vừa nãy là hết giận liền à!! - Nó cười xí lại vào người hấn

- Nhớ đó - hấn cười

- Nhớ mà, nói đi xem nào, - nó háo hức đến mặt mày cứ co giật (HẢ>>>>)

- Hôm nay sinh nhật vân anh đó, duy tỏ tình nhưng mà phải không để vân anh biết .. - hấn cười

Mặt nó nghệt ra... Ôi giờ ơi!! sao nó lại có thể quên được sinh nhật của con bạn thân chứ.. đúng là đầu mới óc, từ lúc yêu cái tên hăm hăm này là quên hết, suốt ngày làm phiền làm người khác phải lờ bao nhiêu là việc đại sự (@_@)

- Ở lớp , duy đang bàn cách , em không phải vào , kệ bọn họ nói chuyện, mình ở đây tâm sự yêu đương là được rồi- Hấn cười nắm lấy tay nó kiểu như trong phim (chắc tôi chết với ông này mất)

- Bỏ ra.... Đồ điện... - nó lườm hấn phát rồi phi với tốc độ ánh sáng tọt về lớp

Hấn cười 1 mình, tự cốc vài cái tự nhủ sao mà mình hôm nay ăn cái gì mà ngu thế, đang nhẽ không nói phải hay hơn không, đang định nói nó chiều nay ra trung tâm thương mại sắm đồ tối đi sinh nhật thì lại nhớ mồm nói

Giờ thì hấn đang ngồi cười khỏ và tâm đắc câu " Cái mồm hại cái thân rồi "

Chap này hơi ngắn, nhưng chap sau sẽ bù dài thật dài nhé... G9

Chương 94

nó chạy vút đi về lớp, mặt tươi như hoa đứng trước lớp cứ như bị động kinh, đám bạn nhìn nó với con mắt tò mò- Duy ooooooooooooooooooooo- tiếng nó rống lên

- Hà - duy gạt mình quay sang , cùng với ánh mắt hết sức không hiểu

- Tối nay duy đình..... - nó đang nói bỗng dừng im bất, chợt quên mất hẳn đã dặn nó không được nói vì đây là tiết bí mật

- .....- duy mặt tái mét, chỉ sợ nó buột về sau, Phù! may quá, nó không nói gì.

nó cười cười, tiến vào chỗ ngồi, như vô tội, đám bạn sau 1 hồi mặt ngệt ra, đơ mắt mấy giây cũng tỉnh lại

- Quân đâu- duy đổi chủ đề

- đang vào - nó phoi phới

Vân anh nãy giờ mặt cứ buồn thiu, chả ai nhớ sinh nhật gì cả, cô nàng bắt đầu tỏ vẻ khó chịu, rồi bắt đầu khơi gợi cho mọi người mới được

- Hôm nay trời đẹp, người đẹp, thời tiết đẹp và cả ngày cũng đẹp nữa- vân anh cười

- Ừ công nhận trời đẹp thật - linh đem ánh mắt ra ngoài cửa sổ rồi ngược lên bầu trời

- .....- vân anh tức lắm, thầm chửi đám bạn 1 hồi cuối cùng thì cũng vẫn phải mỉm cười gọi tiếp

- Giờ mà được ăn bánh kem thì tốt biết mấy - vân anh nói mát

- Vân anh thích ăn à, duy đi mua nhé- duy đứng phắt dậy đi mua mặc cho vân anh không kịp nói gì,

Cô nàng liếc qua mọi người 1 lượt thấy chả ai để tâm , chả ai quan tâm sinh nhật mình , ai cũng thờ ơ, thì cô nàng bắt đầu thấy khó chịu

quỳnh anh ngược lên nhìn vân anh, miệng cười thầm, quay sang nhìn đám bạn, giao những ánh mắt vào nhau như ngầm hiểu

Vân anh mặt phụng phịu cầm bút vẽ linh tinh lên vở

- bánh kem đây- duy từ căng tin đi vào mua tận 1 lô 1 lốc bánh kem toàn là những bánh hình con vật xinh xinh, nhỏ nhỏ , vân anh chưa kịp ăn hết bonj bạn đã ăn xong từ đời nào rồi, cuối cùng cũng chỉ ăn có mỗi 1 cái, đang tức càng tức khòe

- Sao chúng mày ăn hết của tao, duy mua cho tao cơ mà- vân anh cáu

- Té ra là chị vân anh nhà ta không cam lòng người yêu mình mua đồ ăn cho chúng tôi chứ gì- châu cười

- .....- vân anh quay mặt đi

- không, vân anh ăn nữa không duy mua- duy cười

- Không cần- vân anh quay mặt đứng dậy đi ra ngoài để đám bạn muốn bò lăn ra cười nhưng không dám

-----

Hắn đang từ từ đi vào, mặt méo xệch, rõ ràng là kéo quỳnh anh ra để tâm sự yêu đương thì lại yêu bạn thái quá on cả bạn trai mà chạy biến mất tích.. Đúng là càng nghĩ càng điên mà

- Tao đồng ý .. Buồn cười quá... HAHA - nó ôm bụng cười lăn lộn, quân nhìn vào mà bức cả mình, chẳng lẽ đến mình mà nó cũng chả quan tâm, vậy người ta yêu nhau kiểu gì, nghĩ lại thấy mình thật là bi ai, họ yêu nhau được nắm tay, được ôm hôn, được cử chỉ nhẹ nhàng của bạn gái, được bạn gái chăm sóc, quan tâm trong khi đó mình lại suốt ngày phải chạy theo bạn gái, đến chết với người yêu quá... nhiều lúc cũng muốn ước có 1 tình yêu nhà người ta quá! thầm ghê

Hắn mặt nhăn mày nhó, lông mày nhíu chặt lại, mặt xỉ ra đầu tựa vào cửa lớp, chân vắt chéo, dùng ánh mắt nhìn chằm chằm vào mọi cử chỉ , hành động của nó, dường như Nó đang hăng say nghe duy kể về kế hoạch, hình như đang rất quan tâm, lúc này hắn chỉ ước mình là bữa tiệc sinh nhật đó thôi

- Ê Hèm- duy đang nói bỗng dừng dừng lại, nó im lặng nhìn theo hướng nhìn của duy thì thấy quân đang đứng mặt xỉ ra

- Ê !!! vào đây- nó gọi hấn
- ... - hấn điên quá,
- Không vào à.. - nó nhủu mày
- .....- vô tư cũng vừa phải thôi, càng nghĩ quân càng bức
- vào thôi- cuối cùng nó cũng bếch mình ra khỏi chiếc ghế, đứng dậy kéo hấn đi vào chỗ ngồi, bây giờ hấn mới đỡ bức, may quá, cuối cùng nó vẫn còn nhớ đến bạn trai nó
- Hấn đang chuẩn bị nói cái gì đó thì bỗng tiếng điện thoại vang
- Alo
- Chào ông anh, nhớ em không- phong cười trong điện thoại
- Chú định bao giờ đây, đi không báo về cũng không báo à
- .....- phong bỗng im lặng
- Sao hả??? anh nói trúng à - hấn cười
- Không có, do bận rộn quá mà phải về gấp nên em mới quên không nói, chả phải em cũng bảo anh sau lúc em xuống máy bay rồi còn gì? - phong bên đầu dây bên kia cười gượng
- thế chú có về nước chơi không? Chú có biết anh với quỳnh anh yêu nhau không- hấn nói rồi quay sang nhìn nó thì thấy nó đag mắt tròn trừng lườm hấn
- Thế hả.. chúc mừng- phong cười gượng
- Sao vậy, giọng chú nghe vẻ buồn - hấn bỗng choàng tay nên vai nó, nó đang chơi game quay sang lườm hấn nhưng mà không hất tay ra :v
- không có gì, em chỉ là cảm nên giọng hơi khác thôi - phong cười
- Nói chuyện với quỳnh anh không?
- .....- phong nghẹn lại, im lặng
- này, có nói không
- Cũng được- phong muốn nghe giọng nó quá , muốn nghe đến da diết
- Phong à, khỏe không?- nó cười,
- Khỏe.. khỏe .. khỏe lắm
- Lúc nào rảnh nhớ về đây thăm tôi nha
- Û
- Nhất định đấy
- Nhất định- phong dập luôn điện thoại, tự nhiên thấy khó thở quá,
- tắt máy rồi à- hấn nhủu mày
- Û- nó tỉnh bơ
- Phạm Quỳnh Anh- hấn rống to
- Sao...- nó vênh mặt
- Em chết với anh.. anh bảo bao nhiêu lần rồi..... là ... là ... là ... không được nói trống không cơ mà- hấn vừa nói vừa dí sát mặt vào mặt nó
- Tý về qua đón em sang nhà duy nha- nó chống chế, nếu không hấn chả ngại mà tặng cho nó 1 nụ hôn giữa thanh thiên bạch nhật này đâu..@@@

Sau khi bàn bạc về bữa tiệc, phân chia thì nghiệm vụ, làm việc quần quật thì cuối cùng tối cùng đến

Hắn đến đón nó, đứng trước cửa nhà nó , tay nhìn đồng hồ không thôi

Cuối cùng nó cũng ra, hắn cười cười

- Xong rồi hả cô nương

- Xong rồi- nó

- Đi thôi

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95

T/g xin lỗi các bạn vì đã khá lâu mới ra chap, để đền bù mình sẽ viết chap này dài hơn 1 chút gọi là khuyến mãi. Mong các bạn thông cảm :))))))

XIN CẢM ƠN VÀ HẬU TẠ!!!!

Đến nhà Duy, mọi thứ đã được chuẩn bị đâu vào đấy. Hắn dắt nó ngồi xuống, quay ra nhìn nó với ánh mắt đầy yêu thương.

- Đẹp không? – nó cười

- Xấu – hắn nhăn mặt

- Cái gì??? Anh có làm được không mà bày đặt chê người khác làm xấu – nó cau có

- Nếu mà để riêng anh mà làm cái đồng này thì phải gọi là đẹp vô biên luôn...

- Khiếp !!!!

Hắn choàng tay qua vai nó cười :

- Sao? Có gì bất mãn à???

- ..... – nó quay mặt luôn

- Được rồi! Nếu em thích mai anh sẽ làm cho em 1 cái lưng xinh...

- Mai á??? – nó tròn mắt

- Ủ. – hắn cười hi hi

- Thôi đi, chúng mày muốn oánh nhau, chửi nhau hay làm gì với nhau thì tao không cần biết, nói tóm lại là không được cãi nhau – Châu

Nó hất tay hắn xuống, quay ra lườm hắn 1 cái. Hắn cũng nhanh nhẹn lắm, cùng lúc nó hất tay thì hắn nhảy ào ra ôm 1 cái vười toe toét rồi ôm nó nói:

- Anh yêu em!

- Trời ơi – Đám bạn nó cũng lạy hắn với nó mất thôi, từ lúc yêu nhau, chả biết tên Quân này bị ám đầu hay sao mà lúc nào cũng dính chặt lấy, hết nói sến sẩm rồi lại ôm hôn các kiểu..... Nói chung là mệt lắm, bọn nó ngày nào cũng phải xem, choáng váng hết cả đầu.

Cuối cùng nhân vật nữ chính cũng xuất hiện, nam chính tặng hoa, nói liếc các thứ sến sẩm cuối cùng cũng nhận được lời đồng ý từ nữ chính. Thế là từ giờ Duy và V.Anh chính thức @\$#%^&....

Nó đang ăn, hần nói :

- Quỳnh Anh à! Mai chúng ta làm vợ chồng em có nấu được cho anh ăn món này k?? – Hần vừa nói vừa chỉ vào món mì spaghetti
- Chắc chắn là nấu được rồi, nhưng mà 1 mình tôi ăn thôi – nó nhe nhớn
- Why? – Hần nhúm mày
- Vì tôi đâu có lấy anh, mai tôi lấy người khác, hehe...
- Em... – Hần cúi
- Ai bảo anh thích đùa làm gì? – nó vênh mặt
- Hừ...

Reng...

Reng...

Tiếng chuông từ điện thoại của nó phát ra. Nó nhìn điện thoại thấy Minh gọi, không dám nghe ở đây vì có hần, 1 phần là bao nhiêu chuyện riêng tư của nó và Minh, tính ra mấy tháng rồi nó và Minh đâu có nói chuyện. Ai bảo hần suốt ngày ghen bóng ghen gió các kiểu. Tuy miệng hay cãi cùn với hần thế thôi nhưng mà yêu hần nhiều lắm. Nó nhớ 1 lần gọi điện cho Minh nói chuyện 1 tiếng đồng hồ liền, trễ hẹn với hần, mặt hần lúc đấy đen xì, thấy nó đến hần đứng dậy về luôn. Thế là 1 tuần k thèm nc với nó. Đến mức nó phải chui sang nhà hần, nói sến sảm, ôm hôn loét cả miệng ra hần mới thôi (eo oi khiếp... buồn nôn). Nó k muốn lặp lại sự việc đó nên cũng phải dè chừng.

Nó đứng dậy đi ra ngoài với chiếc điện thoại reo inh ỏi.

- Sao k ngồi đây nghe? - lúc nó giờ máy ra hần đã nhìn thấy Minh rồi, hần k muốn nó giấu hần nên bắt nó ngồi cạnh luôn.
- Bất tiện lắm - nó cười hì hì
- Ngồi xuống - hần cúi
- Được rồi - nó yên chí ngồi xuống cạnh hần, hần choàng tay ôm lấy nó.
- Nghe đi
- Alo... Minh à?
- Lâu lắm rồi mới thấy cậu trả lời đt của tôi - Minh bên đầu dây kia cười
- Tôi bận mà, bận quá luôn í - nó vừa nói vừa nhìn hần, mặt hần đã dí sát vào mặt nó, sắc càn trầm. Nó bất động , hần liền buông nó ra, đứng dậy đi ra ngoài. Nó hoảng hốt nói:
- Thôi nhé! Hiện tại tôi bận lắm, tôi gọi lại sau.- Xong rồi nó cúp máy chạy ra chỗ hần luôn
- Đây, đây - Nó vừa chạy vừa vẫy hần

Hần quay lại:

- Em thích thì đi mà nc với cậu ta, cần gì phải chạy ra chỗ tôi
- Đây, sao anh ghen tuông vô cớ thế
- Ủ đây thì sao? - nói rồi hần lên xe về nhà luôn.
- O! Kia!

Hần vừa lái xe vừa bực mình, nó cũng k chậm trễ lấy chìa khóa đi đến nhà hần.

Về đến nhà, hần lên phòng đóng ỳnh 1 cái rở to, bực mình khủng khiếp. Nằm phịch xuống giường, thở dài 1 tiếng nhắm mắt lại nghỉ. Nó chui vào nhà hần, nhanh nhòai len vào trong nhà, vì hần đưa cho nó chìa khóa để nó vào nhà hần thỏa thích.

Từ từ mở cửa, thấy hần đang nằm ở giường, chạy ra cầm chăn ụp lên người hần, nằm đè lên người hần luôn. Hần đang nhắm mắt, nghĩ về nó, đang bực mình lại còn tự nhiên bị cái gì nặng đè lên người mở mắt ra lại thấy tối đen ngòm. Hoảng quá tưởng trộm hần bèn dùng lực đẩy 1 phát, nó từ trên giường bay thẳng xuống đất, đau quá hét lên:

- Á .....

- Ôi! Em vào đây làm gì? - Hấn chạy vội xuống giường đỡ nó dậy, vừa đỡ mặt vừa xuyết xao.

- Có sao không??

- ..... Nó nhăn mặt, nó có nên nói cho hấn k, nó đau ở phần hông quá.

- Sao thế?? - Mặt hấn càng lo lắng

- Đau ở chân - nó nói dối

- Đợi anh. - hấn đặt nó xuống rồi bay vào xuống tầng 1, nó vừa nhăn mặt vừa xoa xoa hông.

Hấn chạy 1 lèo lên tầng vừa chạy vừa xột x

- Chỗ nào hở em ??

- Đây chỗ mắt cá í - nó cứ bị hấn zê zê chân, rồi lại ập đầu, nó đau tím tái mặt mày nhưng k dám nói sợ ngại (lạ bà cổ... giờ còn làm dáng :v). Hấn thì thấy mặt nó ngày càng tái mét, hấn cũng hoảng, mặt hấn xanh lét.

- Đau quá - nó hét lên, giờ nó chỉ có nằm sấp thôi, nằm ngửa chắc chết quá!!!

- Ôi....., em đợi anh, anh gọi bác sĩ.

- Mau lên.....!!! - nó quát

Sau lúc hấn đi, nó lật người lại ngủ 1 giấc ngon lành luôn.

Hấn khẩn cấp đi gọi bác sĩ, mặt đầy lo lắng...

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96

Khoảng 15 phút sau, hấn và bác sĩ chạy tới. Hấn đi đến bên cạnh giường thì thấy nó ngủ như chết, khẽ lay lay nó dậy, ánh mắt xốt xa- Quỳnh anh! Dậy đi, anh gọi bác sĩ rồi

Nó uể oải vận mình, đá hấn bay 1 phát từ trên giường xuống dưới đất, hấn la oai oái, mặt nhăn nhó hết sức, còn nó thì với tay ôm cái gối, tiếp tục giấc ngủ của mình, mặc kệ trời, mặc kệ đất, ta cứ ngủ cho sướng đã

Cô bác sĩ đứng bên cạnh này giờ mặt nghiêm trọng hết sức, cô đang làm việc thì hấn chạy tới, chém gió, kêu có bệnh nhân nặng lắm, nặng kinh khủng làm cô hốt hoảng chạy tới, ai ngờ lúc chạy tới lại chứng kiến 1 màn hết sức là vớ vẩn này, mà cô bác sĩ nghĩ " cô gái này thật có sức công phá lớn, đập 1 phát tên thanh niên khỏe kia bay ra ngoài, thế này mà là bệnh à, thật không thể tin nổi "

Cô bác sĩ lại đi tới chỗ giường nó đang nằm, vừa nhẹ nhàng tiến tới, vừa cảnh giác vì sợ cảnh vừa nảy lại tái diễn, cô già yếu rồi, không thể chịu đựng được cảm giác như thế đâu, xương cốt cũng không còn khỏe như thanh niên nên cẩn thận là vẫn hơn.

Cô đi tới lay lay vai nó rồi lùi ra khoảng tầm 1 mét. cô lắc đầu ngán ngẩm, vẫn không ăn thua, cái lay vãi của cô như muối cắn thì đem so với cái lay vai đầy uy lực của hấn thì đúng là kiến dọ voi rồi.

Hấn đứng bên cạnh này giờ, mặt hết xanh rồi lại chuyển tím rồi lại chuyển đỏ, bèn hét to 1 câu tương như vang dội cả tòa nhà làm nó giật mình bật dậy

- Trời ơi ! Cái gì thế! Ôi mẹ ơi ! động đất sóng thần à

Hấn bên cạnh mặt lăm lăm, đen xịt mây khói mà cũng phải bật cười thành tiếng

- Ha Ha ! Quỳnh Anh! không có động đất sóng thần gì hết, anh gọi bác sĩ đến khám rồi, em mau khám đi

Nó nghe thấy thế bèn quya sang bày 1 bộ mặt khản trương với cô bác sĩ

Cô bác sĩ cũng ngăm hiểu bèn quay sang hấn nói

- Mời cậu đi ra ngoài, để tôi khám cho bệnh nhân
- Dạ bác sĩ cho em ở đây với, em sợ cô í đau không chịu được
- Không được- cô bác sĩ nghiêm mặt

Nó cười rồi phẩy phẩy tay

- Nghe thấy chưa, mau đi đi

Hấn xì mặt đi ra ngoài, từ từ đóng cửa, hấn cứ đi đi đi lại trước cửa mấy vòng , mặt dăm chiêu lo lắng

* Ở trong phòng hấn ,

- Sao , cháu bị gì
- Dạ đau ở đây ạ - nó chỉ vào mông của mình
- Hờ , anh thanh niên kia làm gì cháu mà cháu đau (@_@ tuyệt đối phải trong sáng)
- Dạ - Nó cứ hết xoa đầu rồi lại gãi đầu, chẳng lẽ lại nói toẹt ra là bị hấn cho 1 cú đấm từ trên giường xuống à, thế thì không ổn, nhưng mà không nói thì sợ cô ấy sẽ hiểu lầm, thật là bứt rứt quá đi
- Cái này là cháu đi không hấn hỏi lên ngã, giờ đau mông quá cô ạ - nó nói đại 1 lý do vớ vẩn
- À, tưởng gì, cô sẽ cho cháu thuốc nhé, uống 2 lần trên ngày là được
- Dạ, à mà cô này, tý anh ta ra hỏi, thì cô cứ bảo cháu bị ở chân cô nhớ , rồi cô nói hộ cháu thật nặng cô nhé - nó hí ha hí hửng , nghĩ tới cảnh sắp được đây hấn làm nó hưng phấn kinh khủng
- Được- cô bác sĩ nghĩ 1 hồi rồi mới trả lời

Bên ngoài hấn cứ đi đi lại lại rồi lại như kiểu trẻ con , tý tý lại nhòm ngó lên nhìn qua khe cửa (haha) nhưng mà khổ nỗi cửa phòng mình kín đến nỗi 1 con muỗi cũng k thể bay nổi, tự nhiên hấn hận cái cửa do chính tay hấn đặt quá ..

Cô bác sĩ vừa đi ra, hấn liền vọt tới hỏi la liệt , cô bác sĩ tự nhiên sầm mặt nói:

- May cho cậu, cô bé đấy tý thì gãy chân đấy , tôi đã kê thuốc rồi, tạm thời vẫn chưa đi được đâu - nói xong cô bác sĩ cười trộm đi về (kịch hay kịch hay)

Hấn đi vào phòng và nảo ruột, nhẹ nhàng ngồi cạnh nó

- anh xin lỗi- hấn hối lỗi
- Phấn - nó cáu
- Đây, đừng có như vậy mà - mặt hấn giờ vằn vẹo không thể tả nổi
- Anh đi đi , tôi không muốn thấy anh nữa- nó nói câu mà tý nữa thì hấn phun vào mặt nó " nhà anh đấy," nhưng vẫn nhẫn nhịn, nỉ non dỗ dành nó
- Muốn tha lỗi phải không - nó quay sang
- Muốn lắm - hấn gật đầu lia lịa
- Xuống mặc váy cho tôi xem đi - nó nhăn nhó nhờ nhờ
- What??? - hấn sốc gần chết
- Có mặc không?? - nó cười
- Không - hấn kiên quyết, con trai ai lại mặc mấy cái thứ đấy
- ...- nó trợn mắt lên nhưng hấn không sợ, tưởng việc gì chứ việc đấy là không thể

- thế thì em mặc trước đi rồi anh mặc theo
- Anh..- nó cau mặt lại
- Đồi cái khác đi- hần cười
- Nấu com đi , nấu ngon vào không thì đừng trách - nó quay sang bên khác, kéo chăn trùm kín mặt, ngủ luôn

Hần ngồi cạnh nhe nhón , sờ tường gì (bốt ăn dưa bở đi, tỷ ta sẽ viết cho mi lán lộn với đồng đồ ăn nhé ^_^ hehe)

-----

2 tháng rồi mới đăng, còn ai đọc truyện tôi nữa không - _ -

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh À* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Một Cuộc Vật Lộn Vất Vả

Quay sang giường nhìn nó ngủ ngon lành rồi, hần mới đứng dậy, đi ra phía gương, chỉnh sửa quần áo 1 chút, vuốt vuốt tóc 1 chút, ngắm xem mình đẹp trai không 1 chút, rồi mới tiến ra phía giường, hôn nhẹ vào má nó rồi mới đi ra ngoài. Tất cả mọi việc đều có trình tự ổn định, trước khi đi, hần lại soi gương 1 lượt, rồi lại chỉnh tóc tiếp, xong mới xỏ giày đi ra ngoài.

Hần lái xe moto đi về siêu thị, tâm trạng hiện giờ của hần rất hưng phấn, vô cùng hưng phấn,

Đến nơi, hần bước xuống xe, chỉnh sửa lại quần áo 1 chút (@_@) rồi mới thành thoi đi về phía cửa chính siêu thị, hần lấy 1 chiếc xe đẩy , rồi nhẹ nhàng đẩy vào trong, hần mặc 1 chiếc sơ mi tím với 1 chiếc quần kaki màu ghi, nhìn hần vừa đẹp trai, vừa nua nua, nhưng lại có 1 chút gì đó hơi phóng đảng, lại còn lảng tử nữa.

Về ngoài của hần rất bắt mắt nha, khiến cho các cô gái, bao gồm nhưng cô thu ngân này, cô tiếp viên này, cô giới thiệu sản phẩm, hay những cô gái là khách hàng của siêu thị, lại còn cả những cô gái có người yêu mới chết chứ, tất cả những cô gái đó đều nhìn hần với ánh mắt chỉ muốn thiêu rụi hần ngay lập tức, còn hần, hần cảm thấy rất vui, lại còn nở nụ cười với các cô gái ý chứ , làm các cô ý điên đảo 1 hồi lâu :))

- Soái ca kìa - 1 cô gái trẻ thốt lên

- Soái ca cái gì , em bị hâm à - người yêu của cô gái đó bên cạnh mặt mày đen xị

- Có anh hâm ý, sời.. gọn ra để em xem, mấy khi mới thấy ngoài đời thực, tỷ lệ này sít soát mới được gặp lên đến 1 trên 1000 đấy - mặt cô tươi như hoa làm anh chàng bên cạnh tức xộc máu

- Đấy , ở đấy mà sung sướng với soái ca của cô đi - anh chàng đó tức giận bỏ về

Hần ở ngay đấy vẫn buồn cười, đấy ới cô gái chết mê chết mệt vì hần đấy, ới cô còn tự nguyện dâng hiến mình cho hần , hần còn chả thèm, ới cô còn muốn nâng hần như nâng trứng, hứng hần như hứng hoa, thế mà nó lại khác .. nghĩ tới mà bực, người yêu gì đâu, hờ tỷ là chữ, hờ tỷ là đấm, đánh, lại còn sến cái là gọi điện buồn với zai, nhiều lúc hần nghĩ, chắc mình phải tu 8 kiếp mới gặp cô quý da xoa này (thế mà yêu người ta điên đảo thế :))

Hần liếc mắt lên đồng thịt đang bày trước mặt, hoảng nha, choáng 1 hồi hần mới không biết chọn cái gì, làm món gì, nghĩ thì đơn giản thật, nhưng mà sao làm khó thế không biết, bỗng có 1 cô gái chân dài ơi là dài, trắng ơi là trắng, ăn mặc mắc sexy đứng trước mặt hần nhẹ nhàng hỏi:

- Anh cần chọn gì để em tư vấn

Mặt hần vẫn không biết sắc, nhưng thâm tâm lại động đất sóng thần liên tục, cái gì cơ chứ, bà này nhìn già hơn mình mấy tuổi mà kêu mình là anh, không hiểu có tốt nghiệp cấp 1 chưa nữa, hần lắc đầu ngẩn ngẩn , hổng cho 1 thể hệ học sinh (tôi lạy ông - _ -)

- Vậy giúp em đi chị - Hần nói mà mặt cô gái biến sắc hoàn toàn, đỏ bừng bừng nhưng vì ngại đẹp vẫn phải gồng mình thốt ra

- Anh muốn lấy gì, em sẽ lấy cho

- Nếu em lấy thịt bò thì sẽ làm gì ??- hần thắc mắc

- Làm pít tét, hoặc sốt vang, hoặc thịt nướng cũng ngon anh ạ

- Ủm.. Vậy chị lấy em 1 cân - hẳn nghĩ, mua thế này cho nó ăn chết trong thịt bò thì thôi

- Em không bán loại này anh ạ - cô gái mặt ngu ngu

- Hờ?? vậy chị bán gì

- Em.. thấy anh khó khăn chọn quá nên sang tư vấn giúp thôi, anh chọn được rồi thì thôi em xin cáo - nói rồi cô gái chạy mất guốc

-.....- Hẳn chả biết nói gì luôn, đúng là loại mê zai, nếu gặp phải con lợn nhà mình, chắc nó lại ném cho ánh mắt khinh bỉ rồi xỏ ra 1 chàng là ngu đây mà

Hắn đề 1 cân thịt bò vào túi, nghĩ đi nghĩ lại lại mua thêm đùi gà, rồi đi tới chỗ mua gia vị, thì lại chả cần phải lựa, có mấy em xinh xinh đến lựa hộ luôn

Hắn lại đi về phía hàng hoa quả, quay đi quay lại, mua mấy thứ lặt vặt rồi đi về, tiện thể mua thêm mấy gói xúc xích cho nó, nó rất thích ăn mà

Về đến nhà, sau khi xong xuôi hẳn nhìn chiến lợi phẩm của mình ở trên bếp, hẳn lại xắn áo lên, đeo hẳn tạp dề luôn, nhìn hẳn bây giờ như đàn bà đích thực,, Ý,.. nhầm, mà.. chả biết nói sao nữa, lôi 1 tảng thịt bò nặng 1 cân ra, rạch thành 4 đường, đổ hạt tiêu vào, thêm ít muối ít tỏi, rồi ít dầu hào, cho vào đĩa, nhét vào trong lò nướng, còn rau củ, hẳn gọt cà rốt, khoai tây, súp lơ, hẳn bỏ mỗi thứ làm đôi, miếng to kinh người, hẳn gọt thế nào mà đứt cả tay, hẳn chỉ hơi cau nhẹ mấy 1 tý, rồi thôi, đổ tất cả vào lò, cho muối vào, 1 ít dầu ăn, đóng nắp và bật bếp ..

Còn về phần thịt gà, hẳn rửa sạch, đổ ít hạt tiêu vào, rắc bột lên, rồi sóc kinh người, tưởng chừng như muốn nghiền nát thì thôi, hẳn bật bếp lên, cho thịt gà vào, mới đầu rán rất là đẹp, vàng ươm, xong chả hiểu tâm hồn mơ mộng thơ ngây thế nào lại ảo tưởng việc lúc nó ăn nó sẽ khen mình nước nỏ, quay đi quay lại thịt gà đen xì haha

Hắn tức phòi máu, gấp hết ra đĩa, tự nhủ không sao, còn 2 món kia, lại ngồi lấy điện thoại ra xem 1 loạt hình ảnh của hẳn với nó, lại còn những cái hình ảnh chụp trộm nó nữa, cứ thế xem mãi, xem mãi, xem chán xem chê rồi lại chui lên phòng nó ngắm nó ngủ tay cứ nghịch tóc nó, tay cứ véo mũi nó làm nó tức quá hét ầm lên

- Cút cho tao ngủ - mắt nó vẫn nhắm tịt

Hắn nhào tới ôm chặt nó trong người, hẳn ước chỉ được ôm nó mãi thôi, 2 người cùng nằm trên 1 giường, đắp chung 1 chăn, ôm nhau ngủ, thế hẳn lại bác giác nhắm mắt lại, và chìm vào giấc ngủ sâu (chết-- còn nổi canh kia)

Khoảng 2 tiếng sau, hẳn vươn vai 1 cái, thấy nó vẫn ngủ, bỗng dưng nhớ ra cái gì đó hết toàng lên:

- Ôi nồi canh của tôi !!!!!!!!!!!!!!! Trời ơi.

Hắn tức tốc chạy xuống bếp, phù may quá, bếp của mình có chế độ tự ngắt nên không sao, không thì có mà cháy nhà

Mở nắp ra.. Trước mắt hẳn là ngón ngang, chả hiểu cái món gì đây nữa, trông nát be nát bét.. hẳn tự nhủ vẫn còn thịt bò

Thế là hẳn dọn đồ ăn ra cho nó, nó ư ử oải đi xuống, gặp luôn những món dị tởm này, nhưng vì hẳn nấu nên vẫn phải cố, trời nhìn thôi đã không thể yêu thương nổi rồi

Nó ngồi xuống chỉ vào món rau củ nấu của hẳn nói:

- Cái gì đây

- Rau củ hầm, ăn bổ lắm, ăn cái này đáng đẹp lắm- hẳn nhe nhón

- Hà? Em tưởng cảm lợn- 1 câu thôi, chỉ 1 câu làm hẳn tan nát cõi lòng, hẳn múc vào bát cho nó, nó xúc 1 miếng lên, eo ôi, nhạt toẹt, cái này thì chuẩn, chuẩn cảm lợn rồi

Nó lại nuốt nước bọt cái ực nhìn sang đĩa gà rán đen xì, chợt nó lại nhớ đến món gà rán huyền thoại nó làm (c29) mà nó nghĩ hồi ức kinh khủng, nó cảm lên cần nhẹ, trời ơi đắng ngắt, nó lại buông ra,

Nhìn sang đĩa thịt bò kia may ra còn kích thích tý, cũng thơm đó, nó lấy dao cắt đôi ra, Sống nguyên, nó ngược lên nhìn hẳn, thì bây giờ hẳn đang cúi gầm mặt xuống đất,

-.....- nó không biết gì ngoài nhìn hẳn như bắn đạn, hẳn lại ngẩng mặt lên cười hề hề rồi nói, anh gọi người mang đồ ăn đến đây nhé

Sau khi ăn no nê, nó ngồi ở sofa dựa vào vai hẳn nói,

- Em về đây
- Ở đây với anh đi - Hấn núm kéo
- Anh bị điên à.. cô nam quả nữ ở với nhau... anh bị thần kinh à - nó tức, gì chứ, nó dù sao cũng là con nhà lành, cũng ngoan ngoãn chứ
- Không, ý anh là, em ở đây với anh,, còn đi ngủ thì em sang ngủ với vân anh, tối nay vân anh ở đây đây - hấn cười
- Thế hả được rồi.. Mà sao duy với vân anh lâu về thế- nó thắc mắc
- Cái này anh làm sao biết được , cái chính bây giờ để đền bù cho việc anh vất vả nấu cơm mà chả được gì, em phải cho anh hôn 1 cái, hôn 1 cái- hấn nhe nhón
- Trần Anh Quân, tên biến thái , vô sỉ, đồ dâm dê, tránh xa tôi raaaaaaaaaaaaa- nó hét lên, bị hấn ôm chặt vào lòng
- Anh đùa thôi, anh chỉ muốn ôm em mãi thôi, anh ôm em xem phim nhé- hấn cười , kéo nó nằm xuống ghế, kéo chăn lên đắp cho cả hai rồi cùng xem phim

-----

Từ giờ tớ sẽ đăng đều đều nha

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Lời Tác Giả

Chào mọi người, cảm ơn mọi người đã ủng hộ mình qua bộ truyện này, thật ra khi mình viết bộ này lúc ấy mình còn ít tuổi vẫn từ lòng cùng và khi mình đọc lại cảm thấy rất không ưng nên mình cũng đã dừng bộ truyện này tại đây để tâm huyết viết một truyện khác hay hơn, dù sao cũng rất cảm ơn mọi người đã ủng hộ, Cảm ơn mọi người :))

Bạn đang đọc truyện *Tôi Thích Em, Đồ Bướng Bỉnh Á* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.